

Giới thiệu Cuộc Đời Của Nữ Sát Thủ

Cuộc Đời Của Nữ Sát Thủ là truyện tình yêu xoay quanh cuộc đời của cô khi cô lớn lên và con đường sát thủ mà cô phải đi. Mong mọi người đọc và ủng hộ truyện của mình nha!!

Tóm tắt truyện: Câu chuyện kể về cuộc đời của một cô gái từ bé đã bị mất đi những người thân yêu nhất của mình, Cô sống mà ôm trong lòng mối thù giết cha,mẹ và cướp đi anh hai của mình. Cô lúc đó mới chỉ là một cô gái nhỏ mà phải chịu những tổn thương quá lớn và đến lúc đó cô rất ít nói chuyện và trở nên lạnh lùng máu lạnh và rồi trở thành một sát thủ khét tiếng và được mọi người gọi là :**"SÁT THỦ KHÓC LIỆT "**

Bên cạnh đó, Yêu Cậu Học Sinh Cá Biệt cũng là một tựa truyện cùng loại đầy độc đáo mà các bạn không nên bỏ qua nha.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Của Nữ Sát Thủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Chương Gtnv

Girl

1. Trịnh Thiên Di (Nó): 17 tuổi, cao 1m75, xinh đẹp không tí vết dù chỉ là vết sẹo nhỏ cũng không có, mũi cao dọc dừa, mắt màu xám tro lạnh lẽo được thừa hưởng từ người mẹ người Nga. Cháu gái của chủ tịch tập đoàn Trịnh gia đứng đầu thế giới. Cô rất lạnh lùng, độc ác, máu lạnh, là sát thủ đứng đầu nếu nói cô đứng nhì thì không ai dám nói mình đứng nhất trong Tổ chức sát thủ Evil. Mật danh: Ren

- Bạn thân: Lý Yến Thy

- Sở trường : Tây Côn Đô, Quyền Anh, Judo ,...giỏi bắn súng nhất là bắn tia, giỏi bắn cung, phi tiêu và đặc biệt giỏi chế đạn, thuốc độc,...phải nói là nhà hóa dược tài ba lại là 1 hacker chuyên nghiệp.

- Theo học: đỗ đại học quốc gia tại Nga và về VN học tại trường Future 2. Lý Yến Thy: 17t, cao 1m70, con gái của Lý gia tập đoàn đứng thứ 3 thế giới và mẹ là nhà thiết kế nổi tiếng tầm cỡ quốc tế và những mẫu thiết kế của bà được bán, phân phối tại nhiều quốc gia. Và được mệnh danh là người có “đôi tay thần thánh”. Gia đình cô có cả chuỗi các khu mua sắm lớn nhỏ tại các nước như Mỹ, Nga, Pháp

- Tính cách: cởi mở, hòa đồng thân thiện nhưng cũng khá hài hước thích pha trò. Và cô cũng rất xinh đẹp, thông minh và khôn ngoan.

- Theo học: học viện Future

- Bạn thân: Trịnh Thiên Di.

3. Triệu Minh Tuyết: 18t, cao 1m80, con gái của Triệu gia tập đoàn đứng thứ 4 thế giới và là con một, xinh đẹp, da trắng, mũi dài một vẻ đẹp khó cưỡng lại được, vẻ đẹp đậm chất TÂY. Ở Mĩ từ bé là bạn gái của Lý Kiến Minh và hoạt động cùng tổ chức với Minh là tổ chức sát thủ Evil. Mật danh: Mendy

- Tính cách: Hòa nhã, thân thiện, vui tính, hài hước không sợ trời, không sợ đất còn đâu cái gì cũng sợ hết đó.

- Sở trường: giỏi bắn súng học bắn từ khi 7 tuổi, giỏi võ Tây Côn Đô và nhiều thể loại võ thuật khác nữa.

- Theo học : đại học Harvard tại Mỹ về VN học tại học viện Future

Boy

1. Vương Hạo Khánh (hắn): 17t, cao 1m80, đẹp trai ngời ngời như ngôi sao điện ảnh mũi cao da trắng không một tí vết dù chỉ là vết sẹo nhỏ nhất cũng không có. Là học trò cưng của ông Trịnh(Bá chủ thế giới ngầm). Mật danh: Harry

- Tính cách: lạnh lùng như một tảng băng, khó gần nhưng tiếp xúc lâu sẽ thấy anh là người sống rất tình cảm nhưng là người có trách nhiệm lớn mà còn trẻ nếu hiền lành sẽ bị lật đổ ngay.

- Gia thế: + Cha cậu là chủ tịch tập đoàn Song Long , còn là 1 đại vương trong thế giới ngầm nhưng dưới quyền của ông Trịnh. Còn bây giờ ông đã giao lại tập đoàn SL cho anh quản lí rồi còn ông tập trung vào việc tại thế giới ngầm.

+ Mẹ: là một quý phu nhân xinh đẹp, hài hước, năng động và tính cách hơi trẻ con bà quản lí 1 chuỗi gồm 10 khách sạn lớn nhỏ tại nhiều quốc gia khác nhau nhưng giờ bà cũng giao hết cho khách quản lí còn mình giữ lại 2 khách sạn để quản lí.

-Sở trường: Giỏi võ thuật nhất là taekwondo, karatedo, ... bắn súng và chế vũ khí cực giỏi .

- Theo học tại: trường Harvard tại Mỹ và về VN thì học tại trường Future

2. Lý Kiến Minh: 18t , cao 1m85, anh trai của Lý Yến ThY.

-Đặc điểm : handsome nhưng không bằng Khánh, vui tính, hoạt bát nhanh nhẹn.Rất giỏi võ thuật và kĩ năng bắn súng thì giỏi khỏi nói.

-Theo học: Đỗ đại học tại Nga thì sang học tại Harvard tại Mỹ về VN thì học trường Future

Chương 1: Cuộc Đua* Tại đường đua lớn nhất tại Nga *

-Alla.....Alla.....tụi em yêu chị nhất.....hú.....hú.....- Tiếng hò hét của những người cổ vũ xung quanh hò hét cổ vũ cho ai đó ai muốn biết thì đi theo t/g lại gần để xem nha vâng thì ra là một cô gái đang ngồi trên chiếc siêu mô tô màu đen loại mới nhất mới ra được 3 ngày và giá của nó khá khủng. Cô gái đó đội mũ bảo hiểm nha nên t/g bó tay không biết mặt mũi sao nữa, bên cạnh cách đó không xa là xe nữa cũng là hàng khủng à nha màu xanh cầm lái là một chàng trai đội mũ bảo hiểm cũng xanh luôn.

-Mọi người ơi.....i.....- Tiếng hét của một người con trai hét vào mịch khuấy động sự hò reo của mọi người – Hôm nay chúng ta sẽ được chứng cuộc đua của nhà vô địch năm nay“ Ma nữ bất bại - Alla “ và nhà vô địch năm ngoái “ Bá tước đường đua- Ivan” mọi người muốn xem chứ ạ.

-Muốn hú.....hò.....- Tiếng mọi người bên dưới hét lên trả lời câu hỏi của chàng trai đang hét vào mịch kia.

-Vậy 2 nhà vô địch của chúng tôi đã sẵn sàng chưa ạ - Chàng trai lại rú vào mịch hướng mắt về phía 2 người. Còn 2 người này xem ra đã sẵn sàng hết rồi gặt chống rú ga ầm ầm nhả khói thì ùn ùn làm bọn kia lùi lại ra khỏi đường đua. Chàng trai lại hét lên tay cầm khẩu súng hơi giơ lên trời bắn đồng thời hét – Bắt đầu –

Bùm..rùm...rùm.....

Tiếng xe của 2 người kêu lên lao vút về phía trước chạy với vận tốc ánh sáng đi ngang bằng nhau cứ một lúc thì xe xanh lại hơi chẹo tay lái

về phía xe đen làm cho xe đen phải né và giảm tốc độ. Đến khúc cua thì xe đen của nguy hiểm hướng về phía xe xanh làm cho xe xanh phải giảm tốc độ kèm theo chuyển hướng đi sang hướng khác để né xe đen phía trước.

-Ôi xe của Alla đang đi dẫn trước xe của Ivan liệu Ivan sẽ thua sao – Chàng trai kia lại hét vào mịch khi đang đứng trên cao quan sát cuộc đua còn tụi bên dưới đang im lặng chăm chú quan sát cuộc đua căng thẳng kia thì giật hất cả mình.

Quay lại đường đua xe đen vẫn đi phía trước xe xanh nhưng xe xanh đã dùng một số thủ thuật lượn lách đã đi song song với xe đen song chỉ còn cách đích 200m nữa thì xe đen bỗng rồ ga vượt lên trước xong quay một vòng ngoặt ngược thì xe xanh phải phanh gấp và quẹo vào thanh chắn đường đua may mà phanh kịp không chết chắc và thế là xe đen đã vượt được lên phía trước bỏ xe xanh khoảng cách khá xa.

Kittttt.....tttttt.....

Tiếng phanh của xe đen, cú phanh khá đẹp đổ ngay trước mặt tụi cổ vũ gạt chống xe xuống tháo mũ bảo hiểm ra thì mái tóc rơi xuống dài đến ngang lưng màu nâu đuôi hồng cực cá tính. Để lộ ra khuôn mặt xinh đẹp trắng không tì vết như là ngọc trai. Bước xuống xe nó diện nguyên cây đèn áo crop-top ngắn để lộ vùng eo trắng như trứng gà bóc, nổi bật giữa chiếc áo đen là sợi dây chuyền có mặt là chiếc chìa khóa xung quanh đính kim cương nhỏ mix cùng một chiếc quần short màu đen chân đi đôi boots cao cổ đến quá đầu gối màu đen.

-Chị Alla à em khâm phục tài đua xe của chị quá đi mất thôi – Một đứa con gái chạy lại gần nó nói.

-Chị ơi em hâm mộ chị qua đi thôi – Đứa con gái nữa chạy tới sau đó là cả lũ người chạy tới vây lấy nó bốp nghệt không khí xung quanh làm nó khá ngột ngạt, thiếu khí.

-Tránh ra – Nó hét lên trong khó chịu làm tụi này tản dần ra để nó có thể tiếp thêm ôxi xong nó đi lại gần 3 đứa con trai đang đứng dựa vào mô tô. (Alla là tên Nga của nó).

-Tiền – Nó lạnh lùng nói tay chìa ra trước mặt 3 tờ đỏ trong đó có cả Ivan, Ivan moi trong túi quần ra cả sấp tiền đặt vào tay nó. Cũng phải thôi ai bảo thách đấu với nó lại còn cược cả tiền nữa nên bây giờ thua thì phải đưa tiền thôi chứ sao nữa. Nó cầm tiền xong đập đập vào tay bên kia nhếch môi nói – Cảm ơn số tiền –

-Thật không hổ danh là Alla, em muốn tới quán bar của anh uống một ly chứ? - Ivan lại gần khoác vai nó giống như rất thân nhau ý làm cho nó khẽ chau mày.

-Không rành – Nó nói hất tay của tên Ivan ra tay phui phui áo chỗ anh ta vừa để tay vào cứ như vừa bị thứ gì bắn rơi vào ý làm tên Ivan khá bức bối. Nói xong nó quay đi về phía xe xong leo lên xe đội mũ bảo hiểm vào, gạt chống xe xong vít ga phóng đi thế là tụi kia ăn đủ khói luôn(yêu chị thì chị mời các em ăn khói haha.....)

t/g : Mình là lần đầu tiên viết có gì mọi người góp ý cho mình nha mình cảm ơn trước.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Của Nữ Sát Thủ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Hừ Tao Không Cần Bọn Phản Bội

Brừm.....rừm....rừm...

Tiếng xe mô tô của nó chạy trên đường nhanh đến đáng sợ làm cho những người đi đường đều ngoái nhìn theo. Chiếc xe đỗ ngay giữa sân của căn biệt thự rộng lớn tông màu chủ đạo là màu trắng. Gạt chống xe tháo mũ bảo hiểm, nó bước xuống xe đi thẳng vào trong biệt thự trước những cái cúi chào của bọn cận vệ đứng 2 bên hiên căn biệt thự.

-Alla thật may quá may về rồi, tao còn định phóng xe đi tìm mày đây- Eric đang ngồi trên ghế sofa thấy nó thì chạy nhanh lại gần nắm lấy tay nó.

-Chuyện gì? – Nó lạnh lùng nói gạt phăng tay Eric ra rồi tiến lại ghế sofa ngồi phịch xuống không thèm ngó ngang gì đến Eric đưa tay rót nước uống.

-Lô vũ khí từ Mỹ gửi qua đây đã bị bọn người tổ chức Vampire cướp rồi – Eric nói vẻ mặt có vẻ mặt gấp gáp chạy lại trước mặt nó.

-Gì ? – Nó bật dậy trong chốc thoảng ném cốc nước trên tay đập vào tường kêu cái xoảng – Khốn kiếp –

-Nhưng việc vận chuyển lô hàng này được giữ kín không thể lọt vào tai bọn đó được tao nghi ngờ là có gián điệp và đã sai người điều tra quả nhiên có nội gián – Eric nói một tràng dài xong ngắt để lấy lại không khí.

-Đứa nào? – Nó quát lên mặt đầm đìa sát khí tay xoay lại thành nắm đấm. Nó đã rất trông đợi vào lô hàng này vậy mà bị cướp trắng trợn như thế làm nó tức đến hộc máu luôn ý chứ.Nó đưa tay nắm lấy cổ áo của Eric.

- Theo tao điều tra được thì là bọn tam hồ - Eric dùng tay đẩy nhẹ tay nó ra. Nó khi nghe xong nhanh chóng buông tay ra ngồi lại vào ghế sofa rút trong túi ra bao thuốc rồi lấy một điếu ra hút.

- Bọn nó đang ở đâu? Điều tra ngay cho tao - Nó vừa nhả khói thuốc lá vừa nói rồi lạnh lùng đi lại gần tủ mở ra và lấy từ tủ ra khẩu súng dắt vào cạp quần. Rồi lại quay lại ghế ngồi xuống đầy mệt mỏi nhắm mắt lại ngả đầu vào ghế.

-Tao sẽ điều tra ngay nếu mày muốn xử tội nó hay để tao đi cho mày cứ ở biệt thự đi mày còn giải quyết việc của công ty nữa cơ mà – Eric khá lo cho sức khỏe của nó sẽ không chịu được nếu cứ như thế này sợ một ngày nó cũng sẽ đổ bệnh mất thôi. Eric lại ngồi cạnh nó để đầu nó

dựa vào vai mình còn nó thì cũng chẳng phản ứng gì.

- Không tao muốn tự giải quyết vụ này – Nó kiên quyết muốn tự xử nhưng nói mắt vẫn nhắm nghiền lại đầy mệt mỏi.

- Được rồi vậy mày ngủ tí tao đã kêu người đi tìm 3 đĩa đó rồi nếu có tin gì của tụi nó báo về thì tao gọi mày dậy – Eric hạ giọng nhẹ nhàng đưa tay vuốt vuốt tóc nó để nó dễ ngủ nó thì cũng chỉ gật đầu rồi dần chìm vào giấc ngủ rất bình yên giờ trông nó cực kì đáng yêu luôn.

- Mày đó đừng chuyện gì cũng gánh vào mình như thế hãy để tao gánh một phần hộ mày đi – Eric vẫn nói bằng cái chất giọng đầy quan tâm nhưng nó không thể nghe thấy vì nó ngủ rồi mà. Dù vậy anh vẫn nói để lòng mình nhẹ để không phải áy náy khi mình là con trai mà không thể giúp gì cho nó chỉ biết đứng đằng sau nhìn nó mệt mỏi nhìn nó gánh vác mọi thứ còn mình thì chỉ ngồi đây cho nó mượn bờ vai mà không giúp được gì khác cả.

- Đại ca – Một tên tai to mặt lớn chạy từ ngoài vào hét ầm lên nhưng im bật khi thấy ánh mắt chết chóc của Eric và ngón tay trỏ của anh đặt trước miệng ra dấu im lặng. Còn nó khẽ chau mày mày nhẹ xong lại giãn dần ra do Eric đưa tay lên vuốt tóc nó nhẹ nhàng.

- Có chuyện gì nói nhỏ thôi không Alla dậy thì mày có nước ăn kẹo đồng thôi nghe chưa – Eric nói với giọng cộc hỏ vừa đùa vừa pha chút đe dọa.

- Dạ..dạ em vừa điều tra ra được bọn tam hổ đang ở bar Ray ạ - Tên này nói khể khàng còn nhìn chăm chú vào mặt nó sợ nó thức dậy.

- Tao biết rồi mày ra ngoài đi – Eric khể nở nụ cười khi thấy vẻ mặt sợ hãi của tên kia. Xong Eric bế nó lên còn nó thì dụi đầu vào bờ ngực vạm vỡ của anh, bế nó lên phòng trên lầu đặt nó xuống giường vén chăn cho nó xong ra ghế sofa trong phòng lôi máy tính ra làm việc.

Máu ...

Những giọt nước mắt....

Cánh tay của người đó dính đầy máu rơi xuống đất ....

- A.....a.....đừng lại gần đây .....a.....-Nó hét lên tay đưa lên đánh trong không trung vô định kia nước mắt vẫn chảy nhưng mắt vẫn nhắm nghiền lại.

- Alla mày tỉnh lại đi Alla..- Eric chạy lại gần giường lay lay người nó dậy mồm không ngừng kêu tên nó để đánh thức nó dậy. Nó mở mắt bật dậy thấy Eric thì ôm chầm lấy anh còn anh thì vuốt tấm lưng của nó – Mày lại mơ thấy ác mộng sao ? Ổn rồi mà –

Nó thì vẫn ôm Eric không nói gì cả mồm cứ lảm bảm cái gì đó trong miệng xong nước mắt cứ rơi mãi một lúc sau nó mới bình tĩnh lại rồi đẩy nhẹ Eric ra. Nó cứ thế bước xuống giường đi thẳng vào nhà vệ sinh lúc sau nó bước ra mặt không còn nước và xinh trở lại rồi.

- Mày đã tìm thấy bọn tam hồ chưa hả? – Nó lạnh lùng nói đi lại gần Eric đang ngồi trên ghế sofa hút thuốc nó liền nhanh tay giật điếu thuốc từ tay của anh đưa lên miệng hút.

- Tụi nó đang ở bar Ray ở từ sáng mà giờ vẫn chưa về - Eric tay vẫn thao thao bất tuyệt trên laptop không thèm ngó ngang đến nó kệ nó làm gì thì làm. Nó thì đã ra khỏi phòng xong ra ngoài leo lên xe mô tô phóng đi.

* Tại bar RAY lớn nhất Nga * (t/g chém gió đó đừng tin có thật nha)

Bốp....bịch .....Tiếng cánh cửa bar bị nó đập cho văng đập vào tường tạo thành tiếng như thế còn mọi người trong bar ánh mắt đổ dồn vào nó nhưng nó không ngó ngang gì đến cứ đi thẳng vào vì đây là bar do nó nắm quyền mà lì.

- Ren tí đến rồi sao 3 tên đó hiện đang ở phòng vip 1 – Tên quản lí từ trong chạy ra khi thấy nó .

-Tốt lui đi – Nó nói tay hất hất ra hiệu cho tên quản lí được phép lui ra rồi tên quản lí có vẻ hiểu liền đi ra luôn. Nó thì đeo đôi găng tay da hở ngón màu đen vào rồi đi đến cửa phòng vip 1 thì đập tung cánh cửa bước vào thì quả nhiên thấy 3 thằng con trai đang ngồi đập đá 2 bên mỗi bên một cô ăn mặc sexy nó rút khẩu súng dắt đằng sau lưng ra chĩa vào 3 tên đó. Còn 3 tên kia nghe thấy tiếng cửa kêu cái “Rầm” thì liền ngáng cổ lên nhìn.

-R...e...n...tỉ... chị...chị....- 1 trong 3 tên đó đứng lên nói lấp ba lấp bắp tay chân run cầm cập thì ai trong trường hợp này đều giống hán ta thôi bị súng chĩa vào đầu mà bọn này còn đang hời hợt vì thấy nó đeo găng tay vì nguyên tắc làm việc của nó 1 khi đeo găng tay là sẽ có người phải đổ máu. Còn mấy đứa con gái kia thì đã chạy ra ngoài từ lúc nó mới bước vào.

- Bọn mày dám bán tin về vị trí tao giao hàng làm tao mất lô hàng thiệt hại lên đến hàng trăm triệu đô la thì không thể tha được – Nó quát lên với giọng tức giận làm cho 3 tên kia chết điếng còn nó thì lên đạn chĩa về phía chúng.

- Chị....hai...chị tha...mạng ...cho tụi...tụi ..em ..tụi..tụi....em ..lấy công...chuộc ..tội...- 1 tên nữa đứng lên nói miệng cũng cà lăm giống thằng kia vì sợ quá mà.

- “Hừ” tao không cần bọn phản bội– Nó nói một cách lạnh lùng tay thì bóp cò đoàng..... đoàng..... đoàng..... 3 viên đạn ghim vào đầu của 3 tên kia chết ngay tại chỗ khói từ cây súng vẫn bốc ra nó thổi nhẹ nhàng khói bay đi. Nó bước chân ra khỏi phòng đóng cửa lại rồi gọi tên quản lí vào xử lí 3 cái xác trong kia. Xong nó đi ra khỏi bar leo lên xe mô tô rồi đội mũ vào phòng về biệt thự riêng của mình.

Nó vừa về đến biệt thự thì gạt chống xe tháo mũ bảo hiểm xuống xe đi vào mở cửa biệt thự ra:

- Đoàng ...xoảng...choang...

End chap 2

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Của Nữ Sát Thủ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Bị Âm Sát

Nó vừa về đến biệt thự thì gạt chống xe tháo mũ bảo hiểm xuống xe đi vào mở cửa biệt thự ra thì

-Đoàng ...xoảng...choang...

Tiếng súng bắn vào đèn chùm trên cao rơi xuống đất vỡ tan tành, theo phản xạ nó rút súng ra bắn về hướng mà bắn ra viên đạn rồi nó đi lại gần công tắc đèn bật lên. Ánh sáng chiếu sáng cả căn phòng khách còn trên mặt đất là xác của một người con trai đang nằm úp mặt xuống đất trên vũng máu. Tay nghề của nó thì thuộc dạng đỉnh của đỉnh rồi chỉ cần dựa vào vị trí đèn chùm rơi và tiếng viên đạn va chạm vào không khí thôi nó cũng đủ biết vị trí người bắn ở đâu rồi nên chỉ cần một viên đạn thôi cũng đủ giết chết tên đó.

Nó đi lại gần cái xác dùng chân lật ngửa cái xác lên nó moi điện thoại gọi cho ai đó và 5 phút sau nó dọn sạch những mảnh vỡ đèn thì có khoảng 20 đứa con trai đã có mặt tại biệt thự riêng của nó và người đi đầu tiên là Eric chứ còn ai gan to lớn mặt thể dám hiên ngang bước vào biệt thự của nó. Anh vừa vào trong thì thấy cái xác anh liền chạy lại chỗ nó đang ngồi.

-Mày có sao không? Có bị thương ở đâu không? – Eric cuống cuống hỏi đảo mắt một vòng soát từ đầu tới chân nó xem có chỗ nào bị thương không mặc dù anh biết rằng mình lo thừa vì trước mặt anh là nữ sát thủ bậc nhất chứ có phải dạng vừa đâu mà dễ bị thương như thế.

-Không sao, mày chỉ khéo lo thừa – Nó nói một cách thản nhiên như không có chuyện gì cả, trời ơi nó có còn là con gái không vậy ngồi cạnh một cái xác chết mà đứng đưng như không vậy á trời mà nó là sát thủ thì sao phải sợ mấy thứ này được nếu sợ thì đã không làm sát thủ đâu.

Eric thì đã sớm rời khỏi chỗ ngồi đi lại gần cái xác rồi xem xét cả người cái xác vạch các cổ tay cổ chân lên xem có kí hiệu của tổ chức hay phe phái hay người của kẻ thù không. Anh vạch hết mà không hề thấy bất cứ một kí hiệu nào đặc biệt cả nhưng còn một chỗ anh chưa vạch và quyết định vạch lên xem sao quả nhiên có đó là ở cổ gã này này có hình một con rắn xanh cuốn quanh 2 cái đinh màu đỏ, anh liền hét lên gọi nó:

-Mày lại đây xem coi tao phát hiện được gì nè -

- Chuyện gì ? – Nó nói đầy tức giận khi anh hét to như thế như kiểu nó bị điếc hay lãng tai ý nhưng nó vẫn đi lại gần chỗ anh đang đứng, đưa mắt nhìn theo hướng tay anh chỉ vào là phía bên trái cổ và nhìn thấy hình xăm đó.

Eric lại rơi vào trạng thái im lặng đưa tay bóp cằm như đang suy nghĩ xem đó là kí hiệu gì mà anh nhìn có vẻ rất quen như đã từng nhìn thấy ở đâu đó rồi mà không nhớ lắm chỉ nhớ là mình từng thấy rồi. Bỗng như nhớ ra anh liền lên tiếng :

-Là người của lão già Vodka đó không thể sai được một lần tình cờ tao nhìn thấy kí hiệu này trên cổ của gã cần vè của lão ta –

-Quả không ngoài dự đoán của tao – Nó đâm liên tục vào cái ghế sofa mặt đầy vẻ tức giận toát ra bá khí làm cho tụi đàn em xung quanh khẽ rùng mình mồ hôi chảy đầm đìa trên trán đầy sợ hãi.

Eric thì cũng tức giận không kém gì nó cả, nếu lão ta đụng vào bất cứ ai thì anh cũng không quan tâm nhưng đã đụng vào nó thì anh không bao giờ tha cho được. Anh chỉ vào cái xác hất hất tay với bọn đàn em quanh đó, bọn đó thấy đại ca làm hành động đó dường như hiểu được liền nhanh chóng chạy lại bê cái xác đi còn một đĩa lau vũng máu. Vì nó không thuê người hầu nên trong căn biệt thự rộng lớn này chỉ có mỗi mình nó thôi.

-Mấy tỉnh sao với lão cáo già đó hay để tao một phát cho lão ta thăng thiên gặp tổ tiên luôn– Eric nói mặt đầm đìa sát khí đi lại gần quầy bar lấy trên giá treo 2 cái ly cùng 1 chai rượu Whisky rồi ngồi xuống ghế sofa.

-Tự tao xử - Nó lạnh lùng nói đi gần chỗ Eric đang ngồi rồi ngồi xuống bên cạnh anh giật ly rượu đã được rót trên tay anh đang cầm đưa lên miệng một hơi uống hết sạch. Anh thì chỉ lắc đầu ngán ngẩm vì anh quen với việc nó hay tranh đồ với anh rồi từ bé thì giật kẹo bánh lớn dần thì giật thuốc lá và rượu đã thế còn giật cả...(ý cái này lại là một ẩn số mới cần khai quật dần)

-Mày đã nói thế dù tao có ngán thì mày vẫn làm đúng không ? – Eric hỏi nâng ly của mình lên uống 1 hơi hết sạch với tay cầm chai rượu rót tiếp vào ly của mình. Xong bỗng anh thấy một bên vai có vẻ hơi nặng hơn bên kia anh liền quay sang nhìn thì ra là nó đang gác đầu vào vai anh một cách thoải mái không có gì ngượng ngùng hay e ngại cả. Có lẽ là vì họ đã chơi thân với nhau từ bé và anh cũng không mấy lạ bởi hành động của nó cả là tại anh luôn làm chỗ dựa vững chắc cho nó bất cứ khi nào nó cần.

- Tao mà ngủ thì mày bỗng tao lên phòng nha hì ..hì ...- Nó ngẩng đầu lên nói rồi nở nụ cười tươi rồi tuy có thể nói nó là một tảng băng chính gốc được lấy từ bắc cực về nhưng nó cũng có lúc rất ấm áp và đặc biệt anh là người được cảm nhận điều đó nhiều nhất. Nó đặt ly rượu lên bàn rồi gác đầu vào vai anh mắt nhắm nghiền lại người bắt đầu thả lỏng và dần chìm vào giấc ngủ.

-Mấy đó, thật là bó tay chấm com chấm cả về en luôn – Eric miệng thì nói thế đấy nhưng môi lại khẽ nở một nụ cười hạnh phúc khi nhớ lại nụ cười thiên thần vừa nãy của nó làm tim anh lồi một nhịp. Anh đưa tay lên vuốt vuốt mái tóc mượt mà của nó nhưng hành động rất nhẹ vì anh sợ làm nó thức giấc.

Eric khi thấy nó đã ngủ say nhẹ nhàng bỗng nó lên trên phòng nó đẩy cửa nhẹ nhàng không gây ra tiếng động gì cả. Căn phòng của nó rất to còn to hơn cả phòng khách lẫn phòng ăn cộng vào mới to bằng, phòng nó màu đen và xám là 2 màu chính ngay cả các thiết bị nội thất trong phòng cũng chỉ có màu đen hoặc xám. Anh nhẹ nhàng đặt nó lên trên giường, vén chăn cho nó ngủ và sau cùng là hôn nhẹ lên trán của nó đây là yêu cầu của nó theo như nó bảo đây là việc ba nó làm mỗi khi nó ngủ. Anh đi ra khỏi phòng nó một cách nhẹ nhàng.

** Eric – Trần Hoàng Nam : 17 tuổi cao 1m85. Ba là chủ tịch hãng ô tô Trần thị đứng thứ 2 thế giới ngang hàng với Vương thị và mẹ là chủ tịch hãng thời trang Trần thị. Đẹp trai, thông minh, giỏi võ, giỏi bắn súng và đặc biệt thạo về máy tính giống nó. Đang sống ở Nga chứ không ở cùng gia đình ở Mỹ vì ông Trịnh cử sang Nga để bảo vệ, chăm sóc cho nó và là bạn thân cũng như cánh tay phải đắc lực của nó **

<>

- NÓI GÌ NÓI NHANH ĐI KHÓC SUỐT LÀ SAO ? – Mới sáng sớm mà tiếng nó hét ầm lên ở dưới nhà trong một căn phòng rất to, trong phòng thì toàn là các ống to nhỏ linh tinh thì đây là phòng thí nghiệm của nó mà bên cạnh đó còn có các loại súng nữa. Nó thì đang mặc chiếc áo trắng và đeo khẩu trang cầm điện thoại nói chuyện với Thy mặt có vẻ bức dọc.

“Tớ ...hic..hic..tớ ..sợ ..lắm..” Thy thì có vẻ đang rất hoảng hốt và sợ sệt một thứ gì đó và cô ấy đang khóc rất nhiều.

-Thế rồi cuộc là có chuyện gì nói cho tớ nghe coi – Nó hạ tông giọng xuống rất nhẹ nhàng tình cảm để sao dịu con khóc và để cho Thy bình tĩnh lại đang nói thì

Bùm..bùm...

Chương 4: Cố Chịu Đựng Đến Khi Tớ Về Nước Nha !

Bùng..bùm...

“Ê tiếng gì đấy ?” Thy ở đầu dây bên kia nghe thấy tiếng nổ lớn liền nhanh miệng hỏi.

Nó thì bây giờ mặt đen xì tóc thì xù lên thì ra là nó đang làm thí nghiệm hóa học thì bị quấy rối bởi Thy làm nó mất tập trung nên gây ra nổ chứ sao nữa. Nó hét lên tức giận:

-Tại cậu đó –

“Đừng nói là cậu lại làm nổ thí nghiệm nha ha..ha..không biết đây là lần bao nhiêu rồi ta”

-Liệu hồn tôi cho ăn kẹo đồng đó hay muốn làm chuột bạch cho thuốc của tôi đây –

Nó hăm he đe dọa Thy làm cho Thy bên kia khẽ rung mình nuốt nước bọt cái ực . Nó thì nhiều cái đã man hơn nhiều, thích thì Thy cứ động vào rồi biết kết quả thế thâm của mình.

“Xin lỗi huhu...huhu giúp tớ với huhu..”

-Chuyện gì ? –

Nó nói lạnh lùng khi đã rời khỏi phòng thí nghiệm riêng của mình và đang trong nhà tắm rửa mặt.

“Hic..hic .. ở trường tớ bị bắt nạt hoài tớ không nói gì mà bọn kia càng làm tới à hic..hic”

-“Hừ” đưa nào? –

Nó tức giận vì nó không bao giờ cho phép bất cứ ai dám động vào bạn bè hay người thân ngay cả đàn em của mình nó cũng không bao giờ cho phép mà đưa nào dám cả gan động vào là chết chắc.

“Hic..hic.. là 2 nhỏ tự xưng là hot girl của trường, sĩ diện lắm khoảng 1 tuần trước tớ khẽ va vào 2 người đó thì liền bị bọn nó gửi hoa hồng nhưng”

-Hoa hồng nhưng ?–

“À là đưa nào đắc tội 2 nhỏ đó sẽ bị gửi hoa hồng nhưng và bắt đầu trở thành con mồi để bọn đó hành hạ đến khi nào có con mồi mới thì thôi tớ nghe nói đã có 5 đứa con gái phải chuyển trường vì 2 nhỏ đó đó...hic..hic ..tớ sợ lắm”

-Anh Minh đâu?–

"Minh không nói cho anh ấy biết về chuyện này vì mình sợ anh ấy sẽ nói với ba mẹ mà họ đang bận công việc tại Mỹ nên mình không muốn ảnh hưởng tới họ"

- Mà bình thường cậu hung dữ lắm sao lại bị 2 nhỏ đó đàn áp như thế ? - Nó quát lên tức giận khi nghĩ đến con nhỏ bạn gốc nghèo của mình chỉ nghĩ người khác phiền mà không hề nghĩ là mình có bị sao hay không. Đúng thế cũng vì cái tính đó mà nó rất quý nhỏ bạn này, người mà nó đã thề sẽ bảo vệ hết sức vậy mà giờ nó lại để Thy phải ra thế.

"Thì tại bọn đó nắm được điểm yếu của tớ" Thy nói có chút giận dữ.

-Điểm yếu?- Nó hỏi.

"Thì một lần tớ đang đi thì bị một miếng thuốc rơi vào người nhặt vứt đi thì bị bọn đó chụp ảnh đe dọa ...hu..hu tớ đâu có hút đầu chứ..cậu tin tớ đúng không ?" Thy nói trong oan ức nước mắt chảy giàn giụa.

-Ừ..cố chịu đựng đến khi tớ về nước nha ! -

Nó nói rồi cúp máy luôn rồi tiếp tục gội đầu rửa mặt chỉ có những người cực thân với nó thì nó mới nói chuyện thôi chứ không thì lạnh lùng không nói một câu. Nó bước ra ngoài thì đã trắng sáng trở lại tóc thì ướt vẫn nhỏ giọt nhìn nó lúc này rất gọi cảm và đẹp hơn rất rất nhiều. Nó sấy tóc xong thì đi

vào phòng thay đồ vừa nãy khoảng 5 phút sau nó bước ra thì mặc nguyên cây đen rồi đi sang phòng thí nghiệm đưa tay với túi đựng đàn guitar màu đen khoác lên vai rồi đi nhanh xuống gara để xe leo ngay lên chiếc siêu mô tô và phóng đi.

Và xe nó đỗ ngay trước một tòa nhà cao ốc lớn rồi chạy một lèo lên tầng thượng của tòa nhà. Nó đặt túi đựng đàn khoác trên vai xuống lồi trong ra là súng bắn tia thì ra túi đựng đàn chỉ để che mắt bọn cóm thôi.

Nó đã chuẩn bị xong thì nằm xuống nhắm bắn đến phía khách sạn đường đối diện nhìn đồng hồ đúng 12 h trưa đúng theo nguồn tin nó nhận được từ Eric thì lão Vodka sẽ xuất hiện ở khách sạn này D. B

Ở bên ngoài khách sạn D.B một người đàn ông có vẻ đã đứng tuổi là lão Vodka khoác vai hai cô gái sexy trẻ trung đứng đợi xe. Xung quanh thì có khá nhiều cận vệ.

Quay lại chỗ nó thì nó đang nheo một mắt lại nhìn vào ống nhắm rồi dịch chuyển sao chỗ nhắm chuẩn xác vào lồng ngực trái của lão và bóp cò. Viên đạn lao vun vút xé toạc không khí và dừng lại ngay trên ngực trái lão ta, lão ta ngã xuống còn 2 cô gái thì bỏ chạy. Túi đàn em thì đỡ lão còn chìa súng sung quanh tránh có ai hại tiếp rồi đưa lão lên xe ô tô đi. Còn nó thì đã thu dọn xong súng cất lại vào túi đựng đàn rồi nhanh chóng chạy xuống dưới đeo kính đen vào rồi leo lên xe phóng đi mất dạng.

*****

Máu ....

Những giọt nước mắt ...

Cánh tay của người đó dính đầy máu rơi xuống đất ....

Lửa cháy to dữ dội ....

-Mẹ ..Ba..Anh hai .....a..... – Nó hét lên bật người dậy, mặt nó bay giờ tèm lem nước mắt rồi mồ hôi đầm đìa trên trán nhỏ giọt xuống nó vội lau đi.

Có lẽ giờ đây ta phải rời xa nhau

Để những niềm đau không dài thêm mỗi ngày

Bởi một tình yêu không thể dành cho ba người

Người ta đến nên anh phải đi thôi .....

(Tình yêu không dành cho 3 người – Kelvin Khánh)

Nó nghe thấy tiếng điện thoại liền với tay lên bàn cạnh giường tìm điện thoại thì trên màn hình Oppo R7 là 2 chữ “ Ông nội” thì nó liền nghe máy.

-Con nghe ông- Nó nói với giọng lạnh băng không cảm xúc gì biểu lộ trên khuôn mặt hoàn mỹ đó cả.

“Ừ ông vào vấn đề chính luôn ông muốn con về Việt một chuyến được chứ ?” người đầu dây bên kia nói lạnh hơn cả nó

- Tại sao ? - Nó vẫn giữ nguyên chất giọng lạnh lùng đó dù cho người cô đang nói chuyện là ông của nó. Nó cũng khề nhếch môi cười nghĩ thầm " Cũng tốt đúng lúc về giải quyết chuyện của Thy"

“Tại vì con giờ cũng đã lớn và trở thành sát thủ thực sự rồi ông muốn chúng ta thực hiện việc trả thù tổ chức Bạch Quỷ hay còn gọi là Vampire nên ..” Ông Trịnh nói một lúc rồi ngừng lại như suy tư gì đó khề chau mày ông không chắc kế hoạch này an toàn vì ông sợ mất nó, ông sợ mất đi đứa cháu này, ông sợ sẽ mất đi người thân duy nhất của mình.

- Suốt 3 năm qua con khổ công luyện tập cũng chỉ câu nói này của ông .. ông .. Alo ông còn nghe chứ ?- Nó nói lạnh lùng nhưng cũng hơi có chút lo lắng lộ trên gương mặt vô cảm của nó, khề chau mày nhăn mặt như rất khó chịu bởi sự im lặng của đầu dây bên kia.

“Ồ.. ừ ông đã nghĩ ra kế hoạch rồi chỉ là con phải chịu cực một chút thôi” Ông nói nhẹ nhàng nhưng chất chứa cả sự lo lắng.

- Không sao ông cứ nói đi miễn là trả thù được cho ba, mẹ và anh hai thì con có chết cũng được – Nó nhìn vào khoảng không vô định bằng ánh mắt cay nghiệt giọng nói toát lên vẻ lạnh lẽo khôn tả nhưng đầy sự quyết tâm trả thù.

“Thế thì được ta muốn con trà trộn vào tổ chức Bạch Quỷ, lúc đó con sẽ trong ứng ngoại hợp cùng Harry. Nhưng tốt nhất càng ít người biết chuyện này càng tốt và con hãy giấu kín thân phận của mình để kế hoạch thành công. Nếu có người phát hiện thì con biết phải thế nào rồi đây .. DIỆT” Ông nói một cách nghiêm nghị đầy sự quyết đoán rồi nở nụ cười nhếch mép đầy nguy hiểm đến đáng sợ.

-Dạ được mà Harry là học trò cưng mà ông suốt ngày khoe với con sao?– Nó nói lạnh lùng không một biểu cảm nào lộ trên gương mặt cả dù chỉ là cái cau mày hay gì cả chỉ là đôi mắt toát lên nỗi bi thương xen chút oán hận cùng sự mất mát.

“Đúng thế Harry đã về Việt được 1 năm rồi và đang cùng vài người bạn của nó chống đối với tổ chức đó” Ông nói với vẻ đầy tự hào về người học trò

này và ông nở một nụ cười hàm ý rất sâu xa đến khó hiểu ẩn ý của nó là gì.

-Dạ con biết rồi – Nó nói một cách nhẹ nhàng và có chút bi thương khi nghĩ đến ba, mẹ của mình đôi mắt hơi đỏ lên sống mũi hơi cay cay sắp khóc nhưng nó đã kìm nén không cho nước mắt rơi xuống sợ ông mình lo.

"Con sẽ ở biệt thự như thế nào? Để ta kêu người bên đó chuẩn bị "

-Dạ thôi con có chỗ ở từ các đợt trước con về Việt rồi ông an tâm đi -

"Vậy mong con thành công, chúc may mắn " Ông nói với giọng vui vẻ xen chút nghiêm nghị rồi tắt máy luôn không để cho nó kịp nói thêm bất cứ lời nào cả.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Của Nữ Sát Thủ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Tôi Về Rồi, Nơi Chứa Toàn Đau Thương

Sân bay Nội Bài lúc 7:00 am

Cạch ..cạch tiếng guốc của nó đi từ trong ra, nó xinh đẹp như một ngôi sao điện ảnh hút hồn biết bao nhiêu chàng trai còn những ánh mắt ghen tị và ngưỡng mộ của biết bao nhiêu cô gái. Nó mặc áo sơ mi denim tán đỉnh mix với chiếc quần kaki ôm. Trên vai khoác một chiếc túi màu nâu nam đỉnh và chân mang đôi giày vải. Nó đi ra đồng thời tháo mắt kính để lộ khuôn mặt xinh đẹp da trắng ngần đôi môi đỏ tự nhiên không cần đánh son, tóc tết cornrow nửa đầu. Nó trầm nghĩ trong đầu ngược nhìn xung quanh .

“Tôi về rồi, nơi chứa toàn đau thương”

Mọi người cứ tưởng nó là ngôi sao quốc tế nào, thế là cứ xúm vào chụp ảnh rồi xin chữ kí mãi làm nó mệt muốn chết. Không khí xung quanh thì bị bóp nghẹt mọi người cứ chen lấn xô đẩy nhau để được chụp ảnh với nó.

-Oh Lee Min-ho kia – Nó hét lên chỉ tay về phía khác làm những người xung quanh tưởng thật chạy ầm ầm đi, nhân lúc đó nó chạy ra ngoài .

Nó bước từ trong ra thì nhìn thấy một người phụ nữ tầm 50 đang đứng nhìn về phía nó nở nụ cười đôn hậu và đang dang rộng vòng tay ra như đợi người ôm. Môi nó cong lên tạo thành nụ cười ấm áp dang rộng vòng tay của mình và chạy về phía người phụ nữ đó gọi to.

-Di Ngọc –

Nó hạnh phúc sà vào lòng người phụ nữ đó, người phụ nữ này là người mà đã chăm từng miếng ăn đến giấc ngủ của nó khi ở Nga. Người mà nó xem như người mẹ thứ hai của mình, người mà hết mực yêu thương và chăm sóc từng ly từng tí một cho nó. Người phụ nữ này là người ông nó nhờ đi theo nó sang Nga – Ngô Thị Ngọc. Bỗng dưng 1 năm trước tự dưng ông nó cử bác đi làm việc ở đâu đó thì ra là về Việt Nam.

-Mừng con về Việt, con gái – Di Ngọc vuốt vuốt tóc nó một cách dịu dàng như một người mẹ đang vuốt ve đứa con gái của mình.

-Dạ con đã về rồi – Nó nói một câu chứa đầy hạnh phúc đúng thế khi trong vòng tay người phụ nữ này nó rất thoải mái và có cảm giác an toàn. Cảm giác an toàn giống như kiểu dù có bất cứ chuyện gì xảy ra thì luôn có người phụ nữ này gánh hộ mình rồi.

-Ừ có lẽ con mệt rồi về nhà thôi đi nấu đồ ăn ngon cho con ăn nha – Di Ngọc ăn căn nói đưa tay vuốt má nó nở nụ cười hiền hậu.

-Dạ thôi bao giờ rảnh con sẽ tới thăm đi sau nha – Nó nở nụ cười ấm áp đặt tay lên tay Di Ngọc đang đặt trên má mình.

-Được thôi mà hành lí của con đâu? – Di Ngọc nói một cách dịu dàng từ tận đáy lòng mình và nó hiện rõ trên ánh mắt của Di. Nó chỉ cần nhìn vào ánh mắt của một người là biết họ đang nói dối hay nói thật lòng.

-À con đã gửi về trước rồi còn giờ con phải đi rồi tạm biệt đi - Nó hôn nhẹ lên má Di rồi bước thẳng ra chỗ một chiếc taxi đang đỗ gần đó rồi leo lên. Khi nó đã yên vị trên xe thì xe bắt đầu chạy đi.

** Bar DFL **

Trong bar đèn nhấp nháy rất huyền ảo đủ màu, sàn nhảy thì mọi người nhảy rất tung bừng không khí vui vẻ hòa vào dòng nhạc sôi động do DJ tạo lên. Tại một bàn gần đang ngồi nhâm nhi ly rượu, mái tóc màu hơi vàng khuôn mặt đẹp trai thu hút ánh nhìn của mọi cô gái trong bar nhưng chỉ dám nhìn chứ

không dám lại gần vì hàn khí mà hân toát ra rất lạnh. Bên cạnh là Minh bạn thân của hân có mái tóc màu hơi nâu

-Mây thấy ở đây toàn các em ngon chưa kia - Minh nói chỉ vào những cô gái xung quanh, những cô gái thấy anh chỉ thì đưa tay ra vẫy vẫy kiểu chào nhau anh thì cũng đưa tay ra vẫy lại nhưng anh không biết đằng sau lưng có đôi mắt long lanh đang nhìn mình chăm chăm đầy tính sát thương. Hân thì nhìn thấy Tuyết đứng đằng sau Minh đang khởi động tay thì nhìn anh bằng ánh mắt đầy cảm thương.

-Mây làm gì nhìn tao bằng ánh mắt đó hà chẳng cớ gì – Minh thì thấy ánh mắt hân nhìn thì liền lên tiếng thắc mắc nhìn hân bằng ánh mắt tò mò, hân thì không nói gì chỉ hất mặt về phía trước tức là phía sau Minh đó. Minh thì không biết chuyện gì thì cũng ngoảnh đầu nhìn lại phía sau thì.

-LÝ KIẾN MINH ÔNG LẠI TÁN GÁI SAO ? – Tuyết quát lên mắt nhìn Minh hình viên đạn rồi lại gần ngắt tai anh làm anh đau đến phát khóc mà không dám làm gì Tuyết cả. Dù là giảng hồ hay sát nhân đều sợ cộp cái thoi huống chi là Minh.

-Thả ra đi cho tôi xin giùm cái đi bà chần tỉnh này – Minh thì nói mặt tỏ khó chịu hân thấy cảnh đó thì khẽ nhếch môi cười đưa ly rượu lên uống. Minh lườm hân một cái.

-Ông gọi ai là bà chần tỉnh hả ? –

-Bảo bà đó thả ra coi –

Minh thì cứ đập vào tay Tuyết để cô bỏ ra mà mãi cô không bỏ lại còn捏 mạnh tay hơn nữa chứ.

-2 người thôi đừng tôi đi cho tôi nhờ - Hân lạnh lùng nói đưa tay cắt 2 người ra rồi kéo tay của Tuyết người phía bên phải mình còn Minh thì bị đẩy về phía sau ngồi ngay ghế đối diện hân. Mặt hân có vẻ hình sự nên 2 người kia cũng không dám ho he gì chỉ im lặng lắng nghe. Mặc dù hân là em út trong nhóm nhưng luôn được xem là anh cả, lời nói của hân còn chín chắn và trưởng thành hơn cả hai người kia nhiều.

Hân thấy 2 người kia đã im lặng nghe thì mới tiếp tục nói một cách nghiêm nghị không có chút đùa nào :

-2 người biết Ngũ Quỷ chứ ? -

-Ừ biết, Ngũ Quỷ có 5 người trong đó có 4 người là nam và 1 người là nữ. Nghe bà tao kể thì họ là người đứng đầu tổ chức Bạch Quỷ, họ cũng từng là thành viên tổ chức Evil và là học trò của Bá Vương. Nhưng họ đã tách ra vì lý do gì tao không rõ - Minh nói đưa tay xoa bóp cằm suy nghĩ những chuyện hồi bé nghe bà mình kể.

-Nhưng 10 năm trước, sau vụ giết gia đình nào đó gồm 4 người và còn đốt chui căn biệt thự của họ thì Ngũ Quỷ cũng đã biệt tăm biệt tích theo đó mà tổ chức Bạch Quỷ cũng biến mất khỏi thế giới ngầm. Và thời gian sau không thấy họ mọi người bắt đầu đồn 5 người đó đã chết mà tại sao lại nhắc về họ ?- Tuyết tiếp lời của Minh một cách ẩn ý mà không cần Minh nói hay ra hiệu gì cả.

-Thực ra theo tao vừa nghe thông báo từ Bá Vương thì họ không hề chết mà họ đã qua nước ngoài đào tạo một nhóm những sát thủ và lập lên tổ chức Vampire, tổ chức mà chúng ta đang phải đối phó - Hân nói khi nhếch môi cười đầy thú vị.

-Vậy thật vinh dự cho chúng ta được đối đầu với những người đã từng làm mưa làm gió trong thế giới ngầm - Tuyết nói nở nụ cười thích thú đầy chết chóc, Minh cũng không kém tuy không cười nhưng ánh mắt tỏ rõ vẻ thích thú

-Đừng quá đắc ý họ trong tối chúng ta ngoài sáng nên Bá Vương nói chúng ta cẩn thận và ngài ấy đã cử thêm 1 thành viên mới từ Nga về giúp chúng ta nữa - Hân nói rồi đứng dậy đi về phía sân nhảy còn Minh cũng đứng dậy đi theo, 2 người ra sân nhảy còn Tuyết thì ngồi uống rượu hết ly này đến ly khác rồi hình như đã khá say vì cô uống rượu không được tốt cô loạng choạng đứng dậy nói nhỏ.

-Muốn đi WC quá à –

Tuyết đi vào trong đang đi thì đụng vào một đám thanh niên, cô đã cúi đầu tỏ vẻ xin lỗi nhưng tại đó chỉ cười gian rồi tên đại ca đưa tay vuốt mặt cô rồi nói.

-Ế cô em xinh đẹp đi đâu đây hay đi vui về với anh đi? -

Tuyết thẳng thừng hất tay gã đó ra nhìn bằng đôi mắt khinh bỉ rồi quát lên.

-Tránh ra đừng đụng vào tao –

Gã đó thì vẫn nở nụ cười gian tay thì luồn qua ôm eo Tuyết kéo lại gần người hân làm 2 khuôn ngực chạm vào nhau nói

-Cứng nhẽ nhưng cô em sẽ thuộc về anh thôi –

Gã đó cứ đòi hôn cô nhưng cô đều né còn cắn thật mạnh vào tai hân ta và đánh vào người hân ta làm cho hân ta tức giận kéo cô mạnh hơn, cô hét lên chân tay mềm nhũn do men rượu :

-Bỏ đôi tay dơ bẩn của mày ra khỏi người tao ngay lập tức ...-

Gã đó cay cú do bị đánh lên liền đẩy Tuyết va vào tường làm cô khẽ nhăn mặt đau đớn gã đó đưa tay lên định tát cô thì một giọng nói tự dưng vang lên:

-Mày không thấy hèn khi ức hiếp một cô gái à thằng cò hó –

Gã đó thì tức giận khi bị phá cuộc vui, quay lung tung tìm kiếm chủ nhân của giọng nói đó nhưng thực chất không có người nào khác ở chỗ này cả chỉ có gã đó và vài đứa đàn em thôi, gã đó liền lên tiếng :

-Đứa nào thế ? Lộ mặt đi chứ ? Có giỏi đứng thẳng trước mặt tao mà nói nè-

Mấy gã đàn em thì cũng nhìn xung quanh rồi vỗ vỗ vai gã đó nói hơi run run lên :

-Đại ca có khi nào có ma không chứ em thấy ở đây chẳng có ai cả -

Gã đó đưa tay đập cái “đét” vào đầu thằng kia rồi đập thêm cái nữa vào đầu mỗi đứa kia tỏ vẻ đại ca đồng dặc nói :

- Ngu ma đâu ra mà ma, mày là ai? Ra đi chứ -

Bốp .. bịch ..

Cánh cửa của một phòng Vip gần đó bị một bàn chân của ai đó được đập tung ra cùng lúc tiếng nói hồi nãy lại vang lên.

- Ở đây -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Của Nữ Sát Thủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Sự Cố Ngoài Dự Đoán

Bốp .. bịch ..

Cánh cửa của một phòng vip vừa được đập tung ra và tiếng nói đó lại vang lên :

-Ở đây -

Những gã kia nghe thấy thế thì liền quay phắt lại nhìn về hướng phát ra những tiếng động và giọng nói đó nữa. Từ trong phòng đó bước ra ngoài đứng đối diện với bọn kia. Bọn kia thì mồm há hốc nhìn người đó, gã đại ca lên tiếng nói:

-Ồ cô em đẹp mà mạnh mẽ dữ vậy –

Đúng thế người đó là con gái và không ai khác ngoài nó cả, nó đang ngồi uống rượu thì nghe thấy tiếng kêu cứu của một cô gái nên mới có ý giúp. (Ở chị ý cũng tốt quá mà mặc dù là sát thủ máu lạnh)

Nó đi lại gần bọn kia mắt nhìn xuống cô gái đang ngồi dưới đất thì khẽ chau mày rồi đưa tay tát thẳng một cái đau điếng làm hấn ta ôm mặt tức giận quát lên :

-Con này dám đánh vào mặt bọn thiếu gia ta sao nhưng như thế anh đây càng thích ha...ha..-

Nó không nói gì cả chỉ đứng khoanh tay trước ngực nở nụ cười nhếch mép đầy sự khinh bỉ nhìn gã kia và không đợi thêm phút giây nào cả nó xông lên đánh với bọn kia còn tụi kia cũng xông vào đánh nó.

Ở trên sân nhảy Minh và hấn thì đang nhảy rất quyến rũ làm bao cô gái cứ bầu vào nhảy cạnh kiểu tiếp cận. Hấn thì mặc kệ nhưng Minh thì cứ ôm eo các em nhảy. Sau một hồi nhảy thì 2 anh chàng này mới dừng để nghỉ đi ra bàn hồi nãy thì không thấy Tuyết đâu, Minh hét toáng lên:

-Tuyết đâu rồi ? Hay cô ta thấy tao nhảy với mấy em nên giận bỏ về rồi nếu thế thật thì chết tao –

-Tao nghĩ là nó đã uống say và đã tìm chỗ nào ngủ rồi – Hấn nói khi đưa chai Whisky loại nặng đã hết một nửa lên ngang tầm mắt. Minh thì không khỏi lo lắng vì anh biết Tuyết uống rượu không được giỏi mà bây giờ đặt uống loại nặng nữa chứ lỡ xảy ra chuyện gì thì sao.

2 người định đi tìm Tuyết thì thấy cả đám thanh niên chạy hốt hải mặt bầm tím. Phía sau là một cô gái trẻ đang đỡ một cô gái khác và dường như Minh đã nhận ra Tuyết liền chạy lại gần đỡ lấy cô nói :

-Tuyệt bà làm sao thế này .. Tuyệt ..Tuyệt ...-

Mình vừa nói vừa lay lay người cô để đánh thức cô dậy nhưng không được, nó thì thấy có vẻ là người quen của cô gái liền nói:

-Cô ấy suýt bị bọn khốn làm trò bậy bạ đó may tôi kịp giúp, lần sau anh hãy nhắc cô ấy cẩn thận hơn –

- Cảm ơn cô nhiều tôi sẽ nhắc cô ấy cẩn thận – Minh thì gật đầu lia lịa cuống quýt cảm ơn nó. Hắn thì đứng cạnh đó nhìn chăm chăm nó khẽ nhếch môi cười.

Nó chỉ gật đầu một cái rồi bước đi về phía cửa không quên liếc nhìn chàng trai đang đứng gần đó từ nãy cứ nhìn mình chăm chăm.

*****

Nó bước xuống khỏi xe BWM mui trần đỗ trước cửa khách sạn thuộc quyền sở hữu của tập đoàn xây dựng Song Long. Nó bước thật nhanh vào trên mặt đeo cái kính bản to cùng với trên vai khoác một chiếc túi du lịch. Không ngần ngại nó chạy thẳng vào khu vực thay đồ của nhân viên khách sạn rồi khóa trái cửa vào.

Nó mở túi đồ ra lôi từ trong ra một bộ tóc giả màu đen ngắn cùng một chiếc kính cận to đùng thực chất ở gọng kính có máy ảnh nhỏ ở gọng kính kết nối với điện thoại Oppo của nó. Thiết bị này và xe ô tô cũng là hồi nãy nó lấy từ một người bạn thân của nó – Daisy. Nó sau một hồi thay đồ nhân viên phục vụ và hóa trang thì nó nhìn chẳng thể nhận ra, nó nhanh chóng đi ra ngoài một cách thần nhiên nhất có thể.

Cạch...cạch..Tiếng bánh xe đẩy rượu vang đều đều trên hành lang còn người đẩy đương nhiên là nó rồi. Nó đẩy xe đi mãi đến gần cuối dãy phòng thì dừng lại phòng 205 đứng trước cửa thì có 2 gã đàn ông to lớn đứng canh chừng.

-Có chuyện gì ? -1 trong 2 tên hỏi khi thấy nó đứng đó.

-Tôi đưa rượu đến - Nó kính cẩn nói.

-Đứng ngoài đợi một lát – Tên còn lại nói mở cửa đi vào phòng một sau đi ra thì mở cửa ra cho nó đi vào. Nó đẩy xe phục vụ rượu vào rồi khi đi qua mặt 2 tên kia thì khẽ nhếch môi cười.

Nó đẩy vào thì đập vào mắt nó là 1 người đàn ông mặc vest trắng đã ngoài 50 và 1 người phụ nữ mặc váy trắng quý phái đã ngoài 30 tuổi. Họ đang ngồi nó chụm với gương mặt nghiêm nghị xem ra là đang bàn chuyện lớn, xung quanh có tầm 8 đến 10 người thanh niên mặc đồ trắng xem ra là người của tổ chức. Gương mặt đó luôn xuất hiện trong từng giấc mơ của nó, giấc mơ chỉ toàn màu đỏ chét chóc của máu tanh. nắm chặt lấy cán đẩy của xe để kìm chế lại cơn tức giận, nó nở nụ cười đầy thân thiện lên tiếng nói.

-Tôi đem rượu tới –

-Được rồi để đó đi – Người đàn ông lớn tuổi nhất chỗ đấy lên tiếng nói chỉ tay lên bàn ám chỉ để đó nó đứng đó khẽ đưa tay lên gọng kính bấm một cái khi nhìn vào người đàn ông và thêm vài cái vào người kia. Rồi cầm chai rượu và ly xuống dưới bàn xong quay đi.

-Cô là người do tổ chức Evil phái tới ? – Người đàn ông lên tiếng hắt tung chai rượu xuống đất làm cho bọn đàn em xung quanh cũng thủ thế xông vào đánh nó. Nó thì khẽ nhau mày “Quả không hổ danh là đại ca đứng đầu Ngũ Quý, ông ông lợi hại hơn mình tưởng tượng nhiều nhưng như thế mới xứng tầm với mình chứ”. Nó nghĩ một hồi nhếch môi cười rồi tung quyền đánh bọn kia rồi đạp cửa phòng chạy ra ngoài.

-Nhất định phải bắt được cô ta – Người đàn ông kia nói lạnh lùng đậm đậm sát khí. Cả bọn kia chạy đi nhanh nhất có thể. Nó thì chạy dọc hành lang rồi chạy phía cầu thang thoát hiểm thì cầu thang lên và xuống nó quyết định chạy lên trên.

-Chết tiệt – Nó chửi thề khi đang chạy từng bậc thang đi lên, tóc tóc giả ra ném đi, cởi áo khoác ngoài ra lau đi lớp trang điểm trên mặt. Thật ra lúc đó nó quyết định chạy lên là vì cầu thang đi xuống đang thi công xây lại. Đằng sau nó là cả đám người đang đuổi theo chỉ cách nó khoảng 1 đến 2 tầng thôi. Sau khi rượt đuổi thì đã đến tầng cao nhất khách sạn rồi nó liền chạy tìm phòng trốn thì phòng nào cũng khóa làm nó tức chết đi được. Thật may đúng lúc nó định dừng mọi cuộc chơi thì bỗng cửa một phòng mở được, không để tụt mất cơ hội nó chạy nhanh vào không may va vào một người nào đó và ngã xuống may là chiếc giường ở đằng sau nên không đau lắm.

- Nè ...- Hắn định nói gì đó thì đã bị nó bịt miệng vào rồi còn một tay thì ra dấu hiệu giữ im lặng. Hắn cực kì ghét ị người khác đụng vào người mình dù chỉ là một ngón tay cũng không dù là người thân của hắn đụng vào hắn cũng thấy khó chịu.

-Nè con nhỏ đó đâu rồi chứ ..công nhận chạy nhanh thật tìm trong từng phòng đi đại nói nhất định phải tìm thấy con nhỏ đó – Tiếng của một tên vang bên ngoài làm nó bên trong phòng có vẻ hơi lo lắng không biết làm gì bây giờ trời ơi bộ óc IQ 200/200 của nó bây giờ bị sao vậy nè? Nó không thể nghĩ được ra gì cả mà tiếng chân kèm theo tiếng đập cửa đang gần tới dần phải làm sao giờ?

-Xuống – Hắn nói gần như quát lên làm nó giật mình đưa tay bịt miệng hắn lại “ Xuyt” nó quay mặt về phía cửa nhìn rồi quay lại nhìn hắn. Trời hay đánh với tội đó đi đường đường là tiểu thư họ Trịnh mà sợ gì chứ ý mà không được như vậy thì càng không được. Như thế sẽ biết mặt nó thì kế hoạch trà trộn coi như bị hủy dưới tay nó sao như thế thì không trả thù được.

-Nè anh giúp tôi nha – Nó nói thật nhỏ vào tai chàng trai xa lạ nó không hề biết là ai nhưng thật sự bây giờ nó cần sự giúp đỡ. Vì nếu không coi như kế hoạch sẽ bị phá ngay lập tức thì nó không còn mặt mũi nào gặp mặt ông nội.

Hắn tuy nghe thấy nhưng vẫn nắm cổ áo nó quăng sang một bên hắn ngồi lùi lại phía sau dựa vào thành giường nhìn nó bằng ánh mắt như nhìn người ngoài hành tinh từ trên sao thổ hay sao kim xuống.

Nó thì xích lại gần hắn hơn và nói với giọng khản khoản đây cũng có thể nói là lần đầu tiên nó nhờ vả người khác giúp đỡ.

-Ừ ... tôi đang bị truy bắt làm ơn giúp tôi –

-Tại sao ? – Hắn nói với vẻ không có hứng thú lắm với chuyện này vì chuyện này chẳng liên quan gì đến hắn cả sao phải giúp chứ. Và hắn không muốn vướng vào rắc rối của người khác.

-Tôi sẽ cho anh bất cứ thứ gì anh muốn nếu nằm trong khả năng tôi có thể làm được – Nó nói với giọng nghiêm, nó xem như một cuộc giao dịch vậy và nhận được cái gật đầu đồng ý từ hắn. Hắn thực sự cũng không nghĩ sẽ giúp nhưng nhớ ra cô gái này chính là người hồi nãy giúp Tuyết nên coi như trả ơn hộ Tuyết.

Nó thì cũng bớt lo hơn rồi tiếng bước chân đã đổ ngay trước cửa phòng rồi. Lúc này thì nó lại quên mất là chưa nghĩ ra cách gì thì liền thấy cánh tay của ai đó kéo mình. Và cánh cửa phòng cũng bật mở ra .....

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Của Nữ Sát Thủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Sự Cố Ngoài Dự Đoán (Tiếp)

Cánh cửa phòng bật mở ra và người đàn ông bước vào thì mắt nhìn lên giường thì mở to mắt rồi nói:

-Tôi thành thật..thành thật xin lỗi nha –

Người đó quay đi ra ngoài rồi khóa cửa vào một cách nhanh chóng rồi chạy đi như nhìn thấy ma hay gì ý, chạy lại chỗ đám người đang đứng rồi nói.

-Bên tôi không thấy cô ta –

-Bên tôi cũng không thấy cô ta đâu cả – Một người nữa chạy lại gần đằng sau dẫn thêm 2 đến 3 người.

-Đằng này cũng thể xem ra cô ta đi thang máy xuống rồi đi thôi – Một tên nữa chạy lại đằng sau là 5 đến 6 tên nữa. Rồi tất cả chạy đi về phía thang máy và một nhóm người thì chạy cầu thang bộ.

Không biết 2 người kia làm gì mà tên kia vừa bước vào đã cuống quýt xin lỗi rồi chạy ra ngoài luôn cứ như là nhìn thấy gì đáng sợ lắm không bằng. Trong phòng thì thời gian như ngừng trôi trước cảnh tượng rất dễ hiểu nhầm này đây. Nó thì ngồi trên đùi hắn hai tay để trên ngực hắn còn hắn thì hai tay ôm sau lưng nó còn môi thì hoàn toàn chiếm lấy môi nó. Hắn không an phận sờ soạn khắp lưng nó, khi cảm nhận được nó mới cựa người dùng sức đẩy ra nhưng không được vì càng đẩy thì hắn càng ôm chặt hơn.

Nó đã nhẹ tay không nghe thì dùng trách nó mạnh tay, nó cuộn chặt nắm tay thành quyền không chút do dự đâm thẳng vào bụng hắn làm hắn đau đớn, nuối tiếc rồi khỏi cánh môi quyền rũ của nó khẽ nhắm mắt. Nó thì thờ đốc rồi nhảy xuống khỏi giường nói.

-Anh dám làm chuyện đó với tôi sao tên khốn này ? –

-Là nhóc nhờ tôi giúp còn gì – Hắn nói một cách lạnh lùng nhưng cũng hơi có chút gian tà trong ngữ điệu của hắn. Hắn đưa tay ôm bụng chỗ bị nó đánh thực sự nó dùng lực hơi mạnh tay thì phải.

-Vậy là cứ con gái nhờ không cần biết là gì anh cũng sẽ hôn rồi sờ soạn sao ? – Nó nói gần như quát lên tay nắm thành quyền mắt đỏ lên vì tức giận nó đang phần nộ vô cùng vì cái con người đang ngồi trước mặt kia.

-Không chỉ có nhóc tôi mới làm thế thôi – Hắn nói một cách thản nhiên mà không biết mặt của nó đang đen kịt vào mắt thì ánh lên tia chết chóc đáng sợ.

-Ok coi như tôi bỏ qua không chấp anh – Nó nói rồi thờ hất ra tay cũng thả lỏng ra tuy có hơi bất mãn nhưng cũng nhịn vì dù gì nó cũng không bị bắt và không bị phát hiện là được rồi mặc dù phải hi sinh đi nụ hôn đầu tiên.

-Tôi là Vương Hạo Khánh còn nhóc tên gì ? Và nhóc định trả tôi gì ? – Hắn thật chất chả cần gì cả nhưng hắn lại rất có hứng thú với cô gái bá đạo trước mặt mình. Hắn mặc thật sự chưa bao giờ có hứng thú với con gái kể từ 1 năm trước khi bạn gái hắn bỏ đi và hắn nhìn thấy hình ảnh của cô ấy trong nó.

-Trịnh ... ư ..Phan Khả Hân, à anh cần bao nhiêu tiền ? – Nó tí nữa là nói tên thật cho hắn rồi may mắn ó kịp dừng lại đó, nó kéo ghế ra ngay trước mặt

hắn ngồi xuống tay khoanh trước ngực nhìn chăm chú vào gương mặt hắn.

-Tôi không cần tiền chỉ cần một điều kiện từ nhóc thôi mà giờ tôi lại chưa nghĩ ra là gì cả – Hắn nói nhìn thẳng vào đôi mắt xám tro lạnh lẽo của nó, mắt họ chạm nhau nhưng mỗi ánh mắt lại hiện lên những ý nghĩ khác nhau.

-Vậy đưa điện thoại của anh đây tôi mượn – Nó đưa tay chìa ra trước mặt hắn đợi hắn đặt điện thoại vào.

-Làm gì ? – Hắn tuy rất thắc mắc nhưng vẫn moi điện thoại ra đặt vào tay nó và nhìn nó bằng ánh mắt nghi hoặc không biết nó sẽ làm gì nữa. Nó thì nhận được điện thoại của hắn thì liền bấm bấm trên màn hình rồi đưa trả lại hắn nói.

-Tôi là người đã nói thì chắc chắn sẽ làm nên khi nào cần gì thì cứ gọi cho tôi –

Hắn nhận điện thoại lại nhìn vào màn hình thì có số điện thoại liền liếc nhìn nó rồi khẽ gật đầu một cái. Nó đứng dậy rồi đi ra cửa phòng mở cửa bước ra khỏi phòng rồi đi ra ngoài một cách nhanh chóng. Hắn thì hơi ngạc nhiên vì sao hôm nay hắn lại nói chuyện với người lạ vì thực chất hắn không bao giờ nói chuyện với ai ngoài Minh và Tuyết từ khi về Việt. Chắc vì cô nhóc đó giống với người yêu cũ của hắn chăng ?

Nó thì bước vào thang máy đi xuống lại tầng 1 phòng thay đồ của nhân viên. Nó bước ra khỏi phòng đó thì nhanh chóng vào thang máy xuống tầng 1 vào phòng hồi nãy thay đồ ra rồi nhanh chóng đi xuống tầng hầm để xe.

Khi đã yên vị trên xe ô tô của mình thì moi trong túi xách ra cái Ipad rồi bấm bấm một lúc thì trên màn hình hiện lên hình ảnh của một người đàn ông đã đứng tuổi.

-Con chào ông – Nó nói khi đặt cái Ipad lên phần đầu xe để vừa lái xe vừa nhìn được người trong màn hình.

“Ừ chào con” Tiếng nói nghiêm nghị phát ra từ cái Ipad.

-Con muốn báo cho ông biết con đã sát nhận chính Ngũ Quỷ hay còn nói là tổ chức Bạch Quỷ đã sát hại ba, mẹ và bắt anh hai đi – Nó nói nhìn vào màn hình Ipad rồi lại nhìn đường.

“ Xin lỗi ta biết con đang rất nóng lòng muốn trả thù ta cũng vậy nhưng xem ra con phải tạm thời dừng mọi hoạt động lại thôi” Bá Vương nói với giọng có chút bức tức, có chút tiếc nuối.

-Ông nói vậy là sao ? Tại sao phải ngưng hoạt động chứ ? – Nó nói chân đạp phanh thẩn gập lại về mặt khó chịu hơn bao giờ hết, nó đã nhẫn nhịn suốt 10 năm trời và nó đã cực nhọc học hết các khóa đào tạo sát thủ chuyên nghiệp chỉ để chờ đến ngày hôm nay khi đã tốt nghiệp hết các khóa sát thủ đến lúc được trả thù ông nó lại bảo dừng lại quả thật nó không cam tâm.

“Vi con đã manh động giết Vodka một trong Ngũ Quỷ nên giờ bọn đàn em anh ta đang lùng sục tìm con khắp nơi đó” Tiếng nói của Bá Vương vang lên có chút nghiêm nghị và có chút lo lắng cho nó.

-Mẹ kiếp – Nó chửi thề tay đập mạnh vào vô lăng trút giận, cũng tại nó đã nóng nảy chỉ một lòng muốn giết não trả thù về việc đã ám sát mình nên đã làm hỏng đại sự rồi, nó đập tay vào vô lăng liên tục nói – Con xin lỗi vì hành động bùng bột của con đã làm hỏng mọi chuyện rồi –

“ Không sao như vậy cũng tốt thừa dịp này con cứ nghỉ ngơi và nâng cao kỹ năng mà con cũng nên kết giao thêm nhiều bạn bè chứ - Bá Vương nói trên môi nở một nụ cười hiếm hoi với nó, tay đưa điều xì gà lên miệng hút nhả ra một làn khói.

-Bạn bè hừ có họ thì đã sao chứ chẳng giúp được gì con không cần – Nó lạnh lùng nói ánh mắt sắc lạnh không một biểu cảm gì ánh mắt vô hồn nhìn về khoảng không vô định. Nó chẳng cần mấy thứ như bạn bè, tình yêu, hay gì cả giờ với nó chỉ có trả thù và trả thù mà thôi.

“Con cũng đã 17 tuổi rồi đâu còn nhỏ đâu chứ mà con chưa từng có được cuộc sống của một cô gái bình thường đâu – Bá Vương nói nhìn chăm chăm vào cô cháu gái nhỏ của mình, nó từ khi ba mẹ mất, anh hai bị bắt đi thì trở thành một người lạnh lùng, bất cần đời chỉ sống với một mục đích duy nhất là trả thù thôi chưa bao giờ được cảm nhận một cuộc sống bình thường là như thế nào cả, phải nói là nó không cần mấy thứ đó.

-Lúc này con chỉ muốn trả thù chỉ khi trả thù xong con mới có được cuộc sống bình thường – Nó nói một cách kiên quyết, đôi mắt xám tro của nó ánh lên những tia hận thù làm cho ai nhìn thấy ánh mắt này đều phải rùng mình run sợ.

“ Hừ không nói nhiều nữa ngày mai con hãy đến trường Future học ” Bá Vương nói một cách nghiêm nghị làm nó cau mày khó chịu dù không muốn chút nào nhưng nó không bao giờ dám trái lời ông nó vì ông là người thân duy nhất của nó bây giờ.

-Nhưng ...-

“Không nhưng nhì gì hết con muốn kháng lệnh của ta sao? ” Bá Vương quát lên cắt ngang câu nói của nó làm nó giật mình vì chưa bao giờ nó thấy ông nội to tiếng với nó cả dù nó có làm gì sai ông cũng chưa từng la mắng nó cả.

-Con nào dám kháng lệnh – Nó nhỏ giọng lại dù thật sự nó cũng đang rất ức chế vì sao nó phải đến trường khi đã đỗ đại học năm 14 tuổi chứ đúng là điên điên.

“Tốt giờ ta có việc rồi tạm biệt con” Bá Vương nói nhả ra một làn khói trắng còn nó thì chỉ cúi nhẹ đầu chào rồi ông đưa đồ khiển tắt đi, nó ngồi trong xe ô tô im lặng một hồi rồi khởi động xe chạy đi tiếp.

*****

1 tiếng sau, hắn mới rời khỏi phòng khách sạn xuống tầng hầm lấy xe vừa thấy xe mình thì điện thoại hắn vang lên, mọi điện thoại ra nghe đồng thời mở cửa xe hơi của mình ra. Rồi bắt đầu nhấn chân ga nhanh hơn phóng trên đường. Ngoài trời bỗng dưng đổ mưa to, trời thì tối sầm lại vì cơn mưa hắn đang chạy xe để chế độ mưa trần nên phải đóng lại ngay lập tức. Hắn đang chạy xe trên một con đường khá vắng thì

Kít.....kít.....

Tiếng phanh chói tai vang lên hắn đang đi tốc độ nhanh nên khi thần gấp theo quán tính đập đầu vào vô lăng. Hắn đưa tay ôm đầu ngẩng lên nhìn thì thấy trên mặt đường là.....

(T/G : Mong mọi người đọc ủng hộ mình *nụm cười* nếu có chỗ nào sai sót mong mọi người góp ý để mình biết đường sửa)

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Của Nữ Sát Thủ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Nữ Sát Thủ Bị Thương - Cứu Giúp

Kít.....kít.....

Tiếng phanh chói tai vang lên hắn đang đi tốc độ nhanh nên khi thần gấp theo quán tính đập đầu vào vô lăng. Hắn ngẩng đầu nhìn lên thấy trên mặt đường có người đang nằm trên một vũng máu, những giọt mưa rơi xuống hòa cùng màu máu tanh chảy nhỏ giọt xuống dưới nền bê tông. Hắn nhanh chóng xuống xe chạy lại gần người đó nhấc lên cùng lúc tháo mũ trên đầu người đó ra thì hắn mở mắt to hết cỡ đầy ngạc nhiên nghĩ thầm “đây chẳng phải cô gái ban nãy đã xông vào phòng mình nhờ giúp đỡ tên gì ta...ừ...a Khả Hân”

-Sao lại ra nông nỗi này ? – Hắn nói nhưng chỉ thấy mắt nó nhắm nghiền lại không có chút biểu hiện gì là sẽ mở mắt ra và trả lời cả. Hắn bế nó lên trên tay đặt nó ngồi vào ghế lái phụ rồi cũng vào trong xe xong lái đi thẳng hướng bệnh viện.

-Nè nhóc gắng chịu đi sắp đến bệnh viện rồi – Hắn nói khi nghe thấy máu từ bụng và các vết thương khác đang chảy càng nhiều máu hơn, hắn hơi sốt ruột một tay thì nắm lấy tay nó, một tay lái xe với tốc độ nhanh nhất có thể.

-Đừng...đừng...đến...đó...- Nó nói hơi thờ thối ớt mắt thì chỉ hé hé mở, giọng nói nó nhẹ giống như một cơn gió thoảng qua sa mạc nóng nực vậy rồi sau đó thì chìm tiếp vào giấc ngủ. Tuy thế hắn vẫn có thể nghe thấy trong đầu thì không ngừng thắc mắc lí do tại sao chỉ trong một thời gian ngắn nó đã trở thành như thế này.

* 1 tiếng trước *

Nó đang đi trên đường đến một con đường khá vắng thì có cảm giác đang bị theo dõi không chỉ bây giờ mà từ lúc rời khỏi biệt thự chính của bang Hell (bang Hell ở Nga thuộc tổ chức Evil do nó làm bang chủ) nó đã có cảm giác đó rồi nhưng không nghĩ ngợi nhiều lắm. Nó nhìn vào gương chiếu hậu thì đằng sau thấy một đoàn mô tô loại tốt chạy phía sau. Nó nhếch môi cười nụ cười nham hiểm hơn bao giờ hết rồi thấy những xe đó bỗng dưng phóng lên trước rồi dàn hàng ngang trên đường. Nó phanh lại, với tay xuống ghế đằng sau lấy cái mũ lưỡi trai màu đen đội vào, mở cửa xe rồi bước xuống một cách bình thản đi lên phía trước xông dựa vào đầu xe hai tay khoanh trước ngực.

Bọn kia cũng bước xuống khỏi mô tô tháo mũ bảo hiểm ra hình như không phải người Việt Nam, nó khẽ nhếch môi và cũng đoán được bọn này là ai rồi “Đi xe mô tô loại đắt nếu mưa nhiều thì cũng trên 500 đô một chiếc lại còn không phải người Việt xem ra là người của bang phái lớn ở Nga đây mà”

-Các người muốn gì ? – Nó nói với chất giọng lạnh lùng như một tảng băng và đậm chất của một sát thủ khét tiếng.

-Ren cô dám bỏ trốn về đây khi sát hại bang chủ của tụi này à ? – Tiếng của một người con trai đi giữa đám đang dẹp đường cho tên này đi. Người con trai khá đẹp trai da trắng vừa bước xuống từ chiếc audi màu xanh lam xem ra là thủ lĩnh rồi.

-Ồ bang chủ của mấy người là ai tôi còn không biết làm sao giết được má tại sao lại chắc chắn tôi là Ren chứ không phải ai khác ? – Nó đáp lại bằng

tiếng Nga mặt không có một chút biến đổi nào cả vẫn sắc lạnh khó tả, khó hiểu, khó nhận biết. Nhưng cũng lạ nó dù làm gì hay đi đâu cũng đeo khẩu trang che mặt chỉ có vài người biết mặt nó nhưng với thân phận bạn gái của bang phó Eric mà.

-Ren cô đừng giả ngây nữa ngoài cô ra không còn ai trên cái đất nước Nga lại dám động đến ông Vodka cả, giờ ông ấy chết thì ngoài cô ra còn ai nữa - Tên thủ lĩnh lại nói bằng chất giọng hống hách vô cùng. Nó thì chỉ nhếch môi cười vì thấy đàn em lão ta kéo tới đây xem ra lão ta chết là cái chắc rồi.

-Lão Vodka đó chết rồi. . .ha..ha..đấy là cái giá phải trả vì đã dám ám sát tôi – Nó nói hàn khí toát ra làm bọn kia không khỏi rùng mà đổ mồ hôi lạnh, tụi này chỉ nghe danh về nó là một sát thủ máu lạnh và được giới giang hồ gọi là “sát thủ khốc liệt” giờ được gặp trực tiếp còn đáng sợ hơn nhiều.

-Quả nhiên không uổng công chúng tôi đã theo cô từ khi cô bước chân ra khỏi biệt thự chính của bang Hell ở Nga rồi đến khi sang Việt Nam chúng tôi vẫn theo cô nhưng không thấy mặt cô thôi thật đáng tiếc – Tên đó lại lên tiếng dù không biết mặt nhưng vẫn đi theo vì trong bang ở Nga có nó là con gái và Daisy nhưng Daisy đã về Việt Nam nên còn mỗi nó là con gái.

-Ồ tôi đúng là sơ suất thật đó – Nó nói một tay nôm trong túi ra bao thuốc rồi rút một điếu ra hút như một hành động khiêu khích bọn kia. Thì ra cái cảm giác bị theo dõi quả là không sai đúng là nó hơi chủ quan nên không nghĩ gì nhiều thật may là cứ xuống xe hay đi đâu đó nó đều đội mũ hoặc đeo khẩu trang.

-Lên cho anh – Tên thủ lĩnh lại nói hất tay ra lệnh cho bọn đàn em xung quanh xông lên, bọn đàn em được lệnh tay đã cầm sẵn một thanh kiếm Nhật vừa lấy từ cốp mô tô ra và lao lên thẳng về phía nó.

Nó nhanh chân đạp vào xe ô tô lộn một vòng trên không trung rồi đáp xuống đất ngay chỗ một tên rồi vịn cổ một cái tên đó chết ngay tại chỗ, nó vọt tay cầm thanh kiếm tên đó lên đánh. Bọn kia đánh trượt lên đã đạp vào xe của nó xong lại chuyển hướng đánh vào nó, đây là một cuộc chiến không cân sức lắm thì phải một mình nó đấu với hơn 50 người con trai to lớn. Nó nhanh chóng dẹp được 1 phần 3 thì thấy có cảm giác bị thứ gì đó ghim vào tay nhưng rất nhỏ nên nó không để ý mà vẫn đánh tiếp được 1 tên thì cảm giác chóng mặt buồn ngủ ập tới. Tên thủ lĩnh giờ mới cầm thanh kiếm lại nhanh tay chém vào người nó và chính xác là chém vào bụng nhưng nó đâu phải vừa đưa kiếm đâm thẳng vào ngực tên đó chết luôn.

Bọn xung quanh thì thấy thủ lĩnh bị giết định xông vào đánh thì nó đẩy tên thủ lĩnh vào người bọn đó rồi dùng hết sức chạy đi bọn kia đuổi theo nhưng đến một ngã ba thì không thấy nó đâu. Bọn này mới chạy ngược về, nó đứng nấp sau một cái cây cổ thụ lớn nhìn ra sau khi chắc đã an toàn nó mới đi ra khỏi. Nó đi trên con đường vắng tanh tay ôm vết thương trên bụng còn khắp người có những vết thương nhỏ khác nữa.

Trời đổ mưa làm nó càng trở nên yếu dần và con buồn ngủ cứ thế ập tới làm nó say sẩm chỉ muốn nhắm mắt lại ngủ thôi và đúng thế nó không trụ nổi nữa liền ngã xuống những hạt mưa không ngừng tạt thẳng vào mặt nó dù có mũ che một phần.

Thực tại

Hắn lái xe quay ngược về phía biệt thự của mình, một hồi lái xe với tốc độ nhanh giờ hắn đã về đến nhà mở cửa xuống xe nhanh chóng rồi chạy sang bên kia bệ nó lên tay. Hắn bế nó chạy nhanh vào bên trong biệt thự rồi chạy lên phòng mình đặt nó xuống giường, rồi chạy thật nhanh tìm hộp y tế. Hắn ngồi bên cạnh nó coi từng cục áo đang ướt sũng ra rồi vứt cái áo đó sang một bên rồi lộ ra nhiều vết chém ngấn, dài đủ cả nhưng không sâu lắm. Hắn bắt đầu sơ cứu vết thương từ từ nhẹ nhàng không gây quá nhiều cảm giác đau đớn cho nó, sau một hồi sơ cứu băng bó giờ xem như đã xong rồi.

Hắn mới từ từ đứng dậy đi lại từ quần áo lấy quần áo để thay cho nó vì nó thực sự ướt sũng do dầm mưa mà. Mặc dù người ta nói "nam nữ thọ thọ bất tương thân" nhưng giờ mạng người quan trọng hơn, hắn thay đồ xong cho nó thì cũng lấy đồ đi vô phòng tắm vì hắn cũng dính mưa mà. Hắn tắm xong thì đi ra ngoài đến bên cạnh giường thì thấy người nó đang run lên cầm cập.

-Nè ...nhóc lại làm sao vậy ? – Hắn ngồi xuống bên cạnh nó nắm lấy tay nó, tay nó lạnh ngắt làm hắn nắm cảm tưởng như đang cầm cục đá trong tay vậy hắn nói một cách nhẹ nhàng khác hẳn so với bình thường – Sao tay lạnh quá vậy nè ? –

-Lạnh ....lạnh...quá – Nó nói tay nắm chặt tay của hắn xem ra nó đang mất dần ý thức vì thuốc mê rồi, đúng thế hồi này nó đã bị bắn thuốc mê mà không biết. Nó cứ nắm chặt tay hắn để cảm nhận chút hơi ấm từ bàn tay hắn, cảm nhận chút an toàn nhỏ bé mà nó chưa bao giờ được nhận cả. Hắn thấy cơ thể nó cứ run lên làm hắn bối rối, đầu óc trống rỗng không biết làm gì cả.

-Lạnh..lạnh.. – Nó nói mê man mắt vẫn nhắm nghiền lại, cả người thì run lên rồi những tiếng rên nhẹ nhưng đủ làm hắn nghe thấy và rồi lên chạy đi ra ngoài. Một hồi sau hắn chạy vào trên tay cầm thau nước cùng một cái khăn lại đặt thau nước lên bàn gần giường rồi nhúng khăn vào vắt kiệt đi rồi lau quanh mặt nó xong lại giặt xong đắp vào chân. Nhưng người nó vẫn run lên người co ro lại mặt thì tái mét nhưng không có một giọt máu nào cả.

-Rốt cuộc nhóc là ai vậy chứ ? Chỉ mới gần một tiếng mà nhóc đã làm gì để mình ra như vậy chứ ? – Hắn tự độc thoại một mình tay sờ nhẹ lên vết thương ở tay nó, hắn thắc mắc một cô gái như nó đã làm gì mà lại ra nông nỗi này chứ ? Lần trước thì bị truy bắt lần này thì bị thương nghiêm trọng như vậy rốt cuộc nó là ai chứ ?

Hắn suy nghĩ một hồi rồi thấy cơ thể nhỏ nhắn của nó vẫn đang run lên làm hắn hơi chau mày rồi ngồi lên giường bên cạnh nó luồn tay qua sau đầu rồi kéo nó vào vòng ôm của mình, hắn cũng nằm dịch vào người nó để chuyển hơi ấm của mình qua người nó. Hắn ôm nó rồi kéo chăn lên cao phủ kín người nó và người mình, lúc này nó cũng đã ngừng rên và im lặng hơn một chút rồi hắn mới an tâm hơn rồi cũng thấy mệt mệt nên nhắm mắt vào nghỉ ngơi một lát.

(Nếu mọi người đọc thấy không hài lòng chỗ nào thì cứ nói cho mình biết nha, để mình còn biết đường sửa. * mỉm cười* Mình cảm ơn trước nha)

Chương 9: Anh Còn Yêu Cô Ấy Chứ ?

Thời gian nhanh chóng trôi qua bây giờ đã là buổi tối trên chiếc giường màu xám nó thì bắt đầu cựa mình mất từ từ mở ra một cách yếu ớt không có chút sức lực nào cả nó chống tay vào giường để ngồi dậy nhưng không đủ sức dậy thì nhìn người mình thì khề nhau mảy. Vì trên người nó đang mặc một đồ khác lại còn khá rộng là của nam thì đứng hơn không thoát khỏi sự ngạc nhiên nếu theo nó nhớ lúc này trước khi mơ màng nó nghe thấy giọng nam ôi trời chuyện gì vậy nè?

-Nhóc tỉnh rồi à ?- Tiếng người con trai vang lên làm nó giật mình nhìn về nơi phát ra giọng nói thì thấy hấn đang đi lại gần tay cầm quần áo của nó xem ra đã được sấy khô rồi cả khay đồ ăn nữa. Vậy là người đã thay đồ cho nó chắc chắn là hấn rồi nó cố gắng để đứng dậy nhưng vừa đứng dậy thì người gần như ngã xuống may mà hấn phản ứng nhanh đỡ được nó. Người nó vẫn rất yếu và nó vẫn rất lạnh, khi trong vòng tay hấn nó cảm thấy ấm hơn rất nhiều, hấn diu nó lại giường nằm xuống.

-Nhóc vẫn còn yếu lắm đừng nên dùng sức – Hấn nói lạnh lùng mặt không cảm xúc gì là đang quan tâm hay lo lắng cho nó cả. Nó thì chỉ thờ hất ra một cách mệt mỏi chỉ gạt đầu thôi chẳng muốn nói gì cả cũng chẳng muốn làm gì lúc này chỉ rất lạnh và hơi đói. Thực ra nó đang rất đói bụng bắt đầu biểu tình và đương nhiên hấn cũng thấy được điều đó rồi ngồi xuống giường nâng người nó một cách nhẹ nhàng lên dựa vào người mình. Nó hơi ngạc nhiên không biết hấn định làm gì nhưng khi thấy hấn bê tô cháo lên thì dường như hiểu và ngồi im.

Hấn đưa một muỗng cháo nóng hổi còn bốc hơi lên gần miệng thổi rồi đưa về phía miệng nó nhưng nó lại không chịu mở miệng dù đang rất đói. Lí do đơn giản là vì trong cháo có mùi mà mùi là thứ rau nó ghét rất ghét, đó là thói quen từ nhỏ của nó rồi. Hấn thì không biết tại sao hay là sợ hấn bỏ độc trong thức ăn đây? Hấn chau mày nói – Sao vậy ? –

-Rau mùi tôi không thích nó – Nó nói bằng tất cả sức lực mà mình có bây giờ.

-Cố ăn đi – Hấn thực chất không để ý nó có ghét hay không chỉ nghĩ là nếu không ăn thì không khỏi bệnh được và như thế thì rất phiền phức cho hấn. Thực chất hấn đang hối hận tại sao lại đem một con nhỏ phiền phức như nó về chứ thậm chí đến sau này hấn cũng không biết tại sao nữa.

Nó lắc đầu miệng thì vẫn ním chặt không chịu mở ra hấn bắt lực nhìn nó nói.

-Nhóc muốn chơi một trò chơi tình nhân không ? –

Hấn hỏi và gần như hỏi cho có lệ còn câu trả lời là gì thì hấn không quan tâm, đưa muỗng cháo vào miệng mình rồi đưa tay giữ mặt nó, nó thì ngo ngắc không hiểu điều hấn nói và việc hấn định làm là gì cả.

-Hả....um.-

Nó chưa kịp nói gì thêm thì đã bị hấn dùng môi chặn lại bây giờ chỉ một từ miêu tả cảm xúc lúc này của nó là sốc nên miệng nó hơi há nhẹ ra hấn thừa dịp đẩy cháo từ trong miệng mình vào miệng nó. Còn nó thì ngỡ ngàng đón nhận từng chút cháo vào đến miệng cháo cứ thế mà trôi xuống dần, đến khi đã đưa hết cháo sang miệng nó xong hấn cắn nhẹ vào môi nó rồi rời môi mình ra khỏi môi nó.

-Anh làm cái quái gì vậy chứ ? – Nó nhờ cái cắn môi của hấn mà sức tỉnh nhìn hấn bằng con mắt lạnh lẽo vô cùng có lẽ hấn đã chạm đến giới hạn của nó rồi đó. Nếu bình thường thì nó sẽ cho hấn đi ô tô miễn phí ra nghĩa trang nhưng giờ đến cả con muỗi muốn đốt, nó còn không làm gì được huống chi là hấn người to con như vậy cơ mà.

-Đút nhóc ăn hỏi thừa – Hấn nói một cách thân nhiên và cách nói này làm nó khó chịu cực kì vì bên Nga không ai dám nói vậy với nó cả lúc nói chuyện cũng luôn cẩn thận bằng giọng e sợ luôn cúi mặt chưa bao giờ dám ngẩng lên nhìn vào mặt nó cả. Hấn đưa muỗng cháo định đưa vào miệng mình thì nó đã nhanh miệng ăn trước hấn cũng không mấy phần ngạc nhiên vì nằm trong kế hoạch của hấn mà. Nó hất mặt với hấn một cách tình nghịch làm hấn buồn cười nhưng ngoài mặt lại tỏ ra lạnh lùng không có chuyện gì rồi tay tiếp tục đút cho nó ăn. Sau khi cho nó ăn xong thì hấn đưa thuốc cho nó uống rồi bỗng nó nhận ra có cái gì đó sai sai rồi nói

-Mà chúng ta hình như đâu thân đến độ này chỉ mới gặp nhau hai lần-

- Thì đã sao có người gặp lần đầu đã yêu nhau kìa huống chi tôi chỉ đút cháo cho nhóc ăn thôi- Hấn nói một cách bình thản và cực kì có lí, nó cũng gạt đầu rồi không khí trở lên im lặng và nó thì vẫn nằm nguyên trong lòng hấn rồi nó lại chính là người phá vỡ bầu không khí.

-Cô ấy là ai thế ? –

Nó nhìn thẳng vào bức ảnh khá to nằm ngay ngắn trên tường đối diện với giường ngủ.

-À..bạn gái cũ của tôi – Một hồi im lặng hấn mới lên tiếng nói trong giọng có chút gì đó hơi đáng đáng.

-Bạn gái cũ ? Tại sao hai người lại chia tay vậy ? – Nó dường như hơi có hứng thú với chuyện của người con trai này, nó hơi cựa đầu nghiêng nhìn vào hắn. Hắn thì đang nhìn vào tấm hình ảnh mắt có chút buồn có chút nhưng nhớ lại có chút oán hận, những cảm xúc rất hỗn loạn làm nó không tài nào đoán ra hắn đang nghĩ gì. Nhưng có lẽ là chuyện không vui nên nó nhàn nhạt nói – Nếu anh không muốn nói thì thôi –

Hồi tưởng

-Quỳnh Lam em thực sự muốn đi Hàn Quốc sao ? – Hắn hỏi mặt hơi tối lại mắt nhìn chăm chăm vào đôi mắt nâu long lánh của cô gái tên Quỳnh Lam kia một tay nắm lấy tay cô.

-Em thực sự phải đi em muốn trở thành một nhà thiết kế nhưng em chỉ đi 2 năm thôi chỉ 2 năm thôi anh có thể đợi em mà đúng không ? – Quỳnh Lam ôm chặt lấy hắn siết thật chặt như sợ hắn sẽ giống như hoa Bồ Công Anh gặp gió thì sẽ bay đi mất vậy, đặt cằm mình lên vai hắn.

-Nếu em đi thì chúng ta sẽ chia tay – Hắn nói một cách kiên quyết nắm hai vai Quỳnh Lam đẩy ra nhìn thẳng vào đôi mắt màu nâu tuyệt đẹp của cô.

-Anh đừng bắt em lựa chọn anh biết lựa chọn của em là gì rồi mà – Quỳnh Lam nước mắt khẽ tuôn ra tay cầm tay hắn lên áp vào má mình mắt khẽ nhắm lại như tận hưởng sự ấm áp từ tay hắn.

-Vậy thì tôi tôn trọng quyết định của em, tạm biệt em– Hắn nói rồi rút tay ra khỏi mặt Quỳnh Lam rồi quay đi luôn, tình yêu 5 năm của 2 người cô vứt bỏ một cách dễ dàng như thế thì có gì hắn còn phải níu kéo. Cái gì là của mình thì sẽ mãi mãi là của mình còn cái gì không phải thì nên buông tay.

Kết thúc hồi tưởng

-Từ hôm đó tôi không còn gặp cô ấy nữa - Hắn vừa kể ánh mắt đượm buồn làm cho một người lạnh lùng độc ác như nó còn cảm thấy buồn nhưng có lẽ nỗi buồn của hắn chỉ trong tình yêu thôi không thể nào bằng nỗi đau thương mất mát nó phải chịu đựng khi còn là một cô nhóc 6 tuổi và nỗi đau đó theo nó đến tận bây giờ.

-Anh còn yêu cô ấy chứ ? – Nó vẫn hỏi dù biết là thừa và nó có thể chắc chắn câu trả lời sẽ là còn vì hắn vẫn treo ảnh cô ấy chứng tỏ hắn còn yêu cô ấy rất sâu đậm. Nó biết mình chưa từng yêu ai nên cũng không thể khuyên hắn điều gì chỉ im lặng nghe hắn tâm sự thôi vì nó sợ lời nói của nó có thể làm hắn đau hơn.

-Còn– Hắn nói trên môi nở nụ cười nhàn nhạt, hắn thấy bây giờ khá nhẹ nhõm vì hắn đã chút được gánh nặng trong lòng mình. Hắn đưa tay vòng qua ôm lấy người nó vào trong lòng tựa cằm vào vai nó.

-Làm cái gì vậy ? – Nó nói tay gỡ tay hắn ra nhưng hắn càng ôm chặt hơn vùi đầu vào hốc cổ nó, hơi thở nóng hổi của hắn phả vào da làm nó không khỏi giật mình, rất ít khi nó thân mật với con trai ngay cả Eric chỉ cùng lắm là dựa vai rồi để Eric bông thôi. Nó liền phản kháng gỡ tay hắn nhưng hắn không chịu buông ra.

-Để như vậy một lát thôi– Hắn nói nhẹ vào tai nó rồi ôm nó thật chặt vùi mặt vào tóc nó, nó thì không vùng vẫy nữa mà buông lỏng tay. Nó hít thật sâu hương thơm phát ra từ người hắn nó rất dịu nhẹ thoang thoảng khiến cho người ta không ngừng mê mẩn nó như đắm mình trong mùi hương đó.

-Mà anh ở đây một mình còn ba mẹ?– Nó nói chuyện chủ đề khác để hắn quên đi chuyện tình buồn, nó không biết tại sao mình làm vậy, từ trước tới nay nó không hề quan tâm đến người khác.

-Họ đang ở Mỹ - Hắn nói bằng chất giọng lạnh lùng, lạnh băng khác lạ làm nó hơi ngỡ ngàng nhìn hắn rồi thấy mắt hắn ánh lên những tia buồn buồn gì đó lạ lắm. Nhìn ánh mắt buồn buồn đó của hắn nó chợt nhớ đến ánh mắt anh siêu nhân lần đầu nó gặp anh siêu nhân (là ai thì sau này sẽ bật mí). Nghĩ thế nên nó không hỏi gì thêm đưa tay che miệng ngáp rồi nhắm mắt lại kì lạ là khi trong vòng tay người con trai này nó cảm thấy bình yên và an toàn chưa từng có trước đây. Hắn ôm nó thì thấy bên vai mình nặng hơn thì mới khẽ buông nó ra nhìn thì thấy nó đã chìm vào giấc ngủ khuôn mặt nó giờ rất bình yên làm người ta có cảm giác muốn nâng niu, cưng chiều đến lạ thường.

Hắn để nó nằm xuống gối một cách nhẹ nhàng sợ nó thức giấc rồi ngồi nhìn vào mặt nó đang say giấc đưa tay vuốt tóc nó, xong đứng dậy quay lưng đi bỗng nó nắm tay hắn rồi nói lẩm bầm.

-Đừng đi ...ở lại đây với tôi đi ...tôi cô đơn lắm...–

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Của Nữ Sát Thủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Chắc Chắc Sẽ Gặp Lại, Nhóc Không Thoát Khỏi Tôi Được đâu

Hắn để nó nằm xuống gối một cách nhẹ nhàng sợ nó thức giấc rồi ngồi nhìn vào mặt nó đang say giấc ngủ đưa tay vuốt tóc nó luồn từng ngón tay thon dài qua mái tóc nó, xong đứng dậy quay lưng đi bỗng nó nắm tay hắn rồi nói lẩm bầm.

-Đừng đi –

-Hà? – Hắn nói mất thì nhìn nó một lúc hình như nó đang nói mớ thì định rút tay ra nhưng tay nó nắm rất chặt, hắn ngồi xuống cạnh giường tay vẫn nắm bàn tay thon dài nhỏ nhắn mà lạnh lẽo của nó. Đôi bàn tay mà tưởng chừng như vừa lồi từ trong tủ lạnh ra vậy, rồi dùng tay kia vén chăn đắp để nó đủ ấm và nhìn nó nói một cách rất dịu dàng - Ngủ ngon -

BUỔI SÁNG HÔM SAU

-Haiz. ....- Hắn ngồi dậy mà toàn thân ê ẩm, đau lưng vô cùng đó là hậu quả của việc ngủ gục đầu trên giường còn người thì ngồi dưới đất. Đảo mắt nhìn lên giường thì không thấy nó đâu liền bật dậy chạy thẳng vào nhà tắm cũng không thấy nó đâu cả liền chạy xuống dưới nhà cũng không thấy nó đâu cả đi vào bếp thì thấy thức ăn sáng đã được chuẩn bị sẵn. Hắn lại chạy lên phòng nhìn quanh thì dừng lại trên bàn học thì thấy mảnh giấy liền cầm lên đọc.

“ Xin lỗi đã làm phiền anh nhiều như vậy, tôi đã làm thức ăn sáng coi như trả ơn và tạm biệt nếu có duyên chắc chắn sẽ gặp lại đến lúc đó tôi chắc chắn sẽ trả ơn anh. Sau cùng vẫn nên nói lời cảm ơn - Khả Hân”

- Chắc chắn sẽ gặp lại, nhóc không thoát khỏi tôi được đâu –

Hắn nói nhếch môi rồi mở tủ ra lấy bộ đồ đồng phục trường quốc tế Future ra rồi đi vào phòng tắm. Hắn bước ra khỏi phòng tắm trên người mặc một chiếc áo trắng buong thông đeo một cái cà vạt màu đỏ lới lông, quần màu đỏ cùng màu với cà vạt. Hắn cầm nhanh cái ba lô khoác vào vai cầm cái áo khoác đỏ trên giường rồi đi ra khỏi phòng không quên nhìn tấm ảnh để trên bàn gần giường một lúc mới chạy ra. Chạy thẳng xuống ăn sáng thưởng thức các món ăn đơn giản mà nó làm.

*****

Tại một nơi khác nó đang rảo bước đi trong căn nhà hoang thực ra là một công tình xây dựng đang bỏ dở, nó đi thẳng vào trong thang máy to hơn bình thường bấm vào nút hiện số 4. Đến tầng 4 cánh cửa mở ra vẫn chỉ là tầng hoang không hơn không kém, nó đi một hồi thì dừng lại trước một bức tường lớn xung quanh rất bừa bộn nào là gỗ hay bìa cát tông, túi bóng gần đó có một cái bom bong bóng màu xanh nó dẫm vào thì bức tường bỗng rung chuyển sang một bên. Nó bước vào thì thấy có tiếng

Àm. âm. . .

Nó cảnh giác bước từng bước nhỏ tay không quên thủ thành quyền vừa nghe thấy bước chân người lại gần liền tung ra nắm đấm thẳng người kia cũng cúi người xuống né quyền của nó. Nó chưa dừng tay định đấm thì dừng ngay hành động của mình nói.

- Lâm Anh ? –

-Hi hi. ....ngoài mình ra còn ai biết chỗ này nữa chứ - Người con gái có cái tên Lâm Anh lên tiếng nói một cách tự tin và trên môi nở nụ cười tươi, trên người mặc cái tạp dề màu trắng tinh tay còn cầm cả đôi đũa nữa.

-Mùi gì vậy ? – Nó đưa tay quạt quạt khí vào mũi rồi ngửi ngửi một lúc nói, mùi này rất khó chịu giống như thứ gì đó đang cháy vậy nó cực kì ghét cái mùi này mùi khói mùi cháy, nó liền đưa tay bịt mũi lại.

-A...BÒ BÍT TẾT CỦA MÌNH ...- Lâm Anh hét lên rồi chạy thẳng vào bên trong nó thì chỉ lắc đầu ngăn ngắt rồi cũng đi phía sau cô bạn thân của mình đúng hơn là người cháu mà ông nó nhận nuôi. Hôm đầu tiên mà ông đưa nó sang Nga vừa xuống sân bay đang trên đường về biệt thự thì đã gặp Lâm Anh đang nằm ngất trên đường nên đã đưa cô về. Hỏi thì được biết cô là trẻ mồ côi sống lang thang do đói quá nên ngất giữa đường và lúc đó ông nó đã nhận nuôi cô luôn để bầu bạn cùng nó.

-Bồ hậu đậu quá đó làm gì cũng phải chú ý vào chứ – Nó lên tiếng chần chừ lại Lâm Anh nhưng chỉ nhận được nụ cười rất ư là dễ thương từ cô nàng và có chút ngượng ngịu trong đó nữa.

-À Di Di nè mình chuẩn bị đồng phục trường Future cho bồ đó mình để trên giường đó mà đang yên đang lành tại sao ông nội lại bắt bồ đi học chứ ? - Lâm Anh nói tay thì vẫn làm tiếp thức ăn sáng cho cả hai nhưng mắt thì hướng theo nó nhòai người ra nhìn nó đang làm gì.

-Mình vừa gây họa lớn nên đây là hình phạt đó –

Nó nói rồi cầm bộ đồng phục lên đi vào phòng tắm thì Lâm Anh mới tập trung vào việc chế biến thức ăn sáng.(Di Di là cái tên thân mật của nó mà chỉ có người thân mới gọi)

Nó đi từ trong phòng tắm ra đang thất dờ cà vạt màu đỏ, áo sơ mi trắng buong thông không sơ vin cùng chân váy màu đỏ và bên ngoài khoác một cái áo khoác cùng màu váy. Tóc tết comrow nửa đầu để lộ khuyên tai hình chữ thập màu đen, chân đi đôi boot dài đến đầu gối màu đen. Nó kéo ghế ngồi vào một cái ghế trong bàn ăn hai tay chống cằm đầy một môi.

-Chuyện hôm qua thế nào suôn sẻ cả chứ?- Lâm Anh hỏi vừa nhìn nó bằng ánh mắt nghi ngờ, tay thì bày thức ăn ra bàn ăn, nó thấy thế liền đưa tay nhón một sợi mì thì bị Lâm Anh đập một cái vào tay vì cái tội ăn vụng. Cô đã làm hỏng món bít tết nên đã làm mì xào thịt bò rau cải rất thơm và bắt mắt.

-Ừ hôm qua đến đó mình đã chụp được ảnh của ông ta cảm ơn bỏ nhiều nha – Nó nói một cách nhàn nhạt rồi khẽ nở cười nhạt với Lâm Anh nhưng ẩn trong nụ cười của nó là một sự hững hờ gì đó rất lớn đương nhiên là Lâm Anh nhận ra rồi vì cô là một người rất nhạy cảm.

-Tốt quá còn gì nhưng sao mặt bỏ lại khó coi quá vậy ? – Lâm Anh hỏi khi thấy biểu hiện lạ trên gương mặt của nó mặc dù từ trước tới nay đều rất thờ ơ lạnh lùng nhưng hôm nay còn khó coi hơn nhiều.

-Haizz...bỏ đi nhắc tới chỉ tổ bức mình, ăn đi! – Nó thờ dãi nói rồi gấp thức ăn vào bát mình đương nhiên trong lòng nó đang khá rối nhưng chỉ là không biểu hiện ra bên ngoài thôi nó thực sự bây giờ không biết bước tiếp theo nên làm gì nữa mọi thứ dường như bế tắc và giờ nó cần một lời khuyên nhưng từ ai chứ ?

-À đúng rồi kế hoạch thì sao bỏ đã thực hiện đến đâu rồi ? – Lâm Anh đang ăn thì chợt nhớ ra chuyện này nó từng nói rằng nó đã giấu ông việc của anh hai vì nó không chắc anh hai còn sống hay đã chết.

-Haizz...ông nội nói mình phải dừng hoạt động nhưng... – Nó nói ánh mắt trở lên sâu thẳm lạ lẫm làm cho Lâm Anh không tài nào đoán được nội tâm phức tạp của nó. Nó thực chất chẳng nghĩ ra gì nhưng nói vậy để bịt miệng Lâm Anh đã nếu không cô nàng sẽ lại hỏi thêm và đương nhiên nó không thích giải thích dài dòng.

-Nhưng ? – Lâm Anh giọng nói cũng đành lại có chút nghi hoặc nhưng lại khá chắc chắn, cô nhìn biểu hiện trên mặt nó hoàn toàn vô cảm đúng vậy nó là người rất giỏi che giấu cảm xúc nên cô không bao giờ đoán được nó đang nghĩ gì đang vui hay buồn.

-Nhưng mình vẫn sẽ tiếp tục kế hoạch trong bí mật vậy nên - Nó nói một cách nhàn nhạt, lạnh tanh không cảm xúc làm cho Lâm Anh khẽ chau mày rồi cũng chỉ lắc đầu ngồi xuống ăn mà không nói một cái gì cả. Lâm Anh biết cô đang làm chị em với một tảng băng thực sự nếu chọc nó tức nên thì dù là ai nó cũng có thể giết, nhìn vẻ ngoài nó rất xinh đẹp nhưng bên trong lại ẩn giấu một con ác quỷ máu lạnh. Nhưng ở cạnh nó gần 9 năm trời cô cũng đã quen dần với cái tính cách của nó đã quyết làm việc gì thì dù có khó khăn đến đâu thì vẫn sẽ làm bằng được.

-Mình biết, mình sẽ không nói với ông nội đâu bỏ an tâm. Vậy bỏ tính làm gì? Mình giúp được gì không ? – Lâm Anh nói với sự mong chờ lớn vì nó luôn làm mọi chuyện một mình không cho ai giúp đỡ hay xen vào và lần nào cũng thế không bao giờ cô biết nó làm gì đến khi việc đó đã xảy ra rồi.

-Tốt nhất bỏ không nên biết nhiều về chuyện này - Nó nói xong thì hạ đầu rồi khoác ba lô vào đi luôn ra khỏi phòng không hề nói một tiếng nào cả, nó cứ thế mà đi để mặc Lâm Anh ngồi đó ăn tiếp có lẽ là quen với tính cách của nó rồi. Nó chạy thật nhanh ra chỗ đón xe buýt để đến trường vì nó cũng không rành đường lắm vì chỉ thỉnh thoảng nó mới về Việt để làm nhiệm vụ hoặc về vào ngày dỗ của ba, mẹ nó.

Nó đang bước đi trên sân trường Future tập lập người đi lại tùm năm tùm ba thành nhiều nhóm đi từ cổng trường vào thấy nó thì không ngừng chỉ trỏ này nọ nhưng nó cũng không để ý nhiều tiếp tục bước tiếp đang đi thì nghe thấy tiếng hét :

-A.a...thả ra .. tội mày muốn gì chứ ..thả ra ...-

*****

Trịnh Lâm Anh : 17t, xinh đẹp, tốt bụng nhưng lại là một cô nàng tsudere (tsudere: bên ngoài lạnh lùng nhưng bên trong ấm áp). Cô là trẻ mồ côi nhưng được ông nó nhận làm cháu nuôi, cô rất giỏi trong việc chế tạo các thiết bị điện tử và đang là nhà thiết kế nổi tiếng không phải vì thế lực Trịnh thị mà là bằng chính công sức của cô và cô đã xây dựng lên thương hiệu thời trang Ice nổi tiếng tầm cỡ quốc tế. Đương nhiên cô cũng là thành viên mật của tổ chức Evil, mật danh: Daisy.

(Nếu mọi người đọc thấy không hài lòng chỗ nào thì cứ nói cho mình biết nha, để mình còn biết đường sửa sai làm cho truyện hay hơn. * mỉm cười*
Mình cảm ơn trước nha)

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Của Nữ Sát Thủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Lời Cảnh Cáo

-A.a...thả ra .. tội mày muốn gì chứ ..thả ra ...-

Tiếng hét của một cô gái đang vùng vẫy khi đang bị mấy đứa con gái khác nôi đi mà các học sinh trong trường đều ngó lơ như kiểu không nhìn thấy ý nó thấy lạ thì liền đi theo xem có chuyện gì. Nó không cho phép có sự bạo hành trong trường mà do chính tay mẹ nó thiết kế và xây dựng nên đây là tâm huyết của mẹ nó không cho phép có người làm ô uế nơi này.

-Mày hét gì mà hét chứ im đi – Tiếng Mỹ Nghi nói đi trước dẫn đầu đứng lại trước mặt một cô gái khá xinh nhưng đều nhờ son phấn cả đang ngồi khàn tay trước ngực vắt chần chéo mũ một cánh rất chi là tiểu thư, Mỹ Nghi ngồi xuống bên cạnh cô gái đó quàng tay qua vai cô gái đó nói :

-An Nhiên xinh đẹp à mình mới có trò mới cậu muốn chơi chứ sẽ rất vui đó ? –

-Tụi mày lại muốn gì nữa đây ? Thả tao ra ... thả.. - Người con gái bị bọn kia giữ vẫn cố vùng vẫy nhưng chợt im lặng khi nhìn thấy tấm hình trong điện thoại mà Mỹ Nghi giờ ra. Mỹ Nghi đứng dậy đi đến gần cô gái đó xong đi lại phía đằng sau dùng chân đạp vào chân cô gái kia ép cô gái phải quỳ xuống.

An Nhiên nở một nụ cười khinh bỉ ngồi trên ghế đá nhìn chằm chằm vào cô gái đang quỳ dưới đất mặt cúi gằm xuống đất.

-Ừ đã vui thì sao thiếu mình được –

Mỹ Nghi miệng nở nụ cười độc ác nhìn cô gái đang quỳ dưới đất lấy một quả trứng từ tay một nhóc đứng cạnh và giơ tay cầm trứng lên cao nói đầy vẻ thích thú nói :

-Hát bài “ Mùa xa nhau” đi tao nghe nói mày hát hay lắm cơ mà –

Cô gái kia thì không hát miệng thì mím chặt mặt cúi xuống không làm gì cả như để phản kháng nhưng Mỹ Nghi đâu chịu để im liền dùng chân đạp vào người cô gái đó miệng thì nói như ra lệnh :

-Hát –

Chuyện tình của mình thật không dễ dàng

Một ngày nào đó kết thúc lưng lơ

Cô gái vừa cất tiếng hát thì cũng là lúc mà Mỹ Nghi ném quả trứng vào người cô gái đó và phát ném đó giống như là khơi mào cho cuộc vui bọn đàn em xung quanh trên tay đều cầm một quả trứng. Vừa thấy Mỹ Nghi ném thì tụi này cũng ném theo và nhắm thẳng vào cô gái kia mà ném, Mỹ Nghi thì ngồi xuống cạnh An Nhiên, trên môi nở nụ cười đắc ý nói :

-Tiếp đi ha...ha.. còn mày thì hát tiếp đi–

Em cũng không bắt ngờ

Em không thể nào tin rằng một sớm mai thức dậy,

Nắng vẫn chan hòa,

Chỉ một điều là, anh chợt biến mất khỏi cuộc đời em.

.....

.....

Cô gái vừa hát vừa khóc những giọt nước mắt rơi như mưa trong đầu thì chỉ nhớ đến 1 câu của người nào đó “ Cậu cố chịu đến khi tởm về nước nhé ” cô gái khẽ nắm chặt tay vào váy thật chặt để kìm nén nỗi đau.

-Cậu thấy trò mới này tuyệt chứ ? – Mỹ Nghi đứng lên đi quanh cô gái đó một lượt trên mặt lộ ra sự thích thú nói cũng là lúc mà bọn đàn em ném hết chỗ trứng.

An Nhiên thì vỗ tay liên tục nở nụ cười hạnh phúc rồi chạy lại ôm chầm lấy Mỹ Nghi, nói trong tiếng cười lớn :

-Ồ tuyệt lắm, tuyệt lắm mình muốn chơi trò này tiếp vào ngày mai-

Mỹ Nghi khẽ đẩy An Nhiên ra đi lại gần cô gái đang quỳ kia, Mỹ Nghi túm tóc cô gái kia kéo về phía sau làm cô gái ngẩng mặt lên rên khẽ, Mỹ Nghi nói :

-Sao nào mày cũng thấy vui chứ đắc tội với tụi này đây là cái giá phải trả đó ha..ha .thật ghê tởm..ha..ha.-

Mỹ Nghi đẩy đầu cô gái kia về phía trước làm cho cô gái kia ngã nhào về phía trước may cô gái chống tay xuống đất. Nó đứng ở gần đó chứng kiến tất cả kẻ lấc đầu xong khi cô gái kia ngẩng mặt lên thì nó mắt mở to đầy ngạc nhiên hai tay xoay thành nắm đấm nhắm hằm hằm bước về phía mấy người kia đang đứng.

An Nhiên chau mày lại giơ tay định tát cô gái đó thì cô gái cũng nhắm mắt lại để chờ đợi cái tát đau điếng đó.

Bật ..

-Buông tay ra mày là đứa nào ? – An Nhiên quát lên khi tay bị nó nắm chặt lại, nó thì càng siết chặt hơn đưa đôi mắt hình viên đạn lên nhìn nhỏ làm nhỏ có chút sợ sệt. Rồi nó hất tay của nhóc làm nhóc lùi lại phía sau vài bước.

-Thy sao không? – Nó chạy lại quỳ xuống chỗ cô gái đang quỳ dưới đất đợi mãi không thấy về đau đơn lại nghe thấy tiếng quen thuộc kia thì từ từ mở ra và đôi mắt thì hiện rõ sự hạnh phúc khi nhìn thấy nó. Thì ra cô gái này là Lý Yến Thy bạn thân của nó.

-Di cậu ..cậu về rồi...hic..- Thy ôm chặt lấy nó một cách hạnh phúc, sung sướng nó cũng ôm lại mặc cho người Thy đang khá bẩn.

Nó nhẹ nhàng vuốt vuốt tấm lưng nhỏ bé đang run lên theo từng cơn nức, nó thì thầm nhẹ nhàng vào tai Thy.

-Ồn rồi -

An Nhiên thấy cảnh tượng đó liền hai tay khoanh trước ngực vênh mặt lên quát lần nữa ánh mắt dán chặt vào nó :

-Mày là con nào hả? Mày có biết tao là ai không mà dám xía mũi vào chuyện của tao?-.

Nó đỡ Thy dậy rồi đi gần lại chỗ An Nhiên đang đứng, đưa tay tát thẳng vào mặt nhỏ một cái đau điếng không có chút thương xót gì.

-Cái tát này tao tát thay cho Thy – Nó nói rồi tát thẳng vào mặt An Nhiên cái nữa nhanh đến nỗi nhỏ không kịp phản ứng – Còn cái này là tát thay cho ba, mẹ của Thy –

Mỹ Nghi này giờ đứng đơ người vì hành động vừa nó thì giờ mới hoàn hồn chạy lại gần chỉ thẳng vào nó quát lên như kiểu một người chủ đang mắng nhân viên của mình vậy:

-Mày được lắm cả gan dám tát An Nhiên –

Nó quay lại định thì Mỹ Nghi đưa tay định tát nó thì nó nhanh tay chụp lấy tay nhỏ rồi bóp cổ nhỏ dí vào tường làm nhỏ đau đớn tay đập đập tay nó ý bảo nó thả ra nhưng nó không thả. An Nhiên đứng sau chạy lại nắm tóc nó kéo về sau nhưng nó dùng chân đạp vào bụng An Nhiên làm nhỏ ngã xuống đất một cái đau điếng.

-Đừng để tao thấy mày ăn hiếp Thy nếu không đừng trách tao – Nó bóp tay chặt hơn dùng một tay nhấc Mỹ Nghi lên không trung làm Mỹ Nghi chân cứ vẩy vung tay thì không ngừng đập vào tay nó nhưng nó càng siết chặt tay hơn, Thy thấy thế thì liền chạy lại giữ tay nó lại nói.

-Dừng lại đi như vậy là quá đủ rồi –

Nó nghe thấy vậy thì từ từ nói lỏng tay rồi thả ra Mỹ Nghi ngồi bệt xuống đất ho sặc sụa mặt mày tái mét lên hai tay che cổ lại nhìn nó bằng ánh mắt sợ hãi xen chút oán hận, căm thù.

-Đó chỉ là cảnh cáo thôi nếu còn dám động vào Thy nữa tao sẽ cho bọn mày đi gặp tổ tiên luôn đó. Tao không biết nói chơi đâu CÚT– Nó quát lên một cách lạnh khốc và giọng nói này nó chỉ dùng trong tổ chức làm ai cũng phải khiếp sợ huống chi là con người kia.

-Mày nhớ kĩ việc này tao nhất định sẽ trả lại mày gấp bội – An Nhiên nói với giọng cay cú rồi kéo theo Mỹ Nghi đi khỏi chỗ đó bọn đàn em kia thì sợ tái mặt cũng lẻo đẻo chạy theo sau.

... hic .. cậu về rồi may quá nếu không tớ .. tớ.. – Thy khóc lớn hơn nó thì đi lại gần ôm Thy vào lòng mặc kệ rằng mình sẽ bị bẩn. Nó cởi áo khoác ngoài ra khoác vào cho Thy rồi đỡ cô dậy rồi theo lời chỉ dẫn của Thy đến nhà vệ sinh. Nó thì đứng ngoài nhà vệ sinh đợi Thy mãi cô mới bước ra đã sạch sẽ lại rồi nó thở phào nhẹ nhõm rồi nói.

-Về lớp đi tớ đi có việc một chút –

Thy thì mỉm cười hiền với nó rồi chạy đi không quên vẫy tay chào nó rồi chạy đi một mạch còn nó thì đi theo hướng ngược lại thật may trong khi ngồi xe buýt nó đã xem qua bản thiết kế kiến trúc trường này nên còn biết đường đi không thì chịu thôi.

-Lý Mỹ Nghi: 17 tuổi, cao 1m70 con gái duy nhất của chủ tịch tập đoàn xây dựng Lý thị đứng thứ 5 thế giới, tính tình thì chưa ngoa, chảnh chọe luôn coi mình là nhất chẳng coi ai ra gì luôn cậy thế bắt nạt người khác.

-Lục An Nhiên: 17 tuổi, cao 1m70 là con gái của chủ tịch Lục đứng thứ 3 toàn cầu với các khu mua sắm lớn đẹp và những nhà hàng sang trọng bậc nhất, tính tình nóng nảy tự cao tự đại chẳng coi ai ra gì luôn cậy vào quyền thế gia đình mình bắt nạt người khác.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Của Nữ Sát Thủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Xem Ra Cô Không Xem Lời Cảnh Cáo Của Tôi Ra Gì Cả Nhỉ ?

Tại phòng hiệu trưởng

Nó đẩy cửa đi vào không nói gì đi thẳng vào phòng ngồi vào ghế vắt hai chân lên bàn uống nước, mồm thì nhai kẹo cao su.

-Ôi Di Di em về rồi sao chị nhớ em quá à – Cô Nhã chạy từ ghế bên kia sang ôm chầm lấy nó rồi mỉm cười một cách hạnh phúc.

-Trời 2 năm rồi sao chị vẫn trẻ con vậy – Nó nói đẩy nhẹ tay của cô Nhã ra nhưng cô Nhã cũng đâu chịu buông chỉ là thay vì ôm thì cô khoác tay nó, nó thì bất lực không thể làm gì với bà chị trẻ con này nữa nên chỉ lắc đầu nhẹ.

-Cô hai mừng cô về nước –Ông hiệu trưởng bước ra khỏi bàn làm việc lại gần chỗ nó ngồi cúi đầu chào nó. Trường này do chính nó đứng tên còn hiệu trưởng hiện tại chỉ là người trên danh nghĩa mà thôi.

-Bớt nhảm việc tôi yêu cầu làm xong chưa ? - Nó lạnh lùng nói ném bịch cặp sách xuống ghế sofa mồm thì cứ nhem nhem nhai kẹo cao su.

-Rồi thưa cô hai lớp 11A cùng tiểu thư Thy, tôi cũng đã làm lý lịch của cô hai thành Phan Khả Hân cô hai lòng chứ ? - Ông hiệu trưởng nói một cách cẩn thận sợ mình nói gì sai rồi làm nó tức thì e là ông có nước cuốn gói ra đường ở mà thôi.

-Tốt mà ông nên biết giữ mồm giữ miệng chút nếu chuyện này lọt đến tai chủ tịch Trịnh thì ông chuẩn bị đi gặp tổ tiên đi – Nó nói rồi đứng dậy cô Nhã thấy thế cũng đứng lên khoác tay nó như là hai chị em ruột, thật ra cô Nhã là con gái của dì Ngọc chơi nên từ bé đã chơi thân với nó cũng được coi là một bác sĩ của tổ chức Evil.

-Đứng rồi điều tra về những băng đảng trong trường cho tôi – Nó nói nhưng không hề quay lại nhìn mà cứ thế đi tiếp ra ngoài cùng với cô Nhã. Đến trước cửa thì cô Nhã mở cửa ra đi vào lớp nó đi sau, Cô Nhã cười tươi đi vào giữa lớp nói:

-Các em hôm nay chúng ta có học sinh mới đó – Cô Nhã ngắt một chút rồi nói tiếp -Em giới thiệu bản thân mình cho cả lớp biết đi –

-Phan Khả Hân không quyền thế vào nhờ học bổng hết – Nó nói với âm vực -1000 độ C luôn ý chứ làm cho cả lớp đứa nào cũng rung mình có phần sợ hãi vì cả phong cách ăn mặc của nó nữa.

-Thưa cô có nhầm không ạ nhận học bổng sao được vào lớp mình – Tiếng nói chảnh chọe của An Nhiên vang lên làm cả lớp cũng không ngừng thối lui về chuyện này.

-Đúng đó thưa cô lớp mình nhận học bổng vào được thì ăn xin ăn mày bọn rác rưởi đó cũng được vào học sao ạ? – Mỹ Nghi thì cũng đứng lên nói a dua, phụ họa thêm cho An Nhiên thâm nghĩ “ Nhỏ hôi này đây mà nó chết chắc rồi”

-Đúng đó cô bọn em ở đẳng cấp nào mà học cùng bọn rác rưởi đấy chứ ! – An Nhiên nói khoanh tay trước ngực vênh váo nhìn nó còn nó thì biết ý An Nhiên là nhắm vào mình nhưng cũng không để ý chỉ nhếch môi cười khinh thường rồi quay qua chỗ khác.

-Thôi nào hai em ngồi xuống đi cô chắc chắn em Phan Khả Hân sẽ học lớp ta – Cô giáo nói chắc nịch hai nhóc kia cũng ngồi xuống.

-Ra mắt đi...ra mắt đi – Một người con gái trong lớp nói.

-Ra mắt đi...ra mắt đi...- Cả lớp nói theo cộng thêm cả gõ bàn nữa.

Nó đưa đôi mắt nghi hoặc nhìn cô Nhã đang cười tươi với lũ học sinh rồi gõ thước lên bàn nhìn nó nói:

- Lớp có quy định bạn mới vào phải hát một bài hát tặng lớp xem như quà ra mắt –

-Hát đi...hát đi...- Tiếng hét của cả lớp vang lên.

-Sau tất cả của 319 – Một người con trai trong lớp đứng lên nói.

-Tâm sự với người lạ của Tiên Cookie – Lần này thì là một bạn con gái đứng lên nói.

-Nếu em còn tồn tại của Trịnh Đình Quang – Một người con trai khác đứng lên nói.

Bla...bla...

- Trật tự em hãy phiêu một bài đi – Cô Nhã nói nháy mắt một cách tinh nghịch với nó làm nó hơi chau mày cũng đành bất lực cất tiếng hát:

Ngày buồn rười rượi là ngày mà anh xa tôi

Đợi hoài chờ hoài mà rồi người đâu không tới, sao anh không một lời

Dặn trước với tôi người ơi?

Chiều về ngậm ngùi nhìn từng hạt mưa bay bay

Đường về thì dài mà lòng thì như chia hai, không ai khâu lành lại.

Đành cứ thế đi miệt mài

Because I'm too lonely lonely, girl

Xung quanh đông vui nhưng em vẫn thấy sao mình thật cô đơn

Bao nhiêu suy tư hoang mang cứ dồn vào lòng

Chỉ riêng em thôi

Nên đôi khi em muốn tâm sự cùng người lạ

Một người không biết gì về đôi ta

Không kêu lên “Ôi sao em ngốc quá sao còn yêu anh ta”

Không khuyên em nên quên hay gắn hàn điều gì

Vì em đôi khi

Chỉ cần một người ở bên lắng nghe em nói

Because I'm too lonely lonely, girl

Ba năm trôi qua nhanh như chớp mắt anh giờ nào có nhớ

Bao nhiêu suy tư thương đau cứ dồn vào lòng

Chỉ riêng anh thôi

Nên đôi khi em muốn tâm sự cùng người lạ

Kể chuyện hai đứa lần đầu gặp xôn xao

Quen nhau yêu thương nhau từ lúc nào, sâu đậm ra sao

Sâu trong nơi em kí ức vẫn còn dạt dào

Và anh đôi khi

Chỉ cần một người ở bên, bên em.

Mọi người du dương theo từng câu hát của nó, người ngồi cuối lớp lúc này cũng đã ngẩng mặt lên xem thì mắt người này và nó chạm nhau một cách trùng hợp và người này không ai khác chính là hắn – Vương Hạo Khánh. Đến khi nó hát xong mọi người trong lớp vỗ tay ầm ầm có người còn đứng lên vỗ tay và đương nhiên cả con trai lẫn con gái. Nhưng lại có hai người mặt hầm hầm nhìn nó bằng ánh mắt như muốn thiêu cháy nó vậy còn ai ngoài Mỹ Nghi và An Nhiên ra.(Ghen tị đây mà)

Cô Nhã nhìn nó bằng ánh mắt hân diện vô cùng cô thừa biết khả năng âm nhạc của nó như thế nào phải nói là rất hay, cô đường đường là giáo viên thanh nhạc mà còn không hát hay bằng nó nữa là sau đó cô lên tiếng nói :

- Em hát hay lắm giờ thì em có thể tùy ý chọn chỗ ngồi –

Nó gật đầu rồi không cần nghĩ nhiều đi thẳng xuống dưới lớp đi qua mặt Thy thì thấy cô cười vẫy tay với mình, nó chỉ gật đầu rồi đi tiếp dừng lại chỗ hắn. Hắn nhìn nó một lát rồi nhích sang ghế bên cạnh rồi quay sang nhìn nó bằng ánh mắt có ý cười nhưng hắn lại giấu rất kĩ không để cho bất cứ ai nhận ra cả. Nó nhếch môi nhẹ đúng hơn chỉ là thoáng qua nhưng đủ để hắn nhận ra, ngồi xuống bên cạnh hắn. Nó thích ngồi bàn cuối vì nơi đây nó có thể làm bất cứ thứ gì mà không gây ra sự chú ý nhưng hoàn toàn ngược lại ý nghĩ của nó mọi người nhìn nó chằm chằm lại còn bằng ánh mắt như muốn thiêu cháy nó vậy.

“Mọi người xem nhỏ mới tới dám tiếp cận oppa kia” An Nhiên nói điện thoại ra nhắn tin chat nhóm.

“Nhỏ đó chắc chắn chết chắc với chị đại rồi” Tin nhắn khác của một thằng con trai trong lớp.

.....V...V.....

-Được rồi các em chiếu cổ bạn mới nha An Nhiên, Mỹ Nghi đừng bắt nạt bạn đó, chúc các em một ngày tốt lành - Cô Nhã nói rồi đi ra khỏi lớp không quên nhìn An Nhiên và Mỹ Nghi rồi mới đi ra.

An Nhiên cùng Mỹ Nghi đứng lên đi lên đằng phía trên và dừng lại chỗ Thy đang ngồi rồi An Nhiên dùng tay quàng qua vai cô như kiểu rất thân với nhau ý nhưng lời nói lại hoàn toàn ngược lại

-Ê mày phải trả giá cho việc sáng nay chứ nhỉ ? –

Cả lớp thấy hành động đó thì đều ngồi im như không thấy gì cả vì sợ mình sẽ bị như thế nên không ai dám ho he một câu nào. Nó đang ngồi thì đẩy ghế đứng dậy làm cho cái ghế đổ xuống sàn tạo thành tiếng to nên mọi người đều đổ dồn sự chú ý vào nó ngay cả hân.

Nó đi lại gần chỗ An Nhiên đang đứng dùng một tay cầm lấy tay nhỏ ra khỏi người của Thy, còn tay còn lại bóp cổ An Nhiên rồi đè xuống một cái bàn phía sau làm hai người con gái ngồi bàn đó hốt hoảng đứng dậy đứng nép vào tường. Cảnh này làm cho cả lớp cũng người có người còn moi điện thoại ra ghi hình lại nữa, nó không để ý mặt sắc lạnh nhìn An Nhiên nói :

-Xem ra cô không xem lời cảnh cáo của tôi ra gì nhỉ ? –

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Của Nữ Sát Thủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Chị Đại Trường Future - Hàn Tuệ Lâm

-Xem ra cô không xem lời cảnh cáo của tôi ra gì cả nhỉ ? – Nó nói với tông giọng khá to làm cả lớp có thể nghe thấy rồi tay nó bóp chặt hơn làm An Nhiên khó thở vùng vẫy đập vào tay nó nhưng chẳng có hiệu quả.

-Thả An Nhiên... - Mỹ Nghi bước gần chưa nói hết câu nó đã lườm cho một cái thì dừng lại ngay không nói gì thêm, nó quay lại nhìn An Nhiên thì thấy chân cô ta đưa lên có ý định đập vào bụng nó nhưng rồi tay nó bị một người khác dùng lực kéo làm tay nó tuột khỏi cổ An Nhiên rồi kéo nó về phía người đó. Chân An Nhiên thì đá vào không trúng rồi ngồi dậy đưa tay ôm cổ, còn nó thì bị người nào đó ôm thì hơi giật mình nhưng mùi hương quen thuộc từ áo người này nó có thể đoán được là ai. Người đó nắm vai nó đẩy ra rồi quay đi trở lại chỗ ngồi và người đó là hân đúng không sai, mọi người trong lớp thì ngờ ngàng khi oppa của họ ôm con nhỏ học sinh mới.

Mấy đứa con gái trong lớp gần như ngất đi luôn còn mấy nhỏ thì nhìn nó như muốn giết người vậy nhưng cũng cùng lúc đó thầy giáo vào lớp. Ông thầy rất khó tính lại nghiêm rất thích phạt động tí là bắt lỗi học sinh xong phạt không nề nang con cháu quyền thế gì cứ sai là phạt. Ông vừa vào thì mọi người đều nhao nháo chạy về chỗ rồi bắt đầu buổi học.

-Cảm ơn – Nó nói khi ngồi cạnh hân câu nói mà nó không chỉ một lần với hân mà khá nhiều lần rồi hân luôn giúp nó.

-Ừ..cần thận đừng quên là mình đang bị thương – Hân nói một cách lạnh lùng ánh mắt không rời khỏi quyển sách chẳng mấy gì giống là quan tâm cả mà giống như ra lệnh hơn. Nó cũng không nói gì chỉ gạt đầu hân có thấy không thì kệ, nó không để ý mà gục đầu ngủ cho lành nhưng thực chất nó đang nghĩ kế làm sao để ông không biết ý định của nó.

Reng.....reng.....Tiếng báo ra chơi vang lên.

Nó cũng vừa lúc làm xong một cái dự án rồi ấn nút Enter gửi qua Nga xong tháo kính ra dùng tay ray ray chỗ sống mũi giữa hai mắt để mát xoa mắt đỡ mỏi hân ngồi bên cạnh thì tay chống cằm nhìn nó. Nó giờ mới nhận ra hân đang nhìn mình chăm chăm nó quay sang nhìn thì hân lại quay nhìn về hướng cửa sổ.

-Hân à mình xuống căn tin nha Thy đói quá à – Thy chạy xuống đứng cạnh lay lay tay nó như một đứa trẻ đòi mẹ mua kẹo cho vậy. Nó không nói gì chỉ gạt đầu đứng dậy như trước khi đi xuống căn tin nó phải vào phòng y tế thay băng ở bụng trước. Thy đứng ngoài phòng y tế mà sốt ruột không biết nó bị làm sao đòi vào cùng nhưng nó lại không cho vào bắt đứng ngoài đợi.

-----Lớp 12A -----

Mình đang ngồi nghe nhạc thì thấy cả đám con gái chạy vào tùm lại chỗ anh tay thì cầm toàn com hộp.

-Anh Minh ơi nhận com hộp của em nè – Ns1

-Không anh Minh ơi nhận của em này anh – Ns2 đẩy Ns1 sang một bên nói.

-Không anh nhận của em nè của em ngon hơn – Ns3

Minh thì vẫn ngồi không nói gì vì chẳng biết nên từ chối thế nào để mấy nhò này tha cho mình.

-TRÁNH HẾT RA – Tuyết vừa đi ngoài lớp vào vì hồi nãy giờ thể dục nên ra ngoài Tuyết còn đi thu dọn nữa mới lên lớp thì đã thấy cảnh tượng trước mắt kia thì hết lên.

-Gi chứ cô nghĩ cô là ai – Ns1 vênh mặt lên nói

-Đúng đấy nghĩ mình là ai mà to tiếng – Ns3 hùa theo Ns1

-Bạn gái tôi – Minh thì im lặng nãy giờ thì cũng lên tiếng nói khi đang đi lại khoác vai Tuyết làm cô cũng giật mình nhưng biết anh đang giả vờ lên cũng kệ.

-Gi chứ anh đùa sao ? –Ns4

-Không hề giờ thì BIẾN hết đi –Minh chắc nịch nói làm bọn kia vừa tức vừa sợ anh tức nên cũng chạy ra ngoài hết. Minh khi thấy bọn kia đi thì thở phào nhẹ nhõm rồi bỏ tay ra khỏi vai Tuyết rồi ngồi vào chỗ.

-Nè ông đừng có gán cho tôi cái mác bạn gái ông nữa không chừng một ngày tôi sẽ bị đánh ghen á – Tuyết ngồi vào chỗ cạnh Minh rồi nói.(mọi người nhìn sửa chút xíu là Tuyết không phải bạn gái Minh mà là bạn thân thôi)

-Bà mà bị đánh á...ha..ha.. tôi đi bằng đầu luôn – Minh buột miệng nói ra mà không nghĩ kĩ càng khi vừa nói xong mới giật mình nhìn sang bên cạnh thì thấy ngay khuôn mặt đăm đăm sát khí.

-Ông nói gì nói lại xem – Tuyết gần giọng lạnh khốc làm cho Minh rùng mình đứng dậy như một cái lò xo.

-Hihi...lỡ lời thôi...mà bà bớt giận đi hay tôi mời bà ăn nha căn tin thẳng tiến- Minh quố quýt nói, Tuyết không nói gì chỉ liếc xéo Minh nhưng anh cũng cười cười rồi đẩy vai Tuyết đi ra ngoài nhưng người trong lớp nhìn Tuyết bằng ánh mắt ghen tị cũng có, cay nghiệt cũng có.(Người mình sửa một chút là Tuyết không phải bạn gái Minh nha)

-----Tại căn tin trường-----

An Nhiên đang ngồi trong bàn ở một góc cùng một cô gái khác không phải Mỹ Nghi đúng lúc đó thấy Mỹ Nghi cùng mấy đứa đàn em đi từ ngoài vào ngồi cạnh mình, Mỹ Nghi ngồi xuống ghế ngồi đối diện An Nhiên, cô gái ngồi cạnh An Nhiên lên tiếng nói.

-Hai đứa gọi chị ra đây làm gì ? –

-Chị Tuệ Lâm thật ra có con nhò dám tiếp cận Khánh oppa mà hình như nhò đó đang lên kế hoạch quyến rũ Khánh oppa của chị hay sao ý ? –Mỹ Nghi nói thêm mắm thêm muối vào để đả kích người con gái đang ngồi cạnh An Nhiên.

-Con nào to gan dám động vào oppa của chị chứ - Cô gái được gọi là Tuệ Lâm lên tiếng tay đập mạnh xuống bàn vẻ mặt tức tối, khó chịu hàng lông mày khẽ chau lại. Ánh mắt tỏa ra sát khí đăm đăm nhìn như muốn giết người vậy tay thì xoay thành nắm đấm còn An Nhiên và Mỹ Nghi thì nhìn nhau nìm cười đắc ý.

-Chị à nhò đó là học sinh mới lớp em không những quyến rũ oppa mà còn đánh tụi em nữa xin chị đòi lại công bằng cho tụi em – An Nhiên nói mặt hơi ửng hồng nước mắt gục đầu vào vai Tuệ Lâm.

-Con đây lão thật chị biết mặt chắc chắn sẽ trả thù cho em – Tuệ Lâm hùng hổ nói tay vỗ vỗ vào người An Nhiên còn An Nhiên ngồi thẳng dậy mắt nhìn thẳng vào mắt Tuệ Lâm cười vui ra mặt.

Mỹ Nghi thì chỉ nhếch môi cười rồi ném một tập hồ sơ vừa lấy được từ phòng giáo viên đương nhiên là đe dọa để lấy được và trên hồ sơ có đề tên là Phan Khả Hân lên bàn, Tuệ Lâm cầm hồ sơ lên đọc qua rồi nhếch môi nói một cách khinh thường :

-Con đây gia thế không đáng nói ba, mẹ đã chết nó còn một mình, chỉ thế mà dám tiếp cận oppa đúng là không biết tự lượng sức mình không biết anh Khánh ở tầng lớp nào sao mà dám trèo cao ? –

Mỹ Nghi và An Nhiên nhìn nhau cùng gật gật đầu tán thành trên môi nở nụ cười gian xảo ánh mắt còn tóe lên nhưng tia đồ chết chóc. Còn Tuệ Lâm thì nở nụ cười nhếch mép, Mỹ Nghi đảo mắt xung quanh căn tin và khi thấy bóng dáng của nó liền nói :

-Vừa nhắc tào tháo thì tào tháo liền xuất hiện ha..ha..chơi luôn chứ chị hai ?

An Nhiên và Tuệ Lâm nghe thấy thế thì nhìn theo mắt của Mỹ Nghi và thấy nó đang đi ra phía quầy lấy thức ăn cùng với Thy thì Tuệ Lâm nở nụ cười nhếch mép nói :

-Ok cho nó bề mặt chơi –

**Hàn Tuệ Lâm : xinh đẹp, có giọng hát trời phú được bầu làm chủ tịch văn thể mỹ của trường cũng như được mọi người gọi là chị đại của trường vì rất giỏi võ Taekwondo.

+Thân phận: Con gái của chủ tịch tập đoàn Hàn thị đứng thứ 3 thế giới với nhiều ngành khác nhau và có nhiều chi nhánh nhỏ tại nhiều nước (còn một số thông tin mật khác sẽ được bật mí sau).

+Tính cách: luôn tỏ ra dễ thương trước mặt hần nhưng ẩn sau là một con người nham hiểm, mưu mô, tàn độc**

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Của Nữ Sát Thủ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Màn Kịch Đặc Sắc Nhất Thế Kỷ

An Nhiên và Tuệ Lâm nghe thấy thế thì nhìn theo mắt của Mỹ Nghi và thấy nó đang đi ra phía quầy lấy thức ăn cùng với Thy thì Tuệ Lâm nở nụ cười nhếch mép nói :

-Ok cho nó bề mặt chơi –

Mỹ Nghi nghe thấy thế thì liền moi điện thoại ra gọi cho ai đó sau một hồi thì đầu dây kia bắt máy cô nói luôn:

-Theo kế hoạch mà làm –

Mỹ Nghi nói xong tắt máy luôn thật ra Mỹ Nghi và An Nhiên đã bàn kế hoạch với nhau rồi chỉ đợi sự thông qua của Tuệ Lâm thôi. Mỹ Nghi nhìn An Nhiên tỏ ý cười, An Nhiên nói bằng giọng khá thích thú :

-Sắp có kịch hay để xem đây –

Cả ba đồng loạt nhìn nhau cười mỉm đầy vẻ đắc ý, nham hiểm không thể tả nổi, ánh mắt di chuyển nhìn tập trung vào nó và đợi chờ thứ mà họ cho là kịch hay kia.

Nó và Thy sau khi lấy đồ ăn xong thì đi lại ngồi vào một cái bàn cạnh cửa sổ ngồi vào, vừa yên vị tại chỗ thì bỗng có một đám người con trai mặt mày bặm trợn đi vào.

-Ê đưa tiền đi mày thiếu ngày rồi đó – Một tên trong đám đó vỗ vai của một học sinh nam rồi nói với vẻ mặt hống hách. Cũng giống vậy mấy tên còn lại đều đi đến từng bàn thu tiền xem ra là một băng nhóm trong trường.

Cả nhóm đó tụ lại làm một, tên đi đầu xem ra là đại ca của nhóm này khẽ cười khi mắt thì nhìn nó còn nó thì ngồi ngược không thấy nhưng Thy thì thấy thế lên khẽ đưa tay nắm tay nó hơi run run làm nó hơi chau mày.

-Ê học sinh mới sao vậy thì phải gấp đôi chứ nhì ? Mà trông cô em có vẻ quen quen nha – Tên cầm đầu ngồi xuống ghế cạnh ghế nó tay khẽ đưa lên chạm vào mấy cọng tóc của nó. Còn nó thì cũng hiểu chuyện gì nên cũng ngồi im xem tên này định làm gì tiếp.

-À cô em tới qua ở bar đây mà – Tên này nói với âm lượng khá to làm cho gần như cả căn tin đều có thể nghe thấy. Nó nghe khẽ chau mày nhìn sang tên đó bằng ánh mắt lạnh tanh.

-Chắc chứ?- Nó nói bằng một giọng lạnh lẽo vô cùng ánh mắt thì như muốn xuyên thủng người tên này vậy, rõ ràng là nói dối mà tới qua nó bị thương được hần cứu nên đã ở nhà của hần nghe qua thôi đã đủ biết muốn kiếm có gây sự đây mà.

-Không thể sai được hôm qua chính em đã đến ngồi cạnh anh rồi nói vậy nè “ Anh à uống với em một ly đi được không ?” như vậy đó em quên rồi sao ? – Tên này nói rất to có vẻ là cố ý muốn cho tất cả mọi người biết, tên đó không chỉ nói mà tay thì không ngừng nghịch mấy sợi tóc của nó còn nó thì hình như đã hiểu được ý đồ của tên này chỉ khẽ nhếch môi cười khinh bỉ.

Mọi người xung quanh bắt đầu xì xầm to nhỏ ánh mắt đổ dồn vào người nó

-Ê hình như là lớp 11 mà dám đi bar kia thật không thể tin nổi – Ns1

-Đứng đấy nhìn cách ăn mặc kia rồi đầu tóc thôi là đủ biết là con nhà không có gia giáo rồi – Ns2

-Ừ đứng đây nhìn là biết không phải dạng vừa rồi – Ns3

-Thật khó tin nhìn mặt có vẻ xinh xinh ai ngờ lại ...đứng là chán thật – sinh 1

.....V.....V.....

-Cậu ấy không phải là người mà anh đã gặp đâu anh nhận nhầm người rồi – Thy đứng lên hất tay của tên kia ra rồi hét to cho tên này biết và cả mọi người trong căn tin biết.

-Con nhỏ này – Tên này tức giận hét lên đứng dậy đưa tay định tát Thy thì bị tay nó nắm chặt lại, nó đã hiểu ra được vấn đề rồi từ nãy nó không ra tay vì muốn xem tên này muốn gì và nó có thể chắc chắn đó là muốn làm nó bị hiểu nhầm đây mà.

-Ai sai mày làm vậy ? – Nó nói với âm lượng không to chỉ đủ để ba người nghe thấy thôi còn những người xung quanh thì không nghe thấy gì, nhưng trong giọng nói của nó có tính sát thương rất cao.

-Em sao vậy chứ? Không phải tối qua chúng ta đã nói chuyện rất vui sao? – Tên đó vẫn chưa chịu hạ màn kịch mà tiếp tục đóng còn đóng rất suất sắc. Nó thì chỉ nhìn liếc tên này một cái rồi kéo tay tên này đặt xuống bàn cầm cái nĩa giờ lên đâm thẳng vào tay tên này máu chảy ra và con đầu ập tới tên này kêu lên:

-A.....a.....-

-Đúng là màn kịch đặc sắc nhất thế kỉ đó, nói với hai con nhỏ đó là “ Đừng cố gây sự nếu không hai người đó chết lúc nào cũng không hay đâu” – Nó nói khi đưa mặt sát vào tai tên này nói xong thì bước đi ra khỏi căn tin dưới sự chỉ trích của mọi người Thy thì cũng chạy theo nó.

-Con nhỏ đó cũng khá đấy- Tuệ Lâm nói nhìn theo bóng lưng của nó còn hai người kai thì không khỏi tức tối nhưng cũng có chút vui khi nó bị mất mặt trước mặt mọi người nhưng xem ra đây mới chỉ là khởi đầu cuộc chiến giữa hai người thôi nên chưa thể biết được ai lợi hại hơn ai được, Tuệ Lâm khẽ cười xem ra cô có chút thích thú với nó rồi trong đầu thầm nghĩ “ Xem ra mình lại có đối thủ rồi ”

-Tức thật mà con nhỏ đó cũng không phải dạng vừa dám làm thế trước mặt nhiều người như vậy – Mỹ Nghi nói tay bóp chặt chai nước trong tay làm cho cái chai bẹp dúm vào, chứng tỏ Mỹ Nghi đang rất tức giận nếu có thể giết nó ngay bây giờ thì cô sẽ giết ngay lập tức vậy.

-Khốn nạn nhưng chuyện này chưa xong đâu – An Nhiên tức giận không kém mặt tỏ rõ sự khó chịu đập tay xuống bàn rồi lườm tên hồi nãy bị nó đâm nĩa vào tay đang nhìn An Nhiên rồi An Nhiên hất mặt cho phép tên này đi bằng vết thương.

Đi ra khỏi căn tin một đoạn nó khẽ dừng chân lại nhưng không quay lại mà nói luôn:

-Để tôi một mình –

-Nhưng...- Thy định nói gì đó thì bị tiếng nói của một người khác cắt ngang.

-Em gái xinh đẹp cũng xuống ăn sao ? – Minh vừa thấy Thy đã chạy ngay lại chỗ Thy làm cô không khỏi ngạc nhiên thật may khi Thy đang không ăn gì chứ nếu đang ăn chắc sẽ nghẹn chết vì cái giọng điệu thấy ón của Minh.

-Anh hai anh thôi ngay cái giọng điệu đầy dùng em cái- Thy lên tiếng trách móc anh hai mình, thật ra rất ít khi hai anh em gặp nhau ở trường nên ít ai biết Thy là em gái của Minh. Nó thì vẫn bước đi không thèm quay lại nhìn Minh lấy một cái cứ thế mà vô đi.

-Mà thôi nha anh hai có gì nói chuyện sau bye anh – Thy nói xong chạy đi về phía nó để mặc Minh đứng đó chẳng hiểu gì, Tuyệt lúc này mới bước tới rồi hai người vào căn tin.

-Di Di cậu tại sao lại làm thế cậu có biết là ....-

-Tôi không quan tâm- Nó nói cắt lời Thy một cách nhàn nhạt không có tí hứng thú nào với việc Thy đang nói cả mà nói thẳng ra là nó không để những việc đó vào mắt may mắn cho tên đó là vì đang ở trường thôi nếu ở ngoài e là tên đó không còn mạng mà về nhà gặp ba mẹ lần nữa rồi.

Reng...reng...tiếng chuông báo hiệu vào lớp cũng là lúc nó vừa vào đến lớp thì mọi người bắt đầu dồn ánh mắt về phía nó, mọi người bàn tán xôn xao và chủ đề chính là vụ ở căn tin hồi nãy.

-Con nhỏ quán bar kia thật rẻ tiền – Ns1

-Ừ đứng đây đồ rác rưởi cút khỏi đây đi – Ns2

-Đồ con gái hư hỏng biến khỏi đây đi- Ns3

-Đứng đây cút đi – Ns4

.....V....V....

Nó cũng không để ý gì mà ngồi về chỗ của mình hần thì đang ngồi nghe nhạc nhưng thật ra hần đã cho nhỏ âm thanh lại khi thấy nó vào nên cũng đã nghe thấy hết những lời hồi nãy tụi trong lớp chửi nó như thế nào.

-Nghe đi – Hần nói khi nó vừa ngồi xuống rồi hần thào tai nghe ở tai mình nhét vào tai nó rồi vặn loa to lên. Ban đầu nó hơi khó chịu nhưng rồi cũng gật đầu nhìn hần còn mọi người đã ghét nó giờ lại càng ghét hơn nữa.

"Cuộc chiến giữa hai người con gái nó và chị đại Tuệ Lâm cũng từ đây mà bắt đầu"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Của Nữ Sát Thủ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ww.EbookFull.Net.

Chương 15: Đại Loạn Giữa Các Bang Tại Nga (P1)

Nó cũng không để ý gì mà ngồi về chỗ của mình hần thì đang ngồi nghe nhạc nhưng thật ra hần đã cho nhỏ âm thanh lại khi thấy nó vào nên cũng đã nghe thấy hết những lời hồi nãy tụi trong lớp chửi nó như thế nào.

-Nghe đi – Hần nói khi nó vừa ngồi xuống rồi hần thào tai nghe ở tai mình nhét vào tai nó rồi vặn loa to lên. Ban đầu nó hơi khó chịu nhưng rồi cũng gật đầu nhìn hần còn mọi người đã ghét nó giờ lại càng ghét hơn nữa.

Reng.....reng.... tiếng chuông báo hết buổi học mọi người chạy ào ra ngoài như vỡ chợ. Thy thì nhanh chóng chạy xuống bàn nó nói:

-Hân à chúng ta về thôi –

Nó thì đang loay hoay cắt đồ vào balo rồi cũng gật đầu với Thy xong Thy khoác tay nó định ra về thì bỗng Minh xuất hiện.

-Ê hello thằng bạn già chào em gái ngọc của anh – Minh đứng trước cửa lớp 11A hét toáng lên thế là bị Tuyết đi sau đập vào đầu một cái. Minh thì đưa tay ôm đầu

-Đúng là bà chán tình, bà la sát, bạch cốt tình... bla..bla – Minh cứ lăm bầm mãi như kiểu bị tự kỷ ý xong Tuyết thấy thế đưa tay lên xoa xoa đầu anh thế là anh lại cười như điên ý. (Ôi anh Minh nhà ta nhiều bệnh ghê)

-Hai anh chị hợp nhau thế, anh hai à hốt chị Tuyết về nhà đi cho vui cửa vui nhà – Thy thì thấy anh hai và chị Tuyết thì ngay lập tức trên 2 người họ luôn không để vụt mất cơ hội được như vậy thì quá uống rồi.

-Con bé này hôm nay ăn gan hùm rồi sao dám chọc chị hả? - Tuyết nghiêng răng nghiêng lợi xoay xoay tay rồi chạy về phía Thy tưởng làm gì hóa ra là cù lét làm Thy cứ cười ha hả.

Nó thì thấy mình giống như người thừa ở đây nên định đi ra ngoài thì vừa đi được hai, ba bước thì bị bàn tay của một ai đó giữ lại nó quay lại nhìn xem là ai thì thấy Minh đang nắm cổ tay mình.

-Buông – Nó nói với giọng lãnh khốc mắt nhìn Minh rồi nhìn tay mình nhưng Minh không những không sợ còn cười tươi với nó, nụ cười không đem thứ gì gọi là giả tạo cả theo nó nhìn là thế.

Hần thấy thế thì lại cầm tay kia của nó còn tay kia cầm tay Minh hất ra rồi đẩy tay Minh ra và kéo nó về phía sau lưng hần mắt thì lườm Minh một cách lạnh lẽo.

-Ông làm sao thế cứ thấy gái đẹp là sáp vào ? – Tuyết nhéo lỗ tai Minh một cái buông ra nhìn nó nói – Chị thay mặt thằng bạn háo sắc xin lỗi em nha-

-Bà có biết em ấy là ai không ? - Minh kéo tay Tuyết rồi thì thầm vào tai cô, Tuyết thì nhìn nó rồi nhìn Minh lắc đầu, Minh thì lại thì thầm vào tai tuyết - Em ấy là cô bé hôm bữa ở bar đã giúp bà thoát khỏi bọn khốn đó –

Nó không khỏi băng khoảng nhẹ nhưng cũng không để ý rút tay ra khỏi tay hần rồi quay đi thì lại bị một cánh tay khác kéo lại không những thế còn ôm nó vào lòng nữa chứ. Nó không khỏi ngạc nhiên vì hành động của cô gái xa lạ kia, nó đẩy Tuyết ra nhưng thấy vòng tay kia càng ôm chặt hơn nụ cười rạng rỡ hiện trên môi cô. Nó thì không hiểu hành động của cô gái này nữa chẳng phải hai người mới gặp nhau sao đâu thân đâu.

-Cảm ơn em vì đã giúp chị nếu không chị không biết phải sống thế nào nữa – Tuyết nói tay càng ôm chặt nó hơn nhưng chỉ chưa được lâu thì nó đã chui ra khỏi vòng tay cô, lúc này nó cũng đã nhận ra Tuyết là ai rồi chính là cô gái ở bar hôm mới về nước nó đã giúp thoát khỏi bọn khốn nạn đây mà.

-Chương mất thôi—Nó nói một cách lạnh nhạt không mấy để ý đến truyện đó rồi quay lưng bước ra khỏi lớp. Thy thì chạy theo khoác tay nó cười vui vẻ Tuyết cũng vậy chạy lại khoác vai nó như rất thân thiết. Hấn và Minh thì đi phía sau ba người con gái kia.

-Về thôi— Hấn thì nãy giờ im lặng nhìn biểu hiện của nó thì thấy nó đúng là khác những người con gái khác. Đúng là hấn nói có khác một khi không nói thì thôi đã nói thì có hiệu quả ngay. Mọi người không ai nói gì nữa cùng nhau ra nán xe.

-Hấn về cùng Thy nha có anh tài xế đẹp trai cực luôn nhà còn có vợ của anh ý nữa á — Thy nói với cái giọng ngộ ngộ để chọc anh hai mình và Tuyết.

-Không cần — Nó chưa kịp trả lời thì hấn đã cướp lời của nó rồi nắm tay nó kéo đi vào đằng khu để xe không để cho ba người kia nói gì thêm cả nhưng đương nhiên trên môi Minh thì hiện rõ ý cười mắt thì nhìn theo hai người đang lôi kéo nhau kia.

-Không cần anh phải chờ tôi về - Nó nói mặt tỏ rõ thái độ khó chịu tay thì cố rút khỏi tay to lớn của hấn nhưng hấn thì không có ý định thả tay nó ra. Hấn không trả lời cứ thế mà kéo nó đến chỗ chiếc xe McLaren 650 Spider màu đen mở cửa ra đẩy nó vào không để nó từ chối. Hấn đóng cửa vào rồi đi sang ghế lái, khi đã yên vị trong xe thì phóng đi luôn với vận tốc nhanh như kiểu chạy trốn ai đó vậy.

-Con nhỏ này được lắm nó chết chắc rồi— An Nhiên bước ra từ gốc cây ngay cạnh khu để xe tay thì cầm điện thoại còn đằng sau là Mỹ Nghi đang đứng khoanh tay trước ngực trên môi thì nở nụ cười không mấy là thiện cảm.

-Chúng ta sắp có kịch hay để xem rồi— Mỹ Nghi nói giờ một tay về phía An Nhiên còn An Nhiên cũng đưa tay đập vào tay Mỹ Nghi rồi cả hai cùng nhìn nhau rồi cười đầy nham hiểm.

Trong xe nó moi trong túi ra một điều thuốc rồi châm lửa hút máy đang mở mui trần nên khói có thể bay ra ngoài được, hấn thì khẽ chau mày khi thấy nó hút thuốc vì nó là con gái nữa. Hấn đưa tay dứt lấy điều thuốc trong tay nó rồi ném ra khỏi xe nó thì tức giận nhìn hấn như nhìn sinh vật lạ ngoài hành tinh vậy.

-Ủa mặt tôi dính bản sao hay thích tôi rồi mà cứ ngắm tôi hoài vậy — Hấn nói đầy vẻ kiêu hãnh về nhan sắc của mình nó thì khẽ lắc đầu rồi quay nhìn về phía khác mà không biết hấn vừa nở nụ cười nhẹ xong cũng lạ đáng ra là con gái khác sẽ không cần hấn nói mà cũng đỏ mặt mà nó lại là một trường hợp ngoại lệ hình như kiểu bị miễn dịch với trai đẹp vậy.

“Dù nhóc có được miễn dịch tôi cũng sẽ làm em phải yêu tôi cứ đợi đi nhóc con” Hấn ngẫm thâm trong đầu rồi môi nở nụ cười nham hiểm nó ngồi cạnh thì cũng có chút tò mò về suy nghĩ của hấn đang định hỏi thì điện thoại giong

Có lẽ giờ đây ta phải rời xa nhau

Để những niềm đau không dài thêm mỗi ngày

Bởi một tình yêu không thể dành cho ba người

Người ta đến nên anh phải đi thôi .....

(Tình yêu không dành cho 3 người — Kelvin Khánh)

Nó nhìn rồi số rồi bất giác luôn chưa kịp để nó nói câu nào đầu dây kia đã nói :

“Chị Ren bang Hell, bang Demon và bang Devil giờ đây đang rất loạn vì chị hai đi bang như rắn mất đầu nên các bang lân cận đang gây sự và muốn dành địa bàn với chúng ta”

-Bang chủ Eric đâu tại sao lại để xảy ra chuyện này — Nó nói bằng tiếng Nga vì sợ hấn ngồi cạnh nghe được sẽ tiêu luôn kế hoạch của nso mất, mà cũng lạ Eric giỏi vậy mà tại sao lại để cho bang như thế chứ?

“Dạ anh hai bị thương rất nặng nên không thể xuất hiện được mong chị hai có thể về giải quyết chuyện này được không đã có rất nhiều anh em đã bỏ mạng giờ nếu không có chị hai thì e là...” Đầu dây bên kia nói với giọng khẩn cầu ăn năn làm nó cũng có chút khó xử nhưng anh em bên đó cũng phải cứu không thể cứ để mặc vậy được.

-Ok chị sẽ về bảo với mọi hãy thật bình tĩnh được chứ ?- Nó nói với giọng rất nghiêm túc hoàn toàn giống một bà trùm xã hội đen chính hiệu không hề bị pha tạp những tính cách của các thiên thần mộng mơ kia.

“Dạ em sẽ kêu mọi người chuẩn bị” Đầu dây bên kia nói nó thì cúp máy luôn rồi lại bấm vào điện thoại gọi cho ai đó đợi một lúc đầu dây kia mới nghe máy nó nói gọn một câu rồi tắt máy luôn:

-Bỏ chuẩn bị cho mình một cái trục thẳng nha-

-Bộ nhóc định đi đâu sao ? — Hấn giờ mới lên tiếng hỏi nhìn sang nó nhưng nó thì không trả lời mà bấm vào nút đóng mui trần rồi leo từ ghế trước xuống ghế sau.

+Bang Demon : Eric (Nam) là bang chủ

+Bang Hell: Ren (nó) là chủ

+Bang Davil: Daisy (Lâm Anh)

Ba bang này đều là ở Nga

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Của Nữ Sát Thủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Đại Chiến Giữa Các Bang (P2)

Nó leo từ ghế trước xuống ghế sau rồi nhồm người lên lấy balo của mình xuống mở ra rồi nói với hấn:

-Đừng quay lại –

Hấn thì không biết nó làm gì nhưng cũng làm theo tập trung vào lái xe, nó ngồi sau thì nôi đồ trong balo ra một bộ đồ màu đen đặt xuống ghế tiếp đến là mũ lưỡi trai màu đen sau cùng là đôi giày thể thao màu đen nữa. Thực ra balo của nó chẳng có một quyển sách nào chỉ toàn đồ nó mang đi dự phòng trường khẩn cấp và đột ngột như vậy thôi. Sau một hồi nó đã thay xong đồ và phụ kiện đầy đủ rồi mới leo lên ghế trước hấn thì nhìn sang ngạc nhiên đá chân phanh lại làm xe thấn gập nó ngã nhào về phía trước đập đầu vào kính rồi đập lại phía sau.

Hấn thì không sao vì đã thắt dây an toàn mất thì nhìn chăm chăm vào nó do nó đã thay đồ khác nên hấn không nhận ra nên mới bất ngờ thấn gập lại như vậy. Nó ngã người xuống ghế thì mũ tuột ra thì hấn mới nhìn ra là nó liền đưa mặt tỏ rõ sự lo lắng nhìn nó, cất giọng hỏi:

-Nhóc không sao chứ ? –

Ngồi thẳng dậy, nó đưa tay lên xoa xoa chỗ bị đập trúng đang sưng lên một cục đỏ ửng rồi quay phắt sang nhìn hấn ánh mắt hình viên đạn, nó trả lời bằng cái giọng nhẹ tênh nhưng lại đậm mùi sát thương:

- Hỏi thừa anh thử đi coi có thấy đau không ? –

Hấn thấy hơi có lỗi một chút nhưng cũng tại nó ai bảo thay đồ mà không báo làm hấn giật mình chứ bộ nó lỗi là tại nó không phải tại hấn, hấn gật đầu với suy nghĩ của mình.

-Đến địa điểm này được chứ ? – Nó nói giọng điện thoại ra cho hấn nhìn hấn đưa một tay cầm điện thoại rồi nhìn vào màn hình hiện lên một địa chỉ là khu đất trống cũng cách đây không xa lắm hấn liền chìa điện thoại về phía nó rồi gật đầu. Nó nhận điện thoại xong thì ngã lưng về phía sau mắt khép dần xuống để thư giãn một chút nói là thư giãn nhưng thực ra nó đang tính kế làm sao dù có nó hay không thì các bang ở Nga vẫn hoạt động được tốt.

Kít.....kít.....

Hấn phanh xe lại khi đến bãi đất trống mà nó nói nhưng hấn nhìn thấy giữa bãi đất trống có 5 cái trục thẳng bên dưới còn có một hàng dài người đều mặc đồ đen đeo khẩu trang đen cả. Do hấn thấn gập mà quên mất nó đang ngồi bên cạnh nên nó cứ theo quán tính đập đầu nhưng cũng nhờ cú va chạm này nó mới tỉnh dậy khê mờ mắt ngồi thẳng dậy thì mới thấy con đầu từ chỗ đập hồi nãy thộc tới khê chau mày nói với giọng trách móc:

-Ai ..da..anh lại thấn gập sao ? –

Nó nghe thấy tiếng trách móc của nó mới chợt nhớ ra liền quay sang nhìn nó đang ray ray chỗ bị đập đang đỏ ửng lên may mà không sưng lần này thì quả là lỗi của hấn rồi không thể thoát đầu được. Hấn đưa hai tay áp vào hai bên má nó xoay mặt nó đối diện với mình rồi nói :

- Xin lỗi –

Nó gật đầu rồi dùng tay gạt tay hấn xuống khỏi mặt mình rồi lấy mũ lưỡi trai đội vào rồi mở cửa xe bước xuống, hấn thấy nó xuống cũng xuống theo vì lo nó lại gây sự với bọn côn đồ kia thì sao. Nó đi về phía trước thì hấn nắm tay giữ lại nó khê quay lại nhìn hấn rồi nói:

-Có gì nói sau đi giờ tôi đang bận –

-Nhóc lại đi đánh nhau sao lỡ bị thương thì sao ? – Hấn nói mảy hơi chau lại khi nhớ lại hình ảnh nó nằm dưới nền bê tông máu me be bét làm hấn không khỏi lo sợ đến hấn còn không lí giải được lí do tại sao lại có cảm giác lo lắng mà chưa từng có với người con gái nào ngoài Neala (bạn gái cũ của hấn) và mẹ hấn thôi.

-Lo lắng sao ? – Nó hơi kiễng chân lên ghé sát vào tai hấn nói nhỏ trong giọng hơi có ý đùa, hấn nghe thấy thế thì cũng đứng hình và cũng tự hỏi mình tại sao phải lo lắng cho nó chứ hai người đâu có là gì của nhau đâu cơ chứ ?

-Đùa đấy – Nó nói rồi quay đi thì lại bị hấn nắm tay giữ lại, lần này nó khề chau mảy quay lại nhìn hấn bằng ánh mắt lạnh băng hấn làm nó khó chịu rồi đó nha. Nó đã cố tỏ ra thân thiện nhất có thể với hấn rồi đó không phải hấn là người cứu nó một lần thôi chứ nếu không thì từ nãy nó đã rút súng và cho hấn một viên vào đầu rồi.

-Cẩn thận – Hấn nói rồi thả tay nó ra còn nó thì khề cười nhẹ rất nhẹ nhưng cũng làm hấn an tâm hơn phần nào, nó quay đi và tay tuột ra khỏi tay hấn. Cảnh tượng này ai nhìn thấy chắc sẽ nghĩ rằng đây là một đôi yêu nhau say đắm nhưng lại bị gia đình ngăn cấm lên phải chia tay nhau mỗi người đi một nơi, hai con đường và có hai cuộc sống khác nhau.

Hấn đứng đằng sau nhìn bóng lưng của nó thì điện thoại hấn vang lên nghe máy xong hấn cúp máy nhìn nó lần nữa rồi trở lại xe rồi phóng đi, nó thì đi đến chỗ trực thăng thì hàng người dài cúi đầu chào miệng hô to bằng tiếng Nga:

-Chào bang chủ -

-Daisy bỏ ở lại Việt Nam điều tra thêm cho mình về tổ chức Vampire và thông tin của anh hai giúp mình mong là sau chuyến này về mình sẽ nhận được tin tốt từ bỏ - Ren nói rồi vỗ vỗ vai của Daisy rồi đi qua cô xong đi thẳng lên trực thăng ở giữa còn đám người mặc đồ đen chính là đàn em của Ren ở Nga về để đón nó sang thì cũng chạy lên bốn cái trực thăng kia.

Daisy lùi lại đằng sau vài bước mắt vẫn dán theo cái bóng dáng của Ren cho đến khi cửa máy bay trực thăng đóng lại và từ từ bay lên trời rồi bay đi, Daisy đứng nhìn một lúc rồi cũng quay bước đi về phía chiếc mô tô đua đen ở gần đó rồi rời đi luôn.

Bar Alone (một trong những bar thuộc quyền sở hữu của tổ chức Vampire – Bạch Quỷ)

Harry bước vào với cái mũ đen đội trên đầu khẩu trang bịt kín chỉ để lộ đôi mắt lạnh lẽo mà sâu vô tận, ánh mắt của một người khó đoán biết được nội tâm. Đi hai bên Harry là Ryan và Mendy đều mặc đồ đen giống Harry trên mặt cũng đeo khẩu trang đen đi.(Do vẫn còn đi học nên phải đeo khẩu trang)

-Ồ thật vinh dự khi bang chủ Harry tới chơi- Tiếng vang lên xuất phát từ một người con trai đang ngồi ở quầy bar lau lau khẩu súng ngắn loại mới và tốt nhất hiện nay. Còn xung quanh đều là người mặc đồ trắng thuộc Sát bang (một trong những bang thuộc tổ chức Vampire-Bạch Quỷ) một người con gái quý dưới đất máu me be bét xem ra bị thương không hề nhẹ và hai bên là người đang chìa súng vào đầu người con gái này.

Nhìn về phía Harry, mắt thì rung rung lệ xem ra đã rất sợ, mặt mảy thì bầm tím không thể nào nhận ra hình dạng là gì luôn, người con gái nói bằng giọng khản khản cầu xin có chút run sợ:

-Anh hai cứu em–

-Harry mảy mưu mô hơn tao tưởng đó còn cái người vào bang tao cơ đấy ? – Người con trai ngồi lau súng giờ đứng dậy bước lên phía trước hai ba bước tay cầm súng chĩa thẳng về phía Harry, Ryan và Mendy thấy thế cũng rút súng ra chĩa về phía của người con trai kia nhưng Harry đưa tay lên đẩy tay hai người lại rồi nhếch môi cười.

-David mảy quá khen tao rồi tao sao bằng mảy cướp đi cả lô đạn dược của bang tao – Harry nói, cũng không ngần ngại rút súng giắt ở sau lưng ra chĩa về phía người con trai kia và người con trai này chính là bang chủ của Sát bang : David.

Hai người, hai vị bang chủ trẻ tuổi chĩa súng vào nhau, hai ánh mắt cũng chạm nhau đều thể hiện rõ sự lạnh lẽo, sâu thẳm và cực kì khó đoán biết.

(Chú ý: nếu viết đến cảnh liên quan đến bang hội thì mình sẽ dùng mật danh nha nên mọi người cố nhớ mật danh của các nhân vật nhé)

Mình sẽ nhắc lại mật danh của các nhân vật sợ mọi người quên

+Trịnh Lâm Anh: Daisy

+Triệu Minh Tuyết: Mendy

+Trịnh Thiên Di (nó): Ren

+Vương Hạo Khánh (hấn): Harry

+Lý Kiến Minh: Ryan

Và một số nhân vật sẽ được tiết lộ thân phận thật sau như là:

+Bang chủ của Sát bang : David

.....

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Của Nữ Sát Thủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Tôi Không Phải Khả Hân Đâu Nha

Hai người một người là bang chủ Hắc Quỷ một bên là bang chủ Sát bang chìa súng vào nhau ánh mắt kiên định lạnh băng. Harry thì lên tiếng trước bằng đúng chất giọng lạnh lùng vốn có:

-Điều kiện thả người? -

Hạ súng xuống, David khẽ cười khẩy một tiếng rồi vất chéo hai tay trước ngực mắt thì vẫn nhìn chăm chăm vào hắn. Anh đi càng lúc càng gần cô gái đang run rẩy quỳ dưới đất kia rồi ngồi xuống ngay cạnh cô gái đó nhẹ nhàng đưa tay chìa súng vào đầu cô gái lên giọng nói:

-Địa bàn khu vực Thượng Hải-

Hắn hơi cau mày lại rồi hạ súng xuống quay lại đằng sau bước đi vài bước rồi nói mà không hề quay đầu lại:

-Tùy anh muốn xử cô ta thế nào giờ cô ta không còn là người của Hắc Quỷ nữa -

-Harry anh cũng tử tế gớm - David nói nhìn bóng lưng của người bang Hắc Quỷ đi ra khỏi bar mà lòng tức anh ách khó chịu vô cùng chỉ tức không được giết chết Harry ngay lập tức.

Đoàng..đoàng..đoàng...

Những viên đạn bay tới xé toạc không khí lao thẳng tới chỗ người con gái đang quỳ dưới đất kia và người con gái này dần dần ngã xuống đất. Giật mình quay lại phía sau, David từng bước tiến lại gần người con gái đang đứng tay cầm súng lòng vẫn còn khó bay ra chứng tỏ là do người con gái này bắn rồi, David khoác vai cô gái này nói:

-Layla cô cũng ra tay ác quá đó-

Cô gái tên Layla kia hất tay của David ra rồi đi tới nhấc chân đá hất người cô gái kia môi khẽ nhếch lên tạo thành nụ cười độc địa mà không từ nào lộ tá được hết ý nghĩa của nụ cười này, Layla nói bằng cái giọng nghe mà sồn tóc gáy:

-Không có lợi ích thì giữ lại làm gì -

David vỗ tay tán dương rồi hai người cùng ngồi vào bàn ở quầy bar uống rượu cùng nhau mà mặt nạ trên mặt hai người vẫn đeo dù được coi là khá thân trong bang nhưng hai người cũng không biết mặt mũi nhau như thế nào.

(Layla là phó bang chủ của Sát bang)

Một ngày mới lại bắt đầu, những tia nắng chiếu qua từng ô cửa sổ của trường Future, trong lớp 11A mọi thứ dường như vẫn diễn ra một cách bình thường. Bỗng từ đâu một đám người từ đâu đi vào và người dẫn đầu là Tuệ Lâm hai bên là hai người con gái khác, Tuệ Lâm vừa bước vào lớp không khí trở nên căng thẳng vô cùng.

-Nè con nhỏ học sinh mới đó đã đi học lại chưa? -

Mỹ Nghi thấy Tuệ Lâm tới thì chạy ngay tới mặt hờn hờ nói:

-Chị à nó đã nghỉ một tuần rồi chị mà vẫn chưa thấy nó vác mặt tới-

Từ lúc nó lên trực thẳng thì tính tới nay cũng được 1 tuần rồi mà nó vẫn chưa về, hắn ngồi ở bàn nghe thấy họ có vẻ đang nói về nó thì cũng có chút sốt ruột và hơi lo chi là hơi lo lắng sợ nó gây chuyện với ai thôi không phải lo nó bị thương đâu. Hắn moi điện thoại trong túi ra bấm số trên màn hình hiện lên dãy số điện thoại lạ mà không lưu tên là gì.

“Alo”

Tiếng nói của đầu dây bên kia vang lên hân hoan nhõm nhõm khi nghe thấy tiếng nó thì có thể an tâm là nó an toàn rồi vì mấy ngày trước gọi điện đều nghe được một giọng nói rất ngọt ngào:

“Thuê bao số máy quý khách vừa gọi hiện không liên lạc được xin quý khách vui lòng gọi lại sau”

Hắn hơi cười nhẹ như không cười rồi mới đưa điện thoại lại gần tai rồi nói với khẩu khí không mấy vui:

-Nhóc ôn chứ ? Hiện đang ở đâu ? –

“À ...”

-Nói – Hắn nói một từ thôi như ra lệnh chứ không phải hỏi nữa rồi, hắn cực kì ghét cái ngữ điệu của nó nên cứ khi nghe vậy hắn khá khó chịu và không thể kiểm soát được cảm xúc mà tự nhiên bực mình.

"Cúp máy"

-Nè...- Hắn chưa kịp nói gì thì đầu dây bên kia đã cúp máy rồi để lại cho hắn một tràng dài tiếng “Tút..”. Hắn tức mình đập vào bàn một cái rồi tức giận bỏ ra khỏi lớp.

Đi trên hành lang, nó moi điện thoại ra làm việc như một thói quen vậy đó vì khi học các khóa đào tạo sát thủ nó luôn như vậy mọi người đi đều phải nhường đường cho nó cả phải nói là thấy nó là tránh xa. Nó cũng mới về nước ngay sau khi giải quyết xong các việc của ba bang ở Nga xong, đang đi thì nó vô tình va phải ai đó nhưng nó kệ và đi tiếp thì nghe thấy tiếng nói:

-Ê con nhỏ kia đứng lại -

Nó coi như chưa nghe thấy tiếp tục đi thì một bàn tay đặt vào vai nó làm nó rời mắt khỏi điện thoại nhìn vào bàn tay đó và nhìn về phía trước có mấy thằng con trai ăn mặc đồng phục xộc xệch tóc tai nhuộm xanh đỏ thấy ghê.

-Mày có biết mày vừa va vào ai không hả? – Một thằng con trai đẩy đẩy vai nó.

-Nhất thiết phải biết ? – Nó lạnh lùng nói hai tay khoanh trước ngực ánh mắt sắc bén quét từ trên xuống dưới của bọn

này rồi nhếch môi cười khinh bỉ. Nó chắc chắn trăm phần nghìn bọn này là bọn côn đồ của trường này rồi không thể nào sai được.

-Đẹp ra – Tiếng nói vang lên đi giữa đám kia đứng trước mặt nó, người này khá đẹp trai mái tóc màu vàng nhạt khuôn mặt khá điển trai nhưng trong mắt nó thì tên này chỉ đáng sách dèp cho Eric thôi, quá tầm thường.

-Cô em là học sinh mới sao mà không biết anh đây là ai ?- Dương Hạo nói đưa tay vuốt tóc một cách ngạo mạn, nó nhìn thì chỉ nhếch môi cười khinh bỉ nó chưa ghét cái bọn ảo tưởng sức mạnh, xấu mà còn bày đặt.

-Biến – Nó nói một cách lạnh lùng ánh mắt trở nên sắc nhọn và đúng hơn là ánh mắt rất sắt đá khó rung chuyển dù có chuyện gì xảy ra đúng ánh mắt từ trước tới nay nó hay dùng khi giải quyết công việc trong bang.

-Ha..ha nói cho cô em biết người đang đứng trước mặt mày là anh Dương Hạo hotboy khối 12 vạn người mê cùng như trùm của trường này còn là ... - Một khác chen lên nói nhưng chưa nói hết câu đã bị Dương Hạo đập một cái vào đầu.

-Mày định hù em ấy sợ à ? NGU – Dương Hạo gần giọng lạnh lùng mắt nhìn nó không rời, anh có hứng thú với nó thì phải hay là gì mà từ nãy đến giờ cứ nhìn nó nhưng nó không thèm để ý quay mặt đi chỗ khác. Dương Hạo tiến gần về phía nó luồn tay qua ôm eo nó điều này làm nó hơi giật mình khẽ nhếch môi cười đều thì thắm vào tai Dương Hạo:

-Cẩn thận không có ngày chết không biết lí do đó –

Bỗng một bàn tay nắm tay nó giật mạnh một cái khiến người nó thoát khỏi vòng tay của Dương Hạo rồi bàn tay đó thả tay nó ra di chuyển vị trí lên đầu nó rồi kéo đầu nó áp vào ngực người này. Nó đưa tay ra đặt hai bên bụng người này đẩy ra, còn hắn đang để tay ở đầu chuyển xuống ôm vai không chịu buông mà ôm còn chặt hơn nữa mắt nhìn thẳng vào mặt Dương Hạo nói:

-Nè Dương Hạo anh cũng biết tìm người gây sự ghê ha –

-Khánh việc này đầu liên quan tới mày tốt nhất đừng có xía mũi vào – Dương Hạo nói đưa tay định cầm tay nó thì hắn liền đưa tay còn lại ra hất tay Dương Hạo ra một bên rồi lãnh đạm nắm vai nó đẩy ra rồi nắm tay nó kéo đi luôn để lại Dương Hạo đứng đó cùng với đàn em.

Dương Hạo nhìn theo nó nhếch môi cười, hắn càng như thế thì Dương Hạo càng muốn chiếm đoạt nó và đương nhiên bọn đàn em của Dương Hạo nhìn thấy và ngạc nhiên vì Dương Hạo là người tính tình có hơi nóng nảy và cầu toàn nên rất ít khi thấy anh cười.

-Anh Hạo ..anh có hứng thú với con nhỏ đó sao ? – Một tên nói đặt tay lên vai Dương Hạo nhưng anh chau mày nhìn vào vai trái tên đó để tay thì ngay lập tức tên đó bỏ tay xuống rồi chỉ cười gượng xong phui phui vai áo anh.

-Nhiều chuyện, mày điều tra về nhỏ đó cho anh – Dương Hạo quay sang nói với tên hồi nãy đặt tay lên vai anh, rồi quay đi về hướng ngược lại hướng nó đi chính xác hơn là hướng căn tin trường.

“Dương Thừa Hạo (Dương Hạo) : 18t, chiều cao: 1m85, đẹp trai như ngôi sao điện ảnh quốc tế được có danh hiệu là “ Hoàng tử khối 12” vạn gái mê và đang là người có lượng fan đông đảo nhất trường. Cũng nhờ đó mà ai trong trường cũng kiêng nể và tôn anh làm trùm trường.

+ Tính cách: thất thường, tam khó : khó hiểu, khó đoán, khó gần

+ Thân phận: thông tin mật”

Nó rút tay lại khi cả nó và hấn đang ở đằng sau trường mặt nó cũng cau lại đưa tay xoa tay chỗ cổ tay bị hấn nắm đỏ cả lên, nó định mở miệng nói gì đó thì hấn đột nhiên ôm chặt lấy nó điều này làm nó không khỏi ngạc nhiên đẩy hấn ra nói :

-Tôi không phải Khả Hấn đâu nha-

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Của Nữ Sát Thủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Khôn Hồn Đừng Động Vào Cô Ấy

Nó rút tay lại khi cả nó và hấn đang ở đằng sau trường mặt nó cũng cau lại đưa tay xoa tay chỗ cổ tay bị hấn nắm đỏ cả lên, nó định mở miệng nói gì đó thì hấn đột nhiên ôm chặt lấy nó điều này làm nó không khỏi ngạc nhiên đẩy hấn ra nói :

- Tôi không phải Khả Hấn đâu nha-

Hấn đưa tay xoa đầu nó rồi hơi cười nhẹ cúi thấp người xuống để nhìn được thẳng vào mắt nó nói bằng giọng có chút đùa cợt ý trên nó muốn đùa theo lời nó nói xem nó định nói gì tiếp:

- Nhóc không phải Khả Hấn thì là ai chứ ? –

Hấn nhìn nó không chớp mắt trong ánh mắt thoáng có chút nghi ngờ nhìn sâu vào đôi mắt nâu đen của nó chờ đợi câu trả lời của nó.

Tại khu B là khu nhà đã bị bỏ hoang của trường Future.

- Các anh muốn gì sao lại nói tôi lên đây – Thy hét lên không ngừng giãy giụa vùng vằng để thoát khỏi của hai người con trai đang nắm tay Thy rất mạnh kéo đi tiếp không để ý tiếng nói của Thy. Bọn này cứ nói Thy lên từng bậc thang mặc cho cô có cố la hét thế nào cũng không có tác dụng gì rồi khi lên đến sân thượng thì hai tên này mới đẩy Thy một cái mạnh không hề biết “thương hoa tiết ngọc” là gì mà.

Thy ngã xuống nền đầu tê tái hai bàn tay cũng xây xước nhẹ, Thy từ từ mở mắt lên nhìn thì thấy một người con trai khác không phải là hai người hồi nãy dẫn nói trắng ra là kéo tới đây. Người con trai này nhìn một cái là Thy nhận ra ngay chính là người lần trước đã gây sự với Khả Hấn ở trong căn tin trường đây mà cũng là trùm một nhóm trong trường được gọi là Win. Tên Win ngồi xuống ngang bằng Thy dùng tay nâng cằm cô lên khẽ cau mày hất mặt Thy sang một bên rồi đứng dậy nói to bằng giọng khá bức bối:

-Đây không phải cô ta nhằm người rồi bọn vô tích sự -

-Dạ thưa anh hai con nhỏ hôm bữa không có ở lớp nhưng đây là bạn thân của con nhỏ đó nếu có nó trong tay không lo cá không tự sa vào lưới – Một tên trong hai tên hồi nãy lôi Thy tới đây tiến đến nói mặt cười nham hiểm. Tên Win cũng ngầm hiểu được kế hoạch này đưa tay moi trong túi ra bóp tiền rồi lấy ra 2 tờ 500.000 đưa cho tên này xem như tiền thưởng cho kế hoạch thống minh của tên này.

Tên Win hất tay về phía sau hất lên mấy đũa đứng dàn sau hiểu ý liền tiến lên phía trước lại gần Thy kéo Thy dậy đứng thẳng trước mặt Win, Thy hơi sợ nhưng cố lấy lại bình tĩnh lấy hết can đảm nói :

- Sao...sao mày anh lại bắt tôi tới đây ?-

Win nói bằng giọng hết sức thản nhiên không mang tính ép buộc cao nhưng lại sức tích không vòng vo tam quái:

- Cô chỉ là mỗi như thôi giờ thì lấy điện thoại và gọi cho con nhỏ bạn thân của cô đi –

Thy hơi run lên thật ra giờ cô rất sợ nhưng vẫn cố tỏ ra bình tĩnh đó là bài học đầu tiên nó đã dạy cho cô biết là bất cứ lúc nào trong bất cứ trường hợp nào dù súng có kẻ ngay đầu hay người đeo bom cũng phải bình tĩnh xử lí. Thy hít một hơi thật sâu rồi thở nhẹ ra nói :

- Tôi không biết anh có mục đích gì nhưng tôi sẽ không để cho anh đạt được mục đích đâu –

Win nghe thấy thế không khỏi mất bình tĩnh, anh ta vung tay tát một cái thật mạnh vào mặt Thy khiến cho khóe môi Thy rỉ máu, Win về mặt tức giận ra lệnh cho bọn đàn em :

-Lục, cô nhìn kĩ đi là vết thương mà con bạn tốt của cô gây ra cho tôi đó con nhỏ hồng hách khó ưa -

Bọn đàn em định lục thì bỗng có tiếng nhạc vang lên ở đâu đó nhưng phát ra ở dưới đất là bài hát rất hay trong bộ phim Hậu Duệ Mặt Trời: “ This love”

Siganeul doedollimyeon

Gieokdo jiwojilkka

Haebol sudo eopsneun maldeureul

Naebaetneun geol ara

.....

Win theo tiếng nhạc thì nhìn thấy một cái điện thoại ở gần đó nhưng bị tre bởi chậu hoa, anh ta cầm điện thoại lên thì trên màn hình hiện hình của một người và hắn nhận ra là nó thì cũng đoán được đây là điện thoại của Thy chắc hồi này ngã nên rơi. Không chần chừ Win bắt máy lưỡng thì nó ở đầu dây kia nói trước :

“ Alo ”

- Ô xin chào –

“ Ai? ”

- Tôi là người mà cô hại bị thương đây giờ bạn cô đang nằm trong tay tôi, cô nghĩ coi tôi nên làm gì giờ nhỉ? Có nên chơi đùa chút không ? –

“Tôi mới là người anh nên trả thù khôn hồn đừng động vào cô ấy ”

-Cô đang ra lệnh cho tôi ..ha..ha..nực cười cô đừng thách tôi trong tù điển tôi không có tù không dám – Win nói mặt cười nham hiểm quay lại đằng sau nhìn về phía Thy xem ra đây chính là điểm yếu của nó Phạm Yến Thy.

“ Địa điểm? ”

-Hừ vậy tới sân thượng khu B của trường đi nếu không muốn cô ta bị thương thì đừng có gọi thêm người mà hãy tới một mình-

Win nói xong cúp máy luôn không cần nghe câu trả lời từ nó là gì luôn rồi quay lại ngồi vào ghế mà do đàn em đặt sẵn ở đó, dù sao cũng cúp học rồi nên thư phải giãn chút chứ

Nó cúp máy xong thì không khỏi tức giận bóp chặt chiếc điện thoại trên tay mà quên đó là điện thoại mượn của anh lái trực thăng. Nó rút tiền trong túi ra đưa trả anh điện thoại đã méo mó rồi nói :

-Chuyển hướng tới khu xy, trường Future –

Trên sân thượng

Win thì đi qua đi lại thì thoáng nhìn đồng hồ từ lúc gọi điện cho nó tới bây giờ đã khá lâu cũng phải 5 phút rồi, lòng kiên nhẫn của tên Win này cũng đang mất dần thì phải bỗng trên đầu gió mạnh thổi tới. Mọi người đứng dưới sân thượng đều đưa tay che mặt lại rồi mới từ từ nhìn lên thì thấy một cái trực thăng từ từ trên trực thăng có một cái thang dây từ trực thăng thả xuống và có người từ trên đấy leo xuống.

Người đó đáp đất thì ngay lập tức trực thăng bay đi, người này không phải ai khác mà chính là nó nhưng trong một diện mạo hoàn toàn khác. Tóc thì nhuộm màu xanh rêu đội mũ lưỡi trai ngược trên người mặc áo khoác bóng chày màu xanh trắng bên trong là áo thun trắng mix cùng quần thể thao xám một bên ống thấp một bên ống cao chân đi giày thể thao trắng trông nó giờ rất quậy.

-Chà chà cô tới nhanh thật đó – Win nói từng bước tiến lại gần chỗ Thy trên tay cầm cây gậy đánh bóng chày đặt ở dưới cầm Thy rồi nâng cầm cô lên,

Thy thấy nó thì liền mỉm cười tươi với nó mắt sáng rờ lên. Thy luôn tin tưởng nó khi có nó thì chắc chắn cô không có gì phải sợ hay lo lắng cả vì nó sẽ không để cô bị thương đâu.

Nó thấy hành động của Win thì khẽ cau mày khó chịu, nó nói bằng giọng khàn khàn do bị khản tiếng:

- Thả cô ấy ra bọn mày muốn gì ? –

Win nghiêng hai hàm răng :

-Muốn mày trả lại thứ mày nợ tao –

Rồi Win đưa ta ra ám hiệu cho bọn đàn em xông lên đánh nó, nhận được hiệu lệnh từ tên Win bọn này liền xông vào đánh nó còn nó thay vì đánh thì chỉ né thôi và tránh việc đánh bọn này. Có gì đó rất lạ và cách xử lý này không giống cách xử lý thường ngày của nó chút nào cả, nó vốn là người không biết lương tâm tha mạng cho bất cứ ai chỉ cần đắc tội với nó hay người thân của nó.

Tên Win đứng nhìn thì khó chịu liền xông vào đánh nó cùng với tụi đàn em, nó thì vốn không muốn ra tay nhưng bị ép nên nó cũng đành ra tay, nó bắt đầu phân công lại.

Chỗ hắc - phía sau trường.

-Tôi thật ra là .....- Vừa nói nó vừa đưa tay lên gần mặt rồi đưa đến gần tai xong cây cây một cái gì đó rồi dần lộ lóp mặt nạ ra để lộ ra khuôn mặt thật ở phía sau và đó chính là.....

Liệu người giả làm nó là ai? Và liệu người này có mục đích gì liệu có phải muốn hãm hại nó không? Mời mọi người đọc tiếp chap sau để biết diễn biến tiếp theo _ Chap 19: Bước đầu kế hoạch trả thù

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Của Nữ Sát Thủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Bước Đầu Của Kế Hoạch Trả Thù (P1)

Chỗ hắc - phía sau trường.

-Tôi thật ra là .....- Vừa nói nó vừa đưa tay lên gần mặt rồi đưa đến gần tai xong cây cây một cái gì đó rồi dần lộ lóp mặt nạ ra để lộ ra khuôn mặt thật ở phía sau và đó chính là Lâm Anh chứ không phải nó nhưng không thể hiểu lý do gì Lâm Anh phải giả thành nó nữa, hắc nhìn thì giật mình đưa tay lên nắm chặt một bên cánh tay Lâm Anh nói bằng giọng như tra khảo :

-Cô là ai? Cô có ý đồ gì ? Nói nhanh –

Lâm Anh đẩy tay hắc ra khỏi tay mình quả nhiên hắc dùng lực khá mạnh làm Lâm Anh có chút đau, mặt khẽ cau lại và trong lòng Lâm Anh giờ đang rất khó chịu không biết người con trai trước mặt có quan hệ gì với nó rồi bối rối không biết có nên nói cho hắc biết không. Sau một hồi lưỡng lự Lâm Anh mới mở miệng nói:

-Thật ra tôi là Trịnh Lâm Anh là bạn thân của Khả Hân và cô ấy đã mất tích nên...-

Hắc nghe thấy thế thì cơ mặt có chút biến hóa từ đang thoải mái khi thấy nó an toàn trở về chuyển thành cau có có chút lo lắng nhưng không quá lộ liễu để cho Lâm Anh có thể thấy được, hắc vẫn điềm đạm khoanh hai tay trước ngực nói với nhịp bình thường như không có chuyện gì xảy ra:

-Thật sao làm sao tôi có thể tin lời cô nói đây chứ ?–

Lâm Anh mặt bỗng chốc biến hóa khó lường từ vẻ mặt lo lắng sang khó chịu rồi chuyển dần sang khuôn mặt thờ ơ lạnh nhạt rồi nói bằng âm điệu đều đều :

-Tin hay không thì tùy anh tôi cũng không muốn giải thích nhiều –

Tại chỗ sân thượng thì bọn đàn em của Win nằm la liệt dưới đất còn tên Win thì vinh dự hơn được làm ghế cho Tuyết ngồi, còn Thy thì đang ôm Minh mà khóc sụt sùi.

Tuyết và Minh có mặt ở đây là vì hồi nãy đến tin Thy để cùng đi ăn thì thấy mấy người trong lớp nói là Thy bị bọn người của Win bắt đi nên Minh đã dùng điện thoại tìm vị trí điện thoại của Thy nên tìm được Thy.

Tuyết đi lại gần chỗ nó đang đứng rồi tự nhiên quàng tay qua khoác vai nó giống như rất thân nói bằng giọng vui vẻ :

- Khả Hân em cũng khá lắm –

Nó không nói gì mà dùng tay đẩy tay Tuyết ra xong quay bước đi nhưng có lẽ Tuyết cũng phần nào hiểu được tính cách của nó nên không để ý nó nữa mà tập trung lo cho Thy và giải quyết bọn khốn kia.

Quay lại chỗ hân thì hân đứng nhìn Lâm Anh bằng ánh mắt dò xét thực chất hân không tin lời của Lâm Anh nói cho lắm vì hoàn toàn không có gì chắc chắn để hân phải tin Lâm Anh một người mới gặp lần đầu.

-Hai người làm gì ở đây vậy ? – Tiếng nói vang lên ngay gần chỗ hai người đứng, cả hai quay sang nhìn thì thấy nó đang đứng khoanh hai tay trước ngực.

Lâm Anh thấy nó thì không khỏi vui mừng chạy nhanh tới ôm nó như chưa bao giờ được ôm ai vậy nó thì cũng không nói gì, Lâm Anh buông ra nhìn vào mắt nó hỏi như trách cứ vậy :

-Bò đã đi đâu vậy mà như bốc hơi khỏi cái thế giới luôn vậy hả? Thành thật khai báo tội trạng sẽ được giảm nhẹ -

Nó thay vì trả lời thì nhún vai một cái rồi nhìn về phía hân mặt hân cau có nhìn là biết đang giận nhưng nó có làm gì đâu mà giận chứ ? Đúng là con người kì quặc nó bước qua Lâm Anh đứng trước mặt hân, nó đưa tay lên gần mặt hân để ngón cái và ngón trỏ ngay giữ hai hàng lông mày dày và đẹp kia rồi đi chuyển hai ngón sang hai bên, miệng nói bằng giọng khá nhẹ nhàng :

-Sao nhăn nhó vậy ? –

-Cũng tại nhóc đó- Hân nói xong thì định phạt nó nhưng lại nhìn thấy ánh mắt như muốn thiêu chết hân của Lâm Anh thì mới cúi người xuống ghé sát miệng vào tai nó thì thầm–Nhóc chết chắc–

Nó nghe tới đây thì liền đẩy hân ra nhìn vào mặt hân thì thấy nụ cười ranh mãnh, nó định tốt bụng quan tâm hân ai ngờ được hân sẽ nói vậy nên liền quay lại phía sau nói với Lâm Anh:

-Bò về trước đi –

-Được rồi bò phải cẩn thận với con hồ đối kia nha – Lâm Anh nói nhìn về phía hân cau mày rồi mới đi về. Nó thì cũng bước đi về phía lớp hân cũng bước theo nó rồi đi song song với nó vào lớp.

Vào lớp nó ngồi ngay vào chỗ mất nhắm lại khẽ thở dài, hân ngồi vào bên cạnh thấy nó mệt mỏi đưa tay kéo đầu nó dựa vào vai mình nó thì cũng từ từ mở mắt tuy không thích nhưng nó cũng để kệ đơn giản nó cũng đang mệt không có vai Nam (Eric) dựa thì mượn vai hân tạm. Nó đang thoải mái nghỉ ngơi thì bị phá đám từ từ mở mắt ra đưa tay dụi nhẹ mắt rồi đứng dậy ra ngoài, hân ngồi thì vươn vai một cái do để nó dựa nên giờ vai cũng hơi tê. Nó đi thẳng lên sân thượng vì phòng nó học ở ngay dưới tầng thượng, khi chắc chắn không có ai ở đây nó mới đưa tay bấm vào cái tai nghe ở trong tai miệng nói:

-Ba con nghe không biết có việc gì ba gọi con vào giờ này ? –

“Ừ ta có nhiệm vụ muốn giao cho con đây tuy nhiên con có thể làm chứ trong khi ...”

-Con có thể làm được ba cứ nói – Nó nói cắt ngang lời người bên kia vì nó cũng đoán được về sau là gì rồi nên trả lời luôn đỡ tốn thời gian cả hai bên.

“Tốt con hãy tới căn cứ đi ta sẽ đích thân nói cho con biết”

-Dạ- Nó nói rồi đưa tay lên tai tắt mặt lộ rõ sự nguy hiểm đáng sợ, vẫn khuôn mặt đó nó quay trở lại lớp lấy cặp sách rồi rời đi luôn, hân thì bắt đầu nghi ngờ về thân phận của nó vì nó lúc nào cũng chỉ xuất hiện một lát rồi lại đột nhiên lại biến mất giống như đại úy Yoo Shi Jin (Hậu Duệ Mặt Trời). Hân đang định cầm cặp nên định đi theo dõi nó thì nhận được tin nhắn từ nó mở ra đọc xong thì hân đành bất mãn ngồi lại chỗ nằm gục xuống bàn, nội dung tin nhắn của nó đơn giản chỉ có 3 chữ “ Cầm theo dõi”.

Brừm ... rừm. Nó vít ga xe mô tô phóng đi với tốc độ kinh khủng khiếp xe đỗ ngay trước cửa của bar Alone. Gạt chống xe, tháo mũ bảo hiểm ra nó bước vào trong bar một cách bình thản rồi đeo khẩu trang màu trắng vào rồi bước nhanh về phía tầng hầm bí mật của bar mà không hề bị ai ngăn cản nó mở cửa bước vào.

Trong phòng có một bàn làm việc và một người ngồi trên ghế nhưng xoay lưng về phía nó đang đứng nên cũng không biết diện mạo như thế nào.

-Con gái ta giao nhiệm vụ này cho con để kiểm chứng thực lực của con thể nào xem có xứng đáng là con gái ta không ?

– Giọng nói người này vang lên có hơi thách thức lại có chút đùa giỡn làm nó khẽ chau mày.

-Ba đúng là công tư phân minh ngưỡng mộ quá đi - Nó cười phá lên nói với giọng nửa đùa nửa thật không thể phân biệt nó đang nói đùa hay nói thật nữa.

-Tốt ..tốt lắm..ha ..ha cách nói chuyện này ta rất thích ..ha..ha- Người đó lại cười phá lên rồi nhấc cốc rượu trên tay lên chĩa về phía nó như kiểu mời rượu ý và nó dường như hiểu được ý thấy trên bàn còn một cốc nữa nó cầm lên rồi cụng vào cốc người kia xong uống cạn.

-Ba quá khen rồi ..con sao sánh được với ba, vị lãnh đạo khét tiếng đây được chứ – Nó uống rồi đặt cốc rượu lên bàn

hai tay khoanh trước ngực.

-Được rồi như đã nói qua điện thoại ba có nhiệm vụ giao cho con liệu con có chắc chắn làm được không Alla? –

-Không thành vấn đề ba cứ nói con sẽ cố gắng hết mình–

Người này xoay ghế lại thì thấy được trên mặt ông ta mặc đồ trắng và người này chính là người đứng đầu tổ chức Vampire (Bạch Quỷ)_ ông Roy.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Của Nữ Sát Thủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Bước Đầu Của Kế Hoạch (P2) - Nhóc Đang Muốn Quyền Rũ Tôi Sao ? 5

Người này xoay ghế lại thì thấy được trên mặt ông ta mặc đồ trắng và người này chính là người đứng đầu tổ chức Vampire (Bạch Quỷ)_ ông . Ông Roy đưa tay xoay xoay cái nhẫn có hình con rắn đóng 2 đinh 2 đầu, nói bằng giọng nghiêm túc :

-Ba không còn muốn thấy mặt hân ta nữa –

Nó cảm bức hình lên nhìn thì là khuôn mặt khá quen như kiểu nó gặp ở đâu rồi nhưng không nhớ nó liền hỏi:

-Đây là ? –

-Đây là Joshua một thành viên của Evil và là gián điệp của bên ta nhưng theo như tin mới báo về thì tên này dạo này đang bị nghi ngờ đúng là vô dụng. Do đó nên chúng ta phải ra tay trước một bước để đề phòng hân khai ra thông tin gì của tổ chức ta –

Nó nghe đến tên thôi là biết là cái gã mà Bá Vương cũng đã muốn giết lâu rồi nhưng cũng chưa tìm được thời cơ lần này thì vừa diệt được họa cho tổ chức Evil vừa hoàn thành được nhiệm vụ cái này phải nói là 1 mũi tên trúng 2 đích. Nó nghĩ vậy liền nói :

-Không thành vấn đề và con muốn gửi xác hân đến bang Hắc Quỷ để cảnh cáo-

-Ừ tốt thế mới xứng là con gái ta nhưng con sẽ độc lập làm việc này có được không? – Ông Roy nói nở cười tươi nhìn nó rồi đứng lên rồi khỏi ghế tiến về gần bàn uống nước rồi ngồi vào ghế rồi chỉ tay vào ghế đối diện ý bảo ngồi xuống nó cũng thuận theo ý mà ngồi xuống.

Nó uống cạn ly rượu trên tay rồi đặt xuống bàn nói bằng giọng chắc nịch như để khẳng định với ông :

-Chắc chắn rồi, con sẽ không làm ba thất vọng –

Ông Roy lại mỉm cười nhìn nó bằng ánh mắt có chút yêu thương của một người cha, nó cũng cười mỉm đáp lại ông một cách hết sức bình thường trông rất trân thực không có thứ gì là giả dối cả, ông Roy bỗng nhớ ra thứ gì đó liền lên tiếng hỏi :

-Tốt khi con hoàn thành nhiệm vụ chính thức con sẽ được ra nhập tổ chức –

Nó nghe câu nói của ông thì hơi mỉm cười rồi đặt ly xuống bàn xong đứng lên cúi chào ông nói bằng giọng đều đều:

-Ba giờ con xin phép về –

-Được – Ông Roy nói rồi cười với nó còn nó cũng cười đáp lại xong cúi đầu chào tay cầm lấy balo rồi ra khỏi phòng, cánh cửa vừa đóng lại thì nụ cười trên môi nó tắt ngấm trở lại bộ mặt lạnh tanh, vô cảm. Trong đầu nghĩ “Ông cứ đợi xem Trịnh Thiên Di này từng bước từng bước diệt ông, diệt cái tổ

chức khốn nạn của ông như thế nào đây mới chỉ là khởi đầu thôi luôn là khởi đầu tốt đẹp mà nhưng kết thúc thì chưa biết được”.

Nó đi vào nhà vệ sinh trong bar rồi đưa tay từ hai vai gỡ từ từ ra cởi bỏ chiếc mặt nạ ra mới để lộ khuôn mặt thật sự của nó, chiếc mặt nạ này được làm từ silicon y tế cao cấp. Rồi cẩn thận để vào trong một chiếc hộp khóa lại xong cất vào balo còn lấy ra khẩu trang ra đeo vào và rồi khấn trương ra khỏi bar.

Nó bước vào trong nhà thì Lâm Anh vừa lúc bước từ phòng bếp ra thấy nó về vui ra mặt hỏi thăm nó :

-Bỏ về rồi sao vào ăn cơm luôn đi –

Lâm Anh nói rồi đi vào bếp nó không nói gì mà đi vào theo Lâm Anh hai người đang ngồi ăn cơm trong sự im lặng đến đáng sợ không ai nói một lời nào, rồi Lâm Anh mở lời trước :

-Dạo này bỏ đang thực hiện kế hoạch gì đúng không ?-

Nó không nói gì chỉ tiếp tục ăn cơm mà đúng hơn là nó đang muốn trốn tránh câu trả lời của Lâm Anh điều này cô cũng nhận ra nhưng cô rất muốn nó mở lòng với cô hơn :

-Minh thật sự không đáng để bỏ tin tưởng sao ? -

Nó khựng lại đặt đũa và bát xuống rồi đứng dậy cầm áo khoác đi luôn ra khỏi phòng không nói một câu nào. Lâm Anh ngồi im bất động tay nắm chặt đôi đũa trong tay, ánh mắt vẫn nhìn theo bóng dáng của nó trong đầu nghĩ “Quả nhiên là vậy”

Kinh kong ... Kinh kong....kinh kong....

Tiếng chuông biệt thự của hần vang lên một cách hối hả, hần lật đặt chạy từ trong biệt thự ra miệng thì nói to vọng ra ngoài để người kia không bấm chuông nữa:

-Tới đây –

Tiếng chuông cửa ngừng vang lên cũng là lúc hần mở cửa ra cổng ra thì nhìn quanh không thấy ai thì nghĩ là bọn trẻ con hàng xóm nghịch ngợm nên cũng kệ quay lưng định vào nhà thì từ đằng sau tiếng nói vang lên kèm theo có thứ gì đó được dí vào sau lưng hần :

-Đứng yên không chết chắc đó –

Hần đứng khựng lại chôn chân tại chỗ thì bỗng có tiếng cười vang lên tiếp từ phía sau nhưng lại là tiếng con gái hần liền quay lại thì thấy nó đã đứng ngay sau còn đang che miệng cười nữa. Đây là lần đầu tiên hần thấy nó cười nên dơ luôn tại chỗ, nó thấy thế liền ngừng cười lại nói bằng giọng tự tin vô cùng :

-Tôi biết tôi đẹp rồi khỏi cần nhìn vậy –

Hần nghe thấy câu đó của nó thì mới hồn hoàn lại xác thì ngay lập tức cúi người xuống làm động tác y như nôn rồi vừa làm vừa nói :

-Ọe..nghe mắc ối quá...ọe ..ọe–

Nó thấy thế thì giả vờ lại gần đứng cạnh hần đưa tay vỗ nhẹ nhẹ vào lưng hần vừa nó bằng cái giọng vui vẻ lại có chút

giả đó là trêu đùa :

-Đây là biểu hiện đầu của việc có thai chúc mừng..chúc mừng...-

Nó nói xong rồi cười nhếch môi mà không biết mặt hần đang tối sầm lại, hần dùng một tay kẹp cổ nó lại một tay thì ấn đầu nó môi cũng cong lên tạo thành nụ cười hiểm hoi. Nó đưa tay đập đập tay hần miệng không ngừng nói :

-Ôi chết tôi mất ngạt thở quá! –

Hần thì vẫn chưa chịu tha cho nó thay vì ấn đầu nó hần lại chuyển sang xoa đầu nó nhưng lại xoa rất mạnh giống như xoa đầu một con cún con vậy, rồi hần thả nó ra hần vừa cười vừa nói một cách nham nhở hết sức :

-Cho chừa cái tội nghịch đại –

Nó đứng thẳng dậy nhìn hần bằng ánh mắt ai oán rồi chợt nhớ ra gì đó liền chạy ra chỗ cửa lấy bọc gì đó nhưng rất nhiều bọc rồi giơ lên trước mặt hần nói :

-Muốn cùng uống vài non không ? –

Hắn nhìn nó rồi nhìn mấy bọc bia hắn cũng thấy lạ là con gái gì như con trai vậy chứ lại còn uống bia nữa. Thấy ánh mắt nó vẫn đang nhìn mình thì hắn mới trả lời nó :

- Cũng đang muốn uống, vào đi ! –

Nó chỉ đợi câu này của hắn thì đi vào trong luôn mặc kệ hắn đứng đó khóa cửa xong nhìn đã không thấy nó đâu đưa tay lên đánh nhẹ vào đầu thờ dài rồi đi vào trong nhà. Vừa vào nhà đã thấy nó ngồi chễm chệ trên ghế sofa tay cầm non bia đã mở sẵn lên miệng uống tay thì mở TV coi, thấy thế hắn lại lên giọng mỉa mai :

- Tự tiện quá đó ! –

- Tôi vốn là thế đó ! Giờ mới biết sao ? – Nó nói bằng giọng thách thức lại hắn rồi đưa tay với một non bia khác bật ra đưa cho hắn nhưng hắn thay vì lấy non bia đó lại lấy non bia của nó đang uống dở rồi đưa lên miệng uống. Hắn uống xong nhìn nó bằng ánh mắt rất chỉ là gian tà nói :

- Hôn gián tiếp –

Nó thì coi như không nghe thấy gì rồi hai người bắt đầu chơi oẳn tù tì ai thua sẽ phải uống hết cạn một non mới được và nó bị thua nhiều hơn từ nãy tới giờ chỉ mới chơi 20 phút thôi mà nó đã uống gần 20 non rồi còn hắn mới 10 đến 11 non thôi. Nó đan hai tay vào nhau thổi thổi rồi ra và nó lại thua vừa uống nó vừa nói bằng giọng khàn khàn có vẻ hơi say rồi say rồi :

- Khốn thật thua hoài, ức chế quá ! –

- Còn dám chơi nữa không đó ? - Hắn nhìn nó bằng ánh mắt nghi ngờ.

- Sao lại không – Nó nói đưa tay lau mồ hôi trên trán do uống hơi nhiều nên hơi nóng rồi cởi áo khoác ngoài ra bên trong nó chỉ mặc áo thun ba lô trắng, tóc nó cũng tuột xuống hơi bết lại do mồ hôi. Bình thường đã rất xinh đẹp và quyến rũ thì bây giờ quyến rũ gấp mười lần ý chứ. Hắn nhìn thì hơi ngớ người ra rồi hơi nhích lại gần nó nó thì ngửa về sau để giữ khoảng cách cho đến khi lưng nó đụng vào thành ghế sofa. Hắn đưa tay nâng cằm nó lên nhìn vào mắt nó rồi di chuyển gần sát mặt nó, mỗi hai người chỉ một chút nữa thôi là chạm nhau chỉ chừng 1 cm thôi thật sự là rất gần, hắn nói bằng giọng nửa đùa nửa thật :

- Nhóc đang muốn quyến rũ tôi sao ? -

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Của Nữ Sát Thủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Người Bí Ẩn Trong Bóng Tối

Hắn đưa tay nâng cằm nó lên nhìn vào mắt nó rồi di chuyển gần sát mặt nó mỗi hai người chỉ một chút nữa thôi là chạm nhau chỉ chừng 1 cm thôi, hắn nói bằng giọng nửa đùa nửa thật :

- Đang muốn quyến rũ tôi sao ? -

Nó đưa tay đẩy hắn ra xa mình một chút rồi nói bằng giọng lạnh tanh lại không kém phần mỉa mai :

- Áo tưởng sức mạnh –

- Vậy sao? Được rồi nghỉ ngơi đi – Hắn nói rồi lại tiến lại gần nó hơn nhưng thấy mặt nó khá đỏ có vẻ như đã khá say nên hắn cũng không muốn lợi dụng những lúc này đang định đứng thẳng dậy. Thì bỗng nó đưa hai tay lên choàng qua cổ hắn kéo xuống rất gần nhưng rồi nó khẽ nhếch môi ghé miệng vào tai hắn nói bằng giọng bốn cột :

- Quả nhiên chết mê chết mệt tôi rồi ? –

Trên đường đi trời cũng đã tối chỉ có ánh đèn đường chiếu, trên đường khá vắng không biết tại sao. Thy đi trên người còn cầm theo 3 đến 4 túi đồ do cô vừa đi shopping về nên đi bộ cho thoải mái. Nhưng đang đi thì thấy 4 đến 5 người thanh niên đi xe máy chạy vòng tròn quanh Thy làm cô có chút sợ hãi đứng nhìn quanh mấy cái xe. Mấy thanh niên chạy xe lại gần cô còn huýt sáo làm cô không có cảm giác gì cảm giác ghê tởm.

- Cô em xinh đẹp đi đâu đấy?...hú..hú..–

-Đường khuya thế này một em xinh đẹp vậy sao lại đi một mình...-

-Hú..hú...-

-Đi chơi với bọn anh đi—

-Hú..hú-

Những tên thanh niên này không ngừng buông ra những lời khen ngợi còn đi quanh Thy làm cô có phần sợ hãi định chạy nhưng không được bọn thanh niên cứ đi vòng quay.

Bỗng mấy người thanh niên phóng đi thì Thy mới thở phào nhẹ nhõm bước đi chột từ phía sau có bàn tay của một ai đó bịt mồm cô lại rồi kéo vào cái ngõ bên cạnh. Thy thì do bị bịt bất ngờ liền thả mấy cái túi ra làm chúng rơi xuống đất, Thy cố vùng vẫy nhưng người này rất khỏe đến khi đỡ sợ hơn rồi Thy dùng hết can đảm giẫm vào chân hắn ta rồi cắn một cái thật đau vào tay tên này rồi đẩy hắn ta ra bỏ chạy thì va vào một người khác có bốn đến thanh niên khác nữa.

Hắn nghe thấy câu hỏi của nó thì có đôi chút tức giận nhưng lại nở một nụ cười gian tà vô cùng rồi nắm tay nó kéo dậy rồi nhanh chóng tay kia ôm eo nó còn tay còn lại để sau ót nó rồi nó bằng giọng cợt nhả không kém gì giọng của nó :

-Có lẽ ...-

Hắn nói rồi cúi đầu xuống phù môi mình lên môi nó so với lần trước đều là hắn tự biên tự diễn thì lần này nó lại đáp lại nụ hôn của hắn. Hắn quá đổi ngạc nhiên mắt đang nhắm cũng mở to nhìn nó đây là nụ hôn thật sự cảm giác của hắn không giống như nụ hôn hôn lần đầu gặp mặt cũng không giống lúc đút cho nó ăn, cảm giác này rất khác và cũng rất là đặc biệt.

Chậm rãi nhắm mắt lại.

Nụ hôn kéo dài chìm đắm trong hương vị nồng cay của bia.

Theo sự dẫn dắt của hắn nụ hôn dần chuyển thành nụ hôn sâu, nó túm chặt áo của hắn vì nụ hôn quá sâu làm nó bị thiếu hụt ôxi nặng nề đến lúc này hắn và nó mới buông nhau ra. Hắn đan tay mình vào tay nó rồi để nó dựa vào thành ghế sofa xong chưa để nó ổn định lại nhịp thở do nụ hôn hồi nãy thì hắn lại tiếp tục dẫn nó vào một nụ hôn sâu khác.

Thy vừa va vào người tên thanh niên liền lùi lại phía sau thì tên hồi nãy vẫn đứng đấy Thy giờ không còn đường lui nữa phải làm sao đây, phải làm sao đây? Giờ trong đầu cô chỉ có nó thôi chỉ biết cầu cứu nó thôi. Thy moi điện thoại ra giờ ra trước mặt bọn này nói :

-Nếu các người dám lại gần tôi sẽ gọi cảnh sát đó—

-Ha..ha..gọi đi ..cô em cũng liều thật đấy không sợ bọn anh làm thịt em sao ?- Một tên trong đám thanh niên lên tiếng nói.

Bọn thanh niên càng lúc càng tiến lại gần Thy hơn Thy cũng theo thế lùi dần về phía sau, tay run run cầm điện thoại đặt lên gần tai miệng thì lắp bắp :

-Di Di à..nghe máy đi..làm ơn..-

Dasi neoreul bol su isseulkka dasi

Seuchyeo jinaga beorin unmyeong ape seo isseo

Kkaeji moshal kkumieosseulkka uri

Meoreojineun neoege jeonhaji moshaesseo

Hanbeondo

Neol saranghae

Nae gipeun maeumsok

Don't let me cry

.....

(Once again – Descendants of the sun)

Nó nghe thấy tiếng điện thoại liền đẩy hẳn ra với tìm cái áo khoác rồi moi trong túi áo ra điện thoại thì nhìn thấy số Thy thì liền bắt máy :

-Sao ...-

-Cứu tớ.....á.....-

-Thy sao vậy Thy...Thy...-

Nó chỉ nghe thấy tiếng nói đầy sự sợ hãi của Thy đưa điện thoại ngang tầm mắt thì đã tắt trong lòng nó không khỏi dấy lên một sự lo lắng gì đó. Nó liền cầm áo khoác lên chạy thẳng ra ngoài không ngừng gọi lại cho Thy, hẳn cũng lo lắng chạy theo nó.

Thy chưa nói hết câu thì tên thanh niên kia đã hất tay Thy làm điện thoại rơi xuống đất. Ngay sau đó thì bị bọn thanh niên đè xuống đất mỗi tên giữ một tay một chân Thy, cô thì không ngừng vùng vẫy nhưng không thể được bọn thanh niên quá khỏe. Tuyệt vọng, cô hoàn toàn tuyệt vọng rồi xung quanh bỗng trở lên đen tối.

Tương lai của mày từ đây đóng lại rồi Thy à.

Mày sẽ sống cả đời trong nỗi ô nhục này.

Bọn thanh niên cười một cách khoái chí chiếc áo trắng sơ mi của Thy bị xé rách cũng là lúc những giọt nước mắt nắn dài xuống gò má của cô mặc cho cô có phản kháng thế nào cũng vô hiệu. Cỗ vượn dài để với cái điện thoại miệng thì cũng không ngừng gào thét :

-Cứu...làm ơn..giúp với...-

-Ha...ha...ha..hết tiếp đi không có ai cứu cô em đâu...hôm nay cô em là của bọn anh ....ha..ha..- Tên thanh niên vừa nói vừa cười rất khà ồ rồi tự cởi áo của mình ra rồi nhăm tới môi Thy hôn nhưng Thy thì không ngừng quay đi để không cho tên này hôn nhưng tên thanh niên hôn trượt dần xuống dưới cổ trắng ngần của Thy chưa từng bị ai hôn như vậy đến nụ hôn đầu cô còn chưa có.

Thy thì vẫn cố né tránh nụ hôn tới tấp của tên thanh niên nhưng hẳn ta bỗng dừng lại dùng tay nắm chặt cằm Thy ép cô phải nhìn thẳng vào hẳn rồi hẳn lại hôn tới tấp cô như chưa từng được hôn. Rồi hẳn ta bịt miệng Thy lại nhưng Thy cũng dùng sức cắn vào tay hẳn làm hẳn ta tức giận vùng tay lên.

“Chát”

Tên thanh niên tát Thy một cái đau điếng người nhưng Thy không dừng lại vẫn tiếp tục vùng vẫy nhưng quả thực bất lực, tên thanh niên này tiếp tục đâm vào bụng Thy một cái đau điếng khiến cô tê dại không còn sức kháng cự. Rồi hẳn ta tiếp tục hôn tới tấp còn tay thì tiếp tục kéo áo ba lỗ của Thy lên hở ra vùng eo trắng nõn của cô hẳn ta không kiềm lòng chuyển xuống hôn vùng eo trắng nõn nà của cô.

-Chị hai có nên ngăn lại không? Hình như thằng kia say thuốc rồi – Tiếng người đàn ông vang lên ở gần đầu hẻm đó đang đứng nhìn bên cạnh còn có bóng một người nữa.

Người đứng bên cạnh người đàn ông kia nói bằng cái giọng lạnh đến ghê rợn khiến người ta phải rợn tóc gáy :

-Không, tôi muốn cô ta nếm trải cái cảm giác muốn chết không được, muốn sống cũng không xong đó là giá cô ta phải trả vì đã hại chết anh tôi –

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Của Nữ Sát Thủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Cánh Tay Phải Đắc Lực Của Nó Trở Về

-Chị hai có nên ngăn lại không? Hình như thằng kia say thuốc rồi – Tiếng người đàn ông vang lên ở gần đầu hẻm đó đang đứng nhìn bên cạnh còn có bóng một người nữa.

Người này nói bằng cái giọng lạnh đến ghê rợn khiến người ta phải rợn tóc gáy:

-Không, để cho cô ta biết thế nào là muốn chết không được muốn sống cũng không xong đó là cái giá cô ta phải trả vì đã hại chết anh tôi –.

Người đàn ông thấy có người đi tới thì liền kéo người người bên cạnh lấp vào đằng sau gốc cây gần đó nói nhỏ :

-Hình như có người tới –

-Xin lỗi có làm gián đoạn cuộc chơi của các anh không ? –Tiếng nói vang lên từ phía đầu con hẻm làm bọn thanh niên dừng mọi hoạt động lại nhìn về phía sau một người con trai tướng tá cao to, đeo mắt kính đen đội mũ lưỡi trai.

-Có đó cút đi – Một trong đám thanh niên nói tay xua xua ý đuổi người này đi rất rõ ràng rồi lại tiếp tục công việc đang làm dở.

Người con trai kia thì không nói nhiều chỉ nhếch mép rồi đi tới tung một cú đá thẳng vào đầu một tên thanh niên làm tên này ngã văng vào tường. Mấy tên thanh niên thấy thế liền đứng dậy chỉ vào người con trai này rồi nói bằng giọng phách lối :

-Thằng nhãi mày là thằng chó nào dám ....-

Tên này chưa kịp nói hết câu thì người con trai kia đã tung cú đấm thẳng vào mồm tên này rồi cả bọn cùng xông lên đánh những người con trai này chỉ cho vài cú thôi thì chạy mất dép. Thy thì ngồi co ro lại gần tường vẫn chưa hoàn hồn sau sự việc kinh khủng vừa xảy ra, hai tay ôm hai chân mặt thì nước mắt tèm lem.

Người con trai này ngồi xuống cứ nhiên đưa tay ôm lấy Thy nhằm trấn an cô nhưng ngược lại Thy lại càng sợ cô không ngừng đánh vào lưng người con trai này rồi miệng thì hét lên :

-Làm ơn ....đừng lại gần đây –

Thy nói mà người run cả lên tay thì không ngừng đẩy người con trai này ra, nhưng người con trai này thì vô nhẹ theo nhip vào lưng Thy, miệng thì nói nhỏ bằng giọng dịu dàng :

-Bình tĩnh đi cô bé...mọi chuyện ổn rồi ..ổn rồi ...-

Thy thì nhờ giọng nói dịu dàng giống như giọng của bố cũng giống như bố mình đang ở bên cạnh cũng từ từ bình tĩnh lại hơn nhưng vẫn sợ hãi vô thức choàng tay qua ôm chặt lấy người con trai này để cảm nhận chút gì đó gọi là an toàn. Người con trai này cũng không phản đối ngược lại còn đưa tay vuốt tóc Thy một cách dịu dàng rồi từ từ đỡ Thy đứng dậy

Ở đầu hẻm ánh mắt của hai người đang nhìn chân chân về phía Thy, người con gái nói :

-Xem như cô ta may mắn nhưng không có lần hai đâu -

Rồi hai người đi khỏi đó.

Người con trai này cởi áo khoác mình ra khoác lên người Thy rồi đưa cô ra khỏi con hẻm nhỏ rồi bắt taxi cho cô lên nhưng cô vẫn không chịu buông người con trai này ra đến khi thấy ánh đèn thì hồn mới hoàn lại xác sau một thời gian chạy đi trốn. Thy mới buông người con trai này ra nhìn người con trai trông có vẻ không phải cùng với đám thanh niên kia mới nói :

-Cảm ơn .. đã ..giúp tôi –

Vừa nói hết câu thì toàn thân Thy mềm nhũn không có sức mắt từ từ nhắm lại và ngã xuống nghĩ là sẽ rất đau nhưng trong lúc mơ màng cảm nhận sự ấm áp trong vòng tay của người con trai kia.

Nó thì chạy ra khỏi biệt thự của hắn thì phóng nhanh đi tìm, hắn chạy theo nó từ phía sau nhìn hai người như đang chơi đuổi bắt đến khi chuẩn bị sang đường thì nó không hề dừng lại đang chạy qua đường thì bỗng có điện thoại nó dừng lại moi điện thoại ra nghe thì từ xa một chiếc xe ô tô tải to lao tới nhưng đi không kiểm soát. Nó thì không để ý đang tập trung nghe điện thoại cho đến khi nhìn thấy đèn xe đó chiếu vào người nhìn lại thì chiếc xe đã cách nó không xa.

Nó chưa kịp phản ứng gì thì một bàn tay đã nắm khuỷa tay nó rồi kéo lại phía sau theo lực mà nó áp mặt vào ngực người đó, xong nó cảm nhận được mùi hương trên người của người này rất quen chính là mùi của hắn. Hắn nắm vai nó đẩy ra mặt thì tỏ rõ sự hung dữ quát lên :

-Phải cẩn thận chứ -

-Kệ tôi – Nó nói hất tay hắn ra khỏi vai rồi nó chạy đi vừa chạy vừa bấm điện thoại gọi cho Thy ban đầu thì không nghe nhưng rồi bỗng có tiếng nói vang lên từ đầu dây bên kia

“Xin chào”

-Chủ nhân của điện thoại đâu ? –

“Cô là người nhà của chủ nhân chiếc điện thoại ?”

-Hỏi thừa –

“Giờ cô ấy đang ở bệnh viện XYZ”

-Địa chỉ ? –

“Số 12 đường YZ”

Tút...tút...Nó cúp máy luôn toan chạy đi thì một chiếc mô tô đen chặn trước mặt nó người lái xe là hấn, nó không chân chừ nữa leo lên xe đến địa chỉ trên.

Trong một phòng VIP của bệnh viện lớn nhất Hà Nội.

Thy đang nằm trên giường bệnh nghỉ ngơi cô y tá đang trình lại bịch nước đang được truyền cho Thy, còn người đưa Thy vào bệnh đang nói chuyện với bác sĩ.

-Bác sĩ cô ấy thế nào rồi ?-

-Do sợ hãi quá độ nên ngắt thôi chỉ cần truyền nước và nghỉ ngơi một lát sẽ tỉnh lại thôi – Vị bác sĩ ôn tồn nói.

-Dạ cảm ơn bác sĩ – Người con trai nói bằng giọng cảm kích, rồi vị bác sĩ ra khỏi phòng bệnh. Thì Minh và Tuyết lao vào trong nhưng không để ý sự hiện diện của người con trai kia mà chỉ tập trung vào Thy thôi.

-Ôi bảo bối của anh sao lại ra nông nỗi này ?- Minh lo lắng vuốt khuôn mặt hơi xanh xao của Thy, nước mắt thì không ngăn ngại rơi xuống. Minh cực kì thương và cưng chiều cô em gái này dù Thy chỉ bị đứt tay thôi anh đã sốt sắng lên gọi bác sĩ rồi hướng chỉ giờ Thy lại nằm bệnh viện thế này.

-Minh ông bình tĩnh lại đi, à cậu là người đã đưa con bé vào bệnh viện sao ? – Tuyết an ủi Minh rồi quay sang hỏi người con trai đang đứng ở gần đó.

Người con trai chỉ gật đầu thôi không nói, đúng lúc đó nó và hấn từ ngoài chạy xông vào chạy lại đứng gần Tuyết, nó cũng tỏ rõ sự lo lắng :

-Sao lại ra nông nỗi này cơ chứ ? –

-Alla – Người con trai nhìn thấy nó thì nở nụ cười nói bằng giọng trêu mến vô cùng, nó thì nghe tên Nga của mình thì giật mình ngẩng đầu lên nhìn người con trai kia rồi tỏ rõ sự ngạc nhiên. Người con trai không ngần ngại bước tới ôm chầm lấy nó, làm hấn đứng gần đó nóng mặt.

-Eric mày về đây bao giờ ? Nhưng sao lại về đây ? – Nó nói bằng tiếng Nga với người con trai này.

-Mới xuống máy bay thôi. Nhớ nên về thăm không được ? – Nam trả lời nở nụ cười đáp lại nó bằng tiếng Việt chứ không phải bằng tiếng Nga nên mọi người trong phòng hiểu nên mọi người trong phòng đều ngạc nhiên nhìn nó và người con trai kia. Nó đẩy ra nhìn rồi đưa tay lau đi mồ hôi còn vương trên trán rồi nói :

-Vậy thì phải báo để còn ra đón chứ -

-Hân em quen cậu ta sao ? – Tuyết kéo tay nó hỏi mắt thì nhìn quét từ trên xuống dưới .

-Ừ đây là cánh tay phải đắc lực của tôi ở Nga – Nó nói bằng giọng lạnh lùng.

-Con bé này chẳng thay đổi gì cả - nói rồi cũng yêu nó rồi chỉ nhận được cáo nhường mày của nó thì lại cười trừ cho qua chuyện.

-KHÔNG.....đừng lại đây – Thy bỗng hét lên tay nắm đá loạn xạ ngẫu vào không trung, Minh lo lắng giữ tay Thy lại rồi

Thy mới nhận ra là anh hai mình thì rún người dẩy ôm chầm lấy Minh khóc nức nở.

-Không sao rồi, có anh ở đây không ai dám làm hại em đâu – Minh lo lắng vuốt vuốt tấm lưng đang run lên vì sợ hãi kia rồi Thy lại ngủ thiếp đi, Minh đỡ Thy nằm xuống giường rồi vén chăn cẩn thận rồi quay ra nói với mọi người – Cũng khuya rồi mọi người cũng về nghỉ ngơi đi rồi có chuyện gì mai rồi nói –

Mọi người cũng ra về còn Minh thì ở lại, hấn thì chờ Tuyết về còn nó thì về cũng với điều này làm hấn cực khó chịu.

(Nếu bạn nào có không hài lòng về truyện thì bỏ qua cho mình và nhớ comment phía dưới ý kiến của các bạn về truyện để mình sửa. Thành thật cảm ơn)

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Của Nữ Sát Thủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23

Ngồi trên xe ô tô của Trần Hoàng Nam, Trịnh Thiên Di hơi nhú mày nhìn sang thì thấy anh chàng vẫn im lặng bình thường chỉ có hai đứa thì nói khá nhiều vậy mà hôm nay im re mới chịu. Sau một hồi cố kìm nén, im lặng nhưng Trần Hoàng Nam cũng không thể kìm lòng được, tâm can nóng hực đành lên tiếng hỏi:

-Tao nghe nói mày đang bí mật thực hiện kế hoạch gì đó đúng không?-

-Lâm Anh nói? –

-Ồ...thì...đúng nhưng mày đừng trách nó là tao gặng hỏi nên nó mới nói –

Trịnh Thiên Di bỗng chốc im lặng với tay mở cửa kính xuống nhìn ra bên ngoài trong lòng đang rất phân vân không biết có nên nói ra hay không?

Một phần muốn nói vì chuyện gì cũng nói cho anh biết hết không hề giấu gì.

Một phần lại không muốn nói vì thừa biết tính anh sẽ không bao giờ ủng hộ việc mạo hiểm của cô.

Trịnh Thiên Di thật chưa đủ tự tin vào kế hoạch của mình vạch ra và cũng không muốn ai biết vướng vào, tốt nhất không nên để ai biết thì hơn tránh mầm họa về sau có thể làm hỏng đại sự.

-Mày không tin tao và Lâm Anh sao? –

-Không phải không tin bọn mày mà là con quá sớm để nói, đúng rồi mày về đây còn công ty và bang bên bên thì sao? – Cô nói về mặt thoả hãn chốc đã thay về lạnh lùng sang nghiêm nghị.

-Mày yên tâm tao đã sắp xếp ổn thỏa mới về đây chuyện trong bang đã có lão Báo, lão Hồ và lão Ứng lo rồi tao còn điều tra được một thứ - Trần Hoàng Nam nói rồi với tay ra đằng sau lấy một cái túi đưa cho cô.

Cô lấy trong túi ra một cái laptop mở lên thì hiện trên màn hình là một đồng hình và thông tin về một người, anh cũng lên tiếng giải thích cho cô nghe:

-Đây là Hoàng Vũ Phong bang chủ bang White Devil tại Mỹ mật danh là Brian tao còn điều tra được người này là con trai nuôi của ông Roy tao nghi ngờ... -

-Anh trai tao? Không bao giờ anh tao sao có thể phục vụ cho ông ta – Trịnh Thiên Di hét lên về mặt kích động tia mắt đỏ gằn lên nhưng gân xanh trên trán cũng nổi hết lên.

-Tao cũng chỉ đoán vậy theo thông tin thì ông đã điều anh ta về Việt –

-Được tao sẽ tự biết nên làm gì mày đừng nên nhúng tay vào nữa hãy tập trung toàn lực giúp bang Hắc Quỷ có lẽ sắp đến ngày tranh dành ngôi bá vương thế giới ngầm rồi nên bên tổ chức Vampire sẽ có hành động – Trịnh Thiên Di nói mặt đầm chiêu nhìn chăm chăm vào bức ảnh người con trai khôi ngô tuấn tú quả thật rất giống với ba của cô nhưng không thể vì vậy mà kết luận đây là anh hai cô được.

-Đúng thế dạo này tao thấy bên bang White Devil đã ngầm mua rất nhiều súng và bom nữa đã chuyển hết về đây xem ra bọn đó đã biết tổng căn cứ tổ chức ta ở đây rồi – Trần Hoàng Nam nói chân đạp ga để tăng tốc độ -Cũng vì thế mà bá vương đã cử tao về đây giúp mày –

-Được rồi mày hãy sắp xếp liên lạc hẹn một cuộc gặp mặt với bộ ba Harry, Mendy và Ryan đi –

-Được –

Trịnh Thiên Di chợt nhớ ra gì đó liền bảo Trần Hoàng dừng xe để mình xuống xe xong rồi đi không nói gì với anh.

Giờ đã 12 giờ đêm trong căn phòng làm việc, Vương Hạo Khánh vẫn đang miệt mài làm việc trên laptop thì có điện thoại sau khi nghe thì lập tức chạy khỏi thư phòng thay đồ rồi lái chiếc mô tô của mình rời khỏi biệt thự.

-Anh hai anh đã tới – Một tên nói khi thấy Vương Hạo Khánh đẩy cửa bar DFL đi vào. Anh thì chỉ gật đầu rồi đi vào ngồi trên ghế tại quầy bar ở chính giữa bar lúc này ngồi cạnh còn có Ryan và Mendy.

-Bang chủ người của tổ chức Vampire gửi đồ tới –

-Lấy ra –

Vương Hạo Khánh lạnh lùng ra lệnh, khiến bọn đàn em run sợ đi lấy ra một bọc ni lông đen, anh không nói gì chỉ tiến tới mở cái túi đen ra, trong túi là một cái xác chết nhưng vẫn chưa lâu nên máu vẫn chảy nhỏ ra từ những chỗ cắt phi tiêu rất nhỏ mỏng nhưng sắc nhọn và dài thuộc loại tự chế tổng cộng là 10 cái tại các chỗ khác nhau trong đó có một cái ngay giữa trán. Không chỉ vậy mà bàn tay cũng bị chặt ra, máu từ cái xác vẫn chảy ra mắt thì vẫn mở trưng trưng xem ra là chết bất ngờ. Và cái xác này chính là một thành viên trong tổ chức – Joshua.

Vương Hạo Khánh cúi người rút một cái phi tiêu ra thì máu bắn ra vương lên người của anh, cầm chiếc tiêu trên tay quan sát kĩ thì thấy có khắc chữ R.D.

-Khốn kiếp! Giải quyết – Vương Hạo Khánh nhàn nhạt nói mặt không hề thay đổi moi trong túi ra bao thuốc lấy ra một điếu hút.

-Anh hai còn có một tờ giấy –

Anh nhận tờ giấy từ tay người kia rồi ngồi lại quây rượu hơi mở miệng nhả ra làn khói trắng, tay linh hoạt mở tờ giấy ra “Món quà anh hài lòng chứ? Sau này sẽ còn gặp nhau nhiều đó – Helen”. Anh cau mày một cái – Xem ra cuộc chiến sắp

bùng nổ rồi –

-Harry còn có chiến thư – Ryan rút ra một bức thư trắng đưa ra, Vương Hạo Khánh nhận lấy đọc về mặt bỗng chốc tối sầm lại toát ra hàn khí quất lên :

-Lão Roy chết tiệt, Ryan hãy tập trung 200 sát thủ giỏi nhất đến khu tập huấn –

-Rõ – Ryan

-Mendy hãy chuẩn bị vũ khí – Vương Hạo Khánh

-Ok –Mendy

-Triển – Vương Hạo Khánh nói rồi rời khỏi bar.

Cùng lúc đó tại ngôi nhà hoang tại đường xy.

Kít.....kít.....

Trịnh Thiên Di tháo mũ tóc rơi ra bay bay trong gió rất đẹp cô đeo một cái khẩu trang trắng trên người mặc nguyên cây trắng. Bận trên người nguyên cây trắng không khác gì sát thủ chuyên nghiệp cả. Nhưng chỉ có điều khác với phong cách làm việc của cô đó là nếu làm việc cô đều mặc nguyên cây đen nhưng bây giờ nó lại mặc nguyên cây trắng vì tổ chức yêu cầu trang phục đều phải màu trắng.

-Chà ....chà ...cô là tiểu thư Helen sao ? – Layla cũng bận trên người nguyên cây trắng đeo một cái mặt nạ nửa mặt bước tới gần cô rồi nhìn chăm chăm vào cô.

Trịnh Thiên Di không trả lời mà đi thẳng lướt qua Layla đứng hơn cô ta không lọt vào mắt cô, Layla đứng mặt cau có:

-Đúng là khinh người quá đáng tưởng mình là con gái ông trùm là giỏi lắm sao..tức chết đi được –

Lắm bầm xong Layla cũng đi vào bên trong. Trịnh Thiên Di đi vào trong đồng thời tháo khẩu trang ra hiện rõ khuôn mặt nhưng không phải khuôn mặt của cô mà hoàn toàn khác, đứng trước mặt ông cúi đầu chào.

-Con gái ta có một lời khen cho con – Ông Roy nói nở một nụ cười hiếm thấy các thành viên của tổ chức đều ngạc nhiên khi thấy nụ cười đó của ông .

-Cũng không làm ba thất vọng – Trịnh Thiên Di nói giọng thì lạnh lùng không giảm bớt nhưng thanh giọng cũng không giống bình thường.

-Nghe danh em gái lâu giờ mới thấy mặt – Một giọng nói vang lên đầy vẻ uy lực cũng rất lạnh lùng truyền từ phía sau Trịnh Thiên Di rồi đi sang đứng ngang hàng với cô.

-Cảm ơn – Trịnh Thiên Di nhàn nhạt nói sắc mặt không mấy thay đổi chỉ là ánh mắt có hơi u ám nhìn sang thì nhận ra ngay là người trong ảnh vừa nãy Hoàng Vũ Phong hay còn gọi là Brian. Trong lòng ông dâng lên cảm xúc khó tả liệu đó có phải anh hai cô không?

-Cả hai con đều có mặt hết thì tốt giờ thì vào phòng họp thôi – Ông Roy nói rồi đứng dậy, Trịnh Thiên Di thì khôn khéo đến bên khoác tay đỡ ông ta vào phòng họp cùng vào phòng họp chỉ có các bang chủ các bang thôi.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Của Nữ Sát Thủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24

Sáng hôm sau tại nghĩa trang, Trịnh Thiên Di mặc nguyên cây đen áo sơ mi dài khoác bên ngoài áo khoác da mix cùng quần jeans đen đi đôi Giày Boot Cao Gót G427 màu đen và đội mũ vành rộng màu đen trên mặt còn đeo một cái kính dâm đen bản to che đi nửa khuôn mặt. Đi cạnh còn có Trần Hoàng cũng mặc áo thun đen ngoài khoác áo da mix cùng quần jeans đen. Trên tay Trịnh Thiên Di cầm theo hai bó hoa đi từng bước từng bước qua từng ngôi mộ và dừng lại trước hai ngôi mộ nói :

-Ba, mẹ con gái tới thăm hai người –

Cô từ từ quỳ một chân đặt hai bó hoa lên hai ngôi mộ rồi đưa tay vuốt hai bức ảnh trên hai ngôi mộ, anh cũng quỳ xuống cạnh cô đặt tay lên vai cô như để an ủi dù chỉ là động tác rất đơn giản. Nhưng chẳng phải những điều đơn giản nhất lại chính là những điều tuyệt vời nhất sao ?

Cô đưa tay lên đặt lên tay anh trên vai mình rồi quay lại nhìn khẽ gật đầu rồi cả hai đứng dậy nhưng mắt vẫn không di chuyển khỏi hai ngôi mộ, anh lúc này mới lên tiếng :

-Ba, mẹ con sẽ thay hai người chăm sóc cho Di Di thật tốt hai người không cần lo lắng -

Cô quay sang nhìn anh mỉm cười nhẹ không được coi là cười chỉ là cơ miệng hơi di chuyển một chút thôi rồi lại nhìn vào ngôi mộ nói lời dứt khoát lạnh lùng :

-Con chắc chắn sẽ trả thù cho hai người và tìm anh hai–

Trong đầu cô thoáng hiện lên khuôn mặt của Hoàng Vũ Phong người mà rất có thể chính là anh hai cô. Cô lắc nhẹ đầu xua đi ý nghĩ đó và cùng anh rời khỏi nghĩa trang.

Bước trên sân trường Future, Vương Hạo Khánh vừa đeo tai nghe đi rất thản nhiên làm bao trái tim rung động nhưng không dám lại gần chỉ lén đi theo nhìn thôi.

Kít....

Tiếng phanh xe ô tô thu hút sự chú ý của mọi người, xe để mui lên có thể thấy được bên trong là một nam một nữ mặc đồng phục trường Future, Trịnh Thiên Di mở cửa xe bước xuống còn ngồi ở ghế lái là Trần Hoàng Nam đeo kính dâm đen cực lịch lãm.

-Oa...trai đẹp ..lạ nữa, hình như học sinh mới –

-Không biết đâu đẹp chết đi được ! –

-Ui nhưng hình như có chủ rồi –

-Cô gái kia có phải người đã đắc tội hội người của chị đại không? Đúng rồi –

.....V...V.....

Trần Hoàng Nam thì tiếp tục lái xe vào, Trịnh Thiên Di đi vài bước thì thấy bóng dáng quen thuộc đang đi thản nhiên thì đi tới, giật lấy một bên tai nghe của Vương Hạo Khánh. Anh bị giật tai nghe thì giật mình nhìn sang nhận ra cái người con gái to gan lớn mật kia rồi lườm một cái.

Rồi từ phía sau một người khoác vai Trịnh Thiên Di ngoài Trần Hoàng ra còn ai nữa chứ. Vương Hạo Khánh thấy thế thì hàng lông mày khẽ chau lại rồi nhanh tay giật cái tai nghe ra khỏi tai của cô rồi khó chịu bỏ đi trước.

Trịnh Thiên Di nhìn theo hơi khó hiểu nhưng cũng chẳng buồn hỏi rồi lắc đầu xong cùng Trần Hoàng vào lớp. Vậy là hôm đây lớp 11-A lại có thêm một hotboy nữa chuyển tới và đương nhiên cả lớp đặc biệt là nữ sinh đều xôn xao. Giờ ra chơi đến Trần Hoàng thì nhất quyết kéo theo Trịnh Thiên Di và Lý Yến Thy xuống căn tin ăn cái gì đó.

Trịnh Thiên Di rời khỏi căn tin đến đằng sau trường, quả nhiên nơi đây rất yên tĩnh môi trường ồn ào như vậy nó không quen chút nào cả. Nó đưa tay vào trong boot nôi ra bao thuốc lá và hộp quẹt, lấy một điếu rồi châm lửa xong đưa lên miệng hút rồi nhả ra một làn khói.

-Hút thuốc không tốt đâu– Tiếng nói vang lên trong bầu không khí yên lặng làm cô khẽ chau mày quay đầu nhìn xung quanh nhưng không thấy có ai cả. Bỗng điếu thuốc trên tay cô bị giật mất theo phản xạ quay lại nhìn thì thấy Vương Hạo Khánh đang đứng dựa lưng vào gốc cây tay cầm điếu thuốc.

Cô không nói gì mà đưa tay lấy điếu thuốc khác thì bị anh chặn tay lại nhưng cô thẳng thừng hất tay anh ra rồi đưa điếu thuốc lên gần miệng nhưng lại bị

anh hất ra làm điều thuốc rơi xuống đất rồi thẳng chân giẫm lên đi đi xong nhắc chân ra giờ điều thuốc bệt đi, cô tức giận ánh mắt trở lên lạnh lẽo nói gần như quát vào mặt anh:

– Làm gì vậy? –

-Như nhóc đã thấy rồi đấy – Anh nói rồi nhanh tay cướp bao thuốc trong tay cô cùng hộp quẹt luôn làm cô không khỏi cau mày nhìn anh bằng ánh mắt sắc lạnh như muốn giết anh vậy.

Cô lại chọn phương án im lặng cũng chẳng quan tâm đến bộ mặt khó coi của anh đưa tay định giật lại bao thuốc thì anh đã ném thẳng bao thuốc xuống hồ cạnh đó rồi nhìn cô nói một cách đắc thắng:

- Thế nào ? –

-Quá ngây thơ – Cô nói nhếch môi cười cúi xuống nôi trong túi áo ra một điều thuốc và điều này làm anh không khỏi tức tối ánh mắt hẳn lên rõ sự bất lực với cô gái cứng đầu kia. Cô không thèm để ý anh nhưng anh đã nắm lấy tay cô rồi tiến tới gần theo phản xạ cô lùi lại phía đằng sau. Anh cứ tiến tới một bước thì cô cũng lùi lại một bước, cứ thế một người tiến một người lùi đến khi lưng cô đập vào một góc cây anh nhếch môi cười rồi tay kia đặt sau gáy cô rồi cúi người xuống ghé miệng gần tai cô thì thầm

-Tôi chẳng thích nhóc thân thiết với cái tên Trần Hoàng kia chút nào -

-Hả..-

-Tôi mệt quá –

Anh nói xong thì tựa cằm vào vai cô còn cô thì khó hiểu hai câu anh nói chẳng có gì logic hết cả đúng là dù có là thiên tài cũng chẳng hiểu nổi anh đang muốn nói đến vấn đề gì. Anh nắm hai vai cô đẩy ngồi xuống gốc cây rồi cũng ngồi cạnh cô đầu dựa vào vai cô.

Cách đó không xa thì có hai bóng người đang đứng nhìn, Lý Yến Thy thì ngạc nhiên vô cùng hơi lớn tiếng nói :

-Hai người họ..đang yêu ....-

Lý Yến Thy còn chưa nói hết câu thì đã bị Trần Hoàng bịt mồm còn mắt hai người đều gián chặt vào theo dõi từng hành động của hai người kia.

“Người con trai này...”Trần Hoàng nghĩ thầm nhìn chằm chằm vào Vương Hạo Khánh.

Cũng cách đây không xa thì còn có hai người khác, Lục An Nhiên thì hơi nhếch môi trên tay còn cầm điện thoại nữa rồi quay sang nhìn Lý Mỹ Nghi nói :

-Đưa ảnh này cho chị hai thì không biết con nhỏ đó có sống nổi không nữa ?-

-Ha..ha....nó sẽ phải hối hận khi dám động vào hai chúng ta – Lý Mỹ Nghi nói nở nụ cười gian xảo rồi cả hai cùng rời khỏi đó.

Trịnh Thiên Di hơi khó hiểu rồi nghe thấy tiếng thở đều bên tai thì mới nhìn sang thì thấy Vương Hạo Khánh đã ngủ từ

bao giờ, ngay cả cô còn chẳng hiểu nổi bản thân mình tại sao lại thân với người con trai này như vậy, có lẽ là cảm giác biết ơn vì anh đã cứu cô. Chắc vậy.

Anh đưa tay cầm tay cô, cô liền rút tay lại nhưng không được nhìn sang thì anh vẫn nhắm mắt nhưng tay anh đan vào tay cô thật chặt cô cũng cảm nhận được hơi ấm từ tay kia truyền tới. Không lẽ anh sợ cô bỏ đi sao?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Của Nữ Sát Thủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25

Anh đưa tay cầm tay cô, cô liền rút tay lại nhưng không được nhìn sang thì anh vẫn nhắm mắt nhưng tay anh đan vào tay cô thật chặt cô cũng cảm nhận được hơi ấm từ tay kia truyền tới. Không lẽ anh sợ cô bỏ đi sao?

Trịnh Thiên Di nhìn xuống tay rồi nhìn người con trai đang ngủ trên vai mình, không biết tại sao nhưng khi ở bên cạnh Vương Hạo Khánh cô lại cảm thấy rất bình yên. Cảm giác an toàn, cảm thấy mình không hề đơn độc không hề một mình trên thế giới này nữa.

Cô quay sang bên cạnh đưa tay lên chạm vào mặt của anh, cô cũng không dám chắc rằng anh khi biết thân phận của cô rằng cô là một sát thủ máu lạnh

giết người như cỏ rác liệu sẽ nghĩ gì nữa ? Cô cũng từ từ nhắm đôi mắt một cách mệt mỏi dựa đầu vào đầu anh.

“Người yêu ơi, lại gần bên anh để cho phút giây bên nhau thật dài tựa như bất tận

Kề vai nhau chìm vào trong mơ để hai trái tim ta hòa nhịp yêu thương

Người yêu ơi lại gần bên em để em có anh cho em nhận được thương yêu vô về

Bàn tay em đặt vào tay anh để em sẽ luôn mãi luôn thuộc về anh

Người yêu xin giữ lấy trọn niềm tin cho nhau

Vì tình yêu không dễ có khi ta đã được đến bên nhau

Dù cho sông nước ngậm ngùi, tình anh sẽ hóa con đê cho em được bình yên

Thời gian trôi cứ thế dòng đời theo đi mãi

Thì người ơi anh vẫn thế vẫn sẽ yêu em yêu từng phút giây

Và ta sẽ sống cuộc đời trọn niềm hạnh phúc bên nhau không bao giờ xa ”

Buổi tối tại một ngôi nhà hoang, Trịnh Thiên Di mặc nguyên cây đèn khuôn mặt lạnh lùng không cảm xúc tỏa ra hàn khí khiến người ta phải rùng mình. Cô ngồi trên ghế tay cầm ly rượu vang đỏ sóng sánh nhấp một chút tay còn lại thì giữ các kẽ tay kẹp một cái phi tiêu kunai.

Ở phía đối diện cô, một người con trai vẻ mặt hoảng sợ, cổ, chân và tay đều bị khóa chặt trên vòng tròn bằng sắt được Trần Hoàng đặc chế riêng cho cô chơi ném phi tiêu, mới được đưa từ Nga qua.

-Nói ai sai bọn mày hại cô gái này ? – Trần Hoàng dí tấm ảnh của Lý Yến Thy vào sát mặt của người con trai đang hoảng sợ trên vòng tròn.

-Tôi không biết – Người con trai run sợ nói ánh mắt hoang mang lo sợ nhìn về phía Trịnh Thiên Di đang nhắm mắt hưởng thụ cảm giác tuyệt vời của rượu bỗng mờ mắt ra ném ly rượu vang xuống đất một cách thô bạo. Cô cầm một phi tiêu phi thẳng về phía trước

-a.....a.....-

Người con trai hét lên khi thấy phi tiêu đang lao về phía mình nhưng may phi tiêu đập vào một chỗ gần cổ anh ta rồi rơi xuống đất.

-Khai, ai thuê bọn mày – Cô nói ánh mắt băng lãnh hướng về phía tên con trai kia chính là tên đứng đầu trong vụ hại Lý Yến Thy.

-Tôi thực sự không biết. ....a.....- Tên này lại hét lên khi thấy cô phóng phi tiêu về phía anh ta và lần này phi tiêu cắm thẳng vào chân trái của anh ta máu rỉ ra. Mặt anh ta trắng bệch hoảng sợ nhìn cô run rẩy.

-Nếu không nói thật thì không phải ở chân đâu – Trần Hoàng Nam nói khi đã đứng cạnh Trịnh Thiên Di đưa cho cô một ly rượu vang đỏ khác giống như cô giờ là nữ hoàng vậy.

-Tôi thật không biết là ai, tôi chỉ nhận tiền và làm việc thôi... làm ơn tha cho tôi- Anh run rẩy nói khuôn mặt đau khổ vì vết thương ở chân.

Cô không ngần ngại phóng phi tiêu lần nữa nhưng là hai phi tiêu liên tiếp về phía anh ta và phi tiêu ngự trị ngay giữa cổ họng và giữa trán của anh ta.

Xung quanh còn có mấy tên nữa đang quỳ dưới đất về mặt trắng bệch nhìn đại ca bị giết, người không khỏi run rẩy khi thấy ánh mắt cô đang di chuyển nhìn bọn họ.

-Tôi...tôi...thật không biết ....gi cả ....đều do anh ta sai khiến ....xin hãy tha cho tôi.....- Một tên lên tiếng.

-Đúng thế là ai ta sai chúng tôi...xin tha cho chúng tôi – Một tên nữa nói.

Cô vẫn giữ khuôn mặt băng lãnh tiến lại gần bọn đó hai tay với lấy hai thanh kiếm nhật từng bước đầu kiếm quyết xuống đất trông cô giờ không khác gì một ác quỷ cả. Cô vung kiếm lên

-A.....a....- Một tên hét lên trong đau đớn cánh tay của tên này lìa khỏi cơ thể rơi xuống đất, máu bắn ra bắn vào người cô, nhưng chưa la hét thì tay kia cũng rơi xuống rồi đến đầu. Những tên bên cạnh thì cũng hoảng sợ toan đứng dậy chạy nhưng cô đã vung kiếm lên.....

Trần Hoàng ngồi vào chỗ cô vừa ngồi rồi nâng ly rượu lên nhàn nhạt uống mặc kệ việc cô đang làm cũng mặc kệ những tiếng la hét thảm thương vì với anh đó là quá quen thuộc rồi, không có gì đáng ngạc nhiên.

Cô sau một hồi xả giận thì trên người đã dính rất nhiều máu me, Trần Hoàng đặt ly rượu xuống bàn đến gần cô moi khăn tay trong túi ra cẩn thận lau

những vết máu dính trên mặt cô vừa nói :

-Thỏa mái hơn chưa ?-

-Tiếp tục điều tra – Cô lạnh lùng nói rồi quay người bước đi, anh cũng bước theo sau cô.

Tại một khuôn viên trồng rất nhiều loại hoa.

-Chỉ hai những người lần trước sai để hại cô gái đó đồng loạt biến mất – Người con trai có khuôn mặt điển trai của một người Pháp với nước da trắng không tỳ vết.

-Xem ra cô ta có người làm chỗ dựa ở phía sau – Tiếng nói của người choàng áo đen có mũi không thể nhìn thấy mặt chỉ có thể thoáng nhìn thấy nửa dưới khuôn mặt với đôi môi hơi đỏ tự nhiên. Ngồi trên xích đu tay ôm một con thỏ trắng với đôi mắt màu hường.

-Người đó là ai chứ ? – Người con trai nói mắt bắn ra những tia nghi hoặc.

-Có lẽ là một người có quyền lực trong thế giới ngầm, hãy cho người theo dõi cô ta và những người xung quanh cô ta – Người con gái choàng áo đen nói với thanh âm lạnh lùng.

-Em biết rồi, em xin phép – Người con trai nói rồi cúi đầu chào rồi rời khỏi đó. Người choàng áo đen vẫn ngồi trên ghế tay vuốt vuốt lông con thỏ.

Bar DFL, tại một bàn ở một chỗ khuất

-Theo thông tin tao điều tra được thì gần đây có vài vị sát thủ khét tiếng tại Nga xuất hiện tại Việt –Triệu Minh Tuyết nói đưa ly rượu lên miệng uống ánh mắt vẫn nhìn về phía Vương Hạo Khánh.

-Là người mình hay địch ? –Lý Kiến Minh hỏi

-Tao cũng không biết nhưng họ dường như rất bí ẩn và luôn hoạt động về đêm mà xem cái này đi –Triệu Minh Tuyết nói cầm Ipad lên bấm bấm gì đó rồi đưa về phía của Vương Hạo Khánh và Lý Kiến Minh.

Vương Hạo Khánh cầm Ipad lên nhìn là một số bài báo.

“Ông chủ lớn của tập đoàn N.D đã bị ám sát ngày xz tháng zy tại nhà riêng của mình tại Mỹ và chân tay đều bị cắt lia”

“Bà chủ của một băng đảng mafia đã bị giết ngay trong phòng ngủ trong căn biệt thự xa hoa ở trung tâm thủ đô - Nhật Bản, thi thể được tìm thấy tay chân đều bị cắt lia”

.....VV.....

-Mày nhận ra điểm tương đồng chứ ? –Triệu Minh Tuyết nói nhìn về phía Vương Hạo Khánh khi thấy anh đang nháu mày.

-Cùng bị cắt lia tay chân –Vương Hạo Khánh nói đặt Ipad xuống bàn.

-Cùng một người giết, sát thủ khốc liệt - Ren –Lý Kiến Minh tiếp nối câu nói của Vương Hạo Khánh một cách hoàn hảo.

-Chính xác ..còn nữa hai người xem cái này đi –Triệu Minh Tuyết nói với tay lấy Ipad mở một trang web khác ra rồi lại đưa về phía của hai người kia.

“Ông hoàng casino đã bị ám sát ngay trong phòng nghỉ của ông tại Việt , thi thể được tìm thấy không còn nguyên vẹn tay chân bị cắt lia”

-Đây là vụ mới được đưa tin cũng cùng một cách thức giết người–Triệu Minh Tuyết lãnh đạm nói đưa ly rượu lên nhấp một ngụm rồi nói tiếp – Kết luận chung cuộc có thể Ren đã trở về Việt –

-Từ giờ chúng ta phải cẩn thận hành động vì không biết sát thủ này là địch hay ta, bảo anh em trong bang cũng phải chú ý hơn - Vương Hạo Khánh nói với vẻ mặt đăm chiêu.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Của Nữ Sát Thủ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26

-Từ giờ chúng ta phải cẩn thận hành động, bảo anh em trong bang cũng phải chú ý hơn - Vương Hạo Khánh nói với về mặt đêm chiều.

-Ừ- Lý Kiến Minh nói khi mở laptop ra thì nhận được một mật thư từ tổ chức Evil, đọc xong anh liền nói - Đến hôm đó còn có Daisy và Eric từ Nga về hỗ trợ nữa –

-Thật sao cũng lâu rồi không gặp hai người đó –Triệu Minh Tuyết nói môi hơi mỉm cười nhẹ, vì cũng còn hiểu lần cùng hợp tác với hai người đó trong các phi vụ nên cũng được gọi là quen biết.

--

--

--

Tại nhà của Trịnh Thiên Di (Căn nhà hoang – chương 10)

-Di Ngọc, phải công nhận di nấu đồ ăn ngon thật – Trịnh Lâm Anh nói khi nhón một chút thức ăn.

-Con bé này ...-

Tít..tít..cạnh..

-A..hình như Di Di về đó đi –

Trịnh Lâm Anh nói khi nghe thấy tiếng cửa mở liền chạy ra phía cửa xem thì thấy Trịnh Thiên Di người dính đầy máu thì hơi nhúm mày vì sợ di Ngọc nhìn thấy. Di Ngọc cười tươi từ trong phòng bếp đi ra thấy Trịnh thiên Di người dính toàn máu thì nụ cười liền tắt ngúm thay vào đó là vẻ mặt lo lắng liền chạy đến gần cô quan tâm hỏi :

-Di Di...con bị thương ở đâu sao ? Có nặng không ? –

-Con không bị thương – Cô nhàn nhạt nói đi qua di Ngọc cởi áo khoác ngoài dính toàn máu ra ném xuống đất ngã

người xuống ghế sofa nhắm mắt lại đầy mệt mỏi.

-Di Di..máu này không phải của con vậy của ai ? Không lẽ con lại giết người sao ? – Di Ngọc nói cầm cái áo cô ném xuống đất lên giờ về phía cô.

-Di cũng biết con là sát thủ -

-Di Di..dừng lại đi...như vậy là quá đủ rồi –

-Di thôi nói những điều không thể nữa...quá muộn rồi..-

-Không có gì là quá muộn cả Di Di à..-

-9 năm trước khi quyết định trở thành Ren trở thành sát thủ thì con đã không thể quay đầu rồi –

Cô nói một cách kiên định đứng dậy khỏi ghế sofa quay lưng về phía di Ngọc.

-Tại sao lại không thể chứ ? không có gì là không thể ta sẽ giúp con –

Di Ngọc có chút kích động bước nhanh về phía cô rồi nắm bả vai cô xoay lại để nhìn rõ biểu cảm trên gương mặt kiều diễm của cô nhưng lại chỉ thêm thất vọng khi thấy khuôn mặt ấy chỉ là sự băng lãnh.

-Di nên hiểu..tay con đã nhuộm máu không thể dừng lại nữa rồi...đi đừng tốn công vô ích nữa– Cô nhàn nhạt nói xong lạnh lùng gạt tay di Ngọc ra bước đến trước một cái gương lớn rồi bấm vào một viên gạch thì chiếc gương di chuyển lên trên cô bước vào trong rồi chiếc gương tự di chuyển trở lại ban đầu.

Di Ngọc không tìm được lòng mà nước mắt tuôn rơi, Trịnh Lâm Anh từ nãy tới giờ vẫn đứng im lặng không nói gì từ từ đi đến ôm lấy di từ phía sau nói :

-Di con đưa di về -

Hai người cùng đứng dậy ra về trước khi đi dì còn ngoái lại nhìn về phía sau rồi mới rời đi, Dì ngọc vốn đã coi Trịnh Thiên Di và Trịnh Lâm Anh giống như con ruột vậy mà giờ lại không thể khuyên con gái dừng lại khi nó lầm đường lạc lối.

--

--

--

Ngày bang Hắc Quỷ giao đấu với tổ chức Vampire (Bạch Quỷ)

Tại khu bãi đất trống rộng lớn.

Tụ tập rất nhiều người nhưng thấy rõ được chia làm hai bên một bên là đồ đen một bên đồ trắng. Bên đồ đen là tổ chức Evil - bang Hắc Quỷ - ba người đứng đầu là Harry, Mendy và Ryan cùng hơn 200 sát thủ. Bên đồ trắng là tổ chức Vampire với 2 bang : Sát bang và Davil White cùng với sự xuất hiện của Brian, David, Layla và hơn 300 sát thủ.

Brian bước lên phía trước đứng đối diện với Harry nói bằng giọng lãnh đạm vô cùng :

–Nếu bên nào thắng bar DFL và địa bàn ở Thượng Hải sẽ là của bên đó –

-Được – Harry lãnh đạm nói bước lên trước vài bước hai tay rút túi quần vẫn là phong thái lạnh lùng thường ngày không hề có chút e sợ gì khi đứng trước sát thủ đứng đầu của tổ chức Vampire.

-Harry..- Mendy vừa lên tiếng định can thì Harry đưa tay phải lên ánh mắt hơi liếc về phía sau như hiểu ý Mendy liền dừng lại nhìn sang Ryan thấy anh lắc đầu thì cô cũng không nói gì thêm chỉ đứng lùi xuống song song với Ryan.

-Khoan đã – Tiếng nói vang lên từ phía sau bên người của Hắc Quỷ, hai người một nam một nữ mặc đồ đen, hai người đi qua đám sát thủ đến đứng song song với Harry ánh mắt kiên định nhìn Brian.

-Cuộc vui như vậy sao tại này được – Daisy nói rồi lôi trong túi ra một quả bóng gì đó rồi ném lên không trung nó phát nổ ngay phát ra một chữ “EVIL”

-Ồ ... Daisy lâu quá không gặp nhỉ ? Đúng là chỉ có Daisy mới có màn chào hỏi đặc sắc vậy – Brian nói giọng cợt nhả vô cùng.

-Đó chỉ là phụ đây mới là chính thức – Daisy lạnh giọng nói phóng một cái phi tiêu Kunai về phía Brian nhưng đến nửa chừng thì một cái phi tiêu khác từ đâu phóng tới cắm vào lỗ tròn trên phi tiêu của Daisy cắm xuống đất.

-Ren ? – Eric nói ngược lên trên trời, Harry đứng cạnh nghe thấy thế cũng ngược lên trời nhìn cùng lúc đó tất cả sát thủ của cả hai bên đều ngược lên trời nhìn xem người phóng phi tiêu là ai.

Trên trời là trục thẳng đang thả thang dây xuống nhưng quan trọng là người đang bám một tay vào thang dây đang ở rất gần mặt đất chỉ còn khoảng 3m thôi. Người con gái mặc nguyên đồ trắng nhảy xuống lộn hai vòng trên không trung rồi đáp đất một cách điêu luyện xong tiến về phía Brian nói:

-Không muộn chứ ? –

-Không muộn..không muộn..không ngờ khả năng phi tiêu của em tốt vậy đó Helen – Brian nói giọng có chút thay đổi nhưng cũng nhanh chóng khôi phục lại thái độ.

-Quá khen – Trịnh Thiên Di vừa nói vừa rút trong túi ra một đôi gang tay bằng da màu trắng đeo vào rồi nói tiếp – Harry nhường cho tôi thế nào ? –

-Không thành vấn đề - Brian nói tuy trong lòng rất muốn đấu một trận với học trò cưng của bá vương thế giới ngầm nhưng cũng không thể từ chối được lời đề nghị của em gái.

Trịnh Thiên Di không nói thêm gì cả liền tung cú đá thẳng về phía Harry may anh phản ứng nhanh nên né được. Hai người đánh nhau không ai nhường ai cả còn những người còn lại cũng bắt đầu cuộc đấu.

-Rút – Brian lên tiếng ném quả bom khói xuống đất theo đó mà các sát thủ khác cũng ném bom khói xuống đất. Hội người của Harry thì đưa tay phát phát trong không khí khi khói đã biến mất hết thì cũng không còn lại ai của tổ chức Vampire ngoài những xác chết.

-Khốn thật, rút – Harry nói rồi tất cả cùng nhau rời đi.

--

--

--

Tại căn cứ tổ chức Vampire

-Sao lại rút chứ ? – Trịnh Thiên Di nói có chút tức giận tháo khẩu trang ra ném xuống đất tỏ rõ sự phẫn nộ nhìn về phía Brian để nghe lời giải thích từ anh.

-Bình tĩnh đi em gái, nhìn đi – Brian nói rồi búng tay một cái thì hai tên khéo ra một người con gái có vẻ đã ngất đi ném một cách thô bạo xuống đất.

“Không phải là...” Trịnh Thiên Di từng bước tiến về phía người con gái đang nằm dưới đất kia từ từ ngồi xuống ngay đưa tay chỉnh mặt người con gái rồi tháo khẩu trang ra, đôi mắt đẹp của cô mở to đầy kinh ngạc “ Lâm Anh”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Của Nữ Sát Thủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27

“Không phải là...” Trịnh Thiên Di từng bước tiến về phía người con gái đang nằm dưới đất kia từ từ ngồi xuống ngay đưa tay chỉnh mặt người con gái rồi tháo khẩu trang ra, đôi mắt đẹp của cô mở to đầy kinh ngạc “ Lâm Anh”

-Thế nào ? – Brian nói khi đã ngồi trên ghế tay cầm ly rượu vang đỏ sóng sánh, hai bên còn có hai cô gái thân hình gợi cảm ngồi trên thành ghế.

-Chỉ vì con nhỏ này mà anh không lấy bar DFL và địa bàn Thượng Hải sao?– Trịnh Thiên Di nhàn nhạt nói ném cái khẩu trang vào người Daisy đứng dậy tay cuộn thành quyền cố kiềm lên sự dậy sóng trong lòng, lấy lại vẻ bình tĩnh nhìn về phía của Brian ánh mắt như đang chờ đợi lời giải thích từ anh.

-Oh..không đâu ..bar DFL và địa bàn Thượng Hải anh nhất định lấy và con cả Ren nữa –

-Ren sao ? Vậy mục đích anh bắt cô ta là... –

-Đúng trong thế giới ngầm ai lại không biết bộ ba Ren – Daisy – Eric chứ ? Chỉ cần có Daisy trong tay chẳng nhẽ Ren lại không lộ mặt cứu cô ta phải trả thù cho ba Vodka chứ...haizz... lại uống một nhàn tài rồi -

-Ồ..-

Trịnh Thiên Di nói xong thì quay gót rồi đi. Những bước chân nặng trĩu như dán vào mặt đất đến gần cửa thì cô quay lại nhìn Daisy đang nằm dưới đất lần nữa rồi quay người đi thẳng ra ngoài.

....

..

..

....

BAR Alone.

-Anh Hạo kia hình như cô gái lần trước đụng vào anh ..ừ..cái người anh có hứng thú đó– Một tên lên tiếng khi rót rượu vào ly cho Dương Hạo đưa tay chỉ về phía cửa ra vào, Dương hạo thì ngồi quàng vai một cô gái mặc cực kì sexy nóng bỏng.

-Hừ – Dương Hạo nói một cách lạnh lùng đưa cốc rượu lên miệng uống một hơi uống cạn cốc như uống nước lọc vậy. Ánh mắt bỗng chốc chuyển biến từ lãnh khốc sang sâu thẳm khó lường còn có ý cười nhìn Trịnh Thiên Di đang đứng trước cửa bar.

Trịnh Thiên Di đứng ở cửa bar ánh mắt lạnh lùng quét xung quanh, đêm nay cô hoàn toàn khác tóc dĩa ra, mặc trên người nguyên cây đen quần sooc đen ngắn ngang đùi mix với áo thun lộn vai form rộng màu đen, chân đi tất lưới lại còn một đôi boot cao và dài tới đầu gối trông rất đẹp và cực kì sexy, cuốn hút. Cô từ lúc bước vào thì đã trở thành tâm điểm của sự chú ý.

-Uầy mày ơi nhìn kia hình như người mới, tao chưa thấy bao giờ mà đúng là hàng hiếm đó – Một tên thanh niên ngồi trong bàn cùng với mấy thanh niên khác nữa.

-Ừ nhìn được phết ..lại gần xem đi – Tên thanh niên khác cùng bàn nói với giọng thèm thuồng mắt không rời khỏi

người Trịnh Thiên Di. Nói là làm cả đám kéo nhau đi đến gần quầy bar nơi cô đang ngồi uống rượu. Tên thanh niên đẩy cười khi đặt tay khoác vai cô, cô quay qua nhìn vai mình rồi nhìn mặt gã đó.

-Em gái đi một mình sao? Em xinh đẹp vậy mà không ai đi cùng chắc chán lắm để anh ngồi trò chuyện với em nha – Tên đó nói đưa tay nâng cằm cô lên một cách ve vãn, cô khẽ nhếch môi đầy khiêu gợi. Tên kia không ngần ngại cười đáp lại tay thì trượt từ bả vai xuống ngang lưng cô còn cô thì khẽ nhàu mày khi biết hành động của hắn ta cô liền hất thẳng ly rượu trên tay vào mặt gã đó.

-Ghe tòm, CÚT – Cô nói to làm át cả tiếng nhạc do DJ tạo ra khiến cho mọi người trong bar nhìn chăm chăm vào xem có chuyện gì mà lớn tiếng như thế.

- Chỉ là gái quán bar mà còn bày đặt chảnh nữa còn dám tạt rượu vào tao khốn kiếp – Gã đó tức giật gạt nước trên mặt vừa nói to chỉ thẳng tay vào mặt cô. Cô đang bức bối đúng lúc có thể xả streets, đôi mắt màu tro xám lạnh lẽo giờ còn lạnh lẽo hơn trừng to nhìn gã đó làm cho hắn ta phải rùng mình lên sợ hãi. Cô đưa tay nắm thẳng vào mặt hắn ta mấy cái rồi thẳng chân đạp vào bụng hắn ta làm hắn ta ngã năn xuống đất rồi quát :

-Biến-

-Mày ...- Gã đó tức giận đứng dậy đưa tay lên định tát nó thì bị bàn tay người khác nắm bẻ ngược về phía sau, gã đó liền quay mặt lại nhìn thì giật mình mặt hơi xanh lại nói.

-Anh Hạo -

-Ngu ngốc– Dương Hạo nói một cách lạnh lùng, đáng sợ làm cho người trong bar đều ngạc nhiên và thắc mắc không biết cô là ai mà khiến cho quản lí bar phải ra mặt. Dương Hạo đập gã đó cùng lúc buông tay làm gã đó ngã nhào xuống

đất, anh hất tay mấy tên bảo vệ của bar giải đi.

-Anh Hạo tha cho em...tha cho em...- Gã đó cố vùng vẫy đứng lại trùng giọng xuống cầu xin tha mạng nhưng chỉ nhận được cái ánh mắt sắc lạnh từ cô bọn bảo vệ vẫn tiếp tục kéo đi vào bên trong bar.

-Mất hứng – Cô nói rồi đến quầy bar uống một cốc rượu rồi rời đi mà không hề liếc nhìn Dương Hạo lấy một cái.

-Quả là một cô gái thú vị - Dương Hạo nhìn về phía cô đang đi mỉm cười đầy thích thú rồi quay lại bàn hồi nãy ngồi uống rượu tiếp.

....

..

..

..

....

Trịnh Lâm Anh he hé mở mắt ra, chớp chớp vài cái rồi định đứng dậy thì lập tức bị giật ngược lại phía sau đập lưng vào thành giường khiến cô “à” lên một tiếng đau đớn. Giờ cô mới để ý rằng tay chân mình đã bị xích vào chân giường, mắt đảo xung quanh làm một căn phòng hoàn toàn xa lạ và tối tăm u ám. Cô dùng sức cố giật sợi xích trên tay mình.

-Đừng cố gắng vô ích – Tiếng nói của người đàn ông vang lên làm Trịnh Lâm Anh giật mình quay qua phía phát ra tiếng nói, người con trai ngồi ghé ngay cạnh giường mái tóc màu bạch kim khuôn mặt thoát ẩn thoát hiện tạo lên vẻ huyền bí trên tay lắc ly rượu vang đỏ sáng sủa.

-Brian ? – Cô nói nhìn chăm chăm vào người con trai kia nhưng không tài nào nhìn rõ mặt như thế nào.

-Phải là tôi –

-Vậy ngài Brian đây muốn gì ở một sát thủ quèn như tôi đây ? –

-Chẳng phải cô là người biết rõ nhất sao ? –

Hoàng Vũ Phong trả lời bằng giọng băng lãnh không có gì là vui cả, cả người tỏa ra hàn khí như muốn hóa đá mọi vật gần đó vậy.

-Tôi chỉ là một sát thủ nhận tiền làm việc vậy thì có lí do gì để bắt tôi chứ ? –

-Ren –

-Thì ra các người muốn bắt tôi làm mồi nhử để Ren lộ diện sao ? –

-Cô thông minh đấy-

Hoàng Vũ Phong nói đi lại gần chỗ cô ngồi xuống giường khiến cho đệm lún xuống, anh đưa tay nâng cằm cô lên theo ánh trăng ngoài cửa sổ chiếu lên khuôn mặt đẹp mỹ miều của cô cũng giúp cô nhìn thấy được anh. Mái tóc màu bạch kim được cắt theo kiểu tóc chẻ ngôi giữa, bờ lông trông vô cùng lãng tử khuôn mặt điển trai có thể thu hút mọi người con gái trên đời.

Anh dần di chuyển lại gần sát cô đến khi cảm nhận được hơi thở của cô mỗi anh di chuyển lại gần môi cô nhưng cô quay mặt đi nhưng anh nắm cằm cô quay lại để cô đối diện với mặt anh. Anh hôn lên môi cô, cô rụt đầu lại nhưng anh đã đặt tay sau gáy cô giữ lại một tay thì giữ ở eo kéo sát người cô lại gần người mình rồi hôn cô triền miên mặc cho sự kháng cự cô.

-Ừm..buông ...ra...-

Cô cố vùng ra khỏi vòng tay của anh nhưng khi định giơ tay lên liền bị gạt lại bởi dây xích nên chỉ biết ngo nguẩy đầu nhưng cũng bị anh giữ chặt không thể làm gì được.

Anh rời môi khỏi môi cô rồi đưa tay lên túm chặt vào cổ áo của cô rồi mạnh tay xé toạc nó ra thành nhiều mảnh rồi ném lên không trung cũng lúc đó là tiếng hét thất thanh của cô:

-KHÔNG...

P/s : Nếu có ý kiến gì về truyện thì cứ ý kiến tự nhiên nha, mình không ngại là khen hay chê đâu vì như vậy mình mới biết để sửa cho truyện hay hơn.....

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Của Nữ Sát Thủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28

Trịnh Thiên Di đứng trước cổng biệt thự của Vương Hạo Khánh tay do dự không biết có nên bấm chuông không, cô cũng không biết tại sao mình lại tới đây nhưng giờ cô thực muốn gặp anh. Có lẽ vì xung quanh cô đều là sát thủ chỉ có một mình anh là người mà khi ở bên cô cảm thấy được một chút cảm giác bình yên thực giờ cô rất mệt mỏi giống như đang ở địa ngục vậy.

Bỗng điện thoại reo lên

Cô moi điện thoại trong túi ra thì hiện lên màn hình là số của Vương Hạo Khánh cô nghe máy chưa để cô nói gì thì đã nghe thấy tiếng quát lớn ở đầu dây bên kia rồi :

-“Nè nhóc con chết tiết kia”-

-Hừ ? –

Cô mặt đanh lại đưa điện thoại ra xa tai ra rồi nhìn vào màn hình điện thoại đúng là số của anh mà nhưng sao lại gọi cô là “nhóc con chết tiết” lại còn gọi với cái giọng có chút tức giận nữa chứ. Cô đi lùi lại phía sau vài bước nhìn vào trong biệt thự thì bắt gặp một bóng người đang đứng ở ban công hút thuốc tay thì cầm điện thoại.

-“Nhóc đã chui vào chỗ nào rồi hả mà không thấy mặt mũi suốt hai tuần vậy hả? Hà ?Hà ?” –

Cô hơi nhếch môi tạo thành nụ cười nhẹ khi nghe thấy cái giọng có đôi phần quở trách lại đôi phần giống như trẻ con của anh.

-Ừ tôi bận chút việc mà đừng hút thuốc nữa –

“Ừa sao biết ?”

Anh đứng trên ban công vẻ mặt tỏ rõ sự ngạc nhiên đầu quay tứ tung đảo mắt tìm kiếm và dừng lại ở trước cổng nơi một người con gái đang đứng giờ điện thoại về phía anh. Anh nở nụ cười nhẹ rí diều vào gạt tàn rồi nhanh chóng chạy xuống mở cửa.

Cửa vừa mở thì anh đã chạy nhanh về phía cô không để cô có thời gian kịp phản ứng gì anh đã ôm chầm lấy cô nhưng điều mà anh không tưởng được là cô cũng vòng tay qua đặt hai tay ở lưng anh.

-Anh rãnh không ? Đi hóng gió cùng tôi – Cô nói tựa mặt vào khuôn ngực rắn chắc của anh mắt nhắm lại từ từ tận hưởng hương thơm dịu nhẹ từ người anh tỏa ra khiến cô cảm thấy vô cùng dễ chịu giống như cô đang ở trong lòng ba mình vậy.

-Được trông tâm trạng nhóc có vẻ không được tốt cho lắm tôi đưa nhóc tới một nơi đảm bảo tâm trạng sẽ tốt lên ngay – Anh nắm hai vai cô đẩy ra nhìn vào khuôn mặt cô nói bằng giọng nhẹ nhàng nở nụ cười nhẹ rồi nắm tay cô kéo vào trong biệt thự.

Chiếc xe mui trần đen phóng thẳng ra khỏi biệt thự.

....

..

..

....

Kít ....kít....

Xe đỗ lại ngay bên bờ của bãi biển gió biển mát lạnh khiến cho con người ta cảm thấy sảng khoái vô cùng cũng vô cùng dễ chịu. Trịnh Thiên Di mở cửa xe ra cúi người xuống tháo đôi giày thể thao ra để lại xe rồi đi chân trần ra gần biển, Vương Hạo Khánh thì cũng đi ở phía cô nhìn bóng lưng cô khẽ cười nhẹ.

Ngay cả anh cũng không hiểu nổi tại sao cứ khi ở bên cô gái nhỏ này là anh sẽ cười và cảm giác khi ở bên cô cũng rất bình yên không cần phải lúc nào cũng phải pháp phòng lo sợ mình bị ám sát lúc nào cũng phải cảnh giác. Với thân phận của anh thì bạn hay người xung quanh toàn sát thủ chỉ có mỗi cô là người mà khi ở bên có thể là con người thật của chính mình. Có lẽ ...anh đã....

Cô đứng dang hai tay rộng ra mắt nhắm lại tận hưởng dự dễ chịu của biển tâm trạng cũng đỡ u phiền hơn nhiều tâm trạng cũng tốt hơn bỗng cô cảm giác được có một vòng tay lớn vòng qua ôm eo mình.

-Dễ chịu thật – Giọng nói dịu nhẹ ở ngay bên tai cô hơi thở ấm nóng của anh phả vào vành tai cô làm cô giật mình định quay người lại thì anh liền nói – Đừng quay lại tôi khi không nhìn thấy mặt em tôi mới dám nói –

-Ừ nói đi – Cô nói đứng im chỉ là hai tay đang dang rộng thu lại ánh mắt cô thì nhìn về phía biển xa xôi kia cũng đợi nghe coi anh muốn nói gì.

.....

..

..

....

Căn cứ tổ chức Vampire

-Không. ....dừng lại đi – Trịnh Lâm Anh hét lên tay thì cố gắng thoát khỏi Hoàng Vũ Phong trong khi anh thì đang mon men trốn gần sát vành tai nhỏ nhắn của cô. Nhưng cô hoàn toàn bất lực khi cả hai tay đều bị xích lại còn bị anh chế trụ trên đỉnh đầu khiến cho cô dù muốn thoát cũng không được.

-Có la cũng vô ích thôi – Anh thì thào vào tai cô rồi di chuyển mặt lại gần môi cô nhưng cô liền quay đầu đi khiến cho nụ hôn của anh trượt rơi vào má cô. Anh thì nhếch môi cười rồi dùng tay còn lại nắm chặt cằm cô xoay ra đối mặt với mặt mình rồi anh cúi xuống đặt môi mình đặt lên môi cô mặc cho cô có phản kháng cũng không thể làm gì được.

Anh di chuyển nụ hôn xuống dưới xương quai xanh của cô, những giọt nước mắt chảy dài xuống cô quay mặt sang một bên không nhìn người con trai đáng kinh tởm kia nữa.

“Ren. ....”Trong đầu cô không ngừng kêu gào cái tên “Ren”

.....

...

...

.....

-Ừ...Tôi không biết tại sao mà cứ mỗi khi ở bên em tôi lại cảm thấy rất ấm áp và dễ chịu tôi cũng không biết từ bao giờ em lại trở thành một phần không thể thiếu trong cuộc đời tôi nhưng tôi biết chắc một điều là tôi hình như đã thích em rồi – Anh nói một hơi dài rồi buông tay ở bụng cô ra rồi nắm hai vai cô xoay người cô lại, anh nhìn thật sâu vào trong mắt cô nói –Em đồng ý trở thành bạn gái của tôi chứ ? –

-Tôi ...

Mọi chuyện sẽ tiến triển như thế nào liệu rằng Trịnh Thiên Di sẽ trả lời Vương Hạo Khánh thế nào đây ? Đồng ý hay từ chối ? Và Trịnh Thiên Di sẽ làm gì để có thể cứu được Trịnh Lâm Anh đây ?

Mời mọi người đón chờ chap tiếp theo vào ngày 30/6

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Của Nữ Sát Thủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Vậy Yêu Một Người Như Tôi Anh Dám Không ?

-Tôi cũng không biết từ lúc nào mà khi ở bên em tôi lại cảm thấy rất ấm áp và dễ chịu tôi cũng không biết từ bao giờ em đã là một phần trong cuộc sống của tôi và tôi càng không biết từ bao giờ tôi hình như đã thích em rồi – Vương Hạo Khánh nói một hơi dài rồi buông tay ở bụng Trịnh Thiên Di ra rồi nắm hai vai cô xoay người cô lại, anh nhìn thật sâu vào trong mắt cô nói –Em đồng ý trở thành bạn gái của tôi chứ ? –

-Yêu tôi không biết lúc nào sẽ bị thương đâu cũng không biết sẽ chết lúc nào anh cũng từng thấy tôi từng bị thương rồi đó. Vậy yêu một người nguy hiểm như tôi anh dám không ? – Trịnh Thiên Di nhìn chăm chăm vào mắt của Vương Hạo Khánh ánh mắt tỏ rõ sự kiên định. Cô làm một sát thủ không thiếu gì kẻ thù cả nên đối với cô có một tình yêu là điều quá xa xỉ rồi và cô chưa từng nghĩ tới cũng không dám nghĩ tới nữa là. Và bây giờ cô sao có thể nghĩ đến chuyện tình cảm nam nữ chứ trong khi thù nhà chưa trả lại còn kéo cả Lâm Anh vào xoay nguy hiểm này nữa. Cô còn dám ở đây hạnh phúc sao ?

-Ừ..sao không dám chứ? Nguy hiểm cam bẫy nào tôi chả từng trải qua rồi còn gì phải sợ chứ ? – Vương Hạo Khánh nói ánh mắt chân thật mặc dù anh không biết cô làm gì mà hay bị thương còn có lần bị truy đuổi cũng không biết cô có phải người trong hắc đạo không dù gì anh cũng không để ý vì thân phận của anh thì có an toàn hơn sao. Hai người im lặng nhìn nhau một hồi như đang trao đổi qua ánh mắt vậy. Anh nhìn cô chờ đợi câu trả lời mà lòng hồi hộp đến tim như muốn ra ngoài luôn vậy.

-Nhưng tôi sợ tôi....tôi xin lỗi – Cô nói một cách lạnh lùng rồi gạt tay anh ra khỏi vai mình xong xoay người bước qua anh mà đi thẳng về phía trước mà không hề quay đầu nhìn lại. Anh thì vẫn đứng im ở đấy ánh mắt mang theo sự u buồn nhìn theo bóng dáng của cô.

.....

...

...

.....

Trịnh Thiên Di mới sáng sớm đã đến căn cứ địa của tổ chức Vampire rồi về mặt nghiêm túc, mặc nguyên cây trắng đội mũ phớt trắng.

-Tiểu thư Helen – Đám người canh gác cửa căn cứ vừa thấy Trịnh Thiên Di thì liền gấp người 90 độ cung kính chào.

-Thiếu gia đâu ? – Trịnh Thiên Di lạnh lùng hỏi đám người đứng canh, ánh mắt sắc bén như rò sét. Cả đám đưa mắt nhìn nhau ánh mắt phân vân, như hỏi ý kiến nhau.

-Nói – Cô ra lệnh mặt không cảm xúc gì ánh mắt sắc lạnh như muốn hóa đá hết những người kia lại.

-Dạ..thiếu gia đang ở phòng đặc biệt tầng 3 khu Bắc ạ - Một trong đám người lên tiếng nói bằng giọng kính trọng cúi đầu không dám ngẩng đầu lên nhìn Trịnh Thiên Di.

Trịnh Thiên Di gạt đầu một cái rồi quay đi vào bên trong, cô đi đến khu phòng ở của Hoàng Vũ Phong nhìn ngó xung quanh không hề có camera cũng không có người canh gác. Cô móc trong túi ra một đôi gang tay da trắng đeo vào mở cửa phòng ra đi vào.

Cô đi vào phòng ngắm nhìn xung quanh tìm kiếm rồi đi đến chỗ trước gương cầm cây lược lên nhìn xong lấy mấy sợi tóc còn vương trên lược để vào một cái túi nhỏ. Cô đi ra ngồi vào bàn làm việc mở laptop màu trắng trên bàn lên có mặt khẩu nhưng đối với hacker như cô thì chỉ là chuyện nhỏ, sau một hồi

thì mở được cô tìm kiếm tài liệu trong máy thì dừng lại ở một loạt các tài liệu về các vụ án giết người và người gây ra các vụ do Ren gây ra.

“Anh ta điều tra về mình sao? Hừ ”

Cô lấy trong túi ra một con chip cực nhỏ nhìn xung quanh rồi dừng lại khung hình đặt ở góc bàn là hình một cô gái khá xinh đẹp nhưng cô cũng không mấy để tâm cầm khung hình lên rồi cẩn thận lắp con chip vào khung hình.

-Nè biết gì không hôm qua tổ chức bắt được một sát thủ của bang Hắc Quỷ đấy –

-Ừ nghe nói xinh lắm –

-Mà thôi vào dọn phòng thiếu gia nhanh lên –

Tiếng nói vang ra từ phía ngoài phòng, cô nhanh chóng đặt khung hình lại chỗ cũ tắt laptop đi rồi chạy đến đứng đằng sau cánh cửa.

Cạnh

Cửa phòng mở ra hai người hầu đi vào trong nhân lúc hai người quay lưng thì cô mới từ sau cửa bước nhẹ nhàng ra ngoài.

....

..

..

....

-Tiểu Thư – Những thuộc hạ cũng là sát thủ được Hoàng Vũ Phong đưa từ Mỹ về đứng thành hai hàng trải dài dãy hành lang dẫn đến cửa gỗ lớn ở phía cuối dãy, những người này cúi gập người 90 độ chào Trịnh Thiên Di khi thấy cô vừa bước đến dãy hành lang.

Trịnh Thiên Di cứ thế mà bước đi trên dãy hành lang qua từng người từng người đứng canh đến khi đứng trước cửa không để cho người thông báo mà tự ý đập cửa đi vào bên trong. Và khi bước vào thì cô hoàn toàn đứng hình, mắt mở to hết cỡ như không tin vào điều ở trước mắt mình nữa, tay cuộn thành nắm đấm.

Hoàng Vũ Phong đang ngồi ở cạnh giường mặc áo sơ mi xanh vào ánh mắt sắc lạnh nhìn về phía Trịnh Thiên Di rồi lại đứng lên chỉnh lại quần áo. Trên giường, Trịnh Lâm Anh thì ngồi bó gối dựa lưng vào thành giường hai tay bị xích nắm chặt chắn ở trước ngực ánh mắt vô hồn khuôn mặt lạnh tanh không cảm xúc và còn vương lại những giọt nước mắt còn chưa khô.

Trịnh Thiên Di thì đứng im bất động nhìn chằm chằm vào Trịnh Lâm Anh, ánh mắt dừng lại trên đôi vai trắng ngần. . . trên đó ...

Trên đó ... còn in hằn những dấu hôn đỏ ...

-Em tìm anh có việc gì ? – Hoàng Vũ Phong nhàu mày nhìn Trịnh Thiên Di đang đứng bất động ở cửa kia, Trịnh Thiên Di thì di chuyển ánh mắt về phía anh tay cuộn thành nắm đấm để kiềm chế sự tức giận trong lòng.

-Vô sỉ - Trịnh Thiên Di lừa giận hừng hực bước từng bước đến gần Hoàng Vũ Phong rồi không tự chủ giường nắm đấm lên đấm thật mạnh vào mặt của Hoàng Vũ Phong.

(p/s : nếu thấy truyện có chỗ nào không hay hoặc là không hiểu hay muốn góp ý chỗ nào thì tẹt bô ga nha vì mình không ngại gì đâu)

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Của Nữ Sát Thủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30

Chương này chủ yếu để giải thích tại sao Trịnh Thiên Di là cháu của Bá Vương tổ chức Evil cũng lại là Helen con gái của Ông Roy – ông trùm tổ chức Vampire.

-Vô sỉ - Trịnh Thiên Di lừa giận hừng hực bước từng bước đến gần Hoàng Vũ Phong rồi không tự chủ giường nắm đấm lên đấm thật mạnh vào mặt của

anh.

-Em...— Hoàng Vũ Phong đứng dậy nhìn về phía cô em gái rồi hỏ ngậm máu trong miệng ra mảy đẹp chau lại. Công nhận lực đấm của cô không thể xem thường được vừa dứt khoát lại vừa chuẩn xác đến hoàn hảo. Cô vẫn chưa dừng lại tiếp tục lao vào đánh anh nhưng lần này anh đã lẹ được nhưng cô lại vung tay kia đấm mạnh vào bụng anh rồi lại đấm phát vào mặt khiến anh ngã xuống. Cô nắm cổ áo của anh tay giờ lên định đấm tiếp vào mặt của anh.

-Em điên đủ chưa Helen ? — Anh nói ngẩng mặt lên lạnh lùng lườm cô khi định đánh tiếp cũng khựng lại phải rồi giờ cô đang là Helen. Cô buông tay đang nắm cổ áo của anh ra đứng thẳng dậy quay lưng về phía anh kim chế tức giận trong lòng mặt cũng trở lại bình thường mặt vô cảm, băng lãnh quay đầu người lại nhìn anh.

-Đây là kế hoạch mà anh nói sao? Là lên giường với cô ta — Cô nói bằng giọng tức giận xen lẫn thù hận ánh mắt hình lạnh lẽo đến thấu xương tay thì chỉ về phía Trịnh Lâm Anh đang ngồi. Cô thì không dám nhìn về phía Trịnh Lâm Anh một lần nữa chỉ sợ cô không kiềm chế được mà lao vào đánh Hoàng Vũ Phong lần nữa.

-Đó là việc của anh em đừng xen vào —

-“Hừ”-

Cô hừ lạnh một cái rồi không nói gì nữa mà quay gót rồi đi trước ra khỏi cửa cũng không quên quay lại nhìn Trịnh Lâm Anh lần nữa.

-Cô nên suy nghĩ lời tôi nói —Hoàng Vũ Phong quay mặt nhìn về phía của Trịnh Lâm Anh nói ánh mắt toát ra hoàn khí mới lại nhếch lên đầy nham hiểm

.....

..

..

.....

Cô chạy khỏi dãy hành lang thì dừng lại tay chống vào tường xong gục mặt vào tay còn tay còn lại thì đấm tùm thụp vào tường không ngừng như để chút con giận trong lòng. Cũng tất cả là tại cô đã liên lụy đến Lâm Anh bị sỉ nhục như vậy, cô không ngừng tự trách mình và cứ đấm vào tường hình ảnh Trịnh Lâm Anh ngồi co ro ở góc giường lại hiện về trong đầu cô.

....

..

..

....

Bãi biển nước trong xanh, Trịnh Thiên Di ngồi trên bờ ánh mắt tựa như tựa như vô hồn nhìn về phía xa xa ngoài kia,

đây là nơi mà tối hôm qua Vương Hạo Khánh đã dẫn cô tới thật sự bây giờ cô rất muốn gặp anh. Cô đan hai tay vào nhau siết chặt khuôn mặt buồn rầu chưa từng có đúng đây là lần đầu tiên cô rơi vào hoàn cảnh này.

Cái thân phận Helen này chẳng giúp ích mấy còn cản trở cô nữa, cô ngã người nằm xuống bãi cát mắt từ từ nhắm lại.

_____ Hồi tưởng _____

New York — Mỹ

Tại một ngôi nhà nhỏ ở vùng hẻo lánh, một cô gái khá xinh đẹp đang cảm ly nước đến bên cạnh một người phụ nữ đã đứng tuổi nằm trên ghế nằm, dịu dàng cho bà uống nước.

Cốc...cốc...

Cô gái đứng dậy đặt ly nước lên bàn rồi chạy ra mở cửa khi nhìn thấy người đứng trước mặt thì ngay lập tức lùi lại phía sau vài bước về mặt cảnh giác. Trước mặt cô gái là Trịnh Thiên Di trên tay cầm khẩu súng chĩa về phía cô gái kia. Cô gái trên mặt không có chút gì gọi là sợ cả chỉ có một trạng thái là nghi ngờ nói bằng tiếng Anh :

-Who are you ? What do you want from me ? (Cô là ai?Cô muốn gì từ tôi?)-

Nó hơi nhếch môi trước biểu hiện rồi từ từ đi vào trong tiến đến gần chiếc bàn nơi để vài bức ảnh vừa nhìn thấy bức ảnh thì nó về mặt trở lên khó coi ánh mắt bắt đầu trở lên lạnh lẽo như một ác quỷ. Nó dùng súng hất những bức ảnh xuống đất, cô gái kia thấy thế thì lớn tiếng quát:

-She ultimately are ? (Cô cuối cùng là ai?)-

Đoàng...

Viên đạn được bắn ra từ khẩu súng của cô bay vút qua mặt của cô gái kia, cô lạnh lùng nhảy lên ngồi trên bàn đồ vát chân chéo mũi nói bằng giọng lạnh tanh giống y như bên ngoài:

- She did not need to know who I am just to know that her father had hurt damn I became fatherless children I am just doing what I should do it.(Cô không cần biết tôi là ai chỉ cần biết rằng người cha khốn kiếp của cô đã hại tôi trở thành cô nhi giờ tôi chỉ đang làm những việc mình nên làm thôi.) –

Khuôn mặt cô gái kia cũng không mấy phần ngạc nhiên lại còn tỏ ra đó là chuyện bình thường và cô gái này cũng chính là con gái của ông Roy – Helen đương nhiên cũng là một sát thủ nên cũng không mấy ngạc nhiên nói với giọng hết sức bình thường :

- Ha..ha..Just for that reason ? She looked very proficient with guns seem the killer to know that at least she did not resist the power of the Vampire is where. (Ha..ha..chỉ vì lí do đó sao? Nhìn cô cầm súng rất thành thạo xem ra cũng là sát thủ vậy ít ra cũng phải biết cô không chống lại được thế lực của Vampire được đâu.)–

-Ha..ha..- Cô phá lên cười như một ác quỷ mặt lạnh lùng còn đáng sợ hơn trước đặc biệt là ánh mắt tỏa ra sát khí vô cùng rồi cô giơ súng chĩa về phía người phụ nữ nằm trên ghế nằm rồi bóp cò

Đoàng..đoàng..đoàng..đoàng..

-Mammy...-Helen hét lên chạy về phía người phụ nữ được cô gọi là mẹ kia đang nằm đó người toàn máu bốn phát đạn của cô ghim vào đúng bốn điểm yếu đầu, cổ, ngực trái và bụng không lệch đi đâu được.

Đoàng ...Đoàng..

Lại tiếng súng vang lên nhưng lần này người chúng đạn là Helen, Helen chỉ quay người lại nhìn cô bằng ánh mắt kinh hãi vẫn mở to mà ngã năn xuống đất.

Cô tay cầm súng dặt lại sau cạp quần nhảy xuống khỏi tủ đi đến gần xác của Helen đưa tay moi trong túi áo khoác một bông hoa hồng xanh ném xuống đất.

-Helen dù gì cũng có duyên làm bạn một tháng cô yên tâm từ giờ tôi sẽ trở thành cô thay cô “báo hiếu” cho ông Roy – Cô nhàn nhạt nói mặt lạnh lùng đúng cô đã tiếp cận Helen một tháng để có thể giả được giọng, tính cách và lấy được ảnh của Helen để làm mặt nạ Silicon y tế cao cấp. Mọi thứ cô đã chuẩn bị rất chu đáo và hôm nay sẽ là ngày cô thực hiện bước tiếp theo trong kế hoạch trở thành Helen tiếp cận ông . Cô quay gót bước đi từng bước thản nhiên như chưa có chuyện gì ra ngoài vừa ra khỏi công

Bùng....

Cả căn nhà phát nổ ngay lập tức trở thành đồng đổ nát.

-----Kết thúc hồi tưởng-----

Cô từ từ mở mắt ra đập vào mắt cô là gương mặt phóng to của Vương Hạo Khánh, cô đưa tay lên chạm nhẹ vào mặt

anh quả nhiên là thật. Vương Hạo Khánh thì đứng dậy đi sang ngồi xuống bên cạnh cô nhìn sang cô nói :

-Có tâm sự sao ? –

-Không – Cô lạnh lùng nói rồi ngồi phất dậy.

-Không muốn nói tôi cũng không ép – Anh nói bằng giọng trầm ổn không phải là lạnh lẽo như thường nhưng là giọng mà ở cạnh cô sẽ nghe thấy anh nói giọng này.

-Mà sao anh lại ở đây ? –Cô nói nhìn anh với ánh mắt nghi ngờ mảy mai hơi nhau lại vì cô đâu có gọi anh tới mà sao anh lại biết cô ở đây được.

-Đây là nơi tôi rất thích mỗi lúc mệt mỏi tôi thường tới đây không ngờ vừa tới lại thấy có kẻ chiếm chỗ của mình – Anh nhìn sang cô thì bốn mắt chạm nhau.

-Đi thôi – Anh bất chợt nắm tay cô kéo cô đứng dậy.

-Đi đâu ? –

-Hẹn hò-

Anh nói rồi quay qua cô mỉm cười nhẹ xong kéo cô đi.

(p/s : nếu thấy truyện có chỗ nào không hay hoặc là không hiểu hay muốn góp ý chỗ nào thì tẹt bô ga nha vì mình không ngại gì đâu)

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Của Nữ Sát Thủ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31

Cạnh

Cô nghe thấy tiếng cửa mở liền quay đầu lại nhìn thì thấy Hoàng Vũ Phong đang đứng ở cửa trên tay còn bê theo một khay đồ gồm có dao, một hộp giẻ hình vuông và một lọ nhỏ màu trắng.

-Anh lại giờ trò gì đây ? – Cô nheo mắt lại ánh mắt đầy phòng bị nhìn Hoàng Vũ phong nhưng trái ngược hoàn toàn với cô anh lại tỏ ra rất thân nhiên và bình thường.

-Tôi chỉ đem đến cho cô một lời đề nghị tuyệt vời thôi – Anh nói đi đến chiếc bàn gần đó ngồi xuống ghé tay thì đặt khay đồ xuống bàn nhìn về phía cô bằng ánh mắt xảo quyệt vô cùng khiến cô cũng có chút lo lắng nhìn anh không biết anh lại định giờ trò gì.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Của Nữ Sát Thủ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32

Cạnh

Tiếng cửa mở, cô liền quay đầu lại nhìn thì thấy Hoàng Vũ Phong đang đứng ở cửa trên tay còn bê theo một khay đồ gồm có dao, một hộp giẻ hình vuông và một lọ nhỏ màu trắng.

-Anh lại giờ trò gì đây ? – Trịnh Lâm Anh nheo mắt lại ánh mắt đầy phòng bị nhìn Hoàng Vũ phong nhưng trái ngược hoàn toàn với cô anh lại tỏ ra rất thân nhiên và bình thường.

-Tôi chỉ đem đến cho cô một lời đề nghị tuyệt vời thôi – Anh nói đi đến chiếc bàn gần đó ngồi xuống ghé tay thì đặt khay đồ xuống bàn nhìn về phía cô bằng ánh mắt xảo quyệt vô cùng khiến cô cũng có chút lo lắng nhìn anh.

-Đề nghị ? – Cô tiếng đến ngồi vào ghế ở đối diện anh về mặt lạnh lùng ánh mắt đề phòng nhìn những vật trên bàn rồi lại nhìn anh.

-Nhớ chuyện tối qua tôi nói chứ trở thành cận vệ của tôi – Anh nói rồi từ từ đứng dậy từng bước tới ngồi lên trên bàn đối diện với cô hơn một tay nâng cằm cô lên trên môi nở nụ cười khẩy.

-Cận vệ của anh sao? Ha..ha.. chẳng phải tôi đã nói rất rõ ràng rằng tôi từ chối sao ?– Cô cười lạnh mặt đánh lại lạnh tanh tay đưa lên hất mạnh tay của anh ra.

-Cô không có quyền từ chối–Anh nói nhồm người dậy theo phản xạ cô lùi người lại phía sau lưng dựa vào ghế, anh

càng tiến sát lại mặt cô và rất nhanh vòng tay qua eo cô kéo cô về phía mình rồi hơi cúi đầu xuống hôn cô.

Cô hơi giật mình rồi đẩy anh ra thuận tay vùng lên tát anh một bạt tai rồi đứng dậy định bước đi thì anh đã nắm tay cô kéo lại đẩy cô nằm xuống bàn. Cô đưa tay còn lại lên đẩy anh nhưng anh lại bắt được tay cô đưa cả hai tay cô lên trên đỉnh đầu.

-Cô dám tát tôi sao ? ...hừ...tôi phải phạt cô mới được -Anh nói rồi cúi xuống hôn lên môi cô.

“Anh ta mạnh quá mình hoàn toàn bị khống chế chết tiệt thật mà..” Cô nghĩ thầm tỏ rõ sự tức giận trên gương mặt tay cô cũng bị anh giữ còn chân thì bị anh khóa lại.

Anh dùng một tay giữ hai tay cô một tay với chiếc hộp trên khay kia mở ra lấy thì có một chiếc vòng tay bạc được điêu khắc rất tinh tế còn đính những viên kim cương tuyệt đẹp, anh lấy ra vào đeo vào một tay của cô.

Cạnh

Anh rời môi ra khỏi môi cô rồi từ từ đứng thẳng dậy ngồi xuống ghế, vắt chân chữ ngũ càng tôn lên sự cao ngạo của anh.

Cô ngồi dậy đưa tay lên chùi môi thật mạnh rồi dừng hành động lại khi thấy tay mình đeo một chiếc vòng tay lạ liền nhủ mà nhìn về phía anh rồi nói :

-Cái vòng này là sao ? –

-Từ giờ cô chính là cận vệ của tôi –Anh nói rồi giơ tay lên kéo tay lên trên tay anh cũng đeo một cái vòng giống y như cái vòng mà cô đang đeo – Cô cũng đừng hòng chốn vì chiếc vòng này có định vị nếu cô có suy nghĩ tháo cái vòng này ra thì cũng đừng mơ chỉ có tôi biết cách mở thôi –

-Anh...phụt – Cô chưa nói hết câu thì trong miệng phun ra toàn là máu, đầu óc cũng bắt đầu quay cuồng cả cơ thể nóng ran lên như sắp nổ tung. Cô nắm chặt tay chịu đựng những ngón tâm bấm vào da thịt đến bật máu ra –Độc?-

“Nhưng mình bị hạ độc lúc nào chứ tại sao mình lại không biết được ...khoan..không lẽ tôi qua ...chết tiệt mình không nghĩ đến chuyện này” Cô nghĩ thầm đưa ánh mắt sắc lạnh nhìn anh rồi toàn thân đuối sức cô đổ hoàn toàn về phía trước ngã vào lòng anh.

-Đúng thế đó là dàn buộc giữa cô và tôi, cô trúng độc và chỉ có tôi có thuốc giải –Anh nói giọng bình tĩnh vô cùng và cũng rất băng lãnh đặt cô ngồi xuống ghế rồi đứng dậy từ từ tiến đến cái lọ và con dao găm đặt trên khay lên dùng dao găm cắt ngang lọ ra rồi tiến đến chỗ cô –Uống đi! Thuốc giải tạm thời –

Cô đưa tay lên cầm lấy lọ rồi đổ vào miệng toàn thân mệt mỏi cô đưa ánh mắt căm phẫn nhìn về phía anh nói :

-Bi ồ-

-Ha...ha..-Anh cười to đầy vẻ đắc ý đứng dậy bỏ đi ra ngoài.

...

...

Tại một khuôn viên trồng rất nhiều hoa

-Một lũ vô dụng – Người choàng áo đen quát lên đầy tức giận ném thẳng cốc cà phê nóng trên tay về phía ba người kia

khiến ba người đó sợ hãi quỳ xuống đất.

-Chỉ hai bọn em xin lỗi đáng ra kế hoạch bắt nạt nó của tụi em vẫn đang tiến triển rất tốt nhưng bỗng nhiên có một con nhỏ xuất hiện và bảo vệ con nhỏ đó đến khi nhỏ đó đi thì Win định ra tay thì lại có một người khác bảo vệ nó nên lần nào cũng thất bại – Lục An Nhiên nói bằng giọng có chút e dè sợ sệt mặt thì cúi gầm xuống không dám ngẩng lên.

-Đúng đó chị hai sáng nay em định làm nhục nó thì đột nhiên có tên con trai xông ra cứu nó hán ta cũng rất giỏi võ – Win lên tiếng nói.

-Giáo biện – Người choàng áo đen gầm lên đầy tức giận đứng phắt dậy bước từng bước đến phía ba người đang quỳ dưới đất rồi tung chân đá vào đầu Win khiến anh ta ngã lăn ra đất nhưng cũng không dám nừa lời kêu ca, người choàng áo đen quay người đi về phía xích đu ngồi xuống nói – Biến đi –

Lục An Nhiên, Lý Mỹ Nghi và Win liền đứng dậy cúi chào người choàng áo đen kia rồi chạy đi ngay khỏi đó.

-Theo dõi cô ta thế nào rồi ? – Người choàng áo đen nói quay sang nhìn người con trai đang đứng gần đó.

-Chị hai theo như em theo dõi cô ta hai tuần qua thì phát hiện cô ta thường hay đi cùng một người con trai có điều lạ là em đã cố tìm kiếm thông tin về người con trai này nhưng không được bất cứ thông tin giống như người này không hề tồn tại vậy – Người con trai mang vẻ đẹp Pháp đi đến đưa cho người choàng áo đen kia một sắp hình – Còn nữa hình như người này là người đã cứu cô ta lần trước thì phải -

-Vậy sao ?-Người choàng áo đen nói tay lật từng tấm hình và nhân vật chính ở đây là Lý Yến Thy và Trần Hoàng .

-Dạ-Người đàn ông nói.

-Xem ra là nhân vật không tầm thường cho vài sát thủ giỏi đi theo rồi người này-

-Dạ-

...

...

BAR DFL

Trong phòng VIP, ánh sáng mập mờ, tiếng nhạc vang rộn cả căn phòng. Nơi ghế salon kia Trịnh Thiên Di ngồi gác chân lên bàn đầu ngửa lên hơi mở miệng làn khói trắng từ trong miệng được nhả ra bay lên hòa vào không khí. cầm điều thuốc lá để giữa không trung.

-Di Di à! Lâm Anh...- Trần Hoàng nói với tay lấy trai rượu Balkan trên bàn rót vào hai cốc rồi đưa một cốc cho Trịnh Thiên Di, cô cũng đưa tay cầm lấy cốc rồi uống một hơi hết.

-Tao biết rồi—Cô nói giọng băng lãnh vô cùng ánh mắt có chút giao động khi nhớ đến hình ảnh Trịnh Lâm Anh ngồi co ro ở góc giường kia. Cô giựt lấy trai rượu trên tay tay Trần hoàng rót vào cốc rồi đưa lên miệng uống—Mày hãy rò tin ở bang Hắc Quỷ đi chắc chắn bọn chúng sẽ có hành động—

-Được ..ừ...nhưng dạo này mày đang làm gì đó bí mật gì đó giấu tao đúng không? Mày biệt tăm biệt tích hai tuần đến trận chiến cũng không xuất hiện ....-

-Đừng quan tâm tao làm gì thay vào đó hãy giúp tao để mắt đến Thy Thy—

Trịnh Thiên Di, cô nói xong thì uống nốt một cốc rượu nữa rồi đứng lên đi ra ngoài luôn để lại Trần Hoàng ngồi đó nhíu mày kèm theo đó là một cái thờ dài rồi cũng đứng lên đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Của Nữ Sát Thủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33

-Vậy tao về trước nha ...-Trần Hoàng nói vỗ vai Trịnh Thiên Di một cái rồi bước đi trước ra khỏi bar.

Trịnh Thiên Di đứng nhìn bóng lưng Trần Hoàng Nam đến khi anh ra khỏi bar rồi khẽ thở dài lắc đầu vài cái mặt đầy mệt mỏi đi đến sàn nhảy của bar thì đâm sầm vào một người nào đó nhưng cô vẫn không để ý mà vẫn tiếp tục bước đi đến khi bị kéo tay giữ lại cô mới khó chịu quay lại nhìn.

-Cô đâm vào người ta mà không biết mở mồm ra xin lỗi sao ? —Hàn Tuệ Lâm người vừa bị cô đụng trúng tỏ thái độ tức giận sau đó như chợt nhận ra điều gì đó trên môi lại nở một nụ cười nham hiểm.

-...-Cô không nói gì nhìn người con gái trước mặt rồi nhếch môi cười khẩy một cái rồi quay ngoắt lại phía sau rồi bước đi.

Vụt

Cô lẻ người sang một bên tránh được cú đá của Hàn Tuệ Lâm, cô khẽ nhàu mày quay đầu lại nhìn thì đúng lúc Hàn Tuệ Lâm tung cước lên định đá cô. Cô cũng cùng lúc tung chân lên đá vào chân Hàn Tuệ Lâm.

Hàn Tuệ Lâm nhìn sang một phía xong tay đưa lên ngoắc một cái thì đi từ phía đó ra 6 tên thanh niên cao to.

Một tên thanh niên khác xông lên đánh Trịnh Thiên Di mày là cô thì chống tay vào quầy bar rồi dùng chân bật lên đứng trên quầy bar xong dùng chân đá mấy cái chai rượu trên quầy văng về phía tên vừa xông lên đánh cô rồi mấy tên khác gần đó coi như cảnh cáo. Nhưng bọn kia đâu dừng lại cầm ghế gần đó quăng về phía cô nhưng cô đã né không kịp nên bị trúng một phát vào lưng. Cô nhăn mặt nhìn bọn kia rồi nhảy từ trên xuống đá thẳng vào đầu thẳng gần đó nhất rồi cầm một cái ghế lên đập vào bọn đó bỗng cô bị hai tên liều mạng xông lên ôm chặt hai cánh tay. Cô tung cước đá vào mặt một tên khiến tên đó ngã lộn ra đất còn tên còn lại cô tung nắm đấm thẳng vào bụng khiến mãi thêm một cú đập.

Cô đứng thẳng lên nhìn xung quanh mấy tên bị cô đánh đều nằm dẹp dưới đất còn người con gái hồi nãy cô không thấy đâu cả. Cô moi trong túi ra khăn tay lau tay rồi lấy điện thoại từ túi áo khoác da của mình ra gọi điện thoại đợi một lát thì tiếng từ đầu dây bên kia chuyển tới :

“Alo...”

-Giờ bỏ rảnh chứ ?Minh tới được không ?-

“Ừ giờ mình rảnh ...sao lại hỏi vậy? Bộ có chuyện gì sao ?”

-Ừ có chút chuyện nhờ bỏ giúp-

Cô nói rồi cúp máy ánh mắt lạnh lẽo nhìn một vòng bọn kia rồi thở hắt ra quay đi miệng nói :

-Phiên phức -

...

...

Tại căn cứ tổ chức Vampire

Trong phòng giam Trịnh Lâm Anh, Hoàng Vũ Phong đứng tựa lưng vào tường đầu ngẩng lên không biểu thị chút cảm xúc nào đôi mắt nhắm hờ lại đầy mệt mỏi.

-Thế ngài Brian cao quý đây lại đến phòng giam bé nhỏ này để làm gì vậy? - Trịnh Lâm Anh đi ra khỏi phòng tắm mặc trên người một chiếc váy trắng suông rộng, tay thì cầm khăn bông lau đồ quần áo đều là do Hoàng Vũ Phong chuẩn bị.

-Lại đây- Anh nói tay ngoắc ngoắc ra hiệu cho cô đến gần mình ánh mắt không rời khỏi người cô dù chỉ là một lát. Cô tuy thì thấy kỳ lạ nhưng rồi vẫn tiến đến gần chỗ anh đang đứng, anh thấy thế thì nhếch môi cười cười rồi bỗng cô lên đẩy cửa phòng đi ra ngoài

-Nè anh làm gì vậy? Thả tôi xuống...- Cô hét lên đầy tức giận rồi nhảy xuống khỏi vòng tay anh, cô biết mà đáng ra không nên nghe lời anh ta như vậy quả nhiên anh ta chẳng bao giờ làm gì ngoài việc bắt nạt cô cả.

-Haizzz.....rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt ...- Anh gầm lên giống như một con thú dữ vừa để bị sổng mất con mồi ngon đừng đừng tức giận tiến về phía cô còn cô thì càng lùi về phía sau. Đến khi lưng đập vào tường thì cô mới dừng lại hơi ngước mặt lên lên nhìn anh bằng ánh mắt có đôi chút sợ hãi, anh thì cũng đã đứng trước mặt cô khom người xuống ngang bằng cô khiến mặt anh và mặt cô đối diện nhau.

- Anh ...anh định làm gì tôi ? -Cô nói giọng hơi run run, theo phản xạ lùi lại sau nhưng hoàn toàn có cuộc là ngổ cụt mặt anh lại càng tiến sát mặt cô hơn ánh mắt ôn nhu lạ thường khiến khỏi trong lòng sinh hoài nghi, mày nhau lại rồi đưa tay đẩy anh ra mang theo sự ủy khuất nói - Ô ..được rồi tôi thua anh nói gì tôi cũng nghe được chưa? -

- Tốt đừng quên thân phận của mình - Anh nói ánh mắt bỗng chốc trở lên băng lãnh.

-Anh Phong - Tiếng nói của một người con gái vang lên ở phía cuối hành lang thân ảnh của người con gái mập mờ xuất hiện càng tiến gần hai người liền hiện rõ một cô gái khá xinh đẹp mái tóc màu tím than xoã dài ngang vai.

Người con gái mỉm cười nhẹ rồi chạy tới ôm chầm lấy Hoàng Vũ Phong môi thì áp vào môi anh, anh thì nắm vai của con gái đẩy nhẹ ra, mày hơi nhau lại nhìn người con gái trước mặt nói bằng giọng lạnh tanh :

-Kayla em về từ lúc nào? Và từ lần sau đừng hôn anh như vậy đây là trong tổ chức lỡ bị ai nhìn thấy thì không hay cho lắm đâu -

-Tại người ta nhớ anh chứ bộ về mà không dẫn em theo làm em ở Mỹ rất cô đơn đó anh biết không ?- Kayla nói bằng giọng hờn rồi giả bộ quay mặt đi chỗ khác thì nhìn thấy Trịnh Lâm Anh thì đồng tử nho lại đầy nghi hoặc rồi bước qua Hoàng Vũ Phong đứng trước mặt Trịnh Lâm Anh nói bằng giọng khó chịu :

-Cô là ai ?-

-Tôi á..là...-

-Là cận vệ của anh, em cũng chỉ nên biết như vậy thôi – Trịnh Lâm Anh chưa nói hết câu anh đã cắt lời rồi nắm lấy tay của Trịnh Lâm Anh kéo đi qua Kayla. Kayla thì đứng đó trên chân hiện rõ một vầng đen nhìn theo bóng dáng hai người kia.

-Thiếu gia – Những người hầu gái cúi người chào anh chờ đến khi anh đi qua thì những tiếng xì xào vang lên.

-Nè ai vậy?-

-Có ai biết đó là ai không? –

-Ai da đúng là con nhỏ gian xảo dám quyến rũ thiếu gia –

-Ồi thiếu gia của tôi –

.....V.V...V.V.....

...

...

Tại một phòng thí nghiệm

Trịnh Thiên Di ngồi trên ghế sofa hai chân hình chữ ngũ tay cầm tách cà phê nhâm nhi một cách rất chi là tao nhã.

-Đề bỏ đợi lâu rồi có chuyện gì cần mình giúp sao?– Một người con gái mặc áo blu trắng mái tóc xám khói dài ngang vai cầm trên tay một túi hồ sơ trắng ngồi xuống ghế đối diện Trịnh Thiên Di.

-Hiểu Khiết giúp mình xét nghiệm xem hai người này có quan hệ anh em hay không và mình muốn có kết quả sớm nhất. Ok ? – Trịnh Thiên Di nói từ trong túi áo khoác đen để ở thành ghế lấy ra một phong bì màu vàng đặt lên bàn đẩy về phía Huỳnh Hiểu Khiết.

-Được bỏ cứ yên tâm giao cho mình..mà mình nghe nói Lâm Anh bị tổ chức Vampire bắt đúng chứ ? –

-Ừ.. không cần lo chuyện của Lâm Anh mục tiêu của bọn họ là mình không phải bỏ ấy nên tạm thời bỏ ấy sẽ không sao–

-Vậy thì mình bớt lo rồi nhưng bỏ hãy cẩn thận –

-Ừ còn việc thí nghiệm giao cho bỏ-

Trịnh Thiên Di nói xong đứng dậy cầm áo khoác đen cùng khẩu trang kính ở trên bàn rồi rời khỏi nơi này.

....

....

Còn tại chỗ Hoàng Vũ Phong, anh dừng chân trước cửa phòng mình đẩy cửa vào tiến thẳng tới giường đẩy cô xuống, cô ngã nấn ra giường rồi ngẩng mặt lên tức giận trừng trừng nhìn anh.

-Từ giờ cô sẽ ở đây – Anh nói không để tâm đến vẻ mặt tức giận của cô mà cởi áo khoác ngoài ra ném xuống giường

sấn tay áo sơ mi trắng lên.

-Phòng này có người ở rồi mà sao tôi lại ở được mà chủ nhân phòng này là ai ? – Cô hỏi đứng dậy đi đến giá sách lớn đối diện cầm đại một quyển sách lên đọc đó là một cuốn sách nói về thiết kế xây dựng.

-Tôi – Anh nói một cách thần nhiên bước tới trước một cái tủ lấy ra máy sấy tóc.

-Anh đang đùa à ? Tôi mà ở cùng phòng với anh á? Mơ đi mà anh không sợ cô gái hồi này ghen sao? Theo tôi thấy quan hệ của hai người không bình thường – Cô nói giọng không hài lòng ngồi bịch xuống ghế gần đó lấy đại một quyển sách trên kệ lật vài trang ra đọc mà không để ý anh đã đứng ở sau lưng cô từ bao giờ.

-Không lẽ cô ghen ? – Anh cúi người xuống ghé sát miệng vào tai cô thì thầm, hơi thở anh phả vào da thịt làm cô không khỏi rùng mình nhẹ.

-Anh nói cái khùng điên gì thế...khùng...- Cô vừa nói vừa lật từng trang sách nhanh hơn mà không hề quay lại nhìn anh.

Anh khẽ nhếch môi cười rồi cầm phích cầm máy sấy vào ổ rồi từng ngón tay lướt qua tóc cô cùng lúc tay kia bật máy sấy những luồng gió nóng nóng phả vào da làm thấy hơi nhột. Cô lúc này mới phát giác ra mình đã mất cảnh giác với anh liền lập lại phòng vệ cảnh giác quay đầu nhìn anh bằng ánh mắt nghi hoặc định đứng dậy thì liền bị anh dùng một tay ghì vai xuống.

-Ngồi im – Anh nói như ra lệnh rồi tiếp tục sấy tóc giúp cô, cô cũng không kháng cự về mặt đánh lại lạnh lẽo vô cùng cô không thể đoán được trong đầu Hoàng Vũ Phong đang có âm mưu gì?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Của Nữ Sát Thủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Gây Gổ

[Sáng hôm sau/ Trường Future/ Lớp 11A]

Vương Hạo Khánh đến lớp vẫn với khuôn mặt lạnh lùng như băng nhưng hôm nay bên cạnh anh có thêm một cô gái xinh đẹp da trắng hồng, tóc nhuộm màu vàng, mũi cao mắt màu xanh lam đậm chất Tây vì là con lai mà cô gái nà không phải ai khác chính là chị đại của trường - Hàn Tuệ Lâm.

-Sao dạo này không liên lạc với em?– Hàn Tuệ Lâm nói thì thầm vào tai Vương Hạo Khánh tay thì vuốt ve bên má anh rồi trượt xuống ngực, anh thì không thêm để ý để cô làm gì thì làm, Hàn Tuệ Lâm thì vẫn cứ cười xong dựa đầu vào vai anh.

Cùng lúc đó Trịnh Thiên Di mở cửa lớp đi thẳng vào chỗ của mình thì thấy cảnh tình tứ kia trong lòng không hiểu sao dâng lên một cỗ khó chịu, ánh mắt hướng đến người Hàn Tuệ Lâm liền nhận ra là người con gái tối qua ở bar thì ngay lập tức lên tiếng giọng băng lãnh gần giọng cùng với cái vỗ mạnh xuống bàn :

-Biến -

-Mày dám to tiếng trước mặt ai vậy hả ?- Lục An Nhiên và Lý Mỹ Nghi ngồi ở bàn gần đó cũng đi đến đứng trước mặt Trịnh Thiên Di, Lục An Nhiên nói với đúng chất giọng của một đàn chị nhưng lại không lọt tai Trịnh Thiên Di được, cô liền đưa tay lên ngoáy tai.

Cô lạnh lùng không nói gì chỉ đi chuyển tầm mắt đang nhìn Lục An Nhiên lướt qua Hàn Tuệ Lâm xuống nhìn khuôn mặt đáng ghét của Vương Hạo Khánh đang ngồi yên không làm gì đã thế lại còn giống như đang chờ xem cô sẽ làm gì vậy. Thật là quá đáng mà!

-Lớp đầy chỗ kiếm đại một chỗ mà ngồi không được sao ? -Hàn Tuệ Lâm thì thấy anh đang nhìn mình nên liền hắng giọng nói lịch sự.

-Vậy sao? Thế thì cô cũng có thể làm thế -Trịnh Thiên Di thì cũng đầu phải dạng vừa nói móc lạ mặt không thay đổi cảm xúc.

Hàn Tuệ Lâm nghe Trịnh Thiên Di nói thế thì cũng hòng không nói được gì nên đành hậm hực đứng dậy đi ra khỏi chỗ đến đứng cạnh Trịnh Thiên Di nhếch môi đều cáng nói :

-Quả nhiên mày rất thú vị tao bắt đầu thích mày rồi đấy-

Hàn Tuệ Lâm nói xong thì đi qua Trịnh Thiên Di còn cố tình kịch vai cô rồi đi luôn ra khỏi lớp còn cô thì khề nhếch môi cười đầy thích thú rồi ngồi về chỗ của mình không quên lườm xéo Vương Hạo Khánh.

-Giận rồi sao?-Vương Hạo Khánh nói tay chống cằm nghiêng người nhìn Trịnh Thiên Di, anh đưa tay cầm vài sợi tóc của cô nghịch.

-Hừ tôi có là gì của anh đâu mà giận –

-Hừ- Anh thu tay về gục đầu xuống bàn đầy vẻ khó chịu, cô thì khề liếc mắt nhìn anh rồi lại tập trung vào laptop của mình.

.....

[Nhà Lý Kiến Minh]

Tại phòng bếp, Lý Kiến Minh cùng Lý Yến Thy ngồi ăn sáng thì một cô người hầu gái từ ngoài đi vào nói :

-Tiểu thư bên ngoài có một người con trai đang đợi cô-

-Tôi biết rồi-

Lý Yến Thy nói rồi vội vàng uống cốc sữa còn đang uống dở trên bàn, Lý Kiến Minh thấy cô em gái của mình hành xử

vội vang thì nói :

-Là ai vậy Tiểu Thy?-

-Dạ là người đã cứu em khỏi bọn lưu manh đó anh, cậu ý rất tốt còn ga lăng khỏi nói luôn-

-Em thích cậu ấy rồi sao?-

Cô nghe anh nói thế thì hơi giật mình ngum sữa vừa uống cũng sực chút nữa phun ra hết, cô ho nhẹ nhìn anh rồi phá lên vừa nói:

-Ha ha...anh hai thiệt là...toàn nói lung tung không à, đối với cậu ấy em chỉ có cảm kích thôi-

-Thật sao?- Anh nói giọng nghi ngờ

-Dạ thật, thôi em đi học trước nha-

Cô nói chạy đến chỗ anh đang ngồi hôn lên má anh một cái rồi chạy ra ngoài.

Trần Hoàng đứng trước cổng dựa lưng vào chiếc mô tô màu đỏ hoành tráng của mình nói:

-Lâu quá đó-

-Xin lỗi mà tại cậu tới lúc tôi đang ăn sáng chứ bộ -Lý Yến Thy nói biện minh về mặt phụng phịu.

-Được rồi...được rồi- Trần Hoàng hơi cười nhẹ nói tay tiện thể véo nhẹ vào má của Lý Yến Thy đầy sự cưng chiều. Anh leo lên xe gạt chống xe đỡ cho cô trèo lên xe, anh quay người lại xoa đầu cười nhẹ với cô xong ân cần đội mũ cho cô, người ngoài nhìn vào còn tưởng hai người đang quen nhau ý chứ.

Anh rồ ga vài cái xong đưa tay ra phía sau nắm hai tay cô đặt ngang eo mình rồi nói:

-Ôm chặt vào, không ngã đừng bảo tôi không nói trước nha-

Cô khẽ cười nhẹ rồi vươn tay lên ôm ngang hông anh còn khẽ nhéo nhẹ anh một cái để tỏ thị uy với anh, anh hơi lắc đầu nhẹ rồi phóng xe đi.

.....

[Trường Future/ Giờ ra chơi/ Sân sau trường]

Trịnh Thiên Di đứng đút hai tay vào túi quần nhìn chăm chăm về phía trước bằng ánh nhìn lạnh lẽo, mặt vô cảm.

Ở phía đối diện là cả chục người con trai đứng đầu chỗ đó là Dương Hạo và Hàn Tuệ Lâm bên cạnh còn có Mỹ Nghi, An Nhiên và Win.

-Vậy đây là người mà đã gây sự với tụi mày sao?- Dương Hạo bước từng bước đến gần Trịnh Thiên Di, ánh mắt ánh lên đầy vẻ thích thú. Đứng đối diện cô, anh đưa tay lên nâng cằm cô lên liền bị cô lạnh lùng gạt ra.

Anh khẽ nhếch môi rồi nhanh như chớp một tay ôm eo cô một tay đỡ sau ót cô rồi cúi người xuống nhanh chóng đặt môi mình lên môi cô.

Cô thì hơi ngỡ ngàng trước hành động của người con trai hoàn toàn xa lạ này rồi nhanh chóng lấy lại tinh thần đẩy Dương Thừa Hạo ra rồi tay nắm thành quyền dấm thẳng vào mặt anh một cú không hề nhẹ. Anh ngã xuống đất khóc môi thì ứa máu, Win cùng mấy đứa chạy lại đỡ anh đứng dậy. Anh thay vì tức giận thì nở nụ cười thích thú, người ta nói thứ càng khó đạt được thì lại càng muốn đạt cho bằng được. Nhìn cô anh nói tiếp :

-Tôi thật muốn biết thực lực của em—

Nói xong anh lùi lại đằng sau hất tay lên, thấy thế bọn đằng sau liền xông hết lên trừ Hàn Tuệ Lâm đi lên đứng cạnh anh xem. Cô thì hơi cau mày dù cô không muốn gây sự cũng không được rồi nghĩ vậy tay đút túi quần chỉ đánh bằng chân chỉ trong chớp lát cô đã đánh gục còn cho cả bọn nằm đè lên nhau rồi cô ngồi lên cả đám đó nói bằng giọng băng lãnh:

-Chỉ có vậy?-

.....

[Lớp 11A]

Một học sinh từ bên ngoài hốt hải chạy vào đập tay mạnh xuống bàn thờ dốc nói :

-Mọi người một học sinh lớp mình đang đánh nhau với anh chị đại trường mình đó —

Những tiếng xì xào bắt đầu vang lên

-Đánh nhau với anh chị đại thật á? Ai mà xui vậy?-

-Chắc người này chết chắc rồi-

-Mà là ai vậy? Có phải ở lớp mình không?-

.....V...V...

Người hồi nãy sau một hồi thờ lấy lại sức thì lại nói tiếp :

-Người đó là học sinh mới vào lớp mình Phan Khả Hân đó –

Vương Hạo Khánh nãy giờ gục đầu xuống bàn không hề hứng thú với việc đang diễn ra trong lớp thì bật dậy khi nghe đến tên Phan Khả Hân.

Trần Hoàng đang ngồi trên Lý Yến Thy thì cả hai cũng giật mình nhìn về hướng mọi người đang xúm lại.

Vương Hạo Khánh đi đến chỗ người vừa chạy vào tung tin tóm cổ người này mặt đánh lại một cách đáng sợ giọng hân lên nói :

-Đánh nhau ở đâu?-

-Ồ...ở đằng sân sau trường- Người này hoảng sợ run rẩy nói

Vương Hạo Khánh buông người này ra rồi chạy ra khỏi lớp, Trần Hoàng và Lý Yến Thy cũng chạy theo sau anh.

.....

[Sân sau trường]

Trịnh Thiên Di ngã ngửa về phía sau, mái tóc xám khói của cô dối tung bay theo gió, cô ngã xuống đất mắt thì vẫn mở

nhưng cô cảm thấy rất mờ ảo mọi thứ như dần dần mờ đi như cô đang rơi vào một nơi giăng đầy sương mù. Cô nhìn lung tung nhưng mọi thứ đều mờ ảo cô hướng ánh nhìn về phía Hàn Tuệ Lâm đang đứng ngay đó trên mặt nở một nụ cười đầy nham hiểm, mắt cô nặng trĩu dần nhắm lại mọi thứ chìm trong bóng tối.

P/s: Lâu lắm mới viết lại tại hơi bí ý tưởng nên giờ mới viết tiếp mong mọi người thông cảm và tiếp tục ủng hộ truyện mình nha! Yêu mọi người
moa..moa

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Của Nữ Sát Thủ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Gây Gổ (P2)

Trong chốc lát Trịnh Thiên Di đã đánh gục còn cho cả bọn đàn em của Dương Hạo nằm đè lên nhau rồi cô ngồi lên cả đám đó nói bằng giọng băng lãnh:

-Chỉ có vậy?-

Vừa nghe câu hỏi thì Dương Thừa Hạo định ra đánh thì Hàn Tuệ Lâm chạy lên gần cô bật lên cao rồi tung chân đá ngang nhắm thẳng vào cô nhưng may cô nhanh ngửa người ra sau chống tay xuống đất lộn hai vòng rồi đứng thẳng dậy nhìn Hàn Tuệ Lâm. Hàn Tuệ Lâm liền xông tới tung cú đấm liên hoàn rất uy lực cô ngã người về phía sau xoay một vòng ra phía sau Hàn Tuệ Lâm. Hàn Tuệ Lâm chưa dừng lại tiếp tục đánh cô, Dương Thừa Hạo thấy thế cũng cùng xông lên đánh. Cô cũng nhiệt tình đáp lại những chiêu của cả hai người, nó một lúc căn hai người thì không khó cả ba đánh nhau một lát cô dùng chân đập vào bụng Hàn Tuệ Lâm làm cô ta ngã về sau đập vào gốc cây mà ngồi bệt xuống đất thở dốc.

Cô sau khi giải quyết được Hàn Tuệ Lâm rồi tiếp tục đánh tiếp với anh chỉ trong chốc lát anh cũng bị đánh ngã ngửa dưới đất. Cô đưa tay quệt đi vệt máu ở khóe môi rồi ngồi xuống đối mặt với anh nói bằng giọng lạnh lùng :

-Cũng khá đó –

Nói xong cô toan đứng dậy thì đằng sau bỗng cảm nhận được một luồng điện lạ xâm chiếm. Cô ngã ngửa về phía sau, mái tóc xám khói của cô dối tung bay theo gió, cô ngã xuống đất mắt thì vẫn mở nhưng cô cảm thấy rất mờ ảo mọi thứ như dần dần mờ đi như cô đang rơi vào một nơi giăng đầy sương mù. Cô nhìn lung tung nhưng mọi thứ đều mờ ảo cô hướng ánh nhìn về phía Hàn Tuệ Lâm đang đứng ngay đó trên mặt nở một nụ cười nhếch mép đầy nham hiểm, mắt cô nặng trĩu dần nhắm lại mọi thứ chìm trong bóng tối.

Hàn Tuệ Lâm đứng đó cười nham hiểm nhìn cô ngã xuống trên tay cầm một cái roi điện MINI Model TW301.

-Có cần ra tay nặng vậy? - Dương Hạo nói bằng giọng có chút bức tức trừng mắt nhìn Hàn Tuệ Lâm

-Thích nó rồi sao?- Hàn Tuệ Lâm nói ngồi xuống gần chỗ Trịnh Thiên Di đang nằm tay đưa lên nắm tóc của cô hơi nhấc đầu lên.

-Vớ vẩn- Dương Hạo nói khi đang nhìn Trịnh Thiên Di xong quay mặt đứng dậy rồi đi.

Hàn Tuệ Lâm nhếch môi cười đều thả tay đang nắm tóc Trịnh Thiên Di ra rồi quay lại sau nhìn bọn đàn em nói :

-Mang nó đi-

Một lúc sau khi bọn người Hàn Tuệ Lâm rời đi thì Vương Hạo Khánh, Trần Hoàng và Lý Yến Thy mới chạy tới. Vương Hạo Khánh đảo mắt nhìn xung quanh nhưng không hề phát hiện ai cả, anh nheo mắt vội vàng moi điện thoại trong túi quần ra gọi điện cho Trịnh Thiên Di.

.....

[Tổ chức Vampire/ Phòng ngủ của Hoàng Vũ Phong]

Trên giường Trịnh Lâm Anh nằm trong vòng tay của Hoàng Vũ Phong khẽ cử động người mắt từ từ mở ra, cô đưa tay cẩn thận lấy tay của anh đang đặt ở ngang eo mình ra.

Cô nhẹ nhàng xuống giường trên người chỉ mặc chiếc áo sơ mi xanh của anh, cô hơi quay lại nhìn thì thấy anh vẫn ngủ cô mới thở phào nhẹ nhom. Đi tới chỗ bàn làm việc của anh ngồi xuống ghế, mở laptop của anh ra.

-Quả nhiên có hệ thống bảo mật rất kĩ lưỡng – Cô nói rồi bắt tay vào việc phá hệ thống bảo mật.

Trên giường, Hoàng Vũ Phong đã dậy nhưng vẫn giả vờ ngủ trên môi hiện rõ nụ cười đầy thích thú, trong đầu nghĩ thầm:

-“Đúng là một con mèo nghịch ngợm mà tôi đợi xem thành quả của em đó”.

Cốc...cốc...

Tiếng gõ cửa vang lên khiến Trịnh Lâm Anh cau mày gấp laptop xuống đi đến phía giường lay lay người Hoàng Vũ Phong nói:

-Có người tìm kia-

Hoàng Vũ Phong nắm lấy tay cô kéo xuống nằm trong vòng tay của mình, ôm cô cứng ngắc khiến cô không thể cử động.

Tiếng gõ cửa lại vang lên khiến anh khó chịu đành buông cô ra bước đến cửa dùng đầu vân tay để mở cửa ra.

Cánh cửa vừa mở ra, Kayla đã nhanh chóng vọt vào phòng ôm chầm lấy anh trên môi nở nụ cười hạnh phúc nhưng ngay sau đó nụ cười tắt ngúm khi nhìn thấy Trịnh Lâm Anh ngồi trên giường lại còn mặc mỗi áo sơ mi còn anh thì không mặc áo. Hai người này là quan hệ gì? Không phải chỉ là cận vệ thôi sao không lẽ là cô ta quyến rũ anh Phong sao?

Kayla lùi lại một bước nhìn anh rồi lại quay qua nhìn Trịnh Lâm Anh, Kayla hơi nhăn mặt tay cũng cuộn thành quyền kim chế con tức giận nói:

-Cô ta và anh không phải chỉ là quan hệ chủ tớ thôi sao? Là cô ta quyến rũ anh?

-Chuyện này không liên quan em.

Hoàng Vũ Phong đi lại gần tủ cạnh giường cầm bao thuốc lá lên lấy một điếu hút ngồi xuống ghế sofa, châm thuốc hút.

-Anh đừng quên cô ta là người của tổ chức Evil, giữ cô ta bên cạnh không phải quá nguy hiểm sao?-

-Đó là chuyện của anh, anh tự có kế hoạch của mình em không cần xen vào-

-Hừ em sẽ không để yên chuyện này đâu - Kayla nói

-Tùy em giờ thì ra ngoài đi -

Kayla không nói gì thêm chỉ ném cái liếc đầy sát khí về phía Trịnh Lâm Anh rồi rời khỏi phòng.

.....

Ngồi trên xe ô tô, Hàn Tuệ Lâm nghe thấy tiếng điện thoại phát ra từ người Trịnh Thiên Di đang nằm ngất xỉu trên băng ghế phía sau thì vươn người lấy điện thoại của Trịnh Thiên Di ra xem.

“Khánh anh thật quan tâm đến cô ta sao? Vậy tôi xem anh có cứu được cô ta không. ...”

Hàn Tuệ Lâm nghĩ thầm, tay mở cửa kính xuống ném thẳng điện thoại của Trịnh Thiên Di ra ngoài.

.....

[Tại một khu container]

Hàn Tuệ Lâm thì đang ngồi ung dung trên một cái thùng dầu lớn, xung quanh thì cũng có vài chục người. Trịnh Thiên Di thì đang bị treo ngược lên bên dưới là một thùng nước lớn giờ thì co mồi ngờ ngĩnh dậy.

- Tỉnh rồi sao ?- Hàn Tuệ Lâm nói khi thấy Trịnh Thiên Di tỉnh dậy thì nhảy xuống khỏi thùng dầu rồi tiến lại gần cô tay thì khua khua con dao găm sắc nhọn, rồi từ từ kề sát vào mặt cô nở nụ cười cực kì thích thú.

- Muốn gì?- Trịnh Thiên Di nói mắt nhìn vào mắt Hàn Tuệ Lâm đầy vẻ nghi hoặc.

- Chỉ là cảnh cáo mày thôi tốt nhất đừng nên lo chuyện bao đồng không thì cái giá mày phải trả hơi đắt đấy- Hàn Tuệ Lâm nói tay đưa lên túm tóc Trịnh Thiên Di nhắc lên tay cầm con dao vỗ nhẹ vào mặt cô, nói tiếp - Khuôn mặt này cũng thật đẹp nhưng nếu có thêm vài vết sẹo thì sao nhỉ?-

Trịnh Thiên Di hơi nhăn mặt, cô thừa hiểu Hàn Tuệ Lâm là đang nói về chuyện của Lý Yến Thy nhưng cô không nghĩ chỉ có lí do đấy đâu, cô hỏi:

- Không chỉ có vậy còn nguyên nhân khác?-

- Coi ra mày cũng khá thông minh đấy, còn nữa tốt nhất mày nên biết điều tránh xa Hạo Khánh ra nếu không mày sẽ không sống yên đâu, tao một khi đã muốn thứ gì thì rất ghét có người động vào – Tuệ Lâm nói mặt hung hãn rồi dùng con dao đó cứa vào cánh tay cô một nhát xem như cảnh cáo, rồi lại bóp vào vết thương trên tay cô.

- Tôi mặc kệ cô muốn gì hay cô ghét gì nhưng tôi một khi đã thích gì thì chắc chắn không để thứ đó lọt khỏi tay mình –

- Mày sẽ biết cái giá phải trả khi dám giật đồ của tao ra sao-

Hàn Tuệ Lâm hất tay ra lệnh cho bọn đàn em xung quanh hành động, cô quay đi rút điện thoại ra ấn rồi nói:

- Chị hai em đã hoàn thành việc chị sai bảo-

..-

- Đương nhiên rồi một khi em đã ra tay không bao giờ có chuyện thất bại-

.

.

.

Trịnh Thiên Di nằm đó bao vây tứ phía đều là lửa, mọi thứ dường như hóa mờ ảo trong khói trắng.

.

.

.

Cô gái nhỏ bé ngồi khóc, tay lay cơ thể lạnh lẽo ở bên cạnh không ngừng gào thét “Ba, mẹ”. Bao vây xung quanh cô gái nhỏ chỉ có lửa, cô bé chỉ trông một mình hoàn toàn cô độc.

.

.

.

Trịnh Thiên Di vẫn chưa hoàn toàn mất ý thức miệng thì thầm nói: “Ba, mẹ”

Lửa lan một lúc một rộng hơn mọi thứ như bị lửa nhấn chìm, khói bay nghi ngút.

P/s: Ôi chán quá đi..các bạn đọc yêu quý nếu đọc thấy sao thì comment để mình biết nha!!! Comment để mình có thêm động lực viết các truyện hay hơn và nếu không hay chỗ nào để mình còn biết để rút kinh nghiệm viết hay hơn vào các chap sau nha...*moa ..moe..*

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Của Nữ Sát Thủ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Tình Yêu Nở Hoa

P/s: Chúc mọi người sẽ có một năm mới vui vẻ hạnh phúc bên gia đình và người thân của mình và cũng sẽ yêu thích và tiếp tục ủng hộ truyện của mình nhé! Happy newyear....Do tết nên mik giờ chừa lười giờ mới đăng ....xin lỗi các bạn yêu nha.

[Biệt thự Vương Hạo Khánh Phòng ngủ Vương Hạo Khánh]

Trịnh Thiên Di nằm trên giường được đeo ống thở, mắt hơi chuyển động nhẹ, ngón tay cũng khẽ cử động, mi mắt nặng trĩu chậm chậm mở ra.

Trịnh Thiên Di đảo mắt nhìn quanh rồi dừng lại trên cơ thể người đang nằm bên cạnh mình không ai khác lại chính là Vương Hạo Khánh, cô hơi ngạc nhiên định mở miệng nói gì thì lại nghe thấy giọng Trần Hoàng Nam ở bên cạnh:

-Di Di mày tỉnh rồi sao thấy trong người thế nào?-

-Không sao nhưng sao tao ở đây?Lại còn cả Hạo Khánh nữa?—

Trịnh Thiên Di nói giọng có phần yếu đi nhìn xung quanh rồi nhớ việc mình bị Hàn Tuệ lâm bắt rồi bị nằm trong đồng lửa.

-Ừ đây là biệt thự của Khánh, cũng may là nhờ Khánh đã cứu mày đấy...-

-Hạo Khánh...anh ta không sao chứ?- Cô hơi có phần lo lắng, cô nhớ trước lúc hôn mê bất tỉnh thì lửa cháy đã rất lớn rồi Vương Hạo Khánh còn lao vào cứu cô liệu nữa, nghĩ tới đây càng khiến cô lo lắng.

Anh thì hơi ngạc nhiên khi nhìn thấy cô bạn vốn lạnh lùng không biết quan tâm người khác là gì giờ lại đang quan tâm đến người khác, anh hơi ho nhẹ rồi nói:

-Ừ..anh ta có bị thương...

-Có nặng không?...khụ khụ..-Cô ngồi dậy hỏi anh rồi nhìn sang Vương Hạo Khánh đang nằm không biết là ngủ hay hôn mê nữa.

-Ừ..tay phải và vùng lưng có bị phỏng nhưng cũng không nặng lắm- Anh nói tay rót cốc nước đưa cho cô tay vỗ nhẹ lưng cô.

-Ừ- Cô vừa nói vừa đưa tay hơi kéo chặn bên Vương Hạo Khánh ra để lộ tay anh bị băng bó, trong giây lát ánh mắt cô lóe lên một tia đau thương.

-Di Di mày thay đổi rồi-

-Thay đổi?- Cô đưa ánh nhìn có hơi khó chịu và đầy sự nghi ngờ.

.....

.....

Một lúc sau khi Trần Hoàng Nam rời khỏi phòng, trong phòng chỉ còn lại cô và Vương Hạo Khánh, cô đưa tay hơi run run chạm nhẹ vào mặt của anh, ánh mắt cô nhìn có gì đó rất lạ tựa như cô sợ hãi chuyện gì đó vậy. Cô bất giác nhớ lại câu nói hồi nãy của Trần Hoàng:

“Ừ..mày từ khi gặp Vương Hạo Khánh mày đã thay đổi khá nhiều như mày biết quan tâm đến người khác và nói chuyện nhiều hơn..tao không chắc tao tin mày có tình cảm với anh ta rồi đúng không? Nếu có thì mày hãy nói ra nếu không mày sẽ mất anh ta đó”

-Là thật sao?- Cô nói tay vuốt nhẹ gò má của anh.

-Thật gì vậy?- Vương Hạo Khánh nói từ từ mở mắt lên.

-Anh sao lại ngốc vậy lại lao vào cứu tôi như vậy chứ? Anh có bị điên rồi không vậy? Lỡ bị thương nặng thì ...

Cô chưa nói hết câu đã bị anh dùng môi chặn lại rồi nụ hôn anh chỉ phớt nhẹ thôi rồi ôm cô vào lòng nói:

-Đừng ha chắc tôi điên thật rồi, tôi yêu em đến phát điên lên được cứ nghĩ đến việc sẽ mất em thì tôi không thể suy nghĩ được gì khác cả-

-Khi vừa trải qua sự chênh vênh giữa cái chết và sự sống thì tôi phát giác ra cuộc sống không biết trước được sẽ có chuyện gì nữa tôi không muốn sau này bản thân phải cảm thấy hối hận...tôi biết bây giờ nói chuyện này có lẽ quá muộn nhưng tôi vẫn muốn nói..tôi yêu anh-

-Em vừa nói..nói...tôi có nghe nhầm không?- Vương Hạo Khánh ngỡ ngàng buông cô ra mắt nhìn thẳng vào mắt cô.

-Không tôi nói tôi yêu anh nhưng nếu như anh ở cạnh tôi sẽ lại phải gặp nguy hiểm như hôm nay vậy anh không hối hận chứ?-

-Đương nhiên không hối hận, chẳng phải tôi đã nói rồi sao dù cho có nguy hiểm thế nào thì tôi cũng chấp nhận miễn là em ở bên tôi, có bắt tôi nói lại cả trăm lần tôi vẫn sẽ nói tôi yêu em-

-Cảm ơn anh vì đã yêu em một người như em-

Cô hơi mỉm cười dù chỉ là cười nhẹ nhưng đây là lần đầu tiên cô cười một nụ cười hạnh phúc kể từ khi ba, mẹ cô qua đời.

Anh cũng cười rồi từ từ nghiêng mặt di chuyển gần về phía cô, cô cũng từ từ nhắm mắt lại, môi hai người từ từ áp vào nhau rồi lại tách ra. Anh nhìn vào mắt cô rồi môi hai người lại áp vào nhau nhưng giờ là một nụ hôn sâu.

....

....

-Chội ôi chội ôi..lãng mạn thiệt..thật ghen tị quá đi thật mong có người cũng có người làm như vậy với mình- Lý Yến Thy nói khi đứng cùng mọi người- trong đó có cả Lý Kiến Minh, Triệu Minh Tuyết và Trần Hoàng Nam- đều đứng trước màn hình nhỏ quan sát cặp đôi trẻ-chính là Trịnh Thiên Di và Vương Hạo Khánh- tình cảm tình cảm.

-Đồ ngốc như cậu ai thích chứ- Trần Hoàng Nam nói giọng đầy tính trêu đùa cốc nhẹ vào đầu Lý Yến Thy.

-Hừ..ai bảo chứ? Có đây người thích tôi đó nha-

-Thật sao?- Ánh mắt không tin

-Thật-

-Vậy chắc họ mù hết rồi mới thích cậu đó-

-Cậu..-Lý Yến Thy cứng họng không nói được gì thêm

-Được rồi hai cái đĩa này sao tự dung lại như chó với mèo vậy kia im lặng để chị còn coi nữa chứ- Triệu Minh Tuyết nói giọng có phần tức giận đi đến cốc vào đầu của mỗi người một cái.

-Haizz thôi được rồi chúng ta xuống nấu bữa tối thôi cũng muộn rồi- Lý Kiến Minh nãy giờ im lặng quan sát giờ mới lên tiếng.

.....

.....

{Giờ ăn tối}

-Thy Thy em lên gọi hai người họ xuống ăn cơm thôi- Triệu Minh Tuyết vừa nói vừa đỡ thức ăn từ tay Lý Kiến Minh đặt xuống bàn ăn.

-Không cần đâu chị ai hai người họ xuống rồi kia- Trần Hoàng Nam nói khi đang sắp bát đĩa ra.

Trịnh Thiên Di đỡ Vương Hạo Khánh từ trên lầu đi xuống bàn ngồi, bỗng điện thoại Trịnh Thiên Di vang lên cô hơi nhú mày moi điện thoại ra thấy số lạ định cúp máy nhưng rồi lại nghe.

-Alo-

-Ren là mình Daisy đây –

.....

.....

[Tổ chức Vampire Phòng ông Roy]

-Bác nghĩ sao về việc con vừa nói- Kayla đứng trước bàn làm việc nói ánh mắt đầy kiên quyết nhìn ông đang ngồi trên ghế trong bàn làm việc.

-Người con nói là quyền rũ Phong là người của tổ chức ta bắt về đó sao?- Ông Roy ngồi xoay xoay chiếc nhẫn hình con rắn trên tay ánh mắt có chút nghi ngờ.

-Dạ, cô ta đã ngủ với Phong con nghĩ cô ta không phải loại người đơn giản chắc chắn là có âm mưu với tổ chức ta-

-Vậy sao? Con muốn ta diệt trừ mối họa này dùm con đúng chứ?-

-Quả nhiên không thể qua mặt bác được-

-Ta thừa hiểu tình ý con dành cho con trai ta, vậy việc này giao cho con tùy ý xử lý-

-Dạ-

Kayla nhếch môi cười ánh mắt lóe lên những tia nguy hiểm, sắc nhọn như muốn giết người qua ánh mắt vậy.

.....

[Tại một du thuyền lớn]

Trịnh Thiên Di mặc cả một cây đồ đen tay cầm súng ngắn chìa thẳng vào đầu của Brian(Hoàng Vũ Phong), Ở phía bên cạnh Trịnh Thiên Di, Daisy (Trịnh Lâm Anh) cũng đặt lòng súng vào giữa thái dương của Trịnh Thiên Di.

Không gian như bị bóp nghẹt mọi thứ như chìm vào trong im lặng đến đáng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Của Nữ Sát Thủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Phản Bội - Phút Giây Hạnh Phúc

[Trên du thuyền]

Trịnh Thiên Di ngồi ánh mắt sắc bén nhìn người con trai ở đối diện, một tay gõ nhịp nhịp vào chiếc bàn dài một tay ném chiếc phong bì màu vàng lên phía trước, nói:

-Như đã thỏa thuận-

-Quả nhiên cô rất xem trọng cô ta- Brian(Hoàng Vũ Phong) nói tay tách một cái, một tên đàn em đi lên cầm phong bì đưa cho anh.

-Không nói nhiều Daisy đâu?-

-Ha..ha..sao có thể thả người dễ vậy- Brian nói giọng đầy khiêu khích tay thì rút những tờ giấy trong phong bì ra nhìn một lượt.

-Anh...-Trịnh Thiên Di đứng phắt dậy quát lớn, tay đập mạnh xuống bàn đầy tức giận rồi lộn hai vòng qua chiếc bàn dài xong tiếp đất ngay cạnh Brian chìa súng thẳng vào đầu Brian.

-Đừng thử thách sự kiên nhẫn của tôi- Cô nói giọng băng lãnh nhưng rồi cô lại cảm nhận được một thứ lạnh lạnh như là lòng súng đặt ở ngang thái dương của mình. Bọn đàn em thấy thế thì cũng rút súng ra tất cả cùng chìa vào người cô.

-Bỏ súng xuống đi Ren – Giọng nói của một người con gái vang lên và người này mặc nguyên cây trắng đội mũ phớt trắng nhưng tuyệt nhiên khuôn mặt không che lại đi xen giữa đám đàn em đi lên tay thì cầm súng chìa vào thái dương của Trịnh Thiên Di. Người con gái này không phải ai khác mà chính là Daisy (Trịnh Lâm Anh).

-Daisy ....-Trịnh Thiên Di hơi quay đầu nhìn sang bên cạnh ánh mắt bỗng trừng lớn tỏ rõ sự lạnh lùng trong đó cùng cái nhàu mày không hiểu chuyện đang diễn ra.

Daisy thì hất hất tay đang chìa vào đầu Trịnh Thiên Di sang một hướng khác lập lại vài lần ý muốn bảo nó tránh khỏi chỗ cô đang mà đứng về phía mình đang chỉ. Daisy càng di chuyển về phía Brian đứng nhưng súng vẫn chìa về phía Trịnh Thiên Di.

-Đi thôi-Brian nói giọng có phần đắc ý nắm lấy tay Daisy kéo đi trước lũ đàn em thì đi giật lùi tay vẫn chìa súng về phía Trịnh Thiên Di rồi cùng rời đi.

Trịnh Thiên Di vẫn đứng đó ánh mắt ánh lên sự hỗn loạn trong suy nghĩ của cô, cô chống mạnh tay xuống bàn đầy khó chịu.

....

..

...

[Căn cứ tổ chức Vampire]

-Daisy cô quả nhiên không uổng sự kì vọng của tôi--Hoàng Vũ Phong nói bằng giọng vui vẻ khoe môi cũng cong nhẹ lên tạo thành nụ cười nhẹ, anh đưa tay lên kéo tay Trịnh Lâm Anh khiến cô ngã ngồi lên đùi anh toàn thân được anh ôm chôn trong lòng.

-Ồ...- Cô không nói gì chỉ “ồ” lên một câu không khỏi rùng mình nhẹ khi ngồi trong lòng của anh có chút cảm giác ghê tởm buồn nôn nhưng ngoài thì vẫn tỏ ra không có gì đưa tay vuốt nhẹ mái tóc màu bạch kim của anh.

Anh đưa tay lên cầm tay cô kéo cô sát vào người mình mặt hai người cũng chỉ cách nhau trong gang tấc còn có thể cảm nhận được hơi thở của hai người phả vào nhau như hòa làm một. Anh từ từ đưa mặt lại gần cô đến khi môi hai người gần chạm vào nhau thì cô đưa tay lên để ngón trỏ đặt ở miệng anh khiến anh không khỏi nhăn mày một cái. Nhưng cô thì lại thản nhiên hất mặt sang bên anh theo cái lắc mặt của cô nhìn theo thì thấy một người con gái đang đứng ở đó mặt tức giận nhìn về phía hai người.

-Haizz..người đẹp tới tìm anh kia, vậy tôi về phòng trước-- Cô nói rồi đứng dậy rời khỏi vòng tay của anh chỉnh lại áo có hơi xộc xệch rồi bước từng bước xuống bậc thang rồi đi qua Kayla khi đi qua không quên để lại cái nhếch môi khiêu khích.

-Anh Phong...-Kayla giọng mang theo âm khí tháo kính ra để lộ khuôn mặt khá xinh đẹp làn da trắng hồng tự nhiên đôi môi đỏ mọng đôi mắt đẹp hút hồn đồng tử màu xanh.

-Sao vậy ? -- Anh nói với giọng lạnh lùng liếc về phía Kayla một cái rồi lại chuyển hướng nhìn về phía ly rượu trong tay lắc lư nhẹ.

-Anh bị cô ta quyến rũ rồi đúng không ?- Kayla nói giọng tức giận vô cùng chạy lên gần chỗ của anh giật lấy ly rượu trên tay anh ra.

-Không --

-Em không tin-

-Không tin thì tùy em --

Anh lạnh lùng nói đứng dậy đẩy Kayla sang một bên rồi thản nhiên bước đi qua Kayla.

-Là mày đã ép tao thì đừng trách tao độc ác- Kayla nói giọng nguy hiểm đến tận cùng mặt đầm đìa sát khí cùng tức giận.

....

....

[Biệt thự Vương gia/ Phòng Vương Hạo Khánh]

Trên giường Vương Hạo Khánh hơi nheo mắt rồi hơi mở ra hình ảnh đầu tiên mà anh nhìn thấy chính là người con gái mà anh yêu. Anh đưa tay không bị thương vuốt nhẹ mái tóc của Trịnh Thiên Di một cách cưng chiều rồi rướn người hôn nhẹ vào chán cô, nhẹ giọng nói:

-Cảm ơn vì em đã ở đây-

--Úm..-Trịnh Thiên Di ngái ngủ nói mắt cũng mở ra nhìn anh xong áp tay vào chán anh thì thấy đã hạ sốt nói tiếp- May quá hạ sốt rồi, hôm qua anh đã sốt rất cao dạo tôi một phen đó-

Cô nói xong vừa định rút tay lại thì đã bị tay anh giữ lại, anh vừa nhìn cô vừa nói:

-Ước gì mỗi sáng thức dậy đều có thể thấy em-

-Được rồi dậy đi -

.....

{Trong bếp}

-Đừng quậy nữa- Trịnh Thiên Di đứng tay thái thức ăn vừa nói giọng có hơi khó chịu khi Vương Hạo Khánh đã không giúp lại còn phá, anh tay nghịch nghịch những sợi tóc cô.

Cô cho hành và rắc vào bát rồi đi đến nồi canh rồi thả vào, anh cũng đi theo cô đi đến đứng sau cô cầm dựa vào vai cô thì thầm:

-Anh đói-

Cô từ nãy đã không nói gì khi anh cứ mè nheo bên tai rồi nhưng anh cũng đã chạm đến giới hạn của cô rồi nha, cô mặt khó chịu quay qua nhìn anh nói:

-Ai... anh thật là..

Anh không để cô nói tiếp đã áp môi vào môi cô không cho những từ ngữ tiếp theo thoát ra. Anh rời môi cô ra, môi nở nụ cười đắc thắng khiến cô cũng cạn lời không nói được gì.

....

Trịnh Thiên Di đứng trước cửa sổ ánh mắt suy tư nhìn ra ngoài, tay cầm cốc capuchino nóng vẫn còn bốc hơi.

Vương Hạo Khánh đi từ tới đứng sau cô ôm lấy eo cô mặt vui vào trong mái tóc cô, hai tay nắm hai bả vai cô xoay người cô lại mặt cúi thấp xuống gần mặt cô.

Cô cũng hiểu được anh định làm gì liền đưa cốc capuchino lên kề vào miệng anh khiến anh phải dừng hành động của mình lại, cô vừa nói vừa nở nụ cười chọc anh:

-Anh hơi bị lộng hành rồi đó nha...-

-Hừ..- Anh đưa tay cầm cốc capuchino uống một ngụm rồi hơi lườm cô nhưng rồi lại nở nụ cười vòng tay ôm lấy cô vào lòng.

....

....

Trong một chiếc ô tô đậu bên kia đường ngay biệt thự Vương Hạo Khánh, người con gái mặc đồ trắng tinh khôi đeo kính dâm, chỉ để lộ đôi môi căng hồng.

-Tuệ Lâm xem ra lại thất bại rồi...đi thôi – Cô gái nói với tài xế lái xe. Chiếc xe chuyển bánh rồi đi.

.....

P/s: Lâu rồi mới đăng chương mới mình xin lỗi mọi người chỉ mong mọi người rộng lòng mà tha thứ cho mình, tại bí ý tưởng quá nhưng giờ thì ok rồi ý tưởng tràn trề nên sẽ đăng ổn định hơn và mình chắc chắn k bỏ truyện. Cam kết luôn!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Của Nữ Sát Thủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38

[Trường Future/ Lớp 11A]

Vương Hạo Khánh tay đưa nghịch nghịch tóc Trịnh Thiên Di, tay còn lại đang được Trịnh Thiên Di sử lý vết thương bị bóng kia cho, băng bó lại một cách cẩn thận.

Hành động thân mật của hai người khiến cho các học sinh trong lớp ngạc nhiên vô cùng cũng rất tò mò về mối quan hệ của hai người.

-Hai người...có nhất thiết phải thân mật như vậy? Thật ghen tị nha- Lý Yến Thy nói khi đi đến ngồi bàn trên bàn hai người kia đang ngồi và quay mặt xuống dưới.

-Đương nhiên- Vương Hạo Khánh nói cùng việc đan tay vào tay Trịnh Thiên Di giờ lên.

-Anh đừng có mà làm phách...-Trịnh Thiên Di nói lườm anh một cái nhưng tay thì không rút lại vẫn để anh nắm còn tay còn lại thì thu gom bông gòn,..cắt đi.

-Mà Hân mày có biết ai là người hại mày không?- Trần Hoàng hỏi khi đang đứng ngay sau Lý Yến Thy, anh đưa tay xoa đầu của Lý Yến Thy.

-Ừ tao không biết tại lúc đó người đó không xuất hiện chỉ có tiếng nói thôi- Trịnh Thiên Di nói mặt hơi đỏ sẫm, cô không muốn nói người đó là Hân Tuệ Lâm cô nghi ngờ sau lưng cô ta vẫn còn một người nữa.

-Đừng lo tôi đã cho người điều tra sẽ sớm có kết quả thôi – Vương Hạo Khánh nói tay siết chặt tay Trịnh Thiên Di như để khẳng định.

.....

.....

Trong xe ô tô, Vương Hạo Khánh một tay cầm lái một tay nắm tay Trịnh Thiên Di, Trịnh Thiên Di mắt trầm tư nhìn ra ngoài cửa xe, anh nói:

-Hân Hân..anh xin lỗi-

-Hừ..sao tự nhiên anh lại xin lỗi?- Trịnh Thiên Di nghe anh nói thế thì hơi ngạc nhiên quay đầu sang nhìn anh.

-Ừ anh xin lỗi vì đã để em một mình đối đầu với nguy hiểm..nhưng giờ có anh rồi anh sẽ luôn ở cạnh em..để em không gặp phải bất cứ nguy hiểm nào..- Anh nói giọng chắc nịch nhìn cô ánh mắt kiên định như không gì có thể lay chuyển được.

-Không sao- Cô nói nhỏ nghiêng người dựa đầu vào vai anh, những ngón tay đan xen những ngón tay anh.

-Nếu sau này dù có chuyện gì cũng hãy kể cho anh nhé...đừng tự mình chịu đựng ..anh biết để chấp nhận anh ..tin tưởng anh em cũng đã suy nghĩ rất nhiều..-

-Cảm ơn..em cũng biết anh cũng từng bị tổn thương bởi người con gái đó cũng biết trái tim anh đã một lần tan vỡ ..tuy em không hứa chắc có thể trả lại anh trái tim nguyên vẹn nhưng em sẽ cố hết sức-

Anh hơi mỉm cười hôn nhẹ lên trán cô, ánh mắt ánh lên những tia ấm áp.

-À em phải tới một nơi đã-

-Anh đi cùng được chứ?-

-Ừ...-

.....

...

.....

[Trường Future]

Trần Hoàng đứng trước bãi đỗ xe dựa vào chiếc mô tô của mình hai tay đút túi quần.

-Nhã Nhã đã lâu không gặp – Trần Hoàng nói khi thấy người con gái đi lướt qua, khiến cô gái hơi dừng lại.

-Xin lỗi nhưng em học sinh kia thật là muốn đến ban giám hiệu sao mà dám gọi tên cô giáo vậy- Cô Phương Nhã nói rồi định bước đi tiếp thì bị tay của Trần Hoàng Nam giữ lại.

-Em định cứ thế này đến bao giờ? Tự ý một mình trở về việt còn không nói với anh tiếng nào- Trần Hoàng nói không kiềm chế được mà to tiếng, quay người cô Phương Nhã lại nhìn thẳng vào mắt cô.

-Đó là việc của em chẳng phải chúng ta đã chia tay rồi sao? Việc em đi đâu anh lấy tư cách gì mà quản – Cô Phương Nhã nói cũng đầy tức giận gạt tay của Trần Hoàng ra rồi quay mặt bỏ đi.

Lý Yến Thy cũng đứng lúc đi tới vỗ nhẹ vào vai Trần Hoàng nói:

-Cậu sao mặt khó coi vậy? Mà người đó là ai vậy thật là giống cô giáo chủ nhiệm nha?-

-Không có gì. Mà sao cậu lâu vậy thiệt đúng là rùa mà..tôi có nên gọi cậu là Thy Rùa không? Thật quá hợp –

-Có cậu ý hừ...-

-Thôi được rồi lên xe đi rồi về chúng ta là về muộn nhất trường rồi đó-

-Thật sao? Đã muộn vậy nhanh không anh hai sẽ giết tôi chết –

Lý Yến Thy nói luống cuống leo lên xe, Trần Hoàng phóng xe rời khỏi trường.

.....

...

.....

[Tại phòng thí nghiệm]

-Di Di đây là kết quả mẫu xét nghiệm mà bỏ nhờ mình xét nghiệm- Huỳnh Hiểu Khiết nói để một tập hồ sơ lên bàn đẩy về phía Trịnh Thiên Di đang ngồi ở đối diện.

-Ừ..-

-Mà anh chàng kia là ai vậy? – Huỳnh Hiểu Khiết hỏi nhìn về phía Vương Hạo Khánh đang đứng dựa lưng vào cửa hút thuốc lá trong rất ngầu.

-Người yêu- Trịnh Thiên Di nói mắt hơi liếc nhìn Vương Hạo Khánh rồi lại nhìn Huỳnh Hiểu Khiết.

-Anh ta đáng để bỏ yêu chứ?-

-Không chắc-

-Vậy thì đừng lún quá sâu bỏ đừng quên bỏ còn mối thù nhà còn chưa trả được đừng để anh ta làm sao động quá nhiều-

-Ừ ..-

Trịnh Thiên Di nói xong đứng dậy rồi đi cùng Vương Hạo Khánh.

.....

...

.....

[Tổ chức Vampire/ Phòng Hoàng vũ Phong]

-Tôi không thể đi cùng sao? – Trịnh Lâm Anh nói khi đứng trước tủ quần áo chọn áo khoác cho Hoàng Vũ Phong.

-Ừ..chỉ là không có gì quan trọng- Hoàng Vũ Phong nói tay đưa ra để Trịnh Lâm Anh giúp mặc áo cho, anh chỉnh lại áo.

-Em đã nhớ mặt mã cửa rồi chứ có cần tôi nói lại cho không?-

-Không cần đâu tôi nhớ mà-

-Ok – Anh nói rồi hôn nhẹ lên môi cô xong mới rời đi.

...Một lúc sau, tiếng gõ cửa vang lên...

-Có chuyện gì?- Trịnh Lâm Anh mở cửa nói thì thấy một hầu nữ đứng trước cửa.

-Dạ tiểu thư Kayla nói muốn gặp cô mời cô đến phòng 12 ở trên lầu.

-Có chuyện gì mà cô ta muốn gặp tôi?-

-Việc đây tôi không biết phiền cô đích thân lên gọi tiểu thư tô ichir có nhiệm vụ đi chuyên đạt lại thôi-

-Được rồi cô đi đi-

Trịnh Lâm Anh nói rồi vào với tạm áo khoác mỏng rồi lên phòng 12 trên lầu.

-Cốc..cốc..Kayla tôi tới rồi- Trịnh Lâm Anh gõ cửa vừa nói, nhưng không ai trả lời cả cô vịn tay nắm cửa thì ra cửa mở. Cô bước vào một cách cẩn trọng.

-Tới rồi sao ngồi đi- Kayla ngồi trên ghế tay đang đưa ly rượu vang đỏ, nói bằng giọng trầm thấp nhưng đầy hàn khí.

-Cô có chuyện gì muốn nói với tôi sao?- Trịnh Lâm Anh nói ngồi xuống ghế ở đối diện Kayla, bầu không khí trở nên căng thẳng lạ thường.

.....

...

.....

[Biệt thự Vương Hạo Khánh]

Kính..koong...

Vương Hạo Khánh vừa ra mở cửa thì từ ngoài một cô gái tóc màu xanh rêu ngắn ngang vai đeo kính râm đen, mặc áo trễ vai tay dài màu trắng, ngắn ngang eo mix cùng quần short cạp cao đi vào ôm chầm lấy anh, nói:

-Xin lỗi vì lâu như vậy mới về-

-----

p/s: Cứ tối thứ 4 thì mình sẽ đăng chương mới nhé !

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Của Nữ Sát Thủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Ngưỡng Cửa Của Sóng Gió

[Biệt thự Vương Hạo Khánh]

Kính..koong...

Vương Hạo Khánh vừa ra mở cửa thì từ ngoài một cô gái tóc màu xanh rêu ngắn ngang vai đeo kính râm đen, mặc áo trễ vai tay dài màu trắng, ngắn ngang eo mix cùng quần short cạp cao đi vào ôm chầm lấy anh, nói:

-Xin lỗi vì lâu như vậy mới trở về-

Anh ngạc nhiên cả người như bất động không thể cử động được, cảm giác trong anh rất rối bời ngỡ ngàng có, nhớ nhưng có mà đau thì càng nhiều. Anh hít một hơi bình tĩnh hai tay nắm hai bên bả vai người con gái kia đẩy ra, nói:

-Cô sao lại ở đây?-

-Anh thời gian qua sống tốt chứ? Mà anh ăn tối chưa?- Người con gái đó làm lơ câu hỏi của anh đi bước qua anh vào bên trong phòng khách kéo kính lên để lộ đôi mắt sắc xảo.

-Phạm Quỳnh Lam- Anh nói gần như hét đi đến kéo tay người con gái kia quay lại đối mặt với anh – Ra khỏi đây ngay-

-Em xin lỗi vì năm đó đã không lựa chọn anh là em sai nên khi vừa kết thúc khóa học bên đó em liền đến đây tìm anh, Khánh em thật sự còn yêu anh rất nhiều..-

-Giờ nói điều này thì có ích gì, năm đó cô đi cũng là lúc chuyện hai ta chấm dứt-

-Em không hề muốn chúng ta cắt đứt, em thật vẫn còn rất yêu anh- Phạm Quỳnh Lam nói đưa tay lên chạm vào bên má của anh, bao cảm xúc trong anh ùa về từng kỉ niệm mà hai người cùng nhau trải qua.

Phạm Quỳnh Lam kiễng chân lên mắt từ từ nhắm lại môi từ từ chạm vào môi anh, cô đan hai tay vào sau cổ anh.

Choang

Tiếng rơi vỡ vang lên khiến anh giật mình đẩy Phạm Quỳnh Lam ra nhìn về phía tiếng rơi vỡ phát ra, Trịnh Thiên Di đứng đó mặt sững sờ vô cùng đầy ngạc nhiên quay mặt bỏ đi.

-Hân Hân..-Anh gọi to khi thấy cô chạy đi anh toan chạy theo thì liền bị Phạm Quỳnh Lam nắm tay giữ lại, anh không thèm quay mặt lại nhìn liền hất tay

cô ra chạy đi.

.....

...

.....

Ngoài trời mưa từng hạt nặng trĩu tạt thẳng vào mặt Trịnh Thiên Di, cô bước đi ánh mắt lạnh lẽo đến thấu xương.

-Hân..Hân..- Vương Hạo Khánh gọi khi chạy tới nắm lấy cổ tay cô kéo lại ôm cô vào lòng như sợ nếu thả ra thì anh sẽ mất cô mãi mãi vậy.

-Buông tôi ra...- Trịnh Thiên Di nói giọng lạnh băng đẩy anh ra trong lòng tức giận, ánh mắt đầy sự ghét bỏ không một chút hơi ấm.

-Em nghe...-

-Đủ rồi..anh không cần nói gì nữa cả những gì tôi thấy cũng đủ để tôi hiểu rồi thì ra suốt từ đầu đến cuối cũng chỉ là một mình tôi tự luyến.. .hóa ra tôi vẫn chỉ là thể xác của cô gái đó..-

-Hân..nghe anh nói không như những gì em thấy đâu..em phải tin anh..người anh yêu là em..- Anh nói tay nắm lấy tay cô ánh mắt nhìn thẳng vào mắt cô.

-Anh im đi..yêu tôi mà anh đi hôn một cô gái khác ..như vậy là yêu sao..quá đủ rồi tôi mệt rồi..chúng ta có lẽ chỉ đến đây thôi..-

Trịnh Thiên Di nói xong rút mạnh tay của mình về, quay lưng bước đi để mặc anh vẫn đứng đấy nhìn theo bóng lưng cô. Trịnh Thiên Di bước đi giọt nước mắt nóng hổi rơi xuống hòa lẫn vào với nước mưa. Cô đã nghĩ người con trai này sẽ là lựa chọn chính xác cô đã mang trái tim đã đầy vết thương tổn đặt lên bàn cân tin tưởng vào anh nhưng để rồi những thứ nhận lại chỉ là...

Phản bội...

Đối trá...

Thất vọng...

Đau khổ...

....

[Sáng hôm sau/Trong xe ô tô của Hoàng Vũ Phong]

-Chúng ta là đang đi đâu vậy?- Trịnh Lâm Anh nói quay sang nhìn Hoàng Vũ Phong đang lái xe, đeo kính dâm đen trông anh cực kì ngầu.

-Choi- Hoàng Vũ Phong nói giọng điệu cợt nhả hơi liếc nhìn cô một cái.

-Anh không sợ tôi nhân cơ hội bỏ trốn?-

-Em nghĩ có thể trốn được?-Anh nói tay nắm lấy tay của cô, tay đan vào tay cô thật chặt.

-Mà anh biết không hôm qua Kayla đã tìm gặp tôi nói chuyện đó-

-Kayla tìm em sao? Không sao chứ?- Hoàng Vũ Phong hỏi nắm lấy tay của cô, mắt đảo từ trên xuống dưới xem cô có làm sao không, do hôm qua về muộn nên anh không hề biết chuyện này. Anh biết Kayla là người rất nham hiểm thủ đoạn thì nham hiểm vô cùng, không gì là cô ta không dám làm.

-Không sao tôi cũng đâu dễ đối phó vậy- Cô nói rút tay mình ra cởi cúc áo ở tay áo ra rồi giúp anh xắn lên một cách cẩn thận, nhìn hai người không khác gì người yêu cả.

-Cô ấy đã nói gì?-

-Cô ấy nói sẽ dẫn tôi an toàn rời khỏi chỗ anh, đó là một lời đề nghị rất tuyệt đúng không? Tôi có nên nhận lời không?-

-Vậy em nghĩ có thể thoát khỏi tay tôi được sao? Nếu em nghĩ vậy thì sai rồi không ai có thể cướp được thứ gì khỏi tay tôi cả. Kể cả người đó có là bà tôi cũng không thể- Anh vòng tay qua eo cô kéo người cô áp sát vào người mình, mặt cúi thấp xuống ghé sát vào tai cô nói.

.....

...

.....

[Trường Future]

Vương Hạo Khánh bước đi mặt đầy mệt mỏi, ánh mắt cũng rất sắc lạnh không hề cảm nhận được chút ấm áp nào từ nơi anh.

Trịnh Thiên Di đứng cách Vương Hạo Khánh không xa đang đứng cạnh Dương Thừa Hạo. Dương Thừa Hạo ánh mắt đầy hứng thú nói:

-Không phiền nếu tôi mời cô một bữa chứ?-

-Không rảnh-

-Thật sao? Không phải vì lần trước tôi tham gia vào vụ đó mà cô nghĩ tôi sẽ hại cô chứ?-

-Không thể sao-

Trịnh Thiên Di nhìn Dương Thừa Hạo ánh mắt đề phòng không mấy thiện cảm.

-Hân Hân. . .mày muốn gì ở cô ấy- Vương Hạo Khánh đi đến nắm tay Trịnh Thiên Di kéo đứng sau lưng anh, mắt sắc lạnh nhìn Dương Thừa Hạo.

-Mày thật thích phá đám chuyện của người khác nhỉ?- Dương Thừa Hạo mặt nheo lại không hài lòng trước hành động của Vương Hạo Khánh.

Trịnh Thiên Di đứng sau lưng của Vương Hạo Khánh được anh bảo vệ như vậy cô nên vui hay buồn đây? Cô rút tay của mình lại khiến Vương Hạo Khánh giật mình quay lại nhìn cô, cô lạnh lùng nói:

-Việc của tôi không liên quan anh-

-Hân Hân..-

Trịnh Thiên Di không nghe anh định nói gì thì đã bước ngang qua anh như hoàn toàn không quen biết anh.

...

...

[Trường Future/ Lớp 11A]

-Hai người họ xảy ra chuyện gì sao? – Lý Yến Thy nói với Trần Hoàng , mắt nhìn về phía Trịnh Thiên Di và Vương Hạo Khánh.

-Tôi không chắc nhưng không khí giữa hai người họ thật sự rất căng thẳng- Trần Hoàng nói cũng quay lại nhìn quan sát thái độ trên mặt Trịnh Thiên Di, rõ ràng là đã có chuyện gì xảy ra rồi.

-Rõ ràng hôm qua vẫn. . .thật khó hiểu- Lý Yến Thy nói quay mặt lên thở dài một hơi.

Cô Phương Nhã đi vào và bên cạnh là một người con gái rất xinh đẹp, Trịnh Thiên Di nhìn thấy người con gái kia thì khẽ cau mày.

-Các em lớp ta hôm nay ta có thêm thành viên mới, em giới thiệu về mình đi – Cô Nhã nói nở một nụ cười tươi với cả lớp và với cô gái đứng bên cạnh.

Người con gái xinh đẹp đứng nở nụ cười tươi vừa đi lại gần chỗ Vương Hạo Khánh đang ngồi vừa nói:

-Chào mọi người mình là Phạm Quỳnh Lam bạn gái của Vương Hạo Khánh –

Trịnh Thiên Di nghe tới đây thì đập bàn một cái mạnh thu hút sự chú ý của mọi người, cô đi đứng dậy đi ra ngoài, Vương Hạo Khánh thì nhìn Phạm Quỳnh Lam một cái rồi chạy theo Trịnh Thiên Di. Phạm Quỳnh Lam đứng đó nhếch môi cười nhìn theo hai người " Mọi thứ mới chỉ bắt đầu thôi, Phan Khả Hân"

P/s: Mọi người ơi lịch đăng mới nha sẽ là đầu tuần và cuối tuần nha, lịch cố định sẽ không thất hẹn đâu ạ!!!!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Của Nữ Sát Thủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Em Biết Mình Đến Sau

-Anh còn định đi theo tôi tới bao giờ?- Trịnh Thiên Di dừng bước quay đầu lại nhìn Vương Hạo Khánh ánh mắt băng lãnh.

-Anh thật sự không muốn mọi thứ cứ thế mà chấm dứt- Vương Hạo Khánh nói bước tiến lại gần chỗ Trịnh Thiên Di đang đứng ánh mắt ánh lên sự mất mát gì đó.

-Vậy anh có chắc chắn mình không còn yêu cô ấy chứ?-

-Anh..- Anh ngập ngừng nói không nên lời để anh nói rằng không còn yêu Phạm Quỳnh Lam nữa thì anh thật khó nói thành lời vì trong trái tim anh bóng hình của Phạm Quỳnh Lam không bao giờ mất đi được.

-Anh không trả lời được đúng không? Như vậy cũng đủ để tôi hiểu rồi-

-Hân Hân ..anh xin lỗi..- Anh nói giọng khàn đi anh hơi nhăn mặt đầy khó chịu, ôm chặt lấy Trịnh Thiên Di, cả người anh như mềm nhũn không hề có một chút sức lực mà dựa cả người vào người cô.

Cô cảm thấy được thân nhiệt của anh nóng ran, cả người anh ướt đầm mồ hôi, cô đưa tay lên sờ chán anh thì rất nóng khiến cô giật mình.

[Lớp 11A]

-Thy cậu biết cô gái đó chứ?- Trần Hoàng Nam quay sang nói nhỏ với Lý Yến Thy đang ngồi quay xuống nhìn Phạm Quỳnh Lam đầy ngạc nhiên.

-Ừ tôi đã từng nghe anh hai kể về cô ấy và chuyện tình sâu đậm của Khánh và cô ấy, nhưng hai năm trước họ đã chia tay cô ấy đã đi Pháp còn Khánh thì quay về Việt Nam- Lý Yến Thy nói quay mặt lên trên giọng có hơi trầm xuống có thứ gì đó lo lắng bỗng nhen nhóm trong lòng cô.

-Nhưng tại sao hai người họ lại chia tay?-

-Tôi nghe anh hai nói là Quỳnh Lam nói chia tay trước cũng là vì cô ấy muốn đi du học Pháp nên cả nhà cô ấy đã sang Pháp định cư luôn-

-Hừ..vậy sao?- Trần Hoàng Nam nói mặt hơi nhăn lại mắt cũng nheo lại đầy nguy hiểm nhìn Phạm Quỳnh Lam.

[Phòng y tế]

-Cậu ấy thế nào rồi ạ?- Trịnh Thiên Di hỏi ánh mắt nhìn về phía người con trai đang được truyền nước nằm trên giường đằng kia.

-Ừ giờ thì ổn rồi do vết bông ở lưng hơi nhiễm trùng nhẹ nên cần uống thuốc và thay gạc đúng giờ là sẽ ổn, em ở đây chăm sóc bạn nha cô có chút việc phải đi- Cô giáo y tế nói tay đưa cho Trịnh Thiên Di một túi thuốc.

-Cảm ơn cô- Trịnh Thiên Di nói rồi nhận lấy thuốc từ tay cô y tế xong cô y tế ra ngoài. Trong phòng chỉ còn có Trịnh Thiên Di và Vương Hạo Khánh, cô đi đến ngồi ở bên giường Vương Hạo Khánh nắm lấy tay anh, tay còn lại chạm nhẹ vào mặt anh nói:

-Thật ngốc quá mà..không biết chăm sóc cho bản thân một chút nào..vậy làm sao em yên tâm mà trả anh lại cho cô ấy chứ?- Trịnh Thiên Di nói hơi nhồm người dậy hôn nhẹ lên chán anh.

“Từ lâu em cũng đã nhận ra

Với anh em không là duy nhất

Nếu em mãi im lặng

Kết cuộc ta sẽ ra sao?

Thì anh vẫn sẽ là chính anh

Vẫn luôn quay về vẫn êm ấm

Mà tại sao từ trong tâm trí em

Cứ bảo em phải ra đi?

Chọn con tim hay là nghe lý trí

Chọn yêu anh hay chọn phút giây biệt ly

Dòng lệ hoen bờ mi hoen bờ mi

Phải chăng đã bấy lâu nhu nhược để bên anh

Đề yêu anh phải không?"

.....

[Phòng y tế]

-Hân Hân...- Vương Hạo Khánh mở màng nói nhỏ mắt thì từ từ mở ra nhìn xung quanh.

-Khánh, anh tỉnh rồi thật may quá!- Phạm Quỳnh Lam ngồi bên cạnh anh nói tay thì nắm chặt lấy tay anh.

-Sao lại là cô, Hân Hân đâu?- Anh nói hơi ngòai dậy đưa mắt nhìn xung quanh một vòng nhưng vẫn không tìm thấy bóng dáng quen thuộc ấy.

-Hân Hân là ai chứ? Từ nãy tới giờ cũng chỉ có mỗi em ở đây, anh thật khiến em lo lắng lắm đó...- Phạm Quỳnh Lam nói vòng tay ôm ngang eo anh.

Cánh tay anh đưa lên định đặt lên lưng cô nhưng rồi lại hạ xuống, ánh mắt có chút gì đó rất mông lung đến khó hiểu.

Ngoài cửa, Trịnh Thiên Di đứng đó nhìn qua ô cửa kính ánh mắt dõi theo hai người kia cô chỉ nhếch môi cười. Nhưng đó chỉ là gượng cười để che giấu đi nỗi buồn đang ẩn chứa trong lòng cô, cô vội quay đầu đi.

“Nếu cho tôi một lần nữa lựa chọn thì tôi vẫn chọn là gặp anh, quen anh và yêu anh. Dù biết tình yêu của tôi dành cho anh cũng chỉ là vô vọng, tôi là người đến sau. Dù có làm gì đi nữa cũng không thay thế được hình bóng của người đó trong lòng anh. Thì thôi...dù ra đi là đau lòng nhưng tôi vẫn phải ra đi vì biết chắc rằng hạnh phúc đó không thuộc về tôi. Cảm ơn ai đó...”

Người đã dạy cho tôi biết thế nào là yêu thương một người thêm một lần nữa.

Người dạy tôi biết rằng trên thế gian này tôi không phải một mình, không hề cô độc.

Người đã dạy cho tôi biết rằng cuộc sống có nhiều thứ mà tôi đã quên mất.

Dù chỉ là trong thời gian ngắn nhưng tôi cũng đã rất vui, tôi mong anh luôn hạnh phúc và ngày nào đó tôi sẽ quên anh”

...

Xe của Hoàng Vũ Phong đỗ tại bãi đỗ xe trước khu vui chơi lớn, Trịnh Lâm Anh ngồi trong xe ngó nghiêng xung quanh nhìn rồi quay sang Hoàng Vũ Phong nói:

-Anh không sợ gặp nguy hiểm khi ra ngoài như vậy sao?-

-Em nghĩ tôi sợ sao?- Hoàng Vũ Phong nói tay cầm lái trai trắng, quay sang đội vào đầu Trịnh Lâm Anh- Đi thôi-

Hai người xuống xe, Hoàng Vũ Phong cũng đội một mũ lưỡi trai giống như Trịnh Lâm Anh đang đội trên đầu rồi cùng vào bên trong khu vui chơi.

Ở một gốc cây không xa, một người đàn ông mặc đồ đen đeo kính đen đang đứng quan sát hai người, điện thoại để kế bên tai nói:

-Mục tiêu đã xuất hiện và đang tiến vào cửa chính công viên-

.....

Trịnh Lâm Anh và Hoàng Vũ Phong đứng trước quầy kem, Trịnh Lâm Anh nhận kem từ tay nhân viên bán hàng đưa cho Hoàng Vũ Phong một que.

-Tôi có cảm giác như chúng ta đang bị theo dõi á – Trịnh Lâm Anh đi nói hơi quay lại đằng sau nhìn.

-Tôi đã phát hiện từ nãy rồi, tại này không phải Hắc quỷ trang phục này trông rất lạ, chạy thôi-Hoàng vũ Phong nói xong nắm lấy tay cô kéo đi, Bọn kia từ đám đông chạy ra theo hai người.

Hai người chạy một đoạn thì lại thấy một đám người chạy hướng ngược đường hai người, cô và anh dừng lại khi trước mặt cũng có mà đằng sau cũng có. Anh nhìn quanh rồi nói:

-Hướng này-

Anh kéo tay cô chạy sang hướng khác, cả đám người kia chạy theo hai người vẫn không dừng lại. Hai người chạy ra khỏi công viên thì liền bị một chiếc xe Hyundai Starex 6 chỗ chắn ngang đường. Từ trong xe xuống là một đám người, phía sau bọn kia cũng đã đuổi kịp tới, hai người bị bao vây không thể làm gì khác là chiến đấu.

Hai người xông lên đánh đám người kia sau một hồi đánh hai người áp lưng vào nhau xung quanh thì bị bao vây khó lòng thoát được.

Bỗng một chiếc mũ trần đen đi đến đổ ngay đấy, từ trong xe một người con gái và một người con trai bước xuống xe. Trịnh Thiên Di và Eric đi qua đám đàn em đứng đối diện với Trịnh Lâm Anh và Hoàng Vũ Phong.

-Daisy không sao chứ?- Eric nói ánh mắt hướng tới bóng lưng Hoàng Vũ Phong.

-Đương nhiên mày nghĩ tao có thể làm sao chứ? Eric- Trịnh Lâm Anh nói.

-Brian mày không ngờ cũng có lúc rơi vào hoàn cảnh này đúng không? Daisy tránh ra- Eric nói tay rút súng dắt sau lưng ra chĩa về phía Hoàng Vũ Phong.

Trịnh Lâm Anh hơi quay lại thì đụng phải ánh mắt của Hoàng Vũ Phong, cô hơi cau mày nếu giờ chỉ cần anh ta chết cô sẽ được giải thoát nhưng sao cô lại phải chần chừ chứ?

Bỗng một chiếc mũ trần đen đi đến đổ ngay đấy, từ trong xe một người con gái và một người con trai bước xuống xe. Trịnh Thiên Di và Trần Hoàng Nam đi qua đám đàn em đứng đối diện với Trịnh Lâm Anh và Hoàng Vũ Phong.

-Daisy không sao chứ?- Trần Hoàng Nam nói ánh mắt hướng tới bóng lưng Hoàng Vũ Phong.

-Đương nhiên mày nghĩ tao có thể làm sao chứ? Eric- Trịnh Lâm Anh nói.

-Brian mày không ngờ cũng có lúc rơi vào hoàn cảnh này đúng không? Daisy tránh ra- Trần Hoàng Nam nói tay rút súng dắt sau lưng ra chĩa về phía Hoàng Vũ Phong.

Trịnh Lâm Anh hơi quay lại thì đụng phải ánh mắt của Hoàng Vũ Phong, cô hơi cau mày nếu giờ chỉ cần anh ta chết cô sẽ được giải thoát, cô từng bước di chuyển sang bên cạnh nhưng mắt vẫn nhìn vào mắt Hoàng Vũ Phong. Sao cô lại phải chần chừ chứ? Nhưng làm vậy cô chỉ liên lụy họ thôi anh ta chết đồng nghĩa với việc chiếc vòng tay sẽ không mở được và "bùm" mọi thứ sẽ thành cho bụi. Cô đưa mắt nhìn chiếc vòng rồi nhìn Trịnh Thiên Di.

Trần Hoàng Nam chỉ đợi có thể liền bóp cò súng

Đoàng...

Viên đạn bay như xé toạc gió lao thẳng về phía Hoàng Vũ Phong, nhưng điều không thể ngờ được là Trịnh Lâm Anh lại lao vào chắn cho Hoàng Vũ Phong, viên đạn ghim vào lưng cô.

-Daisy....-Trần Hoàng Nam hét lên nhìn chăm chăm vào Trịnh Lâm Anh một cách khó hiểu trước hành động của cô.

-Tao giờ cũng đã là người của tổ chức Bạch Quý cũng đã phản bội tổ chức xem như đây là hình phạt dành cho tao và từ này xem như tao đã không còn là thành viên của tổ chức nữa- Trịnh Lâm Anh nói thờ dõng mặt thì tái đi vì đau.

-Mày có biết mày đang nói gì không Daisy? - Trần Hoàng Nam nói.

-Đương nhiên-

Trịnh Thiên Di không nói gì chỉ nhìn Trịnh Lâm Anh rồi quay lưng đi ra hiệu cho bọn đàn em đi, Trần Hoàng Nam cũng theo phía sau cô.

Lúc này Trịnh Lâm Anh mới ngã xuống trong vòng tay của Hoàng Vũ Phong, anh để đầu cô dựa vào trong lòng mình nói:

-Tại sao..tại sao lại liều mạng như vậy?-

-Đừng ha tại sao tôi lại phải cứu người đã hại mình? Người đã gây cho tôi nỗi thống khổ tột cùng?- Trịnh Lâm Anh nói giọng yếu ớt, mặt tái nhợt mọi thứ như mờ ảo đối với cô rồi ngất lịm đi.

-Daisy..Daisy...- Anh hét lên ôm cô vào lòng.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Của Nữ Sát Thủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Du Lịch

[Tổ chức Vampire]

Hoàng Vũ Phong đi qua đi lại trước cửa phòng, cửa phòng mở ra thì một người đi ra anh liền hỏi:

-Sao rồi?-

-Cô ấy đã không sao tôi cũng đã cho uống thuốc giảm đau nên tránh để vết thương bị nhiễm trùng nhưng thứ độc trong người cô ấy tôi...- Người kia nói.

-Tôi biết rồi- Hoàng Vũ Phong nói.

-Vậy phiền thiếu chủ theo tôi đi lấy thuốc và băng gạc-

-Được- Hoàng Vũ Phong hơi mở cửa nhìn vào trong rồi đi theo người kia.

Kayla đứng trước giường nằm của Trịnh Lâm Anh bầu không khí bị che phủ bởi sự u ám.

-Là mày tự làm tự chịu thôi tao đã cho mày con đường sống nhưng mày không muốn vậy thì đừng trách tao. Không ai có thể cướp Phong ra khỏi tao được- Kayla nói giọng khàn đầy nguy hiểm, giống như cô đang bị dục vọng che hết cả lý trí không thể kiểm soát được, bị tình yêu làm cho mờ mắt rồi.

Kayla đi lại gần giường tay đưa lên bóp cổ Trịnh Lâm Anh, Trịnh Lâm Anh tỉnh dậy trong cơn mê man vì cảm thấy khó thở cùng đau đập vào mắt cô là khuôn mặt hung dữ của Kayla cô liên tục đập vào tay của Kayla khó khăn nói từng chữ giọng đứt quãng:

-Kayla..cô điên..rồi..sao ..buông ra...-

-Không bao giờ thả mày ra để mày tiếp tục quyến rũ Phong sao..mày đáng chết không ai có thể cướp Phong ra khỏi tao ..anh ấy là của tao mày phải chết- Kayla nói lực đạo ở tay cũng vì thế mà tăng lên.

-Kayla em đang làm gì vậy buông cô ấy ra...- Hoàng Vũ Phong kéo Kayla xuống giường hần giọng nói từng chữ một vẻ mặt sắc lạnh.

-Buông em ra em phải giết cô ta..buông em ra..- Kayla nói giọng giục.

-Em điên đủ chưa?- Hoàng vũ Phong đẩy Kayla ra nắm lấy hai vai cô nói.

-Có thể giờ anh bảo vệ được cô ta nhưng em xem anh có thể bảo vệ cô ta được bao lâu cho đến khi nào cô ta vẫn ở đây và em còn sống thì đừng mong cô ta sẽ được sống yên- Kayla nói rồi hất mặt bỏ đi ra ngoài.

Hoàng Vũ Phong lo lắng quay lại nhìn Trịnh Lâm Anh đang nằm ho sặc sụa mặt mày thì trắng bệch thật khiến anh cảm thấy đau lòng, anh nằm xuống kế bên đầu cô gối lên cánh tay mình ôm cả người cô vào trong lòng ánh mắt có phần bất an.

.....

...

.....

[Sáng hôm sau/ Trường Future]

-Được rồi các em chúng ta nhanh chóng vào ổn định chỗ ngồi đi nào 3 phút nữa chúng ta sẽ khởi hành- Cô Nhã nói qua chiếc loa đang cầm trên tay.

-Nè nhỏ ngốc lại đây – Trần Hoàng Nam nằm ở một chỗ gần cửa sổ rồi đưa tay vẫy gọi Lý Yến Thy đang loay hoay tìm chỗ ngồi.

Lý Yến Thy nghe thấy giọng của Trần Hoàng Nam thì liền định đi lại gần nhưng Lục An Nhiên từ phía sau cô bước lên trước đi qua cô còn cố tình huých vai tay cô làm cô ngã sang một bên.

-Anh là vẫy tay với em sao ? – Lục An Nhiên đi đến ngồi ngay giường nằm kế bên chỗ mà Trần Hoàng Nam đang nằm, vì anh nằm ở tầng dưới nên là hai chiếc giường sẽ cạnh nhau.(Đây là xe dạng giường nằm nha)

-Tôi là đang gọi con nhỏ ngốc vậy ra cô đang tự nhận mình ngốc – Trần Hoàng Nam nói bằng giọng cợt nhả quay người nhìn Lục An Nhiên tay thì đưa lên nghịch vài ngọn tóc của Lục An Nhiên.

Vì giọng của Trần Hoàng Nam nói khá lớn nên mọi người nghe thấy thế thì đều bụm miệng cười còn thì thầm to nhỏ với nhau, Lục An Nhiên què quá mặt tỏ rõ sự tức giận quát lên :

-Im đi ...các người muốn chết sao ? –

Lục An Nhiên đứng dậy rời khỏi chỗ đó trước khi đi còn ngoái lại nhìn Trần Hoàng Nam nhưng anh thì vẫn giữ thái độ cộc nhả tay vẫy Lý Yến Thy.

-Cậu cũng thiệt tình ..làm cô ta què một cục-Lý Yến Thy ngồi xuống cạnh Trần Hoàng Nam liền huých tay anh nói miệng thì vẫn cười vì chuyện hồi nãy.

-Thì tại cô ta đâu phải tại tôi mà hồi nãy trông mặt nhỏ nặc cười thiệt- Trần Hoàng Nam nói bụm miệng cười.

Trịnh Thiên Di thì nằm ở giường gần cuối xe đeo tai nghe nhìn vào màn hình laptop một cách chăm chú.

-Hân em đang xem gì vậy?- Triệu Minh Tuyết nói khi ngồi xuống chỗ cạnh Trịnh Thiên Di một tay quàng qua vai cô.

-Chị Tuyết sao lại ở xe này?- Trịnh Thiên Di nhanh chóng gấp laptop xuống tháo tai nghe ra nhìn Triệu Minh Tuyết nói đầy thắc mắc.

-Ừ thì bên đó chán quá nên chị và Minh xin cô giáo qua đây cho vui-

-À...mà anh Minh đâu?-

-Kia kia ở giữa đám con gái kia..haizz đúng là tên lằng nhằng mà- Triệu Minh Tuyết giọng có phần tức giận ánh mắt nhìn viên đạn nhìn Lý Kiến Minh đang đứng giữa đám con gái.

-Chị thích anh ấy đúng chứ?- Trịnh Thiên Di nói miệng hơi nhếch lên khi quan sát biểu hiện trên gương mặt Triệu Minh Tuyết.

-Hả..ha..ha..em làm chị chết cười mất sao chị có thể thích thằng cha đáng ghét đó được-

-Thằng cha đáng ghét? Bà đang nói tôi đó hả?- Lý Kiến Minh thình lình xuất hiện.

-Đúng là nói ông đấy thì sao? Ông làm gì được tôi nào?- Triệu Minh Tuyết nói mặt vênh lên thách thức Lý Kiến Minh.

-Hừ tôi có làm gì đắc tội bà sao?- Lý Kiến Minh ngồi xuống cạnh Triệu Minh Tuyết khoác tay lên tay cô nói.

-Xí... a Khánh..- Triệu Minh Tuyết nói xong thì vẫy tay với Vương Hạo Khánh đang đứng ở giữa hai hàng ghế. Vương Hạo Khánh đảo mắt xung quanh như tìm ai đó, ánh mắt anh dừng lại khi nhìn thấy Trịnh Thiên Di nhưng cô lại tránh ánh mắt của anh.

-Khánh..- Phạm Quỳnh Lam cũng từ dưới lên xe khoác tay Vương Hạo Khánh miệng nở nụ cười tươi.

Wương Hạo Khánh liền đẩy tay Phạm Quỳnh Lam ra mắt thì liền nhìn Trịnh Thiên Di cũng đúng lúc mắt hai người chạm nhau.

“ Chát”

Triệu Minh Tuyết tát thẳng vào mặt Phạm Quỳnh Lam ánh mắt lạnh lùng không một chút thương xót nói:

-Cô còn có mặt mũi xuất hiện ở đây sao?-

-Chị em xuất hiện ở đây thì có gì là sai chứ?- Phạm Quỳnh Lam ôm mặt về mặt tỏ ra đáng thương mắt thì rung rung.

-Cô còn nói 2 năm trước cô bỏ đi để lại cho Khánh vết thương lòng lớn vậy giờ lại xuất hiện rồi đứng đưng như không có chuyện gì xảy ra như vậy sao?
– Triệu Minh Tuyết nói giọng trầm thấp mà đủ khiến người ta phải rung mình, mọi người cũng đứng hết dậy xem có chuyện gì xảy ra.

-Em biết năm đó là em sai nên giờ em muốn bù đắp tất cả trong suốt thời gian hai năm qua- Phạm Quỳnh Lam nói nước mắt cũng lăn dài xuống hai gò má.

-Cô còn dám nói bù đắp- Triệu Minh Tuyết mặt lại đỏ lên vì tức giận vung tay định tát thì liền bị Vương Hạo Khánh giữ lại.

-Dừng lại đi như vậy là đủ rồi- Vương Hạo Khánh nói thả tay Triệu Minh Tuyết ra.

-Khánh này ..vậy còn Khả Hân? Mày không nghĩ đến em ấy sao?-

-Thằng khốn...bụp- Trần Hoàng Nam đi đến nói khi Vương Hạo Khánh quay lại thì liền đâm một phát vào mặt anh rồi nắm cổ áo Vương Hạo Khánh nói- Mày nghĩ Hân là đồ chơi của mày chắc thích thì chơi hết thích thì bỏ chắc?-

-Tôi..-

-Đủ rồi đừng ai nói gì nữa- Trịnh Thiên Di nói giọng băng lãnh nhìn về phía mọi người xong đeo tai nghe vào nằm xuống mắt nhắm hờ lại.

Trần Hoàng Nam thì tức giận buông Vương Hạo Khánh ra rồi trở lại chỗ, Lý Kiến Minh đứng lên kéo Triệu Minh Tuyết ngồi lại chỗ cạnh Trịnh Thiên Di.

Wương Hạo Khánh thì ngồi ở hàng ghế gần cuối cùng với Phạm Quỳnh Lam.

Sau hơn 2 tiếng

-Tôi nơi rồi các em xuống xe đi- Cô Nhã nói vào loa để đánh thức học sinh đang ngủ. Mọi người ai cũng đều có phần ngại ngủ xuống xe.

-Á..-Cô Nhã kêu lên tiếng cả người như sắp ngã nhưng may Trần Hoàng Nam đi đằng sau cô nên đã kịp đỡ cô.

-Em..à cô không sao chứ?- Trần Hoàng Nam nói về mặt lo lắng đỡ cô Nhã đứng thẳng dậy.

-À cảm ơn em cô không sao- Cô Nhã nói rồi bước đi một cách khó khăn vì hồi nãy cô vấp phải khúc cây có thể chân đã bị trật rồi.

Trần Hoàng Nam đi sau hơi nhàu mày ánh mắt dõi theo từng bước đi của cô Nhã rồi đã tự dận lòng nhưng vẫn không kìm được mà bước tới bồng cô đến ngồi xuống một hòn đá lớn gần đó xử lí chỗ đau chỗ cô rồi nói:

-Sao cứ cố chấp như vậy? Đau thì phải nói đau chứ sao cứ thích tự chịu đựng như vậy?-

-Không đau lắm mà...-

-Em có thể không lo cho bản thân nhưng anh rất lo- Trần Hoàng Nam nói ngẩng đầu lên nhìn thẳng vào mắt cô Nhã.

-Cảm ơn- Cô Nhã nói rồi đi giày vào đứng dậy bước đi vào bên trong khách sạn, Trần Hoàng Nam cũng đứng lên đi phía sau, cô Nhã cảm loa nói- Các em chúng ta có phân phòng và 3 người một phòng được chứ cũng như không ai ghen tị là thích cùng phòng bạn này bạn kia ta sẽ bốc thăm nha-

-Được rồi kết quả thu được cô sẽ ọc nha..ừ phòng 410 tầng 4 là Minh Tuyết, Khả Hân và Quỳnh Lam..-

-Phòng 411 là Kiến Minh, Hạo Khánh và Mỹ Nghi-

-Phòng ....-

-Phòng 510 tầng 5 Yên Thy, Hoàng Nam và An Nhiên-

.....V..V.....

-Được rồi các em hãy chia nhau về phòng nha và đừng quậy đó rồi các em có thể tham quan 1 tiếng và 1 tiếng sau tập trung ở khu ăn uống ở tầng 2, rõ chưa?-

-Dạ rõ- Cả lớp đồng thanh nói rồi chia nhau ai về phòng lấy đồ thu dọn đồ đạc.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Của Nữ Sát Thủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42

[Phòng Trịnh Thiên Di- Triệu Minh Tuyết-Phạm Quỳnh Lam]

-Haizz..mệt mỏi quá đi phải đi tắm cho sáng khoái mới được ..Hân nhường chị tắm trước nha- Triệu Minh Tuyết nói lấy đồ trong túi đồ ra rồi đi vào phòng tắm nhưng trước khi vào cô khẽ liếc nhìn Phạm Quỳnh Lam xong mới đi vào.

Bầu không khí yên tĩnh có thể nghe thấy được cả tiếng kim đồng hồ chuyển động, hay là tiếng nước chảy trong phòng tắm.

-Tôi có nghe nói cô và Khánh gần đây đang quen nhau phải không?- Phạm Quỳnh Lam lên tiếng phá vỡ bầu không khí kì lạ giữa hai người.

-Rồi sao?- Trịnh Thiên Di nói giọng hơi trầm xuống ánh mắt nhìn như muốn dò xét biểu tình trên mặt Phạm Quỳnh Lam.

-Chắc cô cũng biết tôi và anh ấy trước đây cũng từng quen nhau khi còn Mỹ rồi-

-Nhưng chuyện hai người cũng chỉ là quá khứ..- Trịnh Thiên Di hơi nhàu mày.

-Hừ..dù vậy tôi vẫn là người hiểu anh ấy nhất, cô thì hiểu anh ấy được bao nhiêu chứ khi chỉ mới quen nhau? Tôi khuyên cô nên tự động rút lui đi không sau này bị đá sẽ rất thê thảm đấy!- Phạm Quỳnh Lam nói giọng có phần hống hách, ánh mắt nhìn chằm chằm Trịnh Thiên Di.

-Vậy sao tôi cũng thiết muốn xem Khánh chọn ai đấy-

-Cô...là đang muốn tuyên chiến với tôi sao hả?-

-Tùy cô nghĩ sao cũng được - Trịnh Thiên Di nói điềm tĩnh đứng dậy đi ra ngoài, vừa đi cô vừa châm điếu thuốc hút nói thắm

-Thật là quá ngọt ngào rồi!-

....

....

[Tổ chức Vampire]

-Nên cẩn thận vết thương một chút- Hoàng Vũ Phong nói tay thì cẩn thận kéo áo của Trịnh Lâm Anh xuống khi thay băng gạc cho cô, rồi ngẩng mặt lên nhìn cô nói -Biết chưa?-

-Ừm...chỉ là mấy vết thương nhỏ thôi mà - Trịnh Lâm Anh nói giọng nhàn nhạt như không có chuyện gì.

Hoàng Vũ Phong cốc nhẹ vào chán Trịnh Lâm Anh, mặt cũng nghiêm nghị giống như đang dạy dỗ một đứa trẻ bướng bỉnh xong cũng là không nghiêm nghị được lắc đầu nói:

-Hừ..đừng quá chủ quan vẫn là nên cẩn thận...biết chưa?-

-Ừ...biết rồi.. -

Anh cất hộp y tế đi rồi bụng cô chao vẫn còn nóng hồi mùi hương thơm đến nhức mũi, anh định dứt cho cô nhưng anh liền ngăn lại:

-Không sao tôi có thể tự ...um..-

Cô chưa nói hết câu anh đã dứt một thìa cháo vào miệng cô, ánh mắt nhìn cô nói:

-Nghe lời một chút đi-

....

....

[Khu rừng sau khách sạn]

Trịnh Thiên Di ngồi trên một cành cây tương đối cao tựa đầu vào thân cây, một chân co lại một chân duỗi ra, tay cầm điếu thuốc miệng thì hơi mở ra để làn khói trắng mờ bay ra ngoài.

“Lâm Anh bỏ đang tính làm gì vậy?”

-Không phải quá nguy hiểm khi ở trên đó sao?- Vương Hạo Khánh đứng tựa lưng vào một gốc cây nhìn lên chỗ Trịnh Thiên Di đang ngồi

Trịnh Thiên Di giật mình nhìn về hướng Vương Hạo Khánh đang đứng tay cầm điếu thuốc hơi khựng lại giữa không trung rồi ho nhẹ mặt lạnh lùng, nhảy xuống khỏi cành cây, ném điếu thuốc xuống đất di chân lên vừa đi vừa nói:

-Chuyện đó chẳng liên quan gì tới anh cả-

Cô đi lướt qua anh không hề liếc nhìn mặt anh thêm một cái nhưng liền bị anh nắm tay kéo lại hẳn giọng nói:

-Em thái độ như vậy là sao chứ?-

-Buông ra đừng động vào tôi- Trịnh Thiên Di lạnh lùng gạt tay của Vương Hạo Khánh ra, cô chỉ cần là nhìn thấy anh thôi cũng sẽ khiến cô nhớ lại nụ hôn của anh và Phạm Quỳnh Lam.

-Anh và cô ấy không có chuyện gì cả ít ra em nên tin vào tình cảm của anh một chút chứ -

-Tình cảm của anh có sao?-

-Em...-Vương Hạo Khánh nhìn thái độ của Trịnh Thiên Di mà tức giận lại càng thêm tức giận, trong lòng tức tối mà không thể nói thành lời giống như núi

lừa sắp phun trào vậy. Tay đưa lên vòng ôm lấy eo tay còn lại nắm lấy cằm cô kéo cho mặt cô đối diện với mặt mình đầu cúi xuống, môi mãnh liệt chiếm gọn môi cô.

...

...

[Phòng của Hoàng Vũ Phong]

-Phong con quên thân phận của mình rồi sao?- Tiếng nói phát ra từ phía sau lưng khiến cho Hoàng Vũ Phong giật mình, về mặt bỗng chốc cứng ngắc lại.

-Mẹ tu!- Hoàng Vũ Phong cả người cứng ngắc đứng dậy quay người lại cúi đầu nói

-Đường đường là thiếu chủ của Vampire lại ở đây chăm sóc cho người của tổ chức Evil thật không ra làm sao- Hoàng phu nhân (Vợ thứ 4 của ông Roy) của nói ánh mắt ánh mắt lên nhưng tia băng lạnh, bên cạnh bà còn có Kayla.

-Chuyện đó là chuyện của con-

“Chát”

-Hỗn láo, con quên mình có thân phận gì sao mà dám nói với thái độ như thế với ta-Hoàng phu nhân tát Hoàng Vũ Phong một bạt tai ánh mắt hùng hổ tức giận rồi tiến lại gần Trịnh Lâm Anh.

-Cũng xinh đẹp lắm.-Hoàng phu nhân nói tay nâng cằm Trịnh Lâm Anh lên- ta đã nghe từ Kayla cô đang muốn quyến rũ Phong nhưng nghe đây nó ngu ngốc để cô lợi dụng nhưng ta ở đây cô đừng mong được toại nguyện-

Hoàng phu nhân nói rồi rút tay lại hất mặt bỏ đi.

-Anh không sao chứ?- Trịnh Lâm Anh nói tay vươn lên nắm lấy tay của Hoàng Vũ Phong.

-Tôi không sao, ở đây đừng ra ngoài sẽ nguy hiểm.tôi có việc phải đi- Anh nói đứng lên, cô giúp anh chỉnh áo cho ngay ngắn, anh hơi cúi xuống hôn nhẹ lên môi cô rồi ra khỏi phòng.

Trịnh Lâm Anh hơi đưa tay lên sờ môi mình, ánh mắt có phần rung động.

....

....

[Chỗ Trịnh Thiên Di]

Tay Trịnh Thiên Di đẩy Vương Hạo Khánh ra tay vùng lên tát vào mặt anh nói giọng có hơi trầm xuống:

-Tại sao vậy?Anh không yêu tôi sao lại cứ làm những việc khiến tôi hiểu nhầm như vậy? Vui đùa với tôi như thế anh thấy vui lắm sao?- Trịnh Thiên Di nói quay mặt đi những bước chân vội vã hơn giống như chạy trốn.

Wương Hạo Khánh thì vẫn đứng đờ người tại chỗ.

....

....

[Khách sạn-Buổi tối]

-Rất cuộc Hân Hân đã đi đâu rồi chứ? Gọi mãi cũng không được? Trời cũng tối rồi-Lý Yến Thy nói về mặt lo lắng đi qua đi lại trước cửa của khách sạn thỉnh thoảng lại nhìn ra ngoài.

-Em ấy cũng không có ở trong phòng vậy rốt cuộc là đi đâu?-Triệu Minh Tuyết nói về mặt đăm chiêu.

-Thắng Khánh cũng không tìm thấy đâu cả- Lý Kiến Minh nói.

-Mọi người sao lại đứng hết đây vậy?- Phạm Quỳnh Lam nói đi đến đứng cạnh Lý Kiến Minh mặt nở nụ cười tươi.

Triệu Minh Tuyết nắm lấy cổ áo của Phạm Quỳnh Lam nói:

-Phải rồi có phải cô đã làm gì Hân lúc tôi đi tắm đúng không?-

((P/s: Sorry mấy bạn đọc tại vì quá bí ý tưởng nên giờ mới ra chương mới được nếu ai thấy không hài lòng thì cứ nói nhiệt tình nhé:<3 cũng xin lỗi mấy

bạn đã cmt mà mình không trả lời nha!)))

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Của Nữ Sát Thủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43

[Khu đất trống lớn]

Nơi đây hội tụ rất đông người tất cả đều hòa vào tiếng nhạc nhộn nhịp những thùng xăng được đốt khiến cháy rực lên.

Trịnh Thiên Di đứng trên một thùng xăng phía bên cạnh còn một người con trai cũng đứng trên một thùng xăng khác. Trịnh Thiên Di cầm trên tay một cây gậy được đốt cháy một đầu nhìn về phía người con trai bên cạnh nhếch môi cười thú vị.

Một người con gái đứng trong xe mui trần tay cầm cái áo gió lên cao phát như thông báo cuộc chơi bắt đầu.

Trịnh Thiên Di cùng với người con trai kia cùng lúc chạy lên các thùng xăng tạo thành hàng thẳng bên cạnh còn có những que lửa cắm xuống đất được đốt lửa ở đầu que.

Cả hai đến thùng xăng cuối cùng nhảy lên vung cây gậy cầm trong tay về phía đối phương rồi tiếp đất. Xung quanh mọi người đều thích thú mà reo hú đầy phấn khích.

Trịnh Thiên Di vung gậy về phía anh ta lộn một vòng trên không rồi đá vòng mặt tay rồi lại thêm cái nữa rồi chạy thẳng về phía trước nhưng cảm nhận được thứ gì đang bay về phía mình cô quay lại dùng chân đá văng cây gậy ra. Người con trai kia lao về phía trước dùng chân đá vào vai cô, cô khẽ nhếch môi rồi đập thẳng vào bụng anh ta, anh ta vung tay đập nhưng cô né được và cầm lấy tay anh ta vật xuống đất xong cô chống tay xuống đất nện một lòng rồi nện trên không qua dây thùng xăng đang được đốt lửa cháy rồi chạy rút lên một cây gậy rồi bật lên đập vỡ bình rượu đang treo lưng lửng khiến nó vỡ tung tóe.

...hú..hú..Những tiếng reo hú vang lên tiếng nhạc cũng nổi lên mọi người cùng hòa vào với tiếng nhạc vừa nhảy vừa hò reo đầy nhộn nhịp...

[Khách sạn]

-Xảy ra chuyện gì?-Vương Hạo Khánh từ ngoài đi vào mặt thì lạnh lùng tỏa ra sát khí ngun ngút.

-Mày đã đi đâu vậy tại sao tìm mày mãi- Lý Kiến Minh nói chạy lại chỗ của Vương Hạo Khánh.

-Tìm tao có chuyện gì?-Vương Hạo Khánh nói ánh mắt nghi ngờ nhìn mấy người kia rốt cuộc là có chuyện gì mà lại tụ hội lại ở trước cửa khách sạn làm gì.

-Khánh, họ nghi oan em đã làm hại Khả Hân nhưng em thực sự không làm gì cô ấy hết- Phạm Quỳnh Lam hất tay của Triệu Minh Tuyết ra rồi chạy lại ôm cánh tay của Vương Hạo Khánh.

-Khả Hân cô ấy làm sao?- Vương Hạo Khánh tay thì tùy tiện đẩy tay của Phạm Quỳnh Lam ra không hề để ý đến sự tồn tại của cô mà nhìn Triệu Minh Tuyết nói.

“Lúc nào cũng vậy Khả Hân..Khả Hân trong đầu anh bây giờ chỉ có cô ta thôi sao Vương Hạo Khánh?” Phạm Quỳnh Lam mặt đen lại.

-Bọn tao từ trưa tới giờ hề nhìn thấy Khả Hân bọn tao cũng tìm khắp nơi rồi nhưng cũng là không tìm thấy em ấy ở đâu cả- Triệu Minh tuyết từ từ giải thích cho Vương Hạo Khánh nghe.

-Hừ ..cô ấy có chân đi thì sẽ tự khắc về không cần phải tốn công lo lắng- Vương Hạo Khánh nói lạnh lùng đi vào bên trong hướng thang máy mà đi tới.

-Này anh nói vậy là sao hả? –Trần Hoàng Nam bức mình định tiến tới gần Vương Hạo Khánh thì liền bị Lý Yến Thy ngăn lại.

Vương Hạo Khánh ở ghế nằm tay gác lên trán, mắt cũng nhắm lại đầy mệt mỏi.

-Anh là vẫn đang nghĩ về việc Phan Khả Hân sao?- Phạm Quỳnh Lam nói ngồi xuống ghế Vương Hạo Khánh đang ngồi tay đưa lên vuốt ve gương mặt của anh.

.....

[Phòng của Hoàng Vũ Phong]

Trịnh Lâm Anh nằm ở trong phòng nghe thấy tiếng mở cửa thì đoán là Hoàng Vũ Phong trở về liền từ từ xuống giường vừa nói vừa mở cửa:

-Anh về rồi sao?-

Trịnh Lâm Anh hơi lùi lại phía sau nhìn người con trai lạ mặt đang đứng trước cửa phòng kia thì giật mình ánh mắt nghi hoặc thậm chí đánh giá anh.

-Quả nhiên tin đồn là thật Phong lại nuôi một tiểu bạch thỏ trong phòng à..- Hoàng Ngao Thiên nói cả người tỏa ra khí thế lãnh khốc khiến người khác phải e sợ tiến lại gần Trịnh Lâm Anh, nhìn vẻ đẹp của cô cũng không tồi tay đưa lên nắm lấy cằm của cô liền bị cô thẳng thừng hất ra.

-Anh là ai?- Trịnh Lâm Anh phòng bị nói lùi lại phía sau vài bước rồi ánh mắt lạnh lùng nhìn Hoàng Ngao Thiên nhăn mày nhìn mấy tên đứng đằng sau anh ta.

-Cô gái nhỏ cũng thật to gan..-Hoàng Ngao Thiên là lần đầu tiên có người không hề run sợ khi đứng trước Hoàng Ngao Thiên anh đây thật khiến anh càng thêm thích thú. Anh đi qua cô ngồi xuống ghế sofa tay thuật tiện kéo Trịnh Lâm Anh ngồi lên đùi anh.

-Anh là đang làm gì vậy mau buông tôi ra- Trịnh Lâm Anh nói tay đẩy Hoàng Ngao Thiên ra nhưng là sức lực của anh quả ra rất lớn khiến cô không đầu lại được.

-Không buông thì thế nào?- Hoàng Ngao Thiên thích thú nói thì thầm vào tai của cô tay thì siết chặt cô hơn khiến cô không tài nào thoát ra được. Anh thực chất chỉ muốn tới tìm Hoàng Vũ Phong để thương lượng về lo vũ khí sắp ra không ngờ lại khám phá ra một thứ thú vị như vậy.

.

.

.

Tại một nơi khác

-Phong, sao anh lại không đi ăn với người ta- Một người phụ nữ giọng điệu là loi, trên người thì ăn mặc sexy nói tay ôm lấy cánh tay của Hoàng Vũ Phong.

-Anh lại muốn ăn cung hơn đó- Hoàng Vũ Phong nói tay khẽ vuốt ve khuôn mặt của người phụ nữ kia khiến cô ả cười tươi rồi cả người xấp vào người anh. Anh cúi đầu xuống hôn người kia môi lưỡi giao nhau triền miên.

-Phong..- Cao Lãnh (thần tín của Hoàng Vũ Phong) từ bên ngoài bước vào nhìn thấy cảnh tượng trước mắt thì liền dừng lại.

-Có chuyện gì?- Hoàng Vũ Phong nói tạm dừng lại hành động của mình liếc nhìn Cao Lãnh đang đứng ở trước cửa phòng.

-Đại thiếu chủ đang ở phòng của ngài- Cao Lãnh nói vẻ mặt có phần căng thẳng vì anh biết Hoàng Vũ Phong ghét nhất là bị quấy rầy những lúc như thế này.

Hoàng Vũ Phong nhăn mặt hắng giọng đứng dậy rồi đi để mặc lại người phụ nữ đang vô cùng tức giận kia. Ra ngoài liền ra lệnh Cao Lãnh chuẩn bị xe quay trở lại căn cứ chính của tổ chức.

Trở lại chỗ của Vương Hạo Khánh, anh nghe thấy thế liền mở mắt, tay thì hất tay của Phạm Quỳnh Lam ra khỏi mặt mình ngồi phắt dậy ánh mắt lạnh lẽo nhìn cô.

-Tại sao anh lại nhìn em bằng ánh mắt lạnh lẽo như thế chứ? Em biết anh vẫn còn yêu em mà..-Phạm Quỳnh Lam nói không để ý đến sắc mặt của Vương Hạo Khánh mà rướn người lên hôn lên cổ của anh.

-Đủ rồi- Anh nói tay nắm lấy hai cánh tay của Phạm Quỳnh Lam mà đẩy ra nhưng cô vẫn mặc kệ đẩy anh nằm xuống ghế tay thì thành thực cởi cúc áo trên người anh ra.

Cô cúi đầu xuống hôn lên người anh ánh mắt cuốn hút, cô rướn người lên áp sát người lên người anh đến khi môi của cô gần như chỉ cần chút nữa là chạm vào môi anh thì anh dùng sức đẩy cô ra ánh mắt chán ghét nói:

-Ra khỏi đây ngay..đừng khiến tôi khinh thường cô thêm nữa-

-Khánh...-

-BIẾT- Vương Hạo Khánh hằn giọng sắc lạnh mặt không chút biểu cảm.

-Chưa xong đâu..em sẽ khiến anh quay lại là của em nhớ kĩ đấy- Phạm Quỳnh Lam nói xong quay mặt chạy đi ra ngoài.

-Phiên phúc- Anh nói cả người tùy tiện ngã người xuống ghế nằm.

-Có chuyện gì xảy ra thế tao thấy Quỳnh Lam chạy từ đây ra mà mặt còn rất khó coi nữa- Lý Kiến Minh từ trong phòng đi ra ngoài ban công hỏi Vương Hạo Khánh.

-Không quan trọng-

-À mà thiệt là không muốn biết Khả Hân đang ở đâu sao?-Lý Kiến Minh nói vọng từ trong phòng ra tay rồi cầm theo 2 cốc rượu đi ra đưa cho Vương Hạo Khánh 1 cốc.

-Nhóc con đó mặc cho tao có giải thích cũng không chịu nghe ..hừ tao không quan tâm nữa- Vương Hạo Khánh tay nhận lấy cốc rượu từ tay Lý Kiến Minh.

-Vậy sao tao đã cho đàn em đi tìm và biết em ấy đang ở khu đất trống cách đây 200m ở đây đang mở cuộc vui gì đó còn có rất nhiều anh chàng ở đó-

-Con nhóc này...-Vương Hạo Khánh đứng bật dậy rời khỏi phòng.

Vương Hạo Khánh tới khu đất trống thì liền chen vào tìm kiếm bóng dáng quen thuộc thì liền thấy cô đang nhảy xung quanh thì đều là con trai.

-Nè- Vương Hạo Khánh đi đến vòng tay kéo Trịnh Thiên Di vào trong vòng tay nói- Em là chết chắc với anh rồi anh sẽ tính sổ em sau giờ thì đi theo anh-

-Không thích- Trịnh Thiên Di nói dứt tay ra khỏi tay anh buống bình không đi khiến anh khó chịu.

-Em là có đi hay không nếu không đừng trách anh- Vương Hạo Khánh nói ngữ điệu đầy tính đe dọa khuôn mặt hung dữ nhìn Trịnh Thiên Di.

-Không- Cô chính là không sợ về mặt hung dữ đó của anh liền quay đi trở lại với đám đông lúc này mặc kệ cho anh đứng đó mặt không thể khó coi hơn được nữa đó là ai bảo anh dám hôn người phụ nữ khác cô cố tình nhảy sạt lại một tên con trai mà thậm chí cô còn không quan tâm mặt mũi thế nào.

Vương Hạo Khánh là không thể kiên nhẫn được nữa tiến đến trước mặt cô vác cô lên vai rồi đi khiến mọi người xung quanh cũng bàn tán xôn xao.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Của Nữ Sát Thủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Cứ Kết Thúc Vậy Đi

[Căn cứ tổ chức VAMPIRE –Khu biệt thự Hoàng Vũ Phong].

-Anh muốn làm gì chứ?- Trịnh Lâm Anh cau mặt nhìn Hoàng Ngạo Thiên giống như sinh vật lạ rồi vung tay định tát vào mặt của anh thì anh liền đưa tay lên giữ lại.

-Cô gái nên biết tôi là có thân phận gì, giết cô chỉ là chuyện nhỏ- Hoàng Ngạo Thiên nói giọng trầm thấp khiến cho người ta không khỏi rùng mình ánh mắt hung tợn tuy nhiên cũng không làm cho Trịnh Lâm Anh cũng không mấy bận tâm.

-Giờ tôi bị bắt ở đây anh nghĩ tôi còn sợ chết sao?- Trịnh Lâm Anh cười khinh bỉ nhìn Hoàng Ngạo Thiên, cô kể từ khi bị bắt đến đây còn bị Hoàng Vũ Phong vũ nhục cũng lộ khuôn mặt thật thì từ lúc đấy cô đã xác định kết thúc của bản thân rồi. Chết ư? Cô là không sợ đi.

-Mạnh mẽ lắm tôi muốn xem cô mạnh mẽ đến đây- Hoàng Ngạo Thiên tức giận bỏ về kiên cường kia của cô chọc giận.

.....

...

...

.....

[Chỗ của Vương Hạo khánh và Trịnh Thiên Di]

-Anh muốn làm gì còn không mau thả tôi xuống.-Trịnh Thiên Di không ngừng dựa chân đá lung tung vào người Vương Hạo Khánh.

Vương Hạo Khánh đặt cô ngồi ghế lái phụ trong xe ô tô, mặt đầy hung tợn anh là nhìn một màn vừa rồi thật không thuận mắt một chút nào, tay hung hăng đưa lên nắm lấy cằm cô mắt nhìn thẳng vào mắt cô quát lớn mang đầy sự tức giận, nhưng vẫn ánh lên những tia ôn nhu:

-Nhóc con em có biết chỗ này là chỗ nào không mà dám đến chứ?-

-Tôi đi đâu hay làm gì thì có liên quan gì đến anh không? Sao anh không ở cùng Quỳnh Lam của anh mà chạy tới đây làm gì chứ? - Trịnh Thiên Di cảm nhận được khí tức lạnh lẽo trên người anh nhưng vẫn là không chịu khuất phục, giọng điệu một cách thờ ơ tay đưa lên hất mạnh tay của anh ra khỏi người mình, ánh mắt nhìn anh cũng vô cùng lạnh nhạt.

-Em..là đang muốn chọc giận tôi sao? Nếu đúng thì em thành công rồi đó.. - Anh dường như cũng mất đi sự kiên nhẫn nhẵn nhụi gương mặt trở nên khó coi ánh mắt cũng sắc bén xoáy sâu vào mắt cô, đầu cúi xuống môi hung hăng chiếm lấy môi cô. Anh thực sự tức giận rồi cô cũng là cô gái đầu tiên khiến anh bận tâm đến thế này, chỉ hận không thể đem cô giấu đi nghĩ đến ánh mắt của bọn đàn ông hồi này nhìn cô khiến anh chỉ muốn giết chết bọn chúng. Nghĩ đến đây khiến nụ hôn của anh càng trở nên nồng cuồng mà dây dưa không rời.

Tay đặt sau gáy kéo giữ đầu cô, nụ hôn sâu mang theo sự cuồng ngạo chiếm hữu cùng sự tức giận hung hăng chiếm lấy môi cô dây dưa không dứt. Cô theo phản xạ mà tay chống ở vai liền đẩy anh ra, răng cũng cắn vào môi anh khiến cho động tác của anh dừng lại mắt hai người lúc này chạm vào nhau.

“Nếu cứ tiếp tục vướng vào tình yêu này thì anh cũng sẽ bị ảnh hưởng tôi phải làm sao mới được đây...”

Anh tiếp tục hôn cô còn hung hăng hơn mà môi lưỡi dây dưa lần nữa cô cũng như buông lỏng tay mà tiếp nhận nụ hôn của anh.

Cách đây không xa chiếc xe ô tô đỗ trong một góc tối, người con gái ngồi tay ôm con thỏ hạ cửa xe xuống, ánh mắt sắc bén nhìn về phía Trịnh Thiên Di cất giọng nói:

-Là cô ta sao?-

-Đúng là cô ta thừa chị hai, cô ả là bạn thân của Lý Yến Thy nhưng lai lịch thì hoàn toàn là một ẩn số- Người đàn ông đứng bên ngoài hơi cúi người để nói giọng dè chừng.

-Tiếp tục điều tra và theo dõi Lý Yến Thy và những người xung quanh cô ta- Người con gái kia nói tay nhẹ vuốt lông mềm mại của con thỏ đang ôm trong lòng, đôi môi đỏ hơi nhếch lên tạo thành nụ cười ma mị.

=> Quay lại chỗ Trịnh Thiên Di và Vương Hạo Khánh.

Anh lưu luyến rời khỏi sự ngọt ngào cùng mềm mại trên môi cô, hơi thở gấp gấp thở vào mặt anh từng đợt nóng hổi, mặt hơi nhiễm màu đỏ. Anh nhìn thấy thế thì khẽ nhếch môi hài lòng đưa tay nâng cằm của cô lên mặt đưa sát gần mặt cô.

-Em nên biết mình là người của tôi..tôi cũng sẽ không để em rời khỏi tôi một lần nữa đâu..- Giọng mang theo sự cuồng ngạo cùng sự ngang tàn vốn đã vì cô mà anh thay đổi không ít, ở trước mặt cô đều không thể lạnh lùng, hung tàn như trước được.

-Tôi nhắc cho anh nhớ tôi chưa bao giờ là của anh cả..để tôi yên đừng xen vào cuộc đời của tôi nữa- Cô nói mang theo hàm khí lạnh lẽo âm điệu cũng trầm thấp khiến tim người nào đó không khỏi đau nhói, mở cửa xe rồi dứt khoát mở cửa rời đi.

Vương Hạo Khánh đầy tức giận dùng sức đâm mạnh vào vô lăng, lần đầu tiên anh cảm thấy tức giận như vậy bỗng tiếng chuông điện thoại của anh rung lên khiến anh khẽ nheo mắt rất nhanh khôi phục lại sự lãnh huyết ngang tàn.

“Harry..có mail nhiệm vụ mới là ám sát một ông trùm lớn từ Dubai đến” Lý Kiến Minh từ đầu dây bên kia nói.

-Địa điểm?- Đồng tử co lại, ánh mắt lạnh lẽo, hung tàn khiến cho người ta phải ghê rợn, anh chính là quay lại chính bản chất vốn có của mình lãnh huyết, ngang tàn.

“Trên du thuyền nhưng là thuộc địa bàn của thằng David nghe nói chính nó hộ tống ông trùm này”

-Sẽ càng thú vị, chuẩn bị đi-

“Okey”

Vương Hạo Khánh ngắt máy nhếch môi cười mang theo tia chết chóc đáng sợ, mi tâm hơi lay chuyển nhưng vẫn luôn dõi theo bóng lưng của người con gái kia nhưng rồi cũng khởi động xe rời đi.

"Cứ kết thúc vậy đi" Trịnh Thiên Di nghe tiếng động cơ xe rời đi thì mặt hơi trầm xuống nhưng cũng không quay mặt lại mà vẫn bước tiếp

.....

..

..

.....

-A..đừng ...á..-

Hoàng Vũ Phong đi trên hành lang nghe thấy tiếng hét thất kinh phát ra từ phòng mình thì nhẩn mảy bước chân nhanh hơn gương mặt càng đen ngịt lại.

-Thiếu chủ...- Người của Hoàng Ngạo Thiên nhìn thấy khí thế bức người của Hoàng Vũ Phong thì thập phần run sợ mà không nói lên lời.

-Tránh ra..- Hoàng Vũ Phong lạnh lùng nói sự tức giận hiện rõ lên khuôn mặt khi nghe thấy tiếng hét càng dày đặc hơn.

-Đại thiếu chủ ...-

-Cút..- Chưa để bọn kia nói hết câu Hoàng Vũ Phong đã giáng cú đấm thẳng vào mặt tên kia rồi đập mạnh cửa xông vào bên trong.

-Không ngờ cô ta lại có sức hút với anh sao?- Ngửi điệu lạnh lùng đến thấu xương cũng khiến động tác của Hoàng Ngạo Thiên dừng lại, tay đang không ngừng vuốt ve món trôn bên trong nơi tư mật của Trịnh Lâm Anh cũng đành lưu luyến mà rời ra.

-Mùi vị của cô ta không tồi thật khiến cho người ta lưu luyến.. thế nào chứ nhường cô ta cho anh đi không phải chứ có rất nhiều đàn bà mất một người cũng sẽ không ảnh hưởng gì đúng chứ- Giọng điệu của Hoàng Ngạo Thiên mang theo sự khiêu khích mà cũng là người con gái kia khiến hắn muốn có được.

Trịnh Lâm Anh nghe thấy thế thì liền co rút người nhanh chóng lui lại phía sau dựa vào thành giường đưa mắt nhìn về phía Hoàng Vũ Phong.

-Quả thực tôi có rất nhiều đàn bà..- Hoàng Vũ Phong trả lời thản nhiên tay khẽ siết chặt nhìn bộ dạng của Trịnh Lâm Anh liền cảm thấy bức mình chỉ hận không thể giết chết Hoàng Ngạo Thiên, nhưng đều bị anh đè nén xuống.

Trịnh Lâm Anh giật mình hoảng hốt nhìn Hoàng Vũ Phong rồi tay bị Hoàng Ngạo Thiên kéo mạnh mặt đập vào ngực rắn chắc của anh ta khiến cô búng tỉnh nhìn Hoàng Vũ Phong nhếch môi cười lạnh.

Hoàng Ngạo Thiên giữ chặt Trịnh Lâm Anh đứng dậy nhếch môi nói:

-Vậy cảm ơn cậu..-

Lúc đi qua Hoàng Vũ Phong thì bỗng Hoàng Vũ Phong đưa tay nắm lấy cánh tay của Trịnh Lâm Anh kéo vào bên trong lòng mình nhìn Hoàng Ngạo Thiên đang nhẩn mảy hắn giọng nói:

-Chỉ là cô ta tôi chơi chưa chán..-

-Ồ thật vậy sao, được thôi...vốn định muốn bàn vài chuyện với chú nhưng có lẽ không được rồi mai đến phòng chủ tịch đi- Hoàng Ngạo Thiên nói rồi có chút tiếc nuối nhìn Trịnh Lâm Anh rồi rời đi.

-Tôi cứ tưởng anh sẽ để anh ta đưa tôi đi- Trịnh Lâm Anh ngồi thụp xuống đất gương mặt ủ rũ khuôn mặt vô cùng tay dùng sức ôm lấy bộ đồ đã bị rách te tua dưới bàn tay của Hoàng Ngạo Thiên.

-Là muốn ở cạnh tôi sao?- Hoàng Vũ Phong ngồi xuống trước mặt cô cúi đầu sát vào mặt cô, cô nghe thấy thế thì giật mình ngẩng mặt lên. Mặt hai người sát vào nhau mắt đối mắt, bầu không khí trở nên lạ lùng....

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Của Nữ Sát Thủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.